# مجموعه آثار قلم اعلی

BAHA'I WORLD CENTRE
LIBRARY

۳۲

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شید الله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصونیه امری نمی باشد
شهرالجلال ۱۳۳ بدیع

Provided by the Ahan Library

هُوَ السلطان العليم الحكيم

هذه ورقة الفردوس تتلى على افنان سدرة البقاء بالحان قدس ملیح ويبشر المخلصين الى جوار الله والموحدين الى ساحة قرب كريم ويخبر المنقطعين بهذا النبأ الذى فصل من نبأ الله الملك العزيز الفريد ويهدى المحبين الى مقعد القدس ثم الى هذا المنظر المنير قل ان هذا لمنظر الاكبر الذى سطر فى الواح المرسلين وبه فصل الحق عن الباطل وبفرق كل امر حكيم قل انه لشجر الروح الذى اثمر بنفسه اكه الله الملك المقتدر العظيم ايا احمد فاشهد بانه هو الله لا اله الا هو السلطان المهيمن العزيز القدير والذى ارسله باسم على هو حق من عند الله وانا كل بأمره لمن العالمين قل يا قوم فتبوا حدود الله التى فرضت فى البيان من لدن عزيز حكيم قل انه لسلطان الرسل وكتابه لأم الكتاب ان انتم من العارفين كذلك يذكركم الورقاء فى هذا السجن وما عليه الا البلاغ المبين فمن شاء فليعرض عن هذا النبأ ومن شاء فليتخذ الى ربه سبيلا قل يا قوم ان تكفروا بهذه الآيات فبأى حجة آمنتم بالله من قبل يا تواب ايا ملاذ الخائفين



لا وانه الذى نفسى بيده لن يقدروا ولن يستطيعوا ولو يكون بعضهم لبعض ظهيرا ان يا احمد لا تحزن نفسك فى نفسى ثم ذكر آبائى فى آبائك ثم كربتى وغربتى فى هذا السجن البعيد وكن مستقيما فى حبى بحيث لن يحول قلبك ولو تضرب بسيوف الاعداء ومنعك كل من فى السموات والارضين وكن كشعلة النار لاعدائى وكوثر البقاء لاحبائى ولا تكن من المحزنين وان يمنعك الحزن فى سبيلى اوالذلة لاجل اسمى لا تضطرب فتوكل على الله ربك وربّ آبائك الاولين لان الناس يمشون فى سبل الوهم وليس لهم من بصر ليعرفوا الله بعيونهم او يسمعوا نغماته بآذانهم وكذلك شهدنا هم ان انت من الشاهدين كذلك حالت القلوب منهم وقلوبهم وتمنعهم عن سبل الله الملك العظيم وانك انت ايقن فى ذاتك بأن الذى اعرض عن هذا الجمال فقد اعرض عن الرسل من قبل ثم استكبر على الله فى ازل الآزال الى ابد الآبدين فاحفظ يا احمد هذا اللوح ثم اقرأه فى آياتك ولا تكن من الصابرين فان الله قد قدر لقارئها اجر مأة شهيد ثم عبادة الثقلين كذلك منّا عليك بفضل من عندنا ورحمة من لدنا لتكون من الشاكرين فوالله من كان فى شدة او حزن ويقرء هذا اللوح بصدق مبين يرفع الله حزنه ويكشف ضره ويفرج كربه وانه لهو الرحمن الرحيم والحمد لله رب العالمين ثم ذكر من لدنا كل من سكن فى مدينة الملك الجليل من الذين آمنوا بالله وبالذى بعثه الله فى يوم القيامة وكانوا على منهاج الحق لمن السالكين



Provided by the Aman Library

هو العلیم الخبیر

سبحانک یا الٰهی وسیدی وسندی ومحبوبی ومقصودی ومقصود المقربین اسئلک
باسمک الاعظم وبامرک المبرم وصراطک المستقیم وکتابک المبین وبانوار وجهک
ونفحات وحیک واسرار حکمتک ان تقدر لعبدک کل خیر وکل فضل وکل رحمة
انزلته فی صحائف مجدک للمقربین من خلقک انک انت المقتدر الحکیم
ایرب افتح علی وجهی ابواب فضلک وعطائک اشهد فی قبضتک مفاتیح
کل باب عظیم لا الٰه الا انت العلیم وانت الحکیم وانت الآمر الخبیر البهآء المشرق
من افق سمآء مملکوت الله علیک وعلی کل صادق امین .

نشر مفخر [illegible]

هو العزیز

هذا کتاب ینطق بالحق ویبشر القواتی حتی آمن بالله ربهن وکن فی یوم القیام من الفائزات
وذکرن ربهن فی الغداة والعشی وکن فی مراتع القدس من الخالدات ان یا مهتم
فاشکر بما الله ایاکن فیها ثم علیکن من نعمته التی ما سبقت الیها احد من الناعتات
بحیث عرفکن نفسه فی یوم الذی نصعقت فیه کل الطلعات وطبقتن الی مقام الذی
سافرتن من اوطانکن وهاجرتن الی الله فی عرش القربات ووصلن الی مقام الذی
انقطعت عنه کل الاشارات والدلالات اذا اشهدتن بعینکن ما لا رأت
عیون الاولیات والآخریات وسمعتن نغمات الفردوس فی مقر الذی جعله الله
مقدسا عن هروف الکائنات کذلک یجزیکن الله ایاه القواتی یسبقن فی [illegible]



ربهن وسرعن بانفسهن فی رفرف الفردانیات والروح علیکن وعلی القواتی هن کن

فی حجاب الله لمن الجاذبات ١٥٢ مذیلة نشر مفخر [illegible]

هو العزیز الباقی البهی الابهی

سبحانک اللهم یا الٰهی فاحفظ جنابک الذین هم قصدوا فنائک وزیارة جمالک ولذا سلکوا مناهج الابرار والبحر فی البر والبحر ومنهم من دخل فی الوثاق بعد الاشتیاق ومنهم من مات فی الفراق اذا اسئلک یا الٰهی باسمک الذی به احطت کل شیء علما بان تقدر لکل شیء اجر لقائک ومقام وصالک لئلا یحرم من سلطان مواهبک شیء لا فی السموات ولا فی الارض ولا ما بینهما و انک انت علی کل شیء قدیر

مذیلة نشر مفخر [illegible]

ان ای جناب ملا احمد بسم القیوم علی من فی السموات والارض

کتاب ینطق بالحق من لدن من قام علی امره سلطان ان لم تمنعه اشارات الذین کفروا عن رضوا
ان فتح باب السمآء والمجیء سلطان عظیم قل ان ظهر الحق والظهور اراد وازلفه للمیمنین
علی الاسمآء لا الٰه الا هو المقتدر القدیر اتانذکر الذین اقبلوا الی الوجه وفزنا بلقائه
الکبری واسمعناهم ما یقر به عیونهم ویطمئن به قلوبهم ویفرح به ارواحهم ویهدیهم الی صراط
الله العزیز الحمید ایاک ان تمنعک الاشارات عن الذی به ارتفع ندآء الله بین ارضه وسمائه
وبه اتی الذی وعد به فی الفرقان اتانذکرک بما نزل من قبل وفی هذا اللوح لتفرح وتکون من
الشاکرین ان اعرف قدر ایام ربک وتمسک بما ینفعک فی کل عالم من عوالمه انه لهو
العلیم الخبیر اتانکبر من هذا المقام علی وجوه اجبائی الذین اخذوا اکتابی وطاروا فی هوائی وقبلوا

Provided by the Afnan Library

الی الفتی وتطلعوا بثنائی الجمیل  ان ارجوا یا اصحاب الله بذکره ایاکم واقباله الیکم ان ربکم
الرحمن الهواب الباذل الکریم  الهیار علی الذین اتبعوا الرسالة وما نقضوا میثاقهم الا انهم من
المقربین فی کتاب مبین  مقابله شد

بنام خداوند یکتا

ای احبه کلمات پارسیه از لسان احدیه بسیار شنیدی وگوش معانی مدیه از کنوس کلمات
الهیه اکثار میدی حال ملاحظه کن معادله مینماید بحرفی از آن آنچه در ارض بیان وسموات تبیان
ظاهر شده لا فوربک الحق العالمین کلمات مشترک بالله که با منجذاب نوشته درست ملاحظه
کن تا از قبایح کلمات نفس بر قبایح نفسش مطلع شوی الله اکبر ان البغاث قد استنسر طیر قدسیه
با نسر طایر سماء قدس احدیه دعوی همپری مینماید ونملهٔ فانیه رتبه سلیمانی را مدعی شده
بگمانی مشترک بالله بعوضهٔ اراضی جزء قادر بر تنیس بحر قدس الهیه بوده ونخواهد بود لبئس ما
قدر وتبه خود را وازشان خود سنجاوزکمن وبر سلطانیکه صد هزار امثال تو بادنی کلمه از
خلق شده از مطمئنان منما این است حکم محکم که از قلم اعظم نازل شده قل یا ایها المردود و
جوهر التمرد ومظهر کل الجحود انقلوا ان ربالله منفطر غلظت یک المحدوده کفرت بما قلت
اما تری ربالله قد کان بسوطه الحق علی العالمین باری انجناب وسایر احباب بسیار
حذر از ارباح عقیمه در این ایام مهلکه که از شطر مضار هبوب شدید وهر سراست
منفذ نمایند ان یا اصحابی انتم فی مراتب رکب وفی کل حین تجری فی هواء همته ثم
اشرب من حمیم غایته ثم انفق بمثل نفسه ثم اذکر مع ایادیه ثم اشکر بما کنت



مذکورا بین یدیه وهلک من الخائنین  وح المشرکین وهسنا لهم ثم ذرهم واتق هذا
یفتک فی ادوارک واطوارک  ثم اصمد فی کل حین الی مناک مقر الذی طهره الله عن کل
منکر مفید  در جمیع احیان بذکر حق مشغول باش وناس را بشطر سبحان دعوت نما
این است ثمره وجود انسان در این زمان وکل احیان  والروح علیک وعلی الذین تحرکهم
نسمات الغفران التی هبت من رضوان الامر من لدی الله المقتدر القیوم سبحان ربنا
الله الملک العزیز المنان  مقابله شد

ذکر اول مجلس من بطن ورقه است

هوالحق

سبحان الله از این ساعت ووقت که بر جسم نور قمیص طهور پوشیده که شاید در رضوان حب
هویه داخل شود وبر افنان مشجره وفا واغصان سدره بقا جالس شود وسانح وجود بر رقم
صمد در بر نموده تا قاصدی شود از مهاجب وبدیعهٔ مسیای عشق راه یابد تا از ضبابات ذوق
وجذبات شوق فسحت برد ونصیب بردارد ونسیمی قدسی بوادی انس رحیم هبوب نماید که
شاید از هجرات مدینه دار رد شود وبر شعر جمال ودوحه جمال محبوب پرواز نماید تا از سماء شهرت
مجالست آن کسب روایح کافور سنما وطیب بقا نماید وبهیئت صمدیه ثوب مسرت صهبای
حال گشته تا در آن بیوت بین یدی محبوب مشتعل مستوقده گردد وبکر اعظم چون نهری شده
که شاید در آن رضوان ساری وجاری گردد سبحان الله چه مجلس قدسی بر پا گشته
وچه بساط بزم خوشی گسترده گشته جمیع کروبین ملأ اعلی مقامات قدس قرب وزلف

الجبی و بسدره منتهی را از قلب بستانند و بحوض نمودند و گوش هوش مرتب رو حرا از نعمات ورقا عرشی و ترنمات ایاک عرصه ی مجرد و منزه نمودند تا در آن مقام وارد شوند و با نچه در آنعالم است مشرف گردند و ذلک فضل یظهر من خفیات الأمر علی من یشآء و کذلک یعطی کیف یشآء و یفعل کیف یشآء و انه لمقتدر علی ما یشآء

و انه هو المقتدر المحبوب مقامیشه

من آثار حضرت بهاءالله نشر محفل روحانی تهران

بسمه المهیمن علی الأسماء

هل تری فی الخبر و هل تجد ما غبر لم ادر لما یحزن البشر فاعتبروا یا اولی الألباب هل یرون الوفا ما یفنی قد خسر الذین ضیعوا حرمی الله الذی جعله کوثر الحیوان من اصبح ربحهم العزیز المستعان آیاکم ان یمنعکم ضوضآء الذین ظلموا تقربوا الی الله بهذا الاسم الذی اتی بملکوت الآیات انی سلطانه ربیعا فی قدرته التی احاط الوجود تنکروا یا اولی الأنظار کم من عباد ناجوا فی الفراق و اذا اشرق منیر الآفاق یوم المیثاق کفروا برب الأرباب منهم من قال لیس هو الموعود قل ملیک بذکر کل الوجود تالله انه لهو المقصود الذی زین به الألواح کذلک القینا ک و اشرنا علیک من آفق العلم ما یقر بک الی الله مالک الأمم لتذکره فی النشئ و الأشراق

من آثار حضرت بهاءالله نشر محفل روحانی تهران

ن ی

بسمه المهیمن علی الأمکان

نحمد الله انه لا اله الا هو و الذی نطق بالحق انه لمطلع الفضل و مشرق العدل به ظهرت الکلمة العلیا و بنبئ کل مقبل الی الفئة القصوی من اقبل الیه قد اقبل الی الله مالک الوری و الذی اعرض انه



من الخاسرین فی لوح عظیم طوبی لک یا احمد بما ارتفع النداء بالمعروف و نصیحتهم عن المنکرات اذکرهم ما سمعت من لسان العظمة و الکبریاء اذ کان مطلع الأسماء فی الآخرة آء لعل قلوبهم و نفوسهم الی الله رب العالمین اتاک ازلی لک الوحی لتشکر ربک المقتدر الکریم لا تحزن من شئ و توکل علی الله المقتدر الخبیر اتلا البهآء علیک و علی الذین اقبلوا الی الأفق الأعلی اذ آثارهذا الاسم المبین مقامیشه

نشر محفل روحانی تهران

بنیز جناب میرزا احمد من اهل یا

بسمه المقتدر علی من فی الأمکان

سبحان الذی احرف نفسه فی کل الأحیان و نزل الآیات فی الفئة و الأعصار انی الذی سمع اقبال ایمه و فاز بیوم المآل و الذی اعرض انه منع محبوبه من مولاه الا انه من اهل الضلال قل یا قوم ان ترکوا ما عندکم قد نظر ساق القدم بالعظمة و الأجلال ان اقبلوا الیه بوجه حمرآء و قلوب نورآء کذلک یأمرکم من اشرق من افق الجمال قد خسر الذین ضیعوا حرمی الله فی ایام الرحمن و فازالذین اقبلوا الی الحق و شربوا حمیق الوصال قد اجتذب کل شئ من اشراق الوجه و لکن الناس اکثرهم فی غرور و وهم مبین طوبی لمن کسر سلاسل التقلید بأیدی الیقین و اقبل الی الله الفتی المتعال انک اذا وجدت عرف الآیات و انجذبت من کلمات ربک مالک الصفات قم و قل یا قوم قد اتی الموعود و فی قبضته زمام الآجال مقامیشه

نشر محفل روحانی تهران

سمی الذی به ماج بحر الفضل و تلاطم عرف الله رب العالمین.

هذا کتاب ینطق بالحق و یدعو من علی الأرض الی صراط الله المستقیم هذا یوم فیه ینطق کل کتاب

Provided by the Aman Library

امام وجوه الاحزاب والقوم فی ضلال مبین یشهد لسانی وقلمی بانک اقبلت وسمعت
وفزت بآیات الله العزیز الحمید قل کل یجدبا بینی الی افقک واسمعنی ندائک اذ کان القوم
فی ظلم عظیم احفظ لوحه ثم احفظ عینیک وقل لک الشکر یا مقصود العالم ولک الثنآء
یا محبوب من فی السموات والارضین مقابله شد

متن محفوظ در بیت العدل اعظم تحریر شد

هو العلیم

ورد نا فی ازلنا ما تضوع منه عرف الذکر والبیان من لدی الرحمن طوبی لمن وجده ولعمری
لم یجد الا من ینبذ ما عند الناس ویقبل الی الله الذی سمی بالفرقان
الذی به فصل بین الحق والباطل الذی به اشرق النور من افق الظهور الذی به استبشرت الممکنات
واستنارت الکائنات الامر لله الحکم والعزة والاقتدار لله منزل الآیات ومالک
الاسمآء والصفات مقابله شد

متن محفوظ در بیت العدل اعظم تحریر شد

هو العزیز البهی الابهی

باثر قلم اعلی

ذکر ورقة الامر انه کان من قلم الله مکتوبا وفیه سر نزل الله علی الحق قدس محبوبا ولعن فیه
آیات الفراق فی کل تسییل وکبود وحیرت بها قلوب العالمین مجوعا ان یا ملأ الغفلاء
کیف حجبتم عن جمال الذی کان من افق الروح مشهودا فسوف یعرض علیکم ثم است
اعمالکم فی محضر سلطان غرقتموا اذا لمن ینفعکم الندم عما اکتسبتم فی الحیوة الباطلة واکرهتم
عن جمال الذی خلقتم لمقابله وحجبتم عن وجهه کم عن جماله محمودا کذلک یعذب الله المشرکین فی
نار الاعراض ویرفع الموحدین الی ساحة قدس مرفوعا وانک لا تیأس من روح الله وتبتهل



عما یعمل الظالمون فی ایام سعد ودا سیقضی انفسهم واعمالهم وهم غافلون فی ناری کانت
بقدرة الله موقودا فاعرض عنهم ثم اقبل الی الله لتکون منظورة الله فی الملک منظورا ثم اشرق
الصباء بما القی الله فی صدرک ولا تحزن بما ورد ولا تکون من الذین ناحوا مرارا والروح
والبهآء علیک وعلی الذین یطیرون الی افق قدس منزوحا

متن محفوظ در بیت العدل اعظم تحریر شد ١٥٢ مقابله شد

بنام خداوند بیمانند

اگرچه ابر تیره ظلم چهره وانوار آفتاب عدل را از ظهور منع نموده ولکن لیس هذا
اول نیر ورد علی الصفیآء الله ودر عهدهای پیش ملاحظه نمائید که چه مقدار ظلم وجفا بر ظاهر
عدل ووفا وارد شده ازاین امر مبید از عالم محو نخواهد شد سوف یری کل خیر
آثاره فی الارض انه لهو العلیم الخبیر ودر جمیع احوال باید انتخاب بافق اعلی ناظر
باشند وبحبل عنایت حق متمسک اول کلمه که در صحیفه حمرا از قلم اعلی ثبت شد
استقامت بر امر بوده باید انشآء الله انتخاب بقدر وسع ازاین کاس بنوشند
وبرنشانند قسم بآفتاب سمآء معانی که این است آن گوهر حقیقی که از بحر صنع عنایت
رحمانی جاری ومشهود است طوبی للشاربین وهنیئاً للشاربین وبشیراً للشاربین
انا سمعنا ندائک واجبناک بهذا الاسم الکریم لعمر الله لا یعادل بما جری من
قلمی الاعلی کنوز الارض والسمآء یشهد بذلک مولی الوری من هذا الحسن المنیع
ان اطمئن بفضل الله وسلطانه اذ مع من اقبل الیه ویذکر من ذکره فی کتابه بین البهآء

متن محفوظ در بیت العدل اعظم تحریر شد

علیک وعلی من معک من لدی الله الواحد الفرد الخبیر مقابله شد

Provided by the Afnan Library

هو العلیم العلیم

سبحانک یا مالک العالم والظاهر بآیاتک المحکمة لا یحفظ کیف اذکرک بعد ایقانی بأن اذکر خلق من اثر قلمک الاعلی وکیف لا اذکرک بعد ما اجتذبنی ندائک الاحلی واخذنی سکر کؤس محبتک یا مالک الاسماء وفاطر السماء لک الحمد یا الهی بما اظهرتنی مظهر امرک فی ایامک و سقیتنی کؤس العرفان بید عطائک ابرب بسلسبیل بسلطانک وعظمتک بأن تقدر لاحبتک خیر کل عالم من عوالمک ثم اعضدهم بجودک وقدرتک انک انت الذی لا یعزب عن علمک من شیئ تفعل ما تشاء بسلطانک وتحکم ما ترید بقدرتک

انک انت العلیم الحکیم مقابلة مشرق وحی حضرت بهاء الله جل ذکره

بنام یکتا خداوند بیمانند

قلم اعلی مترجمین افق اعلی را بشارت میدهد و هریک را بطراز ذکر مزین میفرماید قسم بآفتاب لائح تقدیس که احسن ازاین طراز نبوده و نخواهد بود باید جمیع اهل عالم بیان در طلب این طراز بکوشند که شاید بآن فائز گردند آنک انت ان احمد الله بما زینک به وذکرک من قلمه المبرم فی هذا المقام المنیر

هوالظاهر بسلطان الاسماء من افق السماء مقابلة

تعالی من تجلی علی المنظر الاکبر وطلع بما انشقت الجبال وانشق القمر انه لهو الستر المستور فی الواح ربه العلیم الحکیم یدع الامم الی الامم الاعظم ویبشرهم بما قدر لهم من لدی الله رب العالمین ان الذی وجه عرف التمیز وتوجه الی ملکوت التقدیس انه من المقربین



بسمی الابدی

قد نطق لسان التسبیح انه لا اله الا انا العلیم الحکیم قد شهدت لا شیئا انه لا اله الا انا المقتدر القدیر اذا ظهر النور واتی مالک الظهور اعرض عنه الناس الا من شاء ربک العالمین قد اخذهم سکر ما اهوی علی شأن ترکوا المقصود واخذوا من کان علی وهم مبین قل یا قوم دعوا ما عندکم وتوجهوا الی الافق الاعلی ان انتم من العارفین هذا یوم فیه ینادی القلم الاعلی ان استمعوا ولا تکونوا من الغافلین کذلک انزلنا الآیات وارسلناها الیک لتکون من الشاکرین انک اذا فزت بکتابی واجتذبک ندائی ذکر عبادی وسقی العالم یتوجهون الی وجهی ویعرفون مکان فی کنز کرمه ربهم العلیم مقابلة مشرق وحی حضرت بهاء الله

ای جناب ورقا علیه بهاء الله

بسمی الناطق فی ملکوت الانشاء

ان یا ورقا ان استمع النداء من مطلع الکبریاء المرتفع فی سجن عکا انه لا اله الا انا العزیز الوهاب انا دعونا الکل الی الله من القاسس من اقبل ومنهم من اعرض والذی اقبل انه من الفائزین فی ام الکتاب قل یا معشر الامم الی من تفرون الیوم انه قد ظهر مطلع القدم ومبدء نبض العالم بدا وبه کینونة الاشیاء وانه لهو العلیم الحکیم قل هل تفرون عن الذی جاءکم بکوثر الحیوان اتقوا الرحمن ولا تکونوا من الذین کفروا بالله رب الارباب دعوا ما عندکم وخذوا ما اتی به الله مالک الرقاب فاعملوا بالیقین

Provided by the Afnan Library

انکم ان لا ترجعوا اختاً عنکم یأخذکم العذاب من کل الجهات و فزون اعظم عما رأیتموه من قبل
کذلک یبشرکم من عنده واتم البیان طوبی لک بما تقدمت علی الأذقان یضعون
الأبکان فی ثنا ربک مالک الأدیان انا سمعنا ما نطقت به فی ذکر الله وثنائه
انه لا یعزب عن علمه من شئ یشهد بذلک کل عارف بصیر طوبی لأمة شهد
انه نصر امر ربه وطفق یذکره بین العباد وارسلنا له فی سنین معدودات الواحاً تضوع
بها عرف الرحمن فی الامکان قد توجه الیه طرف الله اذ کان مقر العرش فی هذا
التعین الأعظم ومن قبله فی اراضی اخری یشهد بذلک من ینطق بالحق انه لا اله الا انا
المقتدر المختار فاشکر الله بما سمعا بدیرک وقبلنا ما انشأت فی وصف ربک
مالک الایجاد غرد علی غصن العالم بهذا الاسم الأعظم لینتبهن به اهل القبور ویحضرن
الی هذا الأفق الذی منه اضائت الآفاق لا تحزنوا عن البسیط انتم من اهل المنزل
یشهد بذلک مولی الأنام انما البهاء علیک وعلی من معک من الذین نبذوا
الأوهام واقبلوا الی مشرق الالهام

عبد محمد الأحد حسن العلی الأعلی

قد قرأ کتاب ربی العرش بسمناه بأذن العنایة وسمعناک بهذا اللوح الذی لاح من افقه نور
رحمة ربک العزیز الکریم طوبی لک بما اقبلت الی الله وناویته بروحات التی منها فاحت
نفحات جنک محبوب العالمین انی منعت عن الزیارة مبانی بما نهوی یجنود الظالمین
فی التعین بما منعنی ربه منقطعاً عن العارفین المقربین قد اردت فی کتابک سمه ربک الذی



انه بحق و نزیه موجوداً عندک من بدائع فضل مولاک العزیز العظیم هذا اصل العلم
لو انت من العارفین فانظر الی السماء انهم لما آمنوا لم یسمعوا اسم العلم حتم
الجهلاء عند ربک العلیم الخبیر و ما ورد فی سورة النسر انا نبشرک یا هوذا خبر ربک ان
ربک لهو الحاکم علی ما یرید طوبی لک بما وفقت علی ذکر الله وثنائه وحضر لدی
العرش کتاب ربک الذی کان مرتیناً بهذا الاسم الذی به انفطرت السموات وانشقت
الأرضون قد قدرنا لک فی اللوح مقاماً سوف یؤیدک الله علی اظهار امره انه لهو المؤید
القدیر و ما علیک الا الاستقامة علی حبی لأن رائحة الله قد فاز من وجدها وتنشر فی ارضها
کذلک یخبرک من عنده علم کل شئ فی کتاب مبین ان استقم بحول الله وقوته ثم
اذکر به بین العباد انه سمین من اراده ویعطیه ما یفرح به قلبه ان ربک لهو الغفور الرحیم
اذا فزت باللوح ان اقرئه ثم ضعه علی عینیک قل لک الحمد یا الله العالمین

جناب ورقا علیه بهاء الله

بنام یکتا قادر بینا

باین بیان که مانند آفتاب جهان از افق آسمان امر الهی طالع و مشرق است
ناظر باشید میفرماید کن ثابتا علی امری و ذکر آنا مس بها نزل من ملکوت بیانی
بأنا انا الله لا الی الا انا قسم بنبائی اکبر علم الهی که این کلمه اعظم است از آنچه در آسمان و
زمین است باید بعنایت الهی در لیالی و ایام عباد را بحکمت و بیان متذکر داری
شاید آگاه شوند و بطراز محبت از محو اوهامات مزین گردند عموم ناس بتربیت محتاج اند

باید صاحبان بینش باین امر خطیر توجه نمایند گلهای گلستان جهان از دو نهر آب می آشامند
و تربیت میشوند دانائی و بینائی اگر نفسی باین دو فائز نشود صاحب وجود نبوده
و نیست و امروز که الیوم سبب ارتفاع کلمة الله است اخلاق است بگو ای دوستان
قلم رحمن میفرماید جهد نمائید تا جمیع باخلاقیکه سبب علو مقام و عزت است مزین شوید
شما مدتی در ظل سدره بوده اید و بیانات مظلوم را بگوش خود اصغا نموده اید بگو
امروز اعمال شایسته باید و اقوال پسندیده شاید و هر عمل نیکی بنفسه مبلغ امر است
شاید باین مقال بیاناتی است که از قلم اعلی در الواح مثبت شده اگر امروز نفسی بطراز
امانت فائز شد و عمل الله احب است از عمل نفسیکه پیاده بشطر اقدس توجه نماید
و بلقای حضرت معبود در مقام محمود فائز گردد امانت از برای مدینهٔ انسانیت بمثابهٔ
حصن است و از برای هیکل انسانی بمنزلهٔ جبین اگر نفسی از او محروم ماند در ساحت عرض
نایستاده گردد و مسئول است اگرچه در مدت عمر بصرف نان قناعت نماید ان احدیه بما عزقت و
رزقک الله آه الذی کان مذکورا فی کتب الله رب العالمین این امری است که
جمیع رسل بآن مبشر بوده اند طوبی لمن فاز به و ویل للغافلین
کم من خدمت حکم نما و بذکر دوست
مشغول شو عنایت حق مثابهٔ غیث شارسه آراده میرسد انه لهو المقتدر العلیم
علیک و علی الذین باقوا فی هم ظلم العمیاء ای فراعنة الارض فی الله رب العالمین

مقام شد

جناب ورقا علیه بهاء الله

بسمی المحزون المنیب نشر شد



یا ورقا لعمری حزن قلبی لحزنک و ما ورد علیک و ناح بکاء عنایتی و احل ما کان العدل
و الانصاف علیا و ورد علی المظلوم من الذین انکروا حقی و نقضوا میثاقی و اکلوا اموال الناس
بالباطل قد اشتعلت فی المدینة الکبیرة نار الحرص و الهوی و التطع الفحشآء و بها
انتشر ستر الحرمة بین البریة و طفی نور الانصاف بظهور الاضداد نسئل الله تبارک و تعالی
ان یؤید الکل علی العدل و الرجوع انه هو التواب یا ورقا نشهد انک وفیت بمیثاق
و عهده و نصرت امره و فزت بما نزل فی الکتاب و اصغیت آذانک فی هذا الامر المرتفع المنیر
کبر من قبلی علی وجوه اولیائی و بشرهم بعنایتی ان ربک هو السامع البصیر البهاء من لدنا
علیک و علی امتک التی توجهت الی الله مقتدر شد من عند من شتی کریم
هو الناظر فی الملکوت

نسمع انین الشر مشهد و یقول تالله قد خضع المنظر الاکبر و مالک الله ربنا دی البشر و دیعوهم
الی مقام المنیر و نسمع من البصر ما انخلع به قلب العالم و کمن القوم فی حجاب غلیظ
انک تقبل یا الهی بان تجعل ارکانی و جوارحی ناطقة بذکرک بحیث لا یمنعنا کل عالم بصیر انک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الا
هو العلیم الخبیر فیضا لک بما توجهت الی الوجه و اقبلت الی الله رب العالمین انه یذکر
من توجه الیه و یقترب الی من تقرب الیه انه لهو الفرد الواحد السمیع البصیر الحمد لله
رب العالمین مقتدر شد نشر شد

بسمه العزیز الودود

یا الهی و سیدی ترانی بین عصاة بریتک و طغاة خلقک کما دعوتهم الی بحر عنایتک

زاده وافی انکارهم امرک واعترضهم عن مافی ارادتک ایرب اسئلک بالذین صاموا
فی حبک وشربوا کوثر التسلیم من ید عطائک بان تقدر لاحبتک الذین تمسکوا
بحبل الاصطبار عند اشراق شمس امرک کل لئمة احصیتها کتبتک والواحک ثم
اکتب لمن مسته الضراء فی سبیلک اجر من استشهد فی رضائک ایرب فانزل علیهم
فتوح بقلوبهم وتقر بها عیونهم وتشرح بها صدورهم انک انت المقتدر المتعالی المهیمن
العلیم الحکیم مقابله شد متن مضمون تحریرات
هوالاقدس الاعظم

انا نذکر من فاز بنور العرفان فی ایام الله المهیمن القیوم وامرناه بالتمسک بحبل
نطق بلسان العظمة الملک لله الواحد الفرد العزیز الودود یا ایها الناظر الی افق الظهور
ان سمع ما ینادیک به مالک الملوک انه لا اله الا انا العزیز المحبوب کن خاتما فی
کل الاحوال علی امر ربک وناطقا بثنائه لعل الناس یقومون عن فراش الغفلة و
یتوجهون الی الله مالک الغیب والشهود کذلک ذکرناک فضلا من عندنا ان اشکر
قل لک الحمد یا سلطان الوجود مقابله شد متن مضمون تحریرات
هوالاعظم الاقدم

انا وجدنا الذین آمنوا بالآیة الکبری بشره بذلک مالک الوری فی هذا المقام البدیع انه
جعله الله مبشرا لمن فی السموات والارض انه لهو المختار فیما اراد والحاکم علی ما یرید قد ظهرت الآیات وانبهرت
البرایات والذی سمع انه من اصل الفردوس وانه ممن سرع فی محبة الله ومن له ذکر



رب العالمین صل علی نکراره بذا الفضل لا بفضل الرحمن الذی لا تخلو فضله عن سبب قد ظهرت الآیات من
آیات الله ولکن اکثر الناس اکثرهم من المنکرین من هذا البیان من مسموعا ورای ثم تفصل وتغوی
بما تبع الهوی وکفر بالذی آمن به من قبل کذلک قضی الامر فی لوح مبین اتا ذکرناک وذکر
من اقبل الی الفرد الخبیر کن علی شان بحیث لا یاخذک فی ذکر الله لومة لائم وذکر الناس بهذا النبأ العظیم
قل ایها الهیاکل الاستقوا الی الله ربنا وفاطرنا انها ستفنی ویبقی ذکر کم فی ملکوت ربکم العزیز
الکریم الجب الیک وعلی من سمک من بلدان معتدل حکیم مقابله شد متن مضمون تحریرات

بنام بخشنده توانا

ای دوستان امانت بشارة آفتاب جهانتاب است وآسمان انسان وفلش
قلب نیکوکسی که این نیر اعظم را بابر بی خیانت و دیانت مستمر نماید تا روشنائی آن جهان
وجهانیان را روشن نماید این است بخشش یکه از قلم اعلی ظاهر شد طوبی للمتفکرین
بگو امروز روز اعمال وافعال است وانا صرامرفی الحقیقة عمل نیک وخلق نیکوست جنود
وسیوف نصرت یک عمل خالص اعظم است خدا تائید نصرت فرمود چیزی که در سبیل الهی
جهاد نمایند چه که ارادهٔ دماء محبوب نیست ودر این ظهور اعظم نصرت بکلمهٔ وبیان
مقدر شده کذلک قضی الامر فی کتاب مبین طوبی لک بما تشرفت بلقاء الله ربنا
اذا تلی الرحمن ونطق الصفیر لبیک علی الافنان الملک لله رب العالمین القیوم مقابله شد متن مضمون تحریرات
هوالمؤید العلیم

ذکر من لدنا لمن تقرب الی البحر الاعظم وشرب منه باسمی العزیز الوهاب انا نبشرک الذین آمنوا

Provided by the Afnan Library

وصبروا فی الله ربهم یا ارباب  انا الذی خاز بلقآء الیوم انه من اهل البهآء فی کتاب
مالک المآب  والله ای اعرض انه من اهل الضلال فی الزبر والالواح  یمنعنی الیوم
کل نفس ان تقوم لخدمة الله ونصرة امره بالذکر والبیان  کذلک ذکرناک فی سجن
الاعظم فضلاً من عندنا علیک وعلی الذین اخذوا کوثر البقآء باسمی الابهی وشربوا منه
بالیالی والایام  مقابله شد  متن مضمون تحریر گردید
هوالباقی الکافی

ذکری لمن اجتبی وآمن باذکر اکثر الناس  لیجذبه عرف الذکر ویلبغه الی مقام لا یؤثر فیه
نعیب المخناس  قل قد هجرت الاسحار وماجت البحار طوبی لمن تنور بنور الایقان وویل
لمن منه الوسواس  فخسر الذین کفروا بالله وبرهانه وربح من اعرض عنهم واقبل الی هذا
النبرآس  قل یا قوم لا تخزنوا عن الله دنیا ومکارها نبیعا بنفس ما خزنها الفنآء فی العالم
والفقیر یا خذه الاحزان فی الاطلاس  طوبی لک بما فزت بانوار الوجه و
تقربت الی الله مولی الاناس  مقابله شد  متن مضمون تحریر گردید
هوالبهی الابهی

ذکر من لدنا لمن اخذه سکر البیان الی ان توجه الی ربه الرحمن الذی اتی ببرهان عجز عنه من
فی السموات والارضین  قد ظهر الکتاب الاعظم واتی الکتاب من سمآء عنایة الله رب
العالمین  طوبی لمن اخذه بقوة من عندنا وویل لمن ینبذه عن ورآئه بما تبع اوهام
المریبین  یا ایها الامکان تالله قد ماج بحر الایقان وهذا الرئیب من وراکم ثم اشیروا



منه یا بنی الکریم  قد ظهر فی الابداع ما ظهر من قبل طوبی لکل عارف بصیر  انا ذکرناک
لئلا تکدر بنک فی هذه الایام التی فیها اخذت الاحزان کل من آمن بالله الفرد الخبیر
مقابله شد  متن مضمون تحریر گردید
هوالله ثم انا ذکر والبیان

ان الاوراق تنطق قد ظهر نیر الآفاق  والاشجار تنادی قد ظهر المختار  والاثمار تنادی
قد اتی مالک الاسمآء ولکن الناس لا یعلمون  قد غشت الجبابات ابصارهم وغلقت
القلبات عیونهم الا انهم لا یفقهون  یرون مالک الملوک مستقر علی عرش الجبروت
ثم منه معرضون  قد غرتهم الله نیا علی شان لا یرون الیمین والشمال الا انهم لا یعرفون
ان افرح بندآء مالک الاوبار انه ینادی بین الامکان انه لا اله الا انا المهیمن القیوم
قل یا ایها الغافلین قوموا عن رقدة الهوی وتوجهوا الی الافق الاعلی  تالله قد ظهر ما لا ظهر فی
الوجود  ایاکم ان تمنعکم الایام المعدودة عن مطلع الاحدیة  دعوا ما عندکم وتوجهوا بالکلیة
الی العزیز المحبوب  کذلک هدرت الورقآء وغنت عنادل البقآء علی الشدرة
المنتهی  طوبی لمن سمع واقبل وویل لکل غافل مردود  مقابله شد  متن مضمون تحریر گردید
اختارهم فی الاقطار

هوالناطق من الافق الاعلی

هذا کتاب من لدنا الی الذین نبذوا العالم واخذوا ما اتی به الاسم الاعظم فهنیئا لهم الیوم انه
نادی المناد عن یمین البقعة البیضآء بانه قد رجع حدیث الاحزان بما ناح الرسول فی الجنة العلیا
ولیستقل عند سدرة المنتهی  کذلک قضی الامر من لدی الله مالک الاسمآء وفاطر السمآء

Provided by the Afnan Library

فی صیحته یا اطلع بها الا من شاء ربّه ربّ العالمین انّه لهو الّذی ینطق من شطر
سجنه الاعظم و یشهد بما شهد به قبل خلق الاشیاء و قبل فتق السموات و الارضین یا حجاب
الرحمن فی البلدان لعمری قد تنفّس صبح البیان و اشرقت شمس البرهان علی شأن ما انکرها الا
الّذین کفروا بالله العلیّ العظیم و لولا الاحزان قد اخذت کلّ آخذ و لکن اللّسان ینطق و القلم
الأعلی یتحرّک و یجول فی مضمار الحکمة و البرهان علی شأن لا تمنعه جنود العالم و لا ظنون الجهلاء
الّذین یتعوّنون العلم من دون بیّنة و لا کتاب من لدی الله العلیّ الحکیم تفکّروا فی القوم و
اعمالهم انّهم یوحون و یکیدون بما ورد علی آل الله من قبل و یتبرّون عن الّذین ظلموا و هم یعملون
مثل اعمالهم و لا یشعرون قد تحیّر الملأ الأعلی من اعمالهم و ناح الروح الأعظم و اهل الفردوس و
لکنّ القوم هم لا یشعرون قد اتّخذوا علی امرائهم معرضین عن الله المهیمن القیّوم کذلک نبلّغ المظلوم
و انزل لکم ما تنجذبون منه نفحة الله العزیز الودود انّه یجیب اجابته و یکون متوجّهاً الیهم من هذا
المقام المنیع بلسان پارسی ندای مظلوم آفاق را بشنوید در مثل هیچ ایّامی که ابرهای
تیره ظلم و جهه منیر آفتاب عدل را از ضیا منع نموده و حمامهٔ انصاف تحت مخالب
اعتساف مستقرّ گشته که شاید بتیقّن کامل بدانید قلم اعلی را بلایای ارض و سما
از ذکر و ثنا منع ننماید در جمیع احوال بذکر خیر متوسّل باشید که شاید یکی
از اهل امکان بحرف بیان رحمن را بیابد و از بحر حیوان که باسم محبوب
عالمیان ظاهر شده محروم نماند ایدوستان اگر به مصیبت وارده عظیم بود
و هست ولکن الله ربّی خلقتهم بیقدران نخواهد شمرد انّه لهو المقتدر القدیر باید بقدرت



الهی بشأنی برامر قائم باشید که حوادث روزگار شما را از ذکوت باقی منع ننماید دنیا
همین است که می بینید و امراء و بر صاحب بصر که منظر اکبر ناظر است مشتبه نشده و دیده و
نخواهد شد چه که در کل همین مشاهده مینماید گردوی میآیند و گردوی میروند لذا
انسان عاقل البتّه باوازهٔ ممنوع نشده و نخواهد شد جمد نمائید که شاید سبب شوید
و عالم پژمرده را بروح تازه زنده نمائید کذلک یأمرکم المظلوم من هذا المقام
البعید ان اذکرونی بقلم آمر مولاه ذکرکم لدی العرش و ذکرناکم فضلاً من لدنّا
و انّا کنّا ذاکرین العلیم جمیع شما امام عین الله حاضرید انّه یشهد و یری و انّه لهو السمیع
البصیر ان افرحوا بهذا انّه کرّ لأعظمکم ثمّ احمدوا ربّکم الرحمن فی کلّ حین انّا جازیناکم
بما استقمتم و صبرتم و رأیتم و ذکرتم و شاهدتم ما لا شاهده احد فی سبیل الله الملک
المتعالی الغفور الکریم سوف یفنی العالم و ما فیه و یبقی ما قدّرتم و یرتفع فی الأرض
اذکارکم و اعمالکم کذلک یخبرکم الصادق الأمین

جناب ملا رضا یزدی

هو الله العلی العظیم

ذلک الکتاب لا ریب فیه تنزیل بالحق من لدن حکیم خبیرا و یهدی الناس الی نازل شده
جوار رحمة ربّهم و یدخل المتقلبین فی شاطی بحر الّذی منه انشعبت بحور الأسماء
و هذا من فضل الّذی کان علی العالمین محیطا و لیسقی الموحدین من فرات عنایة الله
و یرفع المستضعفین الی ساحة اسم علیّا قل یا قوم انّا ترکنا الأمر حین الّذی وجدنا

في هذا المقام الذي لم يرفع تعالى له ضجيعا وكنا ساكتا في السجن وصامتا عن كل ذكر بديعا
واخلقنا ابواب البيان على اللسان وكذلك كنا في ايام عديدا وكتمنا ذكرك له في سر الستر
بلسان سترخفيا الى ان مضت الايام وقضت الليالي وكنا في هذا الشأن الذي ما احاط به
انفس الناس جميعا اذا نادى المنادي من كل شطر قريبا ثم ما بعد عن رشدك ثم ذكر العباد
باعلمك الله ولا تكن في الامر عصيا احترت عما ورد عليك من هؤلاء الظالمين وهذا
من سنني ولم تكن لسنتي تبديلا ولا تغييرا انسيت عهد الله حين الذي عهد ت به
قبل خلق الممكنات في ذر البقاء بان تستشهد في سبيله وان هذا حتم قد كان في ام الكتاب
مقضيا فارفع راسك عن فوهش الساكرين ولا تصبر في نصر تبك ولو كان الله عن
نصر شك غنيا ولا تحزن عما ورد عليك ولا تجالس عما فرد ا عليك المبطلين وكفى
بالله لك ناصرا ومعينا فسبحانك اللهم فوعزتك احببت ان استشهد في سبيلك في
كل كور ة جميلا فوعزتك يا الهي لو تستطيع احد اك في كل حين ما تسكن نار شوقي في
حبك بل يزداد في كل آن وانت على ذلك عليما وبشكر في ذلك وما اشتكي منهم
اليك لانهم كفروا بك وبايا تك وما عرفوا امرك الذي كان عن افق الحكم طليعا وكل
ذلك ليفعلون جزاء من غير ستر ولا حجاب غليظ ولا رقيبا ولكن الذين يدعون حبك و
يدرضون عن ممالكك بذا اصعب على وعلى المقربين جميعا ويفعلون كل ذلك بعد الذي
وثبت في كل الالواح بل في كل سطر جميعا باتهم لن يرضوا عن آيا تك اذا نزلت بالحق و
لا يغفلون عن عيوبهم عن اجل حرف خفيا كانك ما نزلت البيان لنفسهم في اول ما نطقت به افتروا



الى انفسهم وانت تعلم ذلك خبيرا فويلت يكتبون عند ذلك بل قالوا في حقي ما لا يقول مؤمن
لنا سق شقيا وصبرت في كل ذلك في سبيل حبك اذا تجلى ما الهي محمدا
سيف هذين الفئتين ولم ادر ما افعل بعد ذلك وانك انت على ما فعلتم شهيدا
ومع كل ذلك فوعزتك يا اخر من نفسي بل على الذي وعدت العباد بظهوره في
قيامة الاخرى اذا اوا خرا على في هذا اليوم وعا يد عليه من هؤلاء الذين يدعون الايمان في انفسهم
وكانوا بغيهم في الامكان فريدا ويردون عليه كما ورد واعلى وبذا اعلى ذلك دليلا ومسبيلا
فوعزتك يا محبوبي ما وجدت الا من يبصر ليشهد ولا يتكلم بعينه بل يشهد دون بين رؤساكم ويصدقون
بقصر لقهم وكذبون بكذبهم بعد الذي عيشتهم نهيا خفيا فوعزتك يا الهي ما وجدت من هؤلاء
كلمة صدق ولا حركة روح ليستكرن في دار وادي الشهوات ويتكبون كل الفواحش و
الستيات وبذا ما يعملون في الستر ولكن في الجهر يتكلمون بذكرك ويشتغلون بوصفك
في كل طلوع وغروبا واذا ينظر احد آياتك بينات يجرون عليه سياف نفوسهم و
قلوبهم والسنهم ويفترون عليه من دون تعليل وتاخيرا ونسوا كل ما امرتهم في الكتاب
مع الذي ما صنت من آياتك الا قليلا ويلهوا في الغرور والغفلة الى مقام الذي يفرحون
فيه بما وآباته وبرهانه ثم يكذبونها وكذلك كانوا على حضرتك بغتا ومع ذلك يحسبون
انفسهم من الذين هم كانوا في رسالا تك امينا فوعزتك يا الهي وسيدي ما بقي في
جدي على قدر نقير الا وقد ورد عليه سيوف فهم في كل آن وحينا اما تسمع ضجيج المضطرين يا
من بيدك زمام العالمين جميعا اما تجيب دعوة الداع اذا دعاك اما تكشف السوء

عن ذلك

عن هذا المسکین الّذی اذا دعته تحت ایدی کلّ صغیر و کبیرا انا نقطع ایدی الظالمین عن
رأی بعد الّذی ایست بانّک کنت علی کلّ شیء مقتدرا قدیرا ولمّا کانت نفسک ملکک
مثل هؤلاء لم اظهرتهم بینهم و الحسنی یا الهی بهذه الکلمات التی بها ظهرت البغضاء فی قلوب هؤلاء
بحیث نکاد ان نتبرّ قلوبهم و ورکائهم و انت بکلّ ذلک محیطا کانّهم ما ارادوا الّا حفظ
ریاستهم و انّهم ما یدیهم و کانوا بها فی انفسهم مسرورا و لهذا الّذین اتبعوهم فی النقطة الی مقام
الّذی لو ینظرون بوارق النور بسلطان من النقطة هل النور منبرا و لو تستشرق علیهم شمس البقاء
یتقصفون عن الجعل هل الشمس سنیّا فانحوا یحکم یا ملأ الفطرة هذه انوار الشمس الّتی احاطت ظهورکم
و بیمینکم و یسارکم و فوقکم و تحتکم و جنوبکم و شمیلا اذاً یا الهی ما افضل بهم و ما اظهر ظهوری بین
ملوک آیاته الّذی جعلتهم واقفا فی ارض التحدید و ارتقیتنی الی مقام الّذی جعل ایدی التوحید مبسوطة
قصیرا و مع ذلک کیف یجتمع امری مع ما کانوا علیه اذاً اظهر یا الهی ذلیل ردائی من
تشبّهم لم اشتغلهم بما کانوا بهم متمسّکا و رضیا اذاً بقیت یا الهی وحیدا فی ارضک و فریدا
فی مملکتک و ما میل احد علی هذا الصراط الّذی کان بالحق سویا فکم فی العشی یا الهی کان حزنی
منوجها الی نفسک و فی فرحی بک و فنائک و ما وجدت من صبح مواهبک ملجأ
فکم فی الاصباح یا الهی کانت عینی ناظرة الی طرف عنایتک و الی انک ما شهدت
من الشمس جودک و جنانک من ظهورا الی متی یا الهی لم ترحم عبدک الّذی لن یجد
احدا من خلقتک و کان فی عمره بین یدیک مسجونا فلک الحمد یا الهی فی کلّ ذلک
و اسئلک الصبر فیما تقضی و تقضی من عندک انّک انت الکون من الصابرین فی الالواح مسطورا



ثمّ انّک یا الهی سمعت الّذی به یتقلّب الکون بالسرور و الشدّة بالرخاء و الفظاظة بالرقّة
بان تنزل الهی حسینة ما نضب عنّا الاکوان و یختلفنا عن دونک یا من بیدک الجود و
الاحسان و جبروت القدرة و الغفران و انّک انت المقتدر المتعالی و انّک انت علی کلّ شیء شهیدا ۱۵۲

هو العزیز

لم یزل و لا یزال اسرار الله در حجب غیب بوده و خواهد بود خصوص این امر که اکثر
آن مستور و مقنوع بوده و احدی احاطه ننموده سرّی الله در یک دوره این سبب بزرگ
و بانبیه و سرّ مشهود مستور را اجتاء داده و ارشاد آنچه تقسیم داده اجتناب نگردید چنانچه به
بعضی آن جناب مطلع شدند و آن جناب حال باید تمام جهد در ترویج امر الله صرف نمایند و لوالی
ربّک الغنیّ عن العالمین باری در جمیع حال ناظر بفضل مرئی من عنده بوده و
جمیع احباب را ذاکر بوده و هستند از قبل جمیع و جمیع ارتقاعه کل عند ما لمشهود

سیرجان جناب ح بسم الله الاعظم الاجلّ

ان استمع یا یدی ایلک من شطر رحمة ربّک الرحمن انّه لا اله الّا هو العزیز المقتدر المختار
و ربّ الممکنات و ربّ اظهرک ثمّ اقبل الی الله ربّک و حسبک و حسبنی منه الاقوار تا الله لو یسع احد
غیرک و ربّک و یعذرک هذا و ما فیه لبعیدة یا الی ساحة القرب و التراب الجلال ان یا یا
اسمع ندائی ربّک الاعلی مرّة اخری من شطر هذا السجن الّذی اشرقت عن افقه شمس جمال
ربّک العزیز المتعال ثمّ علی ذکره بین العباد و لا تخف من الّذین کفروا بالله قل یا
ایّها الاسود تا وجوه المشرکین و المستضائمت وجوه الابرار الّذین انقطعوا عمّا عند الناس

ابتغاء لما عند ربك العزيز الجبار  لعمري لو جوته ذوسمع الى الاشياء ليسمع منها الملك لله
المقتدر العزيز المختار  ان يبين قد كشفنا في الصدور وظهر الاسرار وحشر كل نفس اعماله
في هذا اليوم الذي استقر فيه جمال القدم على عرش العظمة والاقتدار  قل يا قوم انكرون ما دعتم
به الله ولا تكونوا من الذين تريبهم في مرية وشقاق  هذا هو الموعود قد اتى من شرق
الوعد بآية وبرهان  ان يا فون كن فيكون هذا الفجر تمس فيه باذن ربك في الغدو والآصال
ان اثبت على حجته وذكر القوم بآيات ربك هذا خير لك مما خلق في الاكوان لا تحزنك
قول الذين هم كفروا بالله قد رقم على جباههم الا اثم من الذين كفروا بربك الاياب اياك
ان تصبر في ذكر ربك كن منا ديا بالسني وسبح بحمده في العشي والاشراق سوف
يا تي يوم ترى المجرمين في النار ونفسك في جوار رحمة ربك المختار والبهاء عليك
وعلى من آمن بهذا اليوم الذي فيه ينادي المناد من بين عرش ربك الواحد المقتدر
المختار والحمد لله الملك العزيز المتعال  مقابلة شد

الرق في افق القدس من طرف البحرين قد كان مشرقا

يا طرف البقا فالبس نعلين الانقطاع ثم امش على رفرف الاعلى فسبحان من خلق فسوى
هذه ارض البقاء وقع عليها رجل امر من الاولياء فسبحان ربي الاعلى ان لا تحزن
عن موارد الدنيا ثم اصعد الى جبروت الوفا فسبحان من خلق فسوى وان لك
مقام معلوما في سرادق الابهى فسبحان ربي الاعلى ثم فيه تمنات الفردوس
فوق سدرة المنتهى فسبحان من خلق فسوى وتشرب فيه من جمال الله الاسنى



فسبحان ربي الاعلى وتجد فيه من فواكه القدس ما لا يحصى فسبحان من خلق فسوى و
تطير فيه في كل طرف باجنحة الياقوت في ممالك الروحي فسبحان ربي الاعلى وتطوف
فيه على كل لحن باجنحات البقا فسبحان من خلق فسوى وتجد فيه من لحنات الجمال
في غرفات الاجلى فسبحان ربي الاعلى اذا تجد في نفسك انوار الطوبى وتستعرق
في بحر اللقاء الاسنى فسبحان من خلق فسوى وترزق من ثمرات الروح من شجر القدس
فسبحان ربي الاعلى وتسمع نداء الله على لحن الحجر من الخفى فسبحان ربي الاعلى قل
زلت حوا البقا زلة اخرى لتقبل هذا الغم الدرى الاعلى فسبحان من خلق فسوى واذا نبذت
كوب الكبرا بيدها اليمنى فسبحان من خلق فسوى لتسقى من رضى بهذا الرضوان
في جنة الرضوى فسبحان ربي الاعلى رفعت يده اليمنى واتكات على رجلها
اليسرى فسبحان من خلق فسوى ثم ظهرت حاجب الغوساء كما تسيء الكبرا و
قطعت بها الاكباد والاحشا فسبحان ربي الاعلى وتركت كشفيها نارت شبان الاسوا
فيا كشفت سواد الشعر من تحت نقابها البيضا فسبحان من خلق فسوى اذا بلغت
كل ما في السما الى تحت الثرى فسبحان ربي الاعلى وارجعت الوجود الى الفنا فسبحان
من خلق فسوى مرة كشفت وجهها ثم مرة غطا فسبحان ربي الاعلى واذا كشفت
خلقت الارواح وارجعت القضا الى الامضا فسبحان من خلق فسوى ثم تجد ذلك
غطت الوجه مرة اخرى لتلا تفنى البقا من هذا المنظر الكبرا فسبحان من خلق فسوى ثم ارفعت
طرف برقع السواد عن ثغرها الفراء حتى تجلى بهاء فسبحان ربي الاعلى وقالت انت

جمال المحبوب فی وسط الفضی فسبحان ربی الأعلی اذا صاحت الوجود بأن بلی ثم بلی
فسبحان من خلق قسوتی واذا ترقص جواہر الروح فی ہیاکل البقا متاظہرا خفی فسبحان
ربی الأعلی وتجذب افئدة المخلصین من انوارہا القدسیة فسبحان من خلق قسوتی
وتولهت عقول المقدسین عن تنزل وتعلی فسبحان ربی الأعلی اذا نادی المنادی
فی وسط الاجواء علی مرکز البدا فسبحان من خلق قسوتی فقال ورب السماء انظرة
الیها خیر من ملک الأخرة والأولی فسبحان ربی الأعلی ثم قامت وقامت
قیامة الکبری فسبحان من خلق قسوتی جلست وتزلزلت افئدة اولی النهی
فسبحان ربی الأعلی ثم بعد ذلک اخرجت من خلف سترة الوهم من الزبرجد الخضراء
فسبحان من خلق قسوتی وفرشت من اللوح حرفا من سورة الأسری فسبحان
ربی الأعلی اذا اخرجت الأرواح عن هیاکل الأسماء فسبحان من خلق قسوتی ثم
اشارت بأنملة الوسطی والسبابة من الأدیان من آدم الی عیسی فسبحان ربی الأعلی
وحرکت بعد ذلک مرة بعد اولی اذا شقت الشمس فی سماء القضا فسبحان من خلق
قسوتی ثم قرت راسها وعلقت الجعد علی ثدی سدرة فسبحان ربی الأعلی و
ظهرت صورة من شعراتها فی ذکر ربها العلی الأعلی فسبحان ربی الأعلی اذا
ظهرت آیة اللیل من جبهة النظراء وآیة النهار من جبینها البیضاء فسبحان من خلق قسوتی
وناديت بنداء لله در فی فرد مس التقا فسبحان ربی الأعلی فقالت مستقبلون
باصحاب التقی فسبحان من خلق قسوتی فستمدون عن حرم الجمال فی کعبة العلا فسبحان



ربی الأعلی نبذا مارقم علی لوح البقا من قلم الأعلی فسبحان من خلق قسوتی وانه
حکمة من الأسرار التی لا تشهد ولا تری فسبحان ربی الأعلی [illegible]

هو الله

شمس جمال الهی از مشرق غیب ربانی طالع شده و بر جمیع کائنات مشرق گشته فیا فوز
لکمان تتوجه یا شطر قائها حضار مبارک حضرت اعلی

هو الله

سراج الله منور شده تا شعشعهای قلوب ناس را بضیاء آخود برافروزد فیا طوبی
لکمان تستضیئ بضیائها

هو الله

شجرة انقطاع در این ارض مقدس بهیه محبوب مسرور مسرور شده و بر فرود مس قیوم ساکنیه
فیا طوبی لکمان تکونن فی ظله من المستظلین ومن ثمراته من المستزقین

هو الله

سدرة سینائی لبیان الهی از اثمار تنطق میفرماید فیا طوبی لکمان تستمع نغماتها

هو الله

هیاکل توحید مس بکائنات صایحه الکنده فیا طوبی لکمان تستنطق فی ملکوت الله

امری فروتنی

از اجانب فانی فی عشق شوتا بسوی عالم باقی پرواز نمائی انقطع عن الدنیا حتی تصعد الی

Provided by the Afnan Library

الی سدره آ قدس مرفوعا

ایدوریش

از مسیح جهان بگذر تا بصبیح مدیح جانان مستقر گردی فیا طوبی لکسان تکون من المستبشرین

هو الله المقصود

جمال ذوالجلال همیشال از مشرق غیب لایزال طلوع نموده فیا طوبی لکسان تحضر بین یدیه و تکون من المستشرقین بجلاله القاهر المبین

هو الله

ساقی الهی خمر ربانی از خم رحمانی بدست عنایت فیا طوبی لکسان تکون من خیر پلس الاثار بین

ای ملی

بجان فانی از جان باقی بگذر تا بسوی سدره آ قرب متصاعد شوی فیا طوبی لکسان تکون من المقربین

هو الله

بر منوی بسوی سدره آ قدس ربانی پرواز کن واز جهان بگذر تا در جهان جانان در باب سبحان داخل شوی فیا طوبی لکسان تکون من المستبشرین

هو الله

نار الهی بر سدره سینای مشتعل آمده و با موسی روح تکلم انی انا الله الملک العالمین میگوید فیا طوبی لکسان تسمع بسمع الحقیقة تخلیا تهادی بصر الاقاریه لهیا تها



هو الله

بنای بقا بر سدره آ تا بجان و رقا تشتی میفرماید بان یا قوم هذا جمال الله الاکبر الذی طلع عن هذا المشرق الانور و کشف النقاب عن وجهه الاظهر فیا طوبی لکسان تکون بجلاله لمن الفائزین

هو الله

بسر حقیقی بگشا تا جمال دری نصیر منیر و بلسان سر یا حسن الخالقین گوئی

ای مظهر حقیقت

بلبل قدس معنوی با حسن الحان تقدی میفرماید ایدع من کل نقطه فیا طوبی لکسان تکون من السامعین

ای ملی از تقشر امکان بگذر تا بمرکش لامکان قدم گذاری

هو الله

شاهباز عشق از اوج قدس الهی خاطر گرفته تا بصبح ظهور را بنغمات بدیع خود مست و بیهوش گرداند

هو الله

طاوس بهاء پر زینت باز نموده تا فردوس برین را بزینت خود مزین گرداند فیا طوبی لکسان تکون بجلاله لمن الناظرین بطرف الناظر الذی بالنور المبین

هو الله

Provided by the Afnan Library

مرغ بقا از آشیان فانی دنیا گذشته و در آشیان باقی ورقای اعلی مستقر گزیده

هو الله

هذه ورقة البقاء ورد الذی لا یفنی الذی برد حیاتها یترقرق سمرات العلی و الأرضین الأدنی
فیا طوبی لمکان استنشق رائحتها

هو المحبوب

هذه ورقة البقاء الذی یطیر عرش اهل ملأ الأعلی فوق سمرات الرفیع فیا طوبی لمکان تسمع زفیراتها

هو الله

بگوش سری کلمات هیکل ابهی را از این مکان اطف استماع نما و از استماع کلام خیر او گوش را بگیر

هو الله المحبوب

هذه ورقة الحمراء التی یطیر اورا و فردوس المعانی بروایح بدیع فیا طوبی لمکان تشم نفحاتها

هو الله

هذه ربانی از افق قدس سبحانی جلوه نمائیده فیا طوبی لکم ان تنظرون جمالها

هو الله

هذه شجرة القدس قد غرست فی سینا الروح و ینطق بانه لا اله الا هو فیا طوبی
لمن سمع ترنماتها ثم استقر فی ظلها ثم ارزق من ثمراتها

مقابله شد

بسم الله الاقدس الأعلی

سبحان الذی تنزل الآیات بالحجة و قدر لکل شیء بابا یتقرب الی الله المقتدر المختار و



قد ختمت الکتب بکتاب الأعظم و فیه فصل علم ما کان و ما یکون طوبی لمن فاز به و اطلع منه الا سرار قل انه
لکتاب نفسی و قد رقم فیه من القلم الأعلی ما یجذب به افئدة اولی الله العزیز الأبی ان اقرؤه یا قوم
فی آناء اللیل و اطراف النهار و ترزقوا بما یاح هذا الکتاب بما انزله فی الزبر و الفرقان و ان یکفیکم ما تنزل
فی الأسحار لمن الملک الیوم لله الواحد القهار قل یا قوم اترتابون فی امر حق کل ذکر بانه و بشر تم
بلقائه فی کل الألواح ما انه هو هذا فانظروا یا اولی الأبصار قل انا قد زنا الکتر و کلها المظهر
نفسنا لتستقلوا اعما عندکم و تتوجهوا الی الله العزیز الغفار قل یا ایها الأحزاب الی المستهزؤن بنا
فسوف تستهزء بکم فی یوم تأخذکم نفحات العذاب و لا تجدن لأنفسکم من قرار یا قوم هذا
ظلم الله بینکم و ظهور قلمه و سلطانه علیکم و قد اتی بما اتی به علی من قبل طوبی لمن اقبل الیه و قبل امره و ویل لمن
اعرض انه من اصحاب النار قل انی آمنت بالله و مظاهر امره و قد بشرنی بالحق و ارسلنی علی من یرث
السموات و الأرض علی مهرب من امره لا فونفسه العزیز الجبار یا قوم ان ارحموا علی الذی ورد علیه
فی سبیل الله ما کتبت منه عیون اهل الفردوس ثم اهل ملأ الأعلی فی العشی و الابکار ان افتروا فیا
نزل علیکم لسان علی و ما نزل فی هذا الظهور ارتکبوا المختار یا اولی الأبصار آنکم انتم
فی ما عند انفسکم و قد ما جاءکم من لدی الله انه یجذبکم عن شیئا عما فی السموات و الأرض لا تحزنن
نفسی و لا تغتم عن ذکر من کان اذکره بین الناس فی العشی و الابکار تمسک بهذه
الشجرة و قد اخلصت الأرواح و اشتدت و کمن علی سکینة و وقار ذکر من لدنا
عباد الذین هم آمنوا بالله خالق الظلمة و الأنوار و الصلوة علیک و علی من تمسک
بالعروة الوثقی و اعرض عن الفجار

مقابله شد

ازنج الهی با سلسله زلف آن یار خرم آمد های های هذا جذب اللهی هذا خلع
یزدانی هذا قصص ربانی با کبر حیوانی با کوثر روحانی آن رب انام آمد های های
هذا جذب سبحانی هذا لطف رحمانی هذا طرز جذبانی از مصر عالی آن یوسف
شیرازی با عشوه و ناز آمد های های هذا خلع نورانی هذا بدع قدمانی آن
قاتل عشاقان وان محیی مهجوران با سیف سهام آمد های های هذا سیف عشقانی
هذا رمح غمزانی هذا سهم مژگانی از خلف حجاب جان و از کنج شهر لقای جانان با
بخشش و انعام آمد های های هذا لمع قدسانی هذا قدم قدمانی هذا کرم بدائی آن
جوهر ابقا از خزن اسما با خلق غمام آمد های های هذا حزن گزانی هذا لئیم قدانی
هذا صفت احسانی آن فارس میدان وان قاتل محبوبان با تیغ و حسام آمد های های
هذا جذب حنانی هذا صمد الطافی هذا جذب احسانی آن موجد بیضا آن مظهر ابها
در روز قیام آمد های های هذا الله بدعانی هذا رب قدسانی هذا لمع غزالی
آن سر تجلی الله وان مرآت جلال الله با صوت و پیام آمد های های هذا
شغف لسانی هذا جذب قدمانی هذا دله غیبانی با زلف و رخسار با غنچه لب و دندان با
کاسه و جام آمد های های هذا هکل غلمانی هذا حکم سبحانی هذا لمع قدسانی
با نار حجانسوز با راز جگر دوز از مشرق لام آمد های های هذا قرص عجبانی
هذا کبد مشتاقی هذا جگر چرانی آن بازشکاری از ساحه سلطانی با میل و جام آمد
های های هذا نظیر رضوانی هذا صمد قدسانی هذا ورق خضرانی هم منتصه و هم عالم



هم مظهر معبود آدم با حسن مدام آمد های های هذا صمد رحمانی هذا عشق قدسانی هذا بحر
ابدانی آن جوهر روح حق با صورانا الحق چون نادم اصنام آمد های های هذا لمع
سبحانی هذا غنج عجبانی هذا حسن فرقانی با جعده افشانی با گیسوی پیچانی
با رحمت الهام آمد های های هذا غفران ازلی هذا کرم بقائی هذا هبة رحمانی آن
سازج ارواح وان محرق اشباح با صولت ضرغام آمد های های هذا حرق
ارواحی هذا علم وجدانی هذا قلم ربانی آن دجه باقی چون صبح لقای در شام ظلام
آمد های های هذا غنج شرقانی هذا قمر لمعانی هذا نجم طرفانی یک بوی گیسوش
یک بوی زهندویش از وی بمشام آمد های های هذا لعبة نوازی هذا حشر
ربانی هذا وهب الهی از صبح وفای حق از فجر لقای حق آن جیش بکام آمد
های های هذا ولد شیرازی هذا سراج مشکانی هذا برق مصباحی صد
جام بدستش صد دام بشستش با غمزه تمام آمد های های هذا صمد رحمانی هذا جبر
عمرانی هذا غمزه فرقانی با صبح لاهوتی با نقل یاقوتی با بطری رام آمد با نطق
کلام آمد با شور تمام آمد های های هذا شربت نوشانی هذا جذب
ولهانی هذا فرق روحانی آن شعله ربانی آن آتش فارانی با برد و سلام
آمد های های هذا نجم بحاجی هذا سترة تاجی هذا لگ سراجی آن ظاهر
مستور آن غایب مشهور از حسن بیام آمد های های هذا عشوطه فانی هذا
حاجب قوسانی هذا شکل روحانی جیسی زدوش زنده موسی زخوش خسته

کان بخش تمام آمد های های هذا نفخ سبحانی هذا روح رواحی هذا کلم تمامی
آن قیصر سبحانی با افسر شاهنشاهی با تاج انا الهی چون صبح رشام آمد های های
هذا ابلج وثابی هذا صبح برآنی هذا اجل خلاقی از خلف حجاب قدس دار نشر
نقاب انس آن یار دلارام آمد های های هذا غنج رحمانی هذا کنز بقائی
هذا غیب غمازی با رقصه قدوسی با غمزه سبوحی با کوب مدام آمد های های
هذا طیر فردوسی هذا شهد طاوسی هذا نغم نافوسی در ارض الهی آن سرو
سمائی با مشی خرام آمد های های هذا طور الهامی هذا خبر ذوقانی هذا استبرق
سطرانی آن سیف الهی با جوهر یزدانی بیرون زنیام آمد های های
هذا سیف قهاری هذا غنج غفاری هذا بلبل جباری آن بلبل گلزار از
گلشن اسرار از دشت مدام آمد های های هذا طرب جباری هذا اثر ربانی
هذا نفس رحمانی محجبا نازمرگی منجد انزادردی مشا هنشا ایام آمد آن گنز تمام آمد ٢
زشم دل انعام آمد های های هذا شکنج سلطانی هذا نکنج محوانی هذا لهب
شعلانی آن نار الهی از نفس رحمانی قرنها دمیده شد تا بلون دم عاشقان هوای صمدانی
ظاهر گشت و بعد بروح ربانی عهدها دمیده شد تا بلون جنبه نگار مشهود گشت
ولا یعده ولا یحصی طائف حول کعبه قرب ذوالجلال و سالک مسبیل حرم ذوالجلال
شد تا بشرف ظهور در این لوح مذکور آمد و بهیاکل ارواح قدسی از عشق الهی بخضوع
وخشوع وقیام وجا بس حسیسه کلمات مرقومه در آیات مشهود و مشهود گشت



پس باید طیار عرشی که قصد مقاصد معارج قدسی نمایند بلوله آهنگی طراوت نیابند
که جمیع من فی الملک روح قدسی وحیاتا بدی وزندگانی جنبشند لعمر الله

الثار علی صدر الاول برادر قدکان باذن الله مرتفعا شوشا مقالة شد نقل مضمون

باسمه ربنا العلی الاعلی

ذکر میزن البدا الذی آمن بانبثاق الشمس التی کانت عن افق العرش مشرقة وعن رفع الله
حتی وصل الی مقام القرب فی رفرف کان عن افق القدس مرفوعا وسمع کلمات الوهیته تعالی شانه
کانت بید الله فی رضوان الهویة مغروسا کذلک یرفع الله من یشاء بامره ویضع الله من یحکم
استکبروا علی الله وکانوا الیوم عن جمال الله محرومین ان یا جبل اتحزن عن شیئ وان تخفف من
احد ونوکل علی الله انه مامن آله الا هو له الخلق والامر وبیده یرجع امر کم فی لوح کان عن ابصار المقربین
محفوظا قل یا اصحاب الصدر حتی ان یشکم من حزن او کدورة فاستبشروا فی انفسکم وان اراده
الظالمون جهدا منکم وعوه ثم لتلبسن قمیص الحزن وترکبن علی براق الروح وتکونن فی فضاء
القضا علی هوا آلا مر مرکوبا ثم احفظ نفسک وانفس الذین آمنوا بالله وآیاته علی قدر
مقدورا وان کشف القضا علیکم وعلا البلا فاصبروا ثم ارضوا لتکونن فی رضی الله وفی سبیل
التسلیم مسلوکا کذلک قضی الامر من الله وحکم فی سره وقی القضا علی لوح کان عن ابصار المقربین مستورا
قل یا ایس البیان لا تحتجبوا بانوار انفسکم وتتخذوا فی امره بهتا وان تنزل علیکم من آیاته ما تخضع له اعناقکم
انا نزلها وانا نکونن فی انفسکم علی الاکبر مشهودا انا مبشرکم به العبد ومنذرکم به العبد وبحکم بامر کان من سما آلا حدیة
عن شامخ الله منزلا قل یا قوم لم تکذبوا فی الذین کانوا قبلکم کیف قضی علیهم علی القضاء وانتم لا تشعرون

سبیلهم ولا تعبثوا بهم فاتبعوا الذی کان فی بیت النور من فطرة الله مبعوثا ولا تلتفتوا
الی شیئ من زخارف الدنیا ولا الی الذین تجدون فی قلوبهم غلا من الله واولیائه
ثم ارکضوا الی العشریة کانت من سحاب القدر مرسولا کذلک نقلبکم الی آثار رحمة الله و
نلقی علیکم من حکمة کان فی ازل الازال لطف حجبات النور مقنوعا قل یا قوم لا تحرموا انفسکم و
لا تبعدوا عن رضوان کان فیه نسمات الفردوس مهبوبا قل ان الذین یمنعونکم عن شریعة
البقاء اولئک لیس منکم من حب وکانوا من الخائفین علی الواح القدس من غلم الروح
مکتوبا ان الذین تحدث فی قلوبکم حرارة الحب لا یستقیم من شئی ولا یمنعکم من امر
ویسیرون بهیئاتهم الی مقام کان عن الاماکن منزها ان ابغوا بهذا الحب ان یستبک الله
بکم نسبت فی صدرک وتی وجهک فی قدس الله انفسنا عن حتی ما عرفتم وفقرنا بما کان فی
تم الالواح علی خلقه الحق مبسوطا وطیرنا فی هوا الوصل حتی وصلنا الی مدینة جبل الله ابوابها
من وجه ملک مسدودا ثم استمع یا بدیعة ما یلیک فی جوابه من الحان جاذبة البقاء
کون من نغمات القدس منبعثا وکذلک نلقی علیک من اسرار العلم والحکمة لتکون
بها سبیل العرفان مسرورا کذلک یبشرک بالروح والتهنیة بما کانت من بیاض
صفاء الغیب مرغوبا اذا فالتفت رویدا بما اراک الله ثم احفظه فی خزائن قلبک
ولا تقصه علی الذین انکروا واستکبروا ولم یکن متمم فی الملک الا وراء بها مصدودا ان
ان نلقی علیهم من ذکر یقولون وجد بهم هذا مبلغهم وعلی محبی الجمال ان یدخل فی رضوان
نت فیها بین الروح فموتا او نسمات الطیب مرشوحا لا فوالله الذی حبنی خادما



لنفسه لن یمیلوا الیه بل یفرون الی النفس الخبیثة فی نار کانت عن حطب الشرک موقودا اولئک
هم الذین نبذوا الکلام الله وراء ظهورهم وزینت لهم الشیطان اعمالهم وبئس ما اتبعتم
وجلهم من نار الکفر محمرة وان یجیب اسمع نداءی وفدنا الهناک بید القدرة وکن
کضلة النار لتشتعل النار فی قلوب الذین هم انقطعوا الی الله وکانت صدورهم من
لهیب الشوق مشقوقا ثم اقبل یا قسیمنا ک فی ملأ الروح ولا تکن من ما الله فی
وادی الشک مخذولا قل ان الذین هم سرعوا الی الخیرات فی هذه النار اولئک الذین
امتحن الله قلوبهم للایقان وجعلهم نجم الامر من قمص العرفان مخصوصا وتتلقیهم ملائکة الامر
وتعلمهم سبل التقوی وتبشرهم الی اسرار کانت فی ام الکتاب مذکورا قل یا قوم هذا
عبد الله ولم یکن الا کاحد منکم ویدعوکم الی فردوس کانت الروح من مدده علی جنته
العالمین مبذولا ولا یأمرکم الا بما یحق الخالص لیسلبکم الی علم کان علی جبل النور منصوبا
قل اذا ظهر الوجه عن خلف الحجاب ونزلت ملائکة الروح وجاء الله علی خیام کان فی
هوا رفع القدس مرکوبا قل یا قوم فاسرعوا الی الله ولا تخافوا من احد ولا تحجبوا انفسکم عن
روح الله مأیوسا وهذا ما ذکرنا لک فی هذا الکتاب وجعلناک مبشرا من لدنا علی
العالمین وصیا لترتل علی القدس من نسمات القدس وتذکرهم بایام الذی تنزل فیه
الآیات من سحاب الفضل بدیعا وان لقاک اسم الله فانشر هذه الکلمات بین یدیه
ولیستبشر فی نفسه ولا یکون من جواهر الامر محجوبا وقل له هل تحب ان ترک ما زینه عن الله
قل سبحان الله یا اجبه الا بان یرفع علی القناة فی حبک ان کان ذلک عندک مقبولا

Provided by the Afnan Library

ان یکون التصدر عنده کما حب عن الله قل سبحان الله ما حفظته الا لسهام الاعداء فی سبیلک
وکان ذلک بین یدیک موجودا قل لا تحزن من اسه وعزتک عن الحجبات فاز الخبیر
کله بیده الله یحفظ من یشاء بامره وان الفضل کان من عنده علی العالمین مثل هذا الشمس
فی افق السمی مشهودا فانقطع عن الله ثم طیرنی هوآء القرب والاشتیاق لتکون من سکنه
الشوق بنار الله مأنوسا سینسی هذه الایام المحدوده ویطوی کلما فیها فارجع الی ربک
کان فی ابدا الایام بین یدی الله مبسوطا وقل انا اجبناک وکتبنا ذکرک فی ملا الاعلی وما بینا
منک رائحة المحبت اذا ذکرناک فی اللوح احببنا بک الی محل کان عن افئدة المقربین منزوها و
هذه من تجارة الامر یعنی علیکم من نفحات المزدوسین لیجعلکم من نفحات الله مجذوبا ویلقنکم الی
شریعة المحبوب ویسقینکم فی کل رتبة کان فی جنة العدن مخلودا ونختم القول علی ذکر الحبیب فی
سرادق القلب لیکون کتاب المحبوب بخاتم الخطا مختوما ثم البس قمص الکبریا من حریر البقا
علی الذین تجد النور فی وجوههم وکانوا فی جنة الانقطاع مخلودا ۱۵۲ مقابله شد

هوالله قدس الاعلی

بنام مبارک حضرت عبدالبهاء

هذا کتاب من لدی العبد الی الذی آمن بالله المهیمن القیوم قل الحمد لله الذی عرفنی نفسه
وارجعنی الیه فی ایام التی کل اعجزوا عن جماله وانعرضوا عن لقائه وکفروا بآیاته وکانوا من الذین هم
معرضون ان استبشر فی نفسک بما ایدک الله بعرفانه وسبقک من الذین هم موقنون
ان اذکر ربک فی کل الایام ولا تحصت من بدایع ذکره ومن یذکره فی ارضه انه یذکره فی
ملکوت امره وکذلک قضی الامر فی الواح عز محفوظ آثار رنا ان نفصل لک فی اللوح من هذا



الشبا تفصیلا ولکن سبحانه نسیح احد غیره الا علی فی امر الله کان مستورا عن العباد انه لا یمسکه التعهد
احتضر اللوح وانک فارض بما قضی لک قل سبحانک قد دس رب العظمة والعلی وخالق الارض والسماء
ورب الملائکة والروح وانا نسئل الله بان یرفعک علی مره ویمسح علی وجهک یا من بوجهک القوم
تذکرک نفحاته فی کل الاحیان وانه لهو المقتدر علی ما یشاء وانه لهو العزیز المحبوب والروح
علیک وعلی الذین آمنوا بالله ونبذوا ما سواه عن وراءهم ویستبون بانوار الله فی کل مساء و
یتقربون الیه بوجوه کانت مستضیئة بانوار الله الملک المقتدر العزیز المحمود مقابله شد

هوالله تعالی

بخط مبارک حضرت عبدالبهاء

سبحانک اللهم یا الهی تری بلائی فی کل الایام قد جعلتنی مع سجین من عبادک
بانزلته فی الواح امرک من بهرم قضائک ومنهم من کان ناظرا الیک وداعیا
لک وخاشعا لامرک ومنهم من یطوف مرة ویسیل اخری اسئلک بالذین فتحت
ابصارهم ویرون فی کل حین آیات قدرتک وعلامات عظمتک بان تعفو
عن الذین غفلوا عن ذکرک واعرضوا عن آیاتک وکانوا من الذین هم یطوفون فی حولک ویستفیئون وجوههم من
انوار وجهک وتقلب قلوبهم حبی قدرتک انک انت المقتدر القدیر الکریم مقابله شد

جناب مهدی

بنام محبوب انام

ای مهدی حریق باقی ز لعل آتش جاری ز دست عطایا شام دکوثر اطهر از شعر

منظر اکبر یاری ازیه فضل بنوش قل لک الحمد یامن شرقتنی بانوار قلبک و
نادیتنی بلسان مظهر ذاتک اذکان فی سجن الظالمین

قوله عزکبریائه

یا آیها الناظر الی الوجه قد شهد قلمی الأعلی بافنائک وابهائک وخضوعک و
توجهک الی وجه ربک المتعال قد کتب الله علیه فی سبیل الله انه لا یعزب
عن علمه من شیئ ان ربک لهو العزیز العلام انت الذی بک تضوعت نفحات
ذکر الرحمن من الأکوان انه یعرفک بالحق ویشهد بذلک من عنده ام الکتاب انا
کنا معک اذ کنت ذاکرا بذکر ربک وناطقا باسمه المهیمن علی الأمکان طوبی لک
بما بلغت امر مولیک وفزت بما هو المقصود فی الزبر والألواح کل ذلک من
فضل الله علیک ان شکره فی الغد ولدی الأصال انا نزلنا لک الواحا
شتی کل واحد منها یشهد بما ینطق به لسان العظمة فی هذا الحین الذی جعله الله
مطلع الأیام ان اقرء هاته مرة بعد مرة لتوقن بانه بجمیع ما کنت ناطقا به ویراک فی کل
الأحوال لو تطلع بما قدر لک لیأخذک السرور علی شان تطیر بقوادم الشوق والاشتیاق
الی المقر العزیز المنیر ینبغی لکل من یأتی باسمک ان یعرف شانک ومقامک ویسیر بسیرتک
وشطرک جنة الواحد المختار لا تنظر الی الخلق واطواره بل الی الحق والطافه التی لا تحیط
بها الآفاق انک انت الذی کنت ندکور ولدی العرش ومترجما لدیک وجه الله



مالک الأنام لا تحزن مما ورد علیک قد ورد علی مولیک ما لا تحمل ذکره الألواح
انا البهاء علیک وعلی من معک وعلی الذین یتقربون الیک جناب میرزا یحیی علیه الثناء
حاجی ملا مهدی

بسم الله الأقدس الأمنع

قد سمع الله ندائک وکان عالما بما ورد علیک وانه لهو الحق علام الغیوب لا یعزب
عن علمه من شیئ وقد رقم من قلم امره لوح عز محفوظ وفیه قدر ما کان وما یکون و
فیه ستر اسرار الأمر من قلم الله المهیمن القیوم کن سراج حب ربک بین عباده یستضیئ
منک المقبلون فانظر فی السراج انه ولو کان واحدا لیشتعل منه الی ما شاء الله سراج
بعد سراج کل منه یستضیئون کذلک فانظر فی فئدة آدم انظر فیها اعاصیر الهوی وقد تجوا الی
العزیز المحبوب فوعزتی لو یستضیئ سراج قلب احد بحب الله لیشتعل منه افئدة العالمین
وان هذا الحق معلوم ولکن منعنی لکل فنی سراج بان یحفظه من ارياح النفس والهوی
بزجاجة ذکر اسم ربک العلی الأبهی کذلک لک مثل لک ملکک الأسماء فضلا من عنده
علیک وعلی الذین هم موقنون ان افرح بذکرک ربک وبذکره ایاک وان ذکره
سبق کل ذاکر وذکور طوبی لمن استقام علی امره ولسان نطق بذکره وثنائه و
لقلب توجه الیه بخضوع وخشوع ان اشکر الله بما ایدک علی امره وجعلک مصرا لدینه
وناطقا بثنائه انه لا الله الا هو یحق من یشاء بحجته وانه لهو العزیز الودود قد قضی الأمر
ربک ودار رحیم لا تحزن مما جفا الی ذروة البیان وکانوا من الذین هم مستضعفون ولبهاء

Provided by the Afnan Library

المشرق من افق المنزل عليك وعلى الذين معك قطعوا عن آلهتهم واقبلوا الى مالك الامم
وما منهم اعراض الذين معك معرضون مقابله شد من مضمون آیه شریفه

الله قدس الاعظم الاكرم

سبحان الذي ظهر بالحق بسلطان كان على العالمين مشهودا انه يخلق في كل شئ انه لا اله
الا انا كذلك كان الامر في اللوح مسطورا اذا تحركت افلاك ارادة مولیك واتى المحبوب
اعرض عنه من كان عن الانصاف محروما لعمري قد وجد كل ذي مشم عرف الرحمن وسمع
كل اذي سمع نداء الذي كان بالحق مرفوعا ان يا احبائي ان استقيموا على الامر استقامة تتيسر
به افئدة الذين كفروا بالله وآياته التي كانت من سماء الوحي منزولا طوبى لمن قام بين اهل
الامكان وانطق بحق اليقين باسم ربه الرحمن وسقى المخلصين من اصل السدرة الحمراء
والمخلصين من رشحات التي ترشحت من بحر ارادة مالك الاسماء كذلك زينا افق البيان

بنيتر كان في ايام الله مرتبا مقابله شد من مضمون آیه شریفه

ای جناب مهدی الذي زار البيت عليه بهاء الله

العلي العظيم

كتابك الى آخر السؤال من لدى البهاء الى الذي كان باسم الله المهيمن القيوم قد اصغينا اليوم بذكرك اذ كنت ذاكرا
وزينا الآيات وجعلناها بينات لعل تنظم خلقا بطوله كن نبيكون لو يسئل احد عن مطلع آيات
ربك الكبرى قل اتقين يا ولي الاشياء والذين ازنكروا ما نطق به في كتاب الله العزيز الودود



هل القلم يقدر ان يجري على ما ورد عليه هل اللوح يستطيع ان يحمل ذكر مصائبه لا وعمري
لا انتم تعرفون تتصفحه الاقلام والالواح وما ينتهي ورد على المظلوم من الذين كفروا بالله العزيز
المحبوب يا احبائي تمسكوا بحبل الاستقامة والاصطبار كذلك يأمركم المختار انه لهو المقتدر
على الغيب والشهود كم من عبد شهد وانكر وكم من عبد حضر واعترف كل بعمل جزي عليه
ان ربك لهو الحق علام الغيوب طوبى لمن نبذ ما سواه متمسكا بالمولى والاله من آل
البهاء في لوح محفوظ تفرقوا يا ملا القلوب الى المحبوب ولا تتبعوا كل مشرك مردود من
يومنا هذا اليوم كتب من على الارض وما ذكر فيها من المتسمين الاولى انه لهو السميع المحمود
قل يا قوم دعوا من على الارض وما عندهم ثم عن وراكم وتوجهوا الى الافق الذي منه اشرقت
انوار وجه ربكم العزيز المنير قل لا يحيط احد بعلم شئ الا الله ولكن الناس لا يفقهون
عنده علم ما في الكتب وعلم ما كان وما يكون وهو الا مسنا مروا ما هم منهم الا انتم قوم مشكورون
قل لا تلتفتوا الى نهائم دكبر هادا ذكروا الايام التي فيها اتى الروح اعرض عنه العباد وقال من
يصطاد الحوت ثم انظروا اذا تى محمد رسول الله اعرض عنه اشراف العرب وعلماءهم وكانوا من
من بيع التمر كذلك قضى الامر ان انتم تفقهون قد فصلت الخلق بين الاشرار والاخيار
اعملوا ميزان الله وصراطه لمن في الغيب والشهود انكم اذا شربتم الرحيق الاطهر الذي
جرى من قلم مالك القدر ثم وقل يا قوم قد ذرق الموهوم واتى المعلوم اياك
ان يمنعك اعراض المعرضين او اعتراض الذين عترضوا على الله اذا تى بسلطنة الملكوت
كذلك زينا سماء ابقاء لك بكوكب البيان وعليك بحمد الله المقتدر المختار دن

مقابله شد من مضمون آیه شریفه

ی جناب حاجی ملا محمد رضا

الاقدس الاعظم

ذکر من اراد الی الذی استقر علی عرش ربه و فاز بانوار العرش و کان من المقبلین لیطهر من الاذی
الی الذی قدسه الله من فنون المبرزین ان یا عبد ان اسمع النداء من شطر العکا حین ربک
الابهی یا ایها المظلوم المنیب خلقنا السما و الخضرا و الذی کشفنا الهم الوجه بوجه مبین
ان الذین [illegible] بل هم فی خسران عظیم قل لو اراد الله لیبعثهم بامر من عنده
انه لهو القدیر انتم ضعفاء بالله البلیغ لا یعرفون ما ینفعهم ان ربک لهو الغفور الرحیم
یدعوهم الی السماء بان ویذکرهم بفضل من عنده لعل یتوجهون الی هذا الافق المشرق المنیر
ان ربک انت یا ایها انسان لک الله ذکر عباده لعل یتفکرون الهوی و یسیرون الی فاطر الارض
و السما کذلک انزلنا من لدن علیم حکیم انا نذکرک ان تقف فی ذکر ربک قد
ملئنا کأس الامر فاعرف و قل الحمد لک یا الله العالمین ان وجدت فی قلب نفحات
حب ربک دار مصه و ذکر من قبل قد سبقت رحمتی العالمین لا تمنعنک الکدورات
عن ادراک الاسما و الصفات و لا الاحزان عن ثنا ربک الابهی ان اشتغل بذکره
بین عباده المخلصین لعل یسمعون ندا الله و یتخذون الیه سبیلا ان ربک لهو
الغفور الکریم و البهاء علیک و علی من معک من احبا ربک من کل صغیر و کبیر
ت جناب حاجی ملا محمد رضا علیه بهاء الله
بنام خداوند قادر توانا



قد اتی مؤذن الله عن یمین العرش ان الذین فازوا الیوم بما اراده المحبوب اولئک هم الفائزون
و الذین توجهوا الی الافق الاعلی و انقطعوا عما عند الوری اولئک هم المخلصون نشأ الله در
کل احوال بعنایاته المنیعة مسرور و فائز باشید بر شما جناب لازم که کمال جد و جهد را بکار برید
و اسباب و اسبابی که مبذول دارید بسراج حکمت و بیان من فی الامکان را بسبیل مستقیم
و افق مبین هدایت نمایند بحر غضب جیحون موجود و مشهود و لکن نباید غافل بیاید
مستقیم متوجه و مستنزل قد فتح الله ابواب السما علی اهل ارض ارتبوا فی ظهور الله و توکلوا علیه الذی
ظهر بالحق فی هذا المقام المنیر ناظر فی قبضه مقربین یعرفون الاسما فی السما و فی الماء و
ینکرون الذی خلقها بالحق الا انهم من الصاغرین طوبی لمن بنبأ عنده و عمل
مراده ما ارادا الله رب العالمین ذکر آن کس بهذا الاسم الاعظم لیستبشر و متوجه
الی الله الفرد الخبیر اتا نذکرک فی سنین متوالیات دار سلنا الیک
عرف القمیص من هذا المنظر المنیر اینکه در عیش بیهوده ذکر نموده باین امور لازال
لدی العرش محبوب بوده انه یبارک علیکم فی ایاره و تقوه فی رضائه انه هو الذی من والاه
لا اله الا هو العزیز الکریم لا تحزن من شیء ان فرح بالفرح الاعظم و توکل علی الله العزیز
الحمید توجها الی المنظر الاکبر شطر ربهم المقتدر المتعال العلیم الخبیر کذلک انزلنا ما کان مستورا
لدنا ان ربک لهو العزیز العظیم البهاء علیک و علی الذین آمنوا بالله و توجهوا الی
وجه العزیز البدیع منه بیشه
قد نزل لمن صعد و سکن فی جوار رحمة ربه الغفور الکریم

Provided by the Aman Library

هو الظاهر المشفق الغفور الرحيم

شهد الممكنون لأسمي القيوم انه لا اله الا انا العزيز المحبوب شهد المخزون وانه بذا لهو الظاهر
المشهود يشهد في كل شئ انه لا اله الا انا المهيمن القيوم ان الباطن يطوف حول من ظهر
بالحق والظاهر يدل الشئ على نفسه في هذا اليوم الذي فيه نطقت الأشياء بما املك لله
مالك الوجود قد شهدت الكتب لهذا الاسم الأعظم وخضعت الصحف اذ نزلت الآيات
من لدن مقتدر قدير قد تشرف العالم بظهور مالك القدم طوبى لمن اقبل وفاز و
ويل للمشركين قل هذا يوم يرى فيه شمس العدل خلف السحاب بالنسبت
ايدي الظالمين وهذا يوم اخبر بالله يوم يقوم الناس لرب العالمين
هذا يوم فيه يتكلم مكلم الطور اذ ظهر مالك الظهور سلطان مبين وهذا يوم تزين بذكره
صحف الله العزيز الحكيم طوبى لمن نبذ العالم ورائه واقبل الى الافق الأعلى
بنار المحبة نبت بها افئدة العارفين ونور اضائت بظلمات الأرض كذلك
نطق القلم الأعلى اذ كان المظلوم مستويا على عرش اسمه الغفور الكريم ان يا قلم القدم
يا مركز الاسم الأعظم بان تذكر من صعد الى الله الذي سمي بمهدي في كتاب
مبين ان به شهد بابة اقبل الى الحق اذ كان الخلق في حجاب غليظ انظر الذي
خرق الحجاب باسم ربه المقتدر العزيز واقبل الى الله اذ ان ورد في جوار
رحمة ربه العزيز الكريم انه طوبى لمن قطع البر والبحر شوقا للقاء الله على شان
يذكره الملأ الأعلى واهل جنة العليا يشهد بذلك لسان العظمة في مقامه المنيع



لعمر الله قد انجذب باقبال اهل الملكوت كذلك يذكره من اتى بأمر ربه بقوم موقنين
في السموات والأرضين النور المشرق من وجه ربك المالك الأسماء يضيء
الأشياء، حبيبك يا من شربت رحيق الوحي من يد عطاء ربك اذا انقطع الأصوات
سكان الأرض كلها انت الذي ما منعتك شئونات العالم وما حجبات امم
انت الذي بذلت مطالع الظنون وقلبت الى المسمى القيوم الذي اذا ظهر بالحق
السماء كنوح الأبهى واضطرب العرفاء الا من شاء الله الفرد الخبير نشهد ان بذلك
ظهر الوفاء في هذا الامر الذي اذا ظهر نقض الميثاق كل غافل مريب اشهد بانك
فزت بالبيان اذ ارتفع النداء من مشطر العظمة والكبرياء طوبى لمن سمع ما يهدي و
يعلمك يا مهدي انت الذي كنت طرازا في هوائي وناطقا بثنائي وقائما على
خدمتي وحملت البلايا والرزايا في سبيلي انه لا يعزب عن علمه من شئ لكن ربك
في كل الأحوال يشهد ويرى وهو شاهد بالتسليم انت الذي تركت الأوطان
مقبلا الى مقام الرحمن الى ان اتخذت مقاما وجهه نفسك مقاما هذا فضل
لا يعادله شئ في الأرض والسماء يشهد بذلك من تزين بالبقعة البيضاء، هذا
المقام المنير طوبى لنفس فازت بذكرك وثنائك ولمن زارك بما نطق
القلم الأعلى نشهد انه من الفائزين انت اليوم تحت لحاظ عناية
ربك الكريم كلما تمر عليك رائحة الظهور يذكرك مكلم الطور بذكر يتمنى من
في الصور والحمد لله المقتدر العزيز الغفور

ی اخت ضلع جناب مهدی علیه بهاء الله

الله یحس الاعلی

کتاب نزل من سماء الوحی الذی آمنت از سمعت نداء ربها العزیز الحکیم تقربها کلمة الله الی مقام لا یری فیه الا انذار وجه العزیز الکریم آنا نذکرک من قبل من العباد ثم الذی اقبلت من الاماء انه لهو الغفور الرحیم ان الذی فاز یا ایتها الامة انه من اهل الفردوس فی لوح عظیم و الذی عرف ربها انها من الفائزات لدی العرش العظیم ان یا امتی نذکرک لسان العظمة من بدء الفطرة البعید ان اشکری ربک بهذا الفضل ثم اذکریه فی اللیالی والایام انه لهو السمیع البصیر کذلک نزل لک من سماء الفضل باجمله الله کوثرا لاحیوان لمن فی السموات والارضین مشتریه نشر مصر و تبریز

ی امة الله خالة

بسم المهیمن علی الاسماء

امتی امتی نیادیک لسان رحمن من شطر سجنی و ینبئک بملکوت بیانی من مقر عرشی لیفرح به قلبک و ینطق به لسانک فی ذکر ربک المهیمن العلیم الحکیم فاعلمی انا اخبنا کل کتاب بحضر لدی العرش و ذکرنا من ارسله بذکرت فرت به ابصار العارفین قد سمعنا ندائک فی هذه الحرة و اجبناک بهذا اللوح المبین طوبی لک بما سمعت ندآء المظلوم و اقبلت الی الافق الخبیر ان لا تحزنی من شیء ان اطمئنی بفضل ربک انه یذکر کل عبد آمن و کل امة فازت بهذا الکوثر الذی یسقی الله به عباده المقبلین فانظری کم من ملکة ما فازت بالله و لقائه و انت فزت بالمقصود و ذکره الذی لا یباع به ما خلق فی السموات والارضین لعمری سیبقی ما یفتخر به الملوک و الملکات و یبقی لک ما نزل من قلم العزیز العلیم ان اشکری ربک بهذا الفضل و قولی لک الحمد یا ایها المسجون و لک الثناء یا ایتها المظلوم و لک البهاء یا بهاء العالمین مشتریه

ضلع ملا مهدی

بسم الله الاعظم

یا ورقة السدرة طوبی لک بما حرکتک نسمات رحمة ربک الرحمن و انطقتک عن الاکوان و قلبتک الی شطر امین الفرد الحسن الذی فیه اشرقت انوار وجه ربک المقتدر المهیمن یناجیک بما شربت من کأس الکافور ثم الطهور فی هذا الظهور الذی فیه ظهر لوح المسطور الذی کان مستورا عن انظار الغافلین اذا یکبر الله علی وجهک من هذا السجن البعید و ان تکبیره تخرق السن کل شیء تکبیر الله العزیز العلیم ان استقمی علی حبه ثم استنشقی روایح القدس عن قمیص الذی خلق به السموات والارضین ان یا ایتها الورقة لا تنظری الیوم الی نفسک بل انظری الی تجلیه الذی به تشعشعت انوار الاشراق من افق العالم و اشرقت و سهام المنکرین و کل خیط من خیوطه نیادی بین الهوا و یقول یا ملأ الارض و السما لو ترید ون ان تطلعوا علی محبوبکم الحق الاعلی فانظروا فی المقر فزا ما ورد علیه من جنود الشیاطین فانظروا یا قوم الی دم الذی یجری منی انه لشعاره لکن انتم



نسخه مبارکه حضرت علیه بهاء الله

ثم في غفلة مبين ولو انا نفصل كل ما ورد علينا لتسمين منهج اهل ملأ الاعلى و
صريخ ملائكة المقربين انى لعلام بشر بلقائى فى هذه الاولى ومن قبله النبيين والمرسلين
فلما جئتهم عن سماء الامر وعرفتهم الاجهار نفض عنهم المعرضون الذين نقضوا عهد الله
وميثاقه ونبذوا البيان عن ورائهم ويعبدون العجل من دون الله فويل لهم من
عذاب يوم عظيم وانك انت ان افتح لسانك بذكرى وثنائى بين امائى الملك
ينقطعن من الفتنين واهوائهن ويتوجهن الى مالك الملوك والسلاطين وان تجب
بعلم ما ورد عليك لا تحزنى فى مسيره فتوكل عليه وانه يحرسك بالحق عن ضر
المفسدين والبهاء عليك وعلى الذين هم صبروا فى الشدايد جنبا لله المقتدر
العزيز المنير مقامه شد نش مقدس

هو المذكور فى الصحف الاولى

كتاب البهاء الى الاماء الذى الى شرب حريق الحيوان فى ايام الرحمن واقبلن بقلوبهن الى الله
مالك الامكان يا امائى ان افرحن بذكرى ثم استقمن على حبى كذلك يامركن جناب
الاديان لا تحزنن عن المكاره انه قد تمشى فى بحر البلاء بذلك شهد مالك الاسماء
فى اعلى المقام توقع الذرات كنزه ولكن الناس اكثرهم فى سرور وابتهاج قد
اقدم المفسدة فى ايام الله سوف يرجعون الى انفسهم ولا يجدون من مناص انما البهاء
عليكن يا امائه وعلى من طاف حول امر مربوح وريحان مقامه شد

ى ضيع جناب مهدى نش مقدس



بسمى المبين العليم الحكيم

انا نرسل نقوا من من بحور المعانى والبيان الى امانه اقبلت الى الله اذا اتى السلطان غلب العالمين
طوبى لامة وجدت عرف الآيات واقبلت الى هذا الافق المنير ان هنكرى بازنگست انه
من يخلق جديد وانيك على اقبال اذا عرض عنك كل عالم مريب لو متوجهين باذن القلب
لتسمعين من الاشجار قراتى المختار ومن الارياح قد ظهر محبوب العالمين طوبى لكنك بما
فزت بايام الله وسمعت ندائه من شطر سجنه العظيم توكلى على الله فى كل الاحوال ثم اذكرى بدكر
تجذب به افئدة الطائفات الذاكرى اكر بابتهر ربت مايرى ومالا يرى ورب من فى
السموات والارضين مقامه شد نش مقدس

ضلع من صعد وام من حضر وفاز

هو البهاء الى العليم

ذكرى من لدنا لمن اقبلت صعدت الى الافق الاعلى وفازت بانوار وجه ربها العزيز الحميد
يشهد لسان المظلوم فى هذا السجن الممنوع انها اقبلت وآمنت وشهدت وفزت وفرحت
بما نطق بلسان الله الملك الحق العليم الحكيم انها فازت بحر العرفان فى ايام فيها
اضطرب من فى الامكان الا من شاء الله رب العالمين انا ذكرنا ها من قبل
فى الواح شتى وذكرنا بعد ارتفاعها فى هذا الكتاب المبين عليك يا امتى ودفتى
رحمتى التى سبقت وفضلى الذى احاط من فى السموات والارضين ان اشكرى
بما شهد لك القلم الاعلى بما لا يعادله ما خلق وتخلق يشهد بذلك كل منصف بصير

بدیک بهآء الله وعنایته وذکره وثنائه بدوام اسمائه وصفاته ان ربک لهو
الفضال المعطی الغفور الکریم طوبی لک ولاسی الذی فی الله ناب ذکره وفی ایاب الصفه
یاستفتح بأخذه المتقربین انه قد اتخذ لنفسه مقاماً امام عین ربه الرحمن الرحیم
لعمر الله هذا من فضله العظیم ولکن اکثر الناس من الغافلین کذلک قضی
ربک فی البیان فی هذا اللوح المنیع المتین العزیز البدیع
یا ورقة انت من آیناه علی هذه الهیکل المنیع الرفیع الجنة العلیا
طوبی لمن اقبل سماء العلم

یا امتی یا ورقتی قد شهد لک القلم الاعلی یا قبالک وجنبک وتوجهک الی وجه القدم
اذ اعرض عنه العالم الا من شاء الله العلی العظیم هذا یوم فیه بعث رسول الله من قبل و
من قبله الروح ومن قبله من فی ملکوت الامر والخلق بآیات بینات وحجج باهرات وسلطان
مبین یا ورقتی جمیع کتب قبل در سل الهی خلق را باین یوم امنع اقدس بشارت داده اند
مع ذلک نفوس مشرکه از ادراک خائفه آماره باعتساف تمام بر قطع سدره قیام
نموده اند طوبی از برای تو که بطراز محبت الهی مزین گشتی وبذکر وثنایش فائز
جمیع فضل در قبضه قدرت حق جل جلاله است بهر نفس اراده نماید عطا میفرماید
چه مقدار از رجال که حضور اصحاب اسرار واز علمای اعلام میگذرند
وچون اندکی استعداد مبیان آمد بافق اعلی توجه مینمایند لیکه اهل ملأ اعلی منتظره
وندبه مشغول وتو از فضل الهی وعنایت لایتناهی بعرفان سر مکنون وگنج مخزون



فائز شدی این مقام عظیم را باسم حق جل جلاله حفظ نما واز عیون خائنین مستور دار
البهآء المشرق من افق ملکوتی علیک وعلی کل امة فارزت بأنوار عرشی المنیع
اخت ضلع اسم الله الذی صعد الی الله
بنام خداوند دانا
ای امة الله الحمد لله بعنایات الهی وفیوضات رحمانی بعرفان منظر اسرار فائز
شدی ودر مشرق وحی ومطلع الهام اقبال نمودی واز رحیق مختوم که من شاء الامکان
بقطره از آن معادله ننماید قسمت بردی آن رحیق عرفان حق است که
اکثری الیوم از او ممنوع ومحروم مشاهده میشوند جمیع عالم از برای او خلق شده اند مگر
محجوب مشاهده میشوند مگر نفوسیکه باسم او از ما دون گذشته ودر افق او
توجه نمودند ان افرحی بذکره ثم اشکری ربک العلیم جناب اسم الله مهدی
علیه بهآء الله درباره شما ذکری نموده وآن ذکر بثنای ملک اسماء فائز گشت
این است نعمت باقیه که از سماء عطا بر تو نازل شده ومیشود طوبی للصابرین
طوبی للعارفین طوبی للطائفین قدر این نعمت را بدان وچون ابصر دیدان
حفظش نما البهآء علیک وعلی الائی آمنت بالله المفرد المتعالی المنیع
اُم سید اشرف علیها بهآء الله
بسم الله الاعظم الاعظم
هذا کتاب من لدی المرء الی امة الله التی آمنت بربها وکانت من الفائزات فی الالواح

Provided by the Afnan Library

مذکورا طوبی لک یا امتی بما اقبلت الی مقر کان عن انظر العالمین مستورا
وعرفت منظر نفس الله بعد الذی کان اکثر الرجال عنه محجوبا فاهلنی بأن اکل ایته امنت
بالله وذکرت نفسها انها خیر من الف رجال الذین هم کفروا بالله وکانوا من خزان
التراب بعیدا وقد حضر بین یدینا ابنک الذی شرف بلقاء الله مرة بعد مرة و
اخذته نفحات ایام التی کانت فی کل الالواح من قلم الله مسطورا لاتحزنی من شیء
فتوکلی فی کل الامور علی الله واته کان حبیبک وکیلا والبهاء علیک وعلی من
احتضن القرآن لنفسه معینا

مقابله شد

ط جناب ابو المعالی علیه بهاء الله ز

هو المشرق من افق البیان

کتاب لیس له قیم لسان الله مالک الوری وقلم الاعلی لمن فی السموات العلیا لیشهد
المنتهی فی ایام ظهوره بأن کل نبی وکل کتاب وکل رسول امین یا ابا المعالی
یذکرک من مسک فی التوراة بالاکه الابدی وفی الانجیل بروح الحق وفی الفرقان
بالنبأ العظیم هل تعادل بذکری ایاک کنوز الارض والسماء لا ورب العالمین
وانک تقراری قد حضر العبد الکاظم کتابک الذی شهد بتمسکک بوحدانیتی وفردانیتی وبحقی الذی سبقت
من فی السموات والارضین قد قرئه لدی المظلوم ووجدنا منه عرف محبة الله
العزیز العلیم طوبی لک بما وجدنا کتابک منزها عن الظنون والاوهام ومقدسا
عن شبهات الذین کفروا بالله اذا تی السلطان مبین انت الذی تمسکت بحبل



عنایتی وتشبثت بذیل فضلی وتمسکت بالحبل الذی به اهتدی من علی الارض واهل الجنة العلیا لیشهد
بذلک لسان الله فی هذا المقام الکریم یا ابا المعالی بلسان پارسی ذکری میشود تا جمیع بیان رحمن را
دریابند واز بحر عرفانش بیاشامند بسیار عرایض پیاپی جسارت فرمودید ولکن از عرضیهٔ
انتخاب نفحهٔ بسیار خوشی منتشر که حامل اینخمه بدیعه بود قوتک ثم استمساک یا الهی
بأن تقر عین بالبلاء فی سبیلک ولا تکرهی من کاؤس البلایا التی نزفها حبیبک و
ابائک چه مقدار از متعینین مجاورین که از اینجا گذر شان بدنیا گذشتند و بشتاب الحمد تجدی
فائز شده که در سبیل دوست طلب بجا نمودند لعمری این کأس بزرگست وامرش عظیم ومقامش
کریم فی الحقیقه کاسی را طلب نمودی که جمال قدم لازال ازاد آشامیده وهی آشامد طوبی
للصابرین ولکن النفس کلما تشکر تزید شکر کن مقصود عالمیان را که تو را موفق فرمود بامری که
وفائز نمود بآنچه کهزاهل عالم از آن غافل ومحجوبند طوبی لجنة الاشتیاق فی هوا محبة ربک الباقة
کتب لک من قلم الاعلی اجر لقائه وانکشف عن وجهه والسلام لدی بابه والطواف حول عرشه
العظیم البهاء علیک وعلی اقاربک وتوجهک وبذکرک وجهک وعلی کل مقبل مستقیم

الحمد لله العزیز الحکیم

مقابله شد

ط جناب آقا سید ابو المعالی ز

هو المشرق من افق البیان

کتاب من لدنا من اقبل الی الله دار اوان لیشرب کوثر العرفان من ید عطاء ربه الرحمن
بهذا الاسم الذی به انشعب بحر الاحزاب الذین نبذوا الیقین عن وراءهم وتشکوا باعطاف الظنون

Provided by the Afnan Library

طوبی لمن اقبلت الی المظلوم اذا اعرض عنه العباد والامرآء والاشرار من شاء الله المهیمن القیوم
قل یا معشر الغبآء وهذا المظلوم قد اتی لیسلطان لا یقوم معه من فی الملک والملکوت قل هذا
یوم فیه ینطق المیزان بانا المهیمن المشهود وتنادی الارض قد استقر علی العرش وانا الحاشر الناشر
المحدث المذکور قل یا قوم خافوا الله ولا تتبعوا اهواکم ان اتبعوا من اتاکم بملکوت
بیان ربکم مالک الوجود طوبی لمن خرق الحجاب الاکبر بسلطانه مالک القدر الذی خلق فی
منظره الاکبر انه لا اله الا انا العزیز الودود قد حضر کتابک لدی المظلوم وسمعنا ضجیجک فی
حب الله وایقانک ایه وتوجهک الی الوجه فی هذا الیوم الذی امر من عنه کل شیء محجوب
فلما سمعنا ذلک اجبناک بهذا اللوح الذی یحیه منه المقربون عرف بیان الرحمن والمخلصون
ناجوا من ذکره الصوت المنیب والشهود ان اشکر الله بما تحرک علی ذکرک قلمی الاعلی وفرنت
بما تبتغی به مشارک بدوام سمائی الحسنی لیشهد بذلک من عنده لوح محفوظ قم علی خدمة امره
وامره ثم آنصره بالذکر والبیان علی شان تجذب به القلوب کذلک اظهرنا
لک ما لی بحر عرفان ربک لتشکر وتقول لک الحمد یا من بیدک زمام الکائنات و
لک التشکر یا من بذلک ظهر یوم القیام وتحرک من فی القبور

متابعه شد

جناب سید مهدی

نقش عکس مهر مبارک

هوالله

ای طیران هوای رحمن بجمالت مسطوره از اجال احدیه محجوب مباشید چه که اینجا از اشارات
الهیه وحکم ربانیه که الیوم ناس بآن متحرکند جمیع از نقطه ظاهر و باو راجع وآن نقطه اولیه



کملک رحمن بوجود آمده لذا لایق نیست که ناس بآنچه مسطور و مشاهده میشود در یوم اکبر محجوب مانند
جهد نمایید که شاید بآیات ربانی بیحر معانی فائز شوید متابعه شد

نقش عکس مهر مبارک

جناب صفر

هوالله

مرهبین و متوسمین را از کلمات بینات رب العالمین نصیبی بوده و نخواهد بود پس خوشا حال آن
نفوسی که بآیات تامه در سبیل رحمن سالک شوند و از کل من فی الامکان چشم بردارند
نظر برای منظر اکبر ظاهر شده و قصد از برای کرسی عرفان نفس رحمان پس طوبی بما قصد
بحر فائز شده و نظر بمنظر بخش ناظر متابعه شد

نقش عکس مهر مبارک

جناب محمد حسین

هوالله

ذکرا تمام شنیده و در لوح مسطور شده حق جمیع را بالسنه مختلفه در الواح بذکر منیعه
اخبار فرموده که شاید ناس در حین ورود آن مضطرب نشوند و در سبیل رحمن مستقیم گردند
مع ذلک بعضی از ناس از هبوب باریاح افتتانیه بأصل ماء مایه راجع شده اند و در منظر
احدیه معرض مگر آن نفوسی که بنظر رحمن ناظرند و از کوثر اطمینان شارب و آن روح حقیقی

نقش عکس مهر مبارک

جناب سید جبار

هوالله

ای بنده خدا این بنده خدا میگوید که چندین سنه میگذرد که در هر صبح و شام آن سید ابدای

Provided by the Afnan Library

لایحصی مبتلا بوده‌ام تا آنکه از قضای ربانی بمقری مسافر کنم که ایادی احبا از وصول بدیع ممنوع
نموده و در جل قاصدین از ورود بمقر مقطوع مانده قسم بآفتاب جهانتاب که الیوم از ظلم
منکسفین در خسف سحاب محجوب مانده که لازال اراده چنین بود که جان در ره دوست انفاق شود
و از تری بر فرق اعلی نشتابد ولکن هنوز بآن فائز نشده‌ام چه که اگر اهل بیان را لایق لقای
حاکف نشوند نه بحق شاهد چنانچه حال اکثری از اهل ارض عبدهٔ هوسنامند چنانچه در صحف و کتب
مسطور است که نصف اهل ارض خاکف اصنامند و نصف دیگر از حق مختفند نسأل الله ان یهدیهم
منقطع شده و بخلعت آمانیه فائز و مفتخر شوی متابعشه

نشر نمره ۲ محفل تحقیق فرخت

جناب سید هاشم

هوالله

لازال کحاذ الله ابهی دشمن متوجه و اگر اقل من آن نظر عنایت از ارض و من علیها بردارد
البته کل بعدم راجع شوند ولکن الیوم محجوب است که احبای الهی باخلاق روحانی در بین جهان
ظاهر شوند از هر نفسی روایح ریحان اصل کون استشمام نمایند مرتحیان محبت الله بر ان لازم
بر هیکلبان آیه مقبول رحمت حق نشنید الیوم فضل مقدم بر قول است پس جهد نمایید
تا از کل جوارح اعمال حسنه بظهور آید اگر نفسی دعوی نماید که از اهل رضوان ربانی است
آن قول مجرد ادعا ثابت نشود بلکه صاحبان شامه استشمام نمایند اگر استشاق یابند
نمرودند مقبول خواهد شد والا مردود ای برادران من سریر قلم اعلی از مدتین
ذهاب بسی ظاهر و ممتاز متابعشه

نشر نمره ۲ محفل تحقیق فرخت



بسمه المظلوم الغریب

ذکر من لدنا لمن سرع بقلبه الی قبلة العالم و شهد بما شهد الله قبل خلق السموات
والارض و قبل ان تقترن الکاف بکنها المکنون لیجده بنداء الی الکوثر مرة بعد
مرة انه لهو الملک العزیز المعطوف ان استمع ما قاله المشرکون فی حقی لبما جری
بحر الحیوان من بین ملکوتی و اهتز الفردوس من نفحات آیاتی و اشرقت شمس
الاقتدار بالبأس فی سمائی قل ان انکروا من ینطق بالحق و ما عنده صل مهدکم و
یثبت بامرکم فاتوا به و لا تکونوا من الذین انکروا فضل الله و برهانه جاءتهم الکل
برجل مرهوم کذلک زینا لک من الآیات ما قرت به العیون بعد ما ذرفت
ان ربک لهو المنزل العلیم القدیم متابعشه

نشر نمره ۲ محفل تحقیق فرخت

هوالله قدس الاعلی الابهی

کتاب من لدنا لمن آمن بالله رب العالمین و سمع النداء اذ ارتفع بالحق
و اقبل الی الافق الاعلی اذ ظهر بهذا النور المنیر ان المقصود یذکر ک
فی هذه الایام التی خضعت بالاسم العلی العظیم و انتهت بایام الهاء فی الراح ربک المقتدر القدیر ان افرح بهذا الفضل الاکبر
ثم اذکر هذا المظلوم الغریب ایاکم ان تحزنکم سنوحات الخلق ان اذکروا الحق
بذکر تشتبه به افئدة الزاهدین قل قد اتی المقصود و ظهر سلطان العالمین
انه لهو الموعود فی کتب الله من قبل توجهوا الیه و لا تکونن من الغافلین قل ایاکم

ان عليكم ضوضآء العلمآء عن التوجه الى الافق الاعلى وعرضهم ما هو اهم لهم ثم اقبلوا
الى مطلع وحي ربكم العليم الخبير متابه شه

نش محمد تقي تبريزي

بسمي الاقرب الاعلى

ذكر من لدنا لمن اقبل الى وجهي بعد ما نطق لسان العظمة بملك بيته الفرد الواحد المقتدر
قد اتى يوم الله ووضع الميزان ونفخ في الصور وتجلى مالك الظهور ولكن الناس
في وهم مريب قد اخذهم الوهم على شان كفروا بالله مالك الرقاب اذا
جآء الموعد تقلب العالم كم من نور اظلم وكم من عالم تفصل وكم من عارف منع
عن المعروف كذلك قضى الامر في ام الكتاب طوبى لمن اقبل الى الافق الاعلى
انه من اهل البهآء في الزبر والالواح كذلك بين الله لكم ما اراد فضلا من عنده انه
لهو العزيز الوهاب انا وجدناك مقبلا ارسلنا اليك ما طارت به الاجيال
متابه شه

نش محمد تقي تبريزي

هو المنادي على النداء

قل التوحيد هو عرفان نفسي مقدسة عن كل من في العالم ومنزهة من شئونات
العالمين انه لهو الواحد الذي لن تقابله الاعداد وبه ظهر كل الوجود ان انتم من العارفين
انه لهو الاول الذي لا يأتيه الآخر وينادي في المنظر الاكبر قد اتى مالك القدر
ان اقبلوا اليه ولا تكونن من الهائمين قل انه كان في ازل الآزال في علو



ارتفاعه وسموا امتناعه لم يدنه احد من الامكان حق العرفان يشهد بذلك كل عارف
بصير لا يذكر عنده شئ وليس لاحد ذكر عنه ظهر سلطانه تعيين على من في السموات والارضين
من اعترف بما نزل في هذا اللوح لعمر الله انه من الموحدين والذي نطق بنبيرا انزله الله
في الكتاب انه من الآخرين كذلك علمناك لتقوم الناس بالحكمة والبيان ان ربك
لهو المبين الخبير طوبى لمن اتبع امر الله وعرف ما اراد من ذكره الحكيم لا تحزن عن شئ
ان افرح بالطاف ربك وكن من الشاكرين متابه شه

نش محمد تقي تبريزي

بسمي العزيز العظيم

يا اهل العالم ان استمعوا ندائي من شطر سجني العظيم انه لا اله الا هو والذي ينطق انه لهو الحق
لمن في السموات والارض ورحمته الكبرى كل شئ كبير انا جعلنا نفسنا عرضة لبغي اهل الدنيا
ومصيبا تما في سبيل الله رب العالمين وقبلنا البلايا اظهارا لامره انه لهو الامر الذي به
فتح فتوح الاكبر ونسف كل جبل رفيع يا اهل البهآء فوحياتي هذه المصيبة التي فتح ابواب العالم وفاز الترجمان
في مقامه الكريم يا ايها المذكور لدى العرش ان اذكر الذين استشهدوا في ارض الفساد
شوقا لمكوتي العزيز المنيع قد اتى عليهم فضل الناس ودر وظلم الذي كفر بالله العزيز الخبير
تبا لقوم يحكم عليهم كلهم وهم من الغافلين متابه شه

نش محمد تقي تبريزي

بسمه الباقي القائم

يا الهي تعلم وترى ما ورد على اصفيائك وامنائك في بلادك الذين نطقوا بذكرك وثنائك

فی اللیالی و الایام حتی تبلغ امرک و اعلاء کلمتک ایرب قد اطلقنا الارتیاح سراج عدلک
والامواج سفینة امرک اسئلک بآیاتک التی سخرتها فی هذه الایام فی تسییرک و تجلیک
و بالجمد الذی جعلته المشرکون ارتیاباً بما انزلت بکتبک و اقبل الی افقک بان تقدر لاحبائک
ما یحفظهم من شر اعدائک ثم اکتب لهم ما تقر به عیونهم و تفرح بقدومهم ایرب قد اذنت
الاحزان مظاهر اسمک الرحمن اسئلک بان تبدلها بالسرور الاعظم انک انت مالک
القدم و سلطان الامم لا الٰه الا انت المعطی الکافی العزیز الکریم

هو الاقدس الاعظم

ان یا قلمی کم من یوم سمعت حنینک لابتلائی و ضجیجک لابتلائی هل ترید ان تذکر فی اللوح ما
یحزن به قلوب احبائی او ما ینفرح به کل قلب سلیم لعمرک انی ما ارید اشاهدهم فی الاحزان
یشهد بذلک اسمی الرحمن ان انت من العارفین لعمری لو نفصل لهم کل ما ورد علی نفسی فی
سبیلی لینوحن علیّ و یصیحون فی دیاری الی ان تفارق الارواح من اجسادهم یشهد بذلک لسانی
فی ملکوت بیانی ان انت من العارفین انک انت یا ایها العبد الطائر فی هوائی
اذا سمعت صریر قلمی لا تحزن عن ذکره و توکل علی الله العزیز الفرد الحکیم

هو الاقدس الابهی

ذکر من لدنا من ذکر مولیه و اقبل الیه فی یوم اعرض عنه اهل الشرق و الغرب الا من فئة



یه الفضل انه لهو الفضال القدیم قد حضر کتابک و قرئ لدی العبد الحاضر لقاء الوجه
اجبناک ان ربک لهو المجیب یسمع نداء الذین آمنوا و یجیب کل من یتبتل الیه تبتلا
الافق الاعلی انه قد سمی نفسه بالکریم نوصیک بالاستقامة الکبری فی امرالله بذلک
العرش و الثری کم من عبد و سیناه بما فاز بنوال بحر فضل ربه و کم من مهتد اضللناه
اذا قرأت اللوح و تنورت بانوار الایقان قل لک الحمد یا الٰهی الرحمن بما وفقتنی علی
عرفان مشرق وحیک و مطلع الهامک اسئلک ان تجعلنی فی کل الاحوال
مستقیما علی امرک و حبک انک انت المقتدر علی ما تشاء

بسمی المجیب العلیم

قد اتت الساعة و نفخ فی الصور و الهیزان ینادی انا الخبیر العلیم ایتن و اخبرهم بما ورد
العالم اعمال الامم و انا الله لا اله الا انا الخبیر العلیم لم یبق من ذرة الا و قد اظهرتها و انا العادل العلیم
قد جعلتنی مستویا علی العدل فی ایام الله رب العالمین بذا یوم فیه ینطق الماء قد و یصیح
الناقوس و ینادی الصور الملک تبارک هذا الیوم البدیع انک یا ایها الحاضر اذا
فرت بصفاء لوح ربک ول وجهک شطر المظلوم و قل نفسی لبلائک الفداء بما ینزل
ما انت علیه فی سبیل الله المقتدر العلی العظیم

جناب درگاهیه سلمه الله

هو الذاکر الناطق الامین

یا ورقاء ایها الناظر الی الافق الاعلی یذکرک مالک الاسماء فی هذا المقام الذی سمی

بالبقعة البیضاء آن تربک الهو العلیم و انه الحکیم باید بعنایت الهی جمیع دوستان آن ارض را مستمد گردی تا کل بامبنی لآیام الله متمسک شوند و عمل نمایند لعمری آن الارض تتحرک و لهیران بنیق و تام الکتاب بنادی قد اتی الوهاب بامه العظیم انشاء الله کل بهایت و برضی مؤید شوند و در جمیع احوال نفوس افروه را بنار محبت الهی مشتعل نماید و آیاتش مذکر دارید چه که خلق ضعیفند و حق قوی و مشفق طوبی للامل البهاء انهم من اهل الفردوس الاعلی لا ینظمهم الحجبات و لا الاشارات علیهم بهاء الله و عنایته و رحمته التی سبقت الوجود الهی آرا المشرق من افق الهی علیک و علی الذین فازوا بهذا المقام المحمود

مقابله شد — متن اصل نزد حضرت ... است

تا جناب ورقا

اوست دارای عالم

ای دوست جمیع را دعوت بیان امر نمودیم که در این ظهور اعظم بچشم خود ببینند و بگوش خود بشنوند ولکن چون افق عالم بنور ظهور روشن شد اکثری از امم از آلهی و دوستی بازماندند و بآیات الله مشغول گشتند چهره آفتاب انصاف از ابرهای اوهام بیدانشان مستور و پنهان مانده در این صورت اگر حرکات شب پره جلوه نماید بعید نیست باهم دوست انفس مستعده را بشطر احدیه دعوت نمائید شاید از کوثر حیوان محروم نمانند انه لهو المعطوف الغفور حق جل و عز لم یزل و لا یزال لحظات عنایتش متوجه دوستان بوده و خواهد بود انه لهو الله الکریم العلیم

مقابله شد — متن اصل نزد حضرت ... است



جناب ورقا علیه بهاء الله

بسمی القاهر القاضی المهیمن

قد توجه الیک وجه القدم من قبل المنظر الکریم قد اراد العبد الحاضر لدی العرش ان یکتب الیک فلما خطر قلمک اتاک منزلین لتلقی و تنزل و نزل و انا البهیج المنزل المرسل المقتدر القدیر امرناه ان یحضر ما تحاره الوجه بقلم و مداد فلما حضر انزلنا لک هذا الکتاب البدیع و ارسلنا الیک ما ورد من فضل ربک الکریم کن قائما علی خدمة امری و ناطقا بثنائی و عاملا بما امرت به از گشت حاضرا لدی عرشی العظیم انت الذی توجهت و اقبلت الی ان دخلت و حضرت هذه البقعة التی جعلها الله مطاف المخلصین انا امرنا اسماء من الاسماء بان یتقدم مستویا اذا اراد ان یخلق بهذا الامر الذی خضع له کل امر عظیم انت علمت بما امر من قبل ان ربک لهو الله ذا کر العلیم تمسک فی کل الاحوال بالحکمة و البیان للملا یرتفع نعاق الذین کفروا بالله رب العالمین کبر من قبلی اجتبائی الذین بذلوا سوائی و شروا رحیق حبی العزیز سوف یبدلهم الله عن الذین قاموا علی ضری انه لهو المقتدر القدیر انه یوتی اجور الصابرین

بهاء علیک و علی اصفیاء ربهم رب العالمین

مقابله شد — متن اصل نزد حضرت ... است

جناب ورقا علیه بهاء الله

هو العلی الاعلی

یا ورقاء ان مولیک یذکرک لئلا تذکر العباد و تشتغل بما حجبتهم عن الحق انا سبقت ان ربک

Provided by the Afnan Library

طوبی لأمر احسبکم ان اطمئن بفضل ربه انه ممکن بسبیل ربه وهو السامع البصیر
البهاء علیک وعلی اولیائی فی مملکتک ان اذکرهم من قبلی دانا المشفق الکریم
ت جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی

هو المغرد علی الأغصان

غادرنا البیت متبتلا الی ارض اخری متذکرا ایامی الاولی وناطقا بآیات الله رب
العالمین سبحانه وتسبح معنا الاشیاء کلها تعالی مولی الاسماء الذی الی سلطان مبین
قد انجذب اهل الملکوت من الله المرتفع من الشطر الایمن من الطور والقوم فی ضلال
مبین ذهبنا الی ان بلغنا یم اسا، جلسنا وسمعنا من حریره تلقاء قدامی محبوب
العالم وظهر من قرت بظهوره عیون المرسلین اذا اخذنا قلمی الاعلی واردنا ان نذکر
من یطیق ثنائی وطار فی هوائی وشرب من بحر بیانی وفاز بلقائی الذی سمی بورقا
فی الصحیفة الحمراء من قبلی الاعلی طوبی لمن یتذکر بذکره ویسمع قوله فی هذا الأمر البدیع
انک اذا وقفت بلدی وجهت عرف بیانی سائرا بینی ثم اهد الناس الی صراطی و
سبیلا عرفهم امری وبشرهم بفضلی وعنایتی ثم ان علیهم یا الهی لعل یتخذن لانفسهم الی
الله العزیز الحمید ابهاء المشرق من ملکوتی علیک وعلی من یتمسک بحبل ربه رب العرش العظیم
متابعه

نقش تذهیب

هو العلیم الفضال

یا ورقا اعلم ثم اعرف انا اصطفیناک لذکری وعرفناک بسبیل فضلی ورحمتی وسقیناک



کوثر بیانی من ید عطائی واسمعناک ندائی وصریر قلمی وانبرناک بما جری من رحیق
عنایتی فی انهار جنانی وانترناک للقیام علی خدمة امری المبین وذکر ثنائی العظیم
قل سبحانک اللهم یا مالک اسمائک یا سمک الاعظم ان تجعلنی فائزا بما انزلته فی کتابک
المبین انک انت ارحم الراحمین متابعه

نقش تذهیب

هو النور المشرق من افق العالم

هذا یوم فیه نادی المقصود ومبشر الناس باسره المحتوم ورحیقه المختوم طوبی للقیه من اقبلوا
بوجه بیضاء وقلوب نورا، واخذوا الکاس العطاء من ید مالک الاسماء وفاطر السماء
وشربوا باسمه المهیمن القیوم قد ظهرت الثمار من الشجرة ونطق مکلم الطور من افق
سماء الظهور یا ملأ الارض قد اتی الوعد والموعود ومن قام به یقوم الی الله مالک
الغیب والشهود قد تجلی الرحمن علی من فی الامکان وظهر المظفر الاکبر ومالک القدر
یقول یا معشر البشر اقبلوا الی الأفق الأعلی ثم استمعوا صریر قلمی الأعلی انه یهدیکم الی
صراط الله رب ما کان وما یکون یا ایها المذکور لدی المظلوم انا سمعنا ذکرک فی ذکرنا
بما لا یعادله ما عند الأمم یا ما عند الأمراء والملوک طوبی لک بما فزت بالأفق
الأعلی ونطق بسمک المظلوم اذ کان مستویا علی عرش اسمه الودود انا انزلنا
الآیات واظهرنا البینات وخرقنا الحجبات امام الوجه بحیث یا منقطعا سطوة
العالم یشهد بذلک من عنده کتاب مرقوم قد احاطتنا البلایا من کل الأشطار

والتزيا من الاقطار وكان قصد المختار بشيق في العشي والاشراق وفي البكور والآصال
انه لا اله الا انا الحق علام الغيوب طوبى لمن سمع ندائي واقبل الى افقي وتطلع
بثنائي وقام على خدمة امري وتمسك بحبل الممدود انك اذا اجتذبك نفحات
آياتي وانحذك كوثر بياني قل الهي الهي ترى البعد ارادوا قربك والفقير يجذبه غناك
والمضطر كوثر عطائك اسئلك بانوار تيريانك واسرار كتابك و
باثنائك الاحلى وبالكلمات المخزونة في خزائن قدسك وكنائز علمك يا مولى الاسماء
وفاطر السماء بان توفقني على الاستقامة على امرك والقيام على خدمتك
ايرب تراني متمسكا بحبل بيانك ومتشبثا بذيل غفرانك في ملكوت بيانك قويا الهي
قويا الهي قويا قيوما لا تضعفني قوة الاقوياء ولا شبهات العلماء ثم اجعلني مشتعلا
بنار محبتك ومنورا بانوار عرفانك اسئلك يا منزل الآيات يا مبرز الدلالات
بقدسية رايات ظهورك في الآفاق واعلام نصرك في البلاد بان تكتب لي
من قلم قضائك ما يكون سببا في كل عالم من عوالمك انك انت المقتدر على ما
تشاء وفي قبضتك زمام الاشياء تفعل ما تشاء وتحكم ما تريد لا اله الا انت
الفرد الواحد العليم العزيز الفضال

هو الشاهد الخبير

قد تمسكنا بانك وراينا توجهك واقبالك واشتعالك في هجر مولاك انا



ذكرناك من قبل ما فاحت نفحة الرحمن في الامكان نسئل الله ان يؤيدك ويوفقك على ذكره
وثنائه وخدمة امره انه هو المقتدر العليم القدير انك اذا شربت من كاس بياني
ووجدت عرف الرحمن من كلماتي قل الهي الهي هجرك احرقني وفراقك احرقني وظهورك
حيرني وآياتك اشعلتني وبيناتك جذبتني اسئلك بالكلمة التي سبقت سابق المقربين
الى مقر القدس آن بان تكتب لي من قلمك الاعلى اجر لقائك وحضور امام وجهك
والقيام لدى باب غفرانك ايرب تراني منجذبا بنفحات وحيك وطائرا في
هواء حبك اسئلك بانوار فجر ظهورك وانوار وجهك بان تجعلني في كل الاحوال
متمسكا بحبل فضلك وعاملا بما امرتني به في كتابك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله
الا انت القوي القدير حقا ولياي حضرا ودست داشته ودارد واز براي لقاء و
ظهورات عنايت ورحمت آمده ولكن ظلم ظالمين وغفلت غافلين حايل شده چندي
ارض سجن مضطرب مشاهده ميشود چه كه نفوس ناصل بمقاماتي بر سرير حكومت جالس
اگرچه بمقر راجع يعني منزل شد ولكن الى حين ارض ساكن نشده لذا در اظهار كلمة دون
توقف ننموديم انه هو المتفضل الكريم وهو الغفور الرحيم ازاء مسلميم آنچه را كه ضرر
دنيا و آخرت در آن است انه على كل شيء قدير وبالاجابة جدير

بسمي الحميم على الاسماء

در اين حين سده مباركه در فردوس اعلى بيد عنايت الهي غرس شده يا بخته ناطق يا

اهل الارض دعوا ما عندكم من الاوهام والظنون هذا يوم فيه نكحت خمر الرحيق المختوم باسم القيوم
اقبلوا ثم اشربوا منه رغماً لكل غافل محجوب طوبى از برای نفسیکه فائز شد بآیات الله در این ایام
شنید و بحلاوت بیانش فائز گشت قسم بآثار بدیعهٔ معانی که از افق سماء بیان مشرق است
هر نفسی بآنها فائز شود مشتعل گردد باشتعالیکه اعراض عالم و اعتراض امم او را منع ننماید و
محروم ننماید و آثارش ظاهر و هویدا گردد از اول ایام تا حین بمثابه سر مستور و حجاب
امام وجوه امراء و علماء و فقهاء ما نمودیم ندائیکه آذان از برای اصغاء آن از عدم بوجود آمده و
لکن عباد را از خلف ظاهره و الوان فانیه از نعمتهای باقیه بدیعه منع نمود و محروم ساخت
آنک ذائقست بقدر طیر المعانی علی غصان السبحان مقر قنبک و صدرک بآثار التوجه و
الانقطاع و قل الحمد لله الذی آتانی لک الحمد بما اظهرت صراطک بین عبادک و دعوت الناس الی مشرق
وحیک و مطلع الهامک و مصدر اوامرک و احکامک اشهد انک اظهرت سبیل و ارزقت
الیه نبیل و امرت الکل بما یقربهم الیک و ینفعهم فی کل عالم من عوالمک اسئلک
یا مالک الوجود بامواج بحر جودک و انوار شمس فضلک بان تؤیدنی فی کل الاحوال
لاکون ناطقا بذکرک و مشتعلا بنار حبک و متذکرا بآیاتک و طائرا فی هوائک
و متمسکا بحبل عطائک و متشبثا بذیل کرمک ایرب تری عبدک مقبلا الی افقک
الاعلی و مقرا بوحدانیتک و فردانیتک و مقرا بعظمتک و سلطانک اسئلک
بالذی سرع الی مقر اقتدارک شوقا للقائک و اقبل الی مهام البلاء حبا لجمالک
بان ترزقنی نعمتک التی ازلتها من سماء امرک و المائدة التی ارسلتها من ملکوت



بیانک انک انت الذی لا تمنعک صنوف العالم و لا جنوده تفعل ما تشاء و تحکم ما تریده
لا اله الا انت العزیز الحمید ثم اسئلک یا مالک القدم باسمک الاعظم الذی به نورت العالم
بان تقدر لی خیر الاخرة و الاولی انک انت مالک الاسماء و فاطر السماء لا اله الا
انت المقتدر العزیز الوهاب

هو الناطق فی ملکوت البیان

کتاب انزله المظلوم لمن اراد ان یشرب الرحیق المختوم من ایادی عطاء ربه الغفور الکریم
لیفزه الی افقه الاعلی و یؤیده علی التکبر بالثناء طوبی لمن سمع و فاز و دخل الجنة فی ظل حجابی
انا سمعنا ذکرک ذکرناک من قبل و فی هذا الحین فضلنا من لدی الله مالک الغیب و الشهود
قد حضر العبد الحاضر امام الوجه بکتاب من احبنی و شتک بحبل وطارفی هوای حتی فاز بلقاء
امری بین عبادی و کان فیما سئلک انزل لنا من سماء الفضل آیات تایقظ بها من فی الارض
لتذکر ربک مالک الوجود انک انت مالک حوادث العالم عن مالک القدم او تجیبک
شبهات الامم عن هذا الامر المحتوم قل یا معشر البشر قد ارافق النور بمالک القدر و ظهر
ما کان مکنونا فی کتاب الله العزیز الودود ضعوا ما عندکم خذوا ما امرتم به من لدی الحق
علام الغیوب از لعنت صهبای بلعنت نورا توبه نمودیم امروز عالم بانوار ظهور منور
و جمیع اشیاء بذکر و ثنا و فرح و سرور مشغول در کتب الهی از قبل و بعد بیاد این یوم
مبارک عید اعظم برپا طوبی از برای نفسیکه فائز شد و بمقام بوم اکبا گذشت

Provided by the Afnan Library

امروز صریر قلم الهی مرتفع و افئدهٔ مشهود طوبی از برای نفسیکه بشجرات و اشارات اهل عالم اورا از مالک قدم منع ننمود و از بحر اعظم محروم نساخت طوبی لمن بشر کرد بمالک الی صراط المستقیم و نبأ عظیم کذلک اسمعناک ندائی الأحلی و ارسلنا الیک ناقة به اعین المقربین و نذکر فی هذا المقام ضلعک و نذکرها بآیاتی و نبشرها بعنایتی و رحمتی التی سبقت من فی السموات و الأرضین البهآء المشرق من افق سمآء عنایتی علیک علیها و علی الذین ما حرقتهم جنود الغرائز و صفوفا لحجاب عن الله رب العالمین الحمد لله مالک

الحق العدل المبین مقابله شد
جناب ورقا علیه بهآء الله الأبهی — نشر نمودند جواب صریح
مواظب بر دعوی باشد

حمد حضرت معبودیرا لایق و سزاست که در یوم قیام بکلمهٔ علیا خافیه صدور و خائنهٔ اعین و شئونات مستوره را ظاهر فرمود باقتدار قلم اعلی جمیع اشیاء را مکشوف نمود و بنفوذ بیان من فی الامکان را بظهور محکم طور بشارت داد اوست محکم و اوست قلم و اوست لوح رفعاً لکل منکر بعید و کل معرض اثیم یا ورقا علیک عنایة الله مولی الوری الی حین سر عریضه از ورد سید و مخصوص هر یک جواب از شطر احدیهٔ فضل نازل قل لک الحمد یا مالک الوجود و لک البهآء یا سلطان الغیب و الشهود و لک العطآء یا من فی قبضتک زمام الأسمآء و لک الفضل و البهآء یا مولی الورقآء و معینه و ممده نسئل الله تعالی ان یؤیدک علی ما ارادک به فی الحضور انه هو المشفق العطوف الغفور عزیز و روح بفضل الهی مذکورند و بعنایت فائز



در جمیع احوال اولیا را بحکمت و بیان امر فرموده و میفرمائیم در سبل الله ان یتفقهم علی ما یحب و یرضی البهآء المشرق من افق سمآء بهائی علیک و علی من معک و یتمسک بحبک انه هو رب العرش العظیم و الکرسی الرفیع یا غلام عزیز توجه نمود و آن کنیزیست که در رقم حق جل جلاله مرتسم شده و میشود قل اشهد ان کل عزیز یفتخر بالقیام لدی بابک و بنبأک العظیم یا روح ان الروح ینادی و یقول لبیک یا مولی العالم اشهد انک استویت علی عرش الظهور و نطقت باحکم بالظهور اشهد انک اظهرت نفسک و تجلیت بنورک الساطع اللامع علی من فی العالم اسئلک ان تجعلنی معروفاً بامرک و قائماً علی خدمتک انک انت المقتدر القدیر مقابله شد

حق مقدس جل جلاله

انا المغرد علی الأفنان المنادی فی قطب الامکان

قد نزل فی هذا الحین امر الله المحکم المتین یا ورقا قرت عیناک بما زینک الله بقدوم اولیائه و مشرفک بهم فی کل الأحوال یا محمد علیک بهائی نامهٔ جناب ورقا الذی طاف حولی و طار فی هوائی و قام علی خدمة امری بحفظ عنایتی فائز و ذکر جناب میرزا عطاء الله علیه بهآء الله را نمودند و همچنین ذکر عبیت ایشان و نفوس مجتمعه در آن مذکور طوبی لک یا عطاء الله و لبهآئک علیک من لدی الله مالک ملکوت الأسمآء و لأبیک الذی جعله الله مالک الایجاد من فوارس مضمار المحبة و الوداد یا محمد حبی که در آن ندای او لیا مرتفع و بذکر الله مشغول او

Provided by the Afnan Library

عند ربه مطاف ملائکهٔ مقربین است طوبی لبیت تضوعت فیه نفحات الوحی و ارتفع فیه ذکر الله المقتدر العلیم الحکیم جناب حکیم علیه فضل الله رب العالمین مذکور بوده و هستند کمتر جناب امین علیه بهائی ذکر شان را نموده انشاء الله از لسان له ناطق بعرف عنایة الله مقصود العارفین وجری یا سمه من قلمی الأعلی کوثر البقاء قل خذه یا سمی ثم اشرب منه رحمانًا للذین انکروا البهاء و سلطانه و قدرته و اقتداره الذی به طار القوم من عیون المنکرین یا حکیم الیوم یوم اطلع من افق القدس ثم انطق بذکری الذی به ارتفع النداء من کل الجهات قد اتی الله من افق الاقتدار بسلطان عظیم یا حکیم علیک بهائی مرتین و مستدین علیها در از تلاوت دعای سحر که دیباچ آن با این اسم مبارک اعلی مزین است غفلی نفرمایند بمجال تصریح ذکر شده آنچه که سبب احتراق اکباد مشرکین و معرضین است چه که میفرماید باسم اعظم در آن موجود و مذکور مع ذلک مردم را از فیوضات فیاض حقیقی که در آن اذکار مکنون محروم نمود قل یا غافل یا شیخ یا ابن باقر براستی میگویم و لوجه الله میگویم لو یهم لوجه الله بشنو کلمهٔ مبارکهٔ منورهٔ ولکنه رسول الله و خاتم النبیین بکلمهٔ مبارکهٔ یوم یقوم الناس لرب العالمین منتهی شد سر از خواب بردار و ملکوت بیان را طائف حول مشاهده نما یا ایها المسدود علیک بهائی الفرد الأحد اردنا ان نذکر من ذکرته الذی سمی بنور الله فی کتاب الأسماء لینکر به المشفق الکریم نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤیده علی ما ینبغی لأیامه



و یهدیه الی صراطه الذی یمشی و ینطق فی کل شأن انه هو الله لا اله الا انا الفرد الخبیر طوبی له و لابیه و امه نسئل الله تعالی ان ینزل علیهما من سحاب فضله امطار رحمته و یقربهما الیه انه هو التواب مع الحبیب الحمد لله العزیز الحمید ان یا قیم دل و جهک شطر من اجتبی الذی سمی بمیرزا قبل آقا علیه بهاء الله الأبهی یا محمود قد ذکرک المحمود فی هذا المقام المحمود اشهد انک سمعت ندائی و فزت بآیاتی و اقبلت الی الافق الأعلی اذ اعرض عنه العباد الا من انقذه ذراعی قدرتی یا سمی کذلک قضی الأمر من لدی الله رب العرش العظیم و اولیای آن ارض را هم که در آن بیت حاضر بودند ذکر مینمائیم نسئل الله تبارک و تعالی ان یستقیم کوثر الاستقامة بحیث لا تمنعهم شوکة الجبابرة و لا سطوة الفراعنة امروز خیر بر استقامت اعلی و امثل از جمیع جواهر های عالم مشاهده میشود این قدر ثمین را بصنایت کلمهٔ مبارکه باید حفظ نمود چه که سارقین و خائنین برصدد منتظر طوبی لمن نبذ مطالع الأوهام و اخذ ما امر به من لدی الله مقصود المخلصین الهی الهی قوّ افئدة اولیائک لئلا یمنعهم المعرضون عن الاقبال الی ساحة قربک و بساط عطائک ایرب ایاد اولیائک علی التمسک بحبل فضلک و الانقطاع عن دونک انک انت المقتدر المختار

بنام گوینده دانا

مقابله شد

نقل امضاء حضرت ولی امر الله

یا محمد علیک بهائی در نامهٔ شما که ورقا علیه بهائی ارسال نموده ذکر نبیل اکبر

Provided by the Afnan Library

علیه بهآء الله مالک الله در آن مذکور و همچنین اذکار اولیا علیهم بهآء الله الابهی را قلم حق مرقوم
هر یک بذکر قلم اعلی فائز و از سحاب فضل امطار حکمت بر افئده و قلوب مبذول و هشت
نسئل الله ان یثبت منها اوراد الحقائق و البیان انه هو المقتدر العزیز المتان یا محمد
علیک بهآء الله و عنایته ایمظلوم با مدعیان محتجب کامل و عنایت کبری رفتار نمود بیشه
بذلک الارض و جبالها و اشجارها و انهارها و البحار و امواجها و الشمس و انوارها ولکن بعضی
عهد و وفا را شکستند و حبلش را قطع نمودند و در مدینه کبیره و مل منورند آنچه را که عین محبت گریست
و حیرات مخلصین و موحدین جاری گشت ازحق میطلبیم تورا تائید فرماید بر استقامت کبری
تقوم علی خدمة امره بشأنیکه ما منعتها صفوف الارض و لا جنودها یا نبیل علیک بهآء
ربک الجلیل در لیالی و ایام احزاب عالم را بعدل و انصاف و امانت و دیانت امر
نمودیم و وصیت فرمودیم ولکن اکثری هوی را بر هدی ترجیح دادند و بنی و فحشا را بر تقوی
این ایام یک صحیفه مقدسه مبارکه که حاوی آیات و الواح الهی است مخصوص شیخ
ارض صاد و عین این ناظر ارسال نمودیم که شاید نفحات وحی و عرف معروف را از منکر
باز دارد و از ما عند الله جذب نماید سبحان الله آیات خارج از احصا
نازل و بینات تا ام وجه ظاهر ساحت او اشرف و قیامت و اسرارش
با هر قلما یا شیخ ان تخاف من ایاک فاحفظ اللوح فی جیب نوکلک او انسکک الله
فی موقف الحشر بما تجری به اذا خرج اللوح و قل بهذا الکتاب المبارک العزیز
المنیع اذا ترتفع ایادی الممکنات الیه یأخذون و یضعونه علی عرشهم و یجدون منه



عرف العنایة و الالطاف و ما لا یعرف اصله من الاولین و الآخرین یا محمد علیک ضغائن
امر شائی ظاهر و مشهود کرج و ابراهیم خاضع و خاشع و طائف حول و لکن حجاب اعمال
کل را منع نموده و محروم ساخته ازحق میطلبیم کل را تائید فرماید و توفیق بخشد تا در ایام ظهور
از تجلیات انوار بی فضل و عطا محروم نمانند اگر چه الیوم مقدرات نفسیه در ستر تار
فتنه و بغضا افتاده سوف یظهر الله ما کان مکنونا فی صدور المقربین این ایام ایام
ظهور ما انزله الرحمن فی الفرقان است قوله تبارک و تعالی انها ان تک مثقال
حبة من خردل فتکن فی صخرة او فی السموات او فی الارض یأتی بها الله و همچنین
یوم ظهور خائنه العین و خافیه صدور است ازحق میطلبیم اولیای را حفظ فرماید و از
شر نفوس خائفه حراست نماید انه علی کل شئی قدیر البهآء من الله علیکم یا معشر
الاولیآء و علی الذین یتوجهون بوجه المشرق المنیر متوجه شد

شش صفحه از چهل صفحه

جناب ورقا علیه بهآء الله الابهی

بسمی الذی به زلزل الله الشر الجبت بالخیر الیات

الحمد لله الذی بدل النصب و الهجر بالراحة و النصر و قدر الخیر بعد الشر و آمن خائفی البریة و
لنصرة امره المبرم الحکیم و الحمد لله الذی رفع علم الاستقامة بین البریة و ایده و نصره بآیاته و
اجری بأحدایه انه هو المقتدر علی ما یشاء بامره و ارادته و هو المقتدر العلیم
و الحمد لله و الثنا شد بر اولیا و بر اصفیا آنچه که سبب ظهورات نظم و نصراست اگر
این مقام و ماشر فیه از قلم جاری شود هیکل مجمع احزاب عالم خود را لائق حول مشاهده نماید

Provided by the Afnan Library

یا ایها المذکور لدی العرش یوم بیوم نصرت است قسم بجمال حضرت سلطان از عطایای ربانیه
و ایجادات قدسیهٔ فاطمه مطهره و مقدسه و مبرا بوده فی الحقیقه باید جمیع اولیای کمالی آنان از حق جل
جلاله حفظ السلطنه نمایند انک انت الحی الذی لا یمنعک بأیادی الکبری و ظهورات عظمتک فی ثروت
الارض و باقتدارک الممکنه فی معاون العباد و بأثمار سدرات عنایتک فی البلاد ان
تحفظ حضرة السلطان بقدرتک و سلطانک ثم آیده علی اظهار العدل بین البریه بنوره
الاشراق ثم افتح یا الهی علی وجه باب فضلک و غنائک وجودک و عطائک انک انت
المقتدر العزیز الوهاب نامهٔ انتخاب که در ذکر بعضی امورات نالایقه از خائنین بوده
امام وجه قرائت شد طوبی لک و نعیما لک چه که در جمیع احوال بحق ناظری و بذکر خیر
ناطق ادب از سجیهٔ انسانست و عنایة الله مقبول از حق بطلبید عباد را از این طراز
مبارک منیر محروم نفرماید انه هو السامع المجیب امروز باید اولیا و اصفیا بتمام همت
بر نصرت امر الهی قیام نمایند و لکن بحکمت و بیان انیظلوم در لیالی و ایام مقربان بابا
فضل و عطا را وصیت بیفزاید بر اصلاحیکه سبب عمار عالم و تهذیب نفوس امم است
باید از امور یکه عرف فساد از آن منتشر است تجنب نمایند و بهیچوجه داخل نشوند
حال بر اکثری از امرای ارض واضح و معلوم شده که این حزب جز باصلاح و ما ترتفع به الدولة
و الملة ناظر نبوده و نیستند و حضرت سلطان بنعمتهٔ این فقره آگاه و همچنین حضرت نایب
السلطنه ایده الله و لکن انظار بما صلحت ندیده اند یا ایها القائم امام الوجه و الطائف
حول العرش این ایام مخصوص شهدای ارض یاسر که نازل شد آنچه که غرض مسدوام ملک



و ملکوت باقی و برقرار است وارد شده بر آن نفوس مقدسه آنچه که روح الامین مع ملائکه مقربین
نوحه نمودند طوبی لهم و نعیما لهم استغاثتی از آن نفوس مقدسه ظاهر که سبب حیرت ملأ اعلی
گشت یکفقره از آن سه فقره ارسال شد و بعد دو فقره دیگر ارسال میشود و لکن اخبار که
رسید هر یک مخالف دیگری بود و بعضی از ظلمهای وارده و از قلم اعلی مسابق
آنچه ذکر نموده اند جاری و نازل گشت آنچه که آثار دثمرات آن در هر یوم ظاهر شده و خواهد
شد لعمر الله احدا نصرتی ننموده که شبیه و مثل نداشته و ندارد سبحان الله
خسارت کبری را ربح اعظم شمرده اند از حق بطلبید که نادمین را بآنچه عمل نموده اند آگاه
شوند و دوستان حق طرا را از قبل مظلوم ذکر نماید تا مل بنور ذکر الهی منور و مقدس گردند
لوحی هم مخصوص حضرت افنان علیهم بهاء الله و رحمته و عنایته و سایر احزاب عالم نازل
انشاء الله ارسال میشود در جمیع احوال باید بانتشار آثار مشغول باشید و مجالس
و محافل را از نفحات خبر بیان معطر دارید انه یؤیدک و یوفقک و هو المشفق الکریم
البهاء المشرق من افق سمائی علیک و علی من معک و یسع قولک فی بدائع الانشاء
الذی به ارتعدت فرائص کل مشرک اثیم الحمد لله العلیم الحکیم

هو العلیم

قد ذکرک من باجرائی الله الذی قطع البر و البحر الی ان ورد وسمع نداء المظلوم فی السجن
ذکرناک بهذا اللوح البدیع لتشکر ربک الذی خلقک و خلق ذکرک و علمک سبیل المستقیم

ابن قلم اعلی نازل شده

طوبی لمن جس فی سبیلی ووجد عرف عنایتی وفاز بذکری ولوجی المشرق المنیر یا مرتضی
آثار نصیحتک والذین آمنوا بالاستقامة علی هذا الامر الذی به نطقت الاشیاء آلمک
یا الذین لله رب العالمین الحمد آخیلک وعلی الذین اکفروا بیوم الدین کذلک نطق
القلم فی السجن الاعظم نعیقا من سمع ویل للمشرکین ولکل جاهل مریب
جناب حاجی یوسف علیه بهاء الله
مقابله شد
نقش مهر مبارک

بسم الله الذکر العلیم

کتاب انزله المقتدر المهیمن لیحدی الناس الی صراطه المستقیم ویقربهم الی مقام تناجی فیه
السدرة آلمک لله رب العالمین یا یوسف اسمع النداء من شطر المظلوم انه یذکرک
ویؤیدک علی التقرب الی الغایة القصوی والذروة العلیا المقام الذی استقر فیه عرش
عنایة ربک الغفور الکریم اشکر الله بما وفقک علی الاقبال اذا اعرض عنه کل عالم بصیر
قل الهی الهی انا عبدک وابن عبدک قد اقبلت الیک وورد من بحر جودک یا یحیی منقطعا
عن دونک وناطقا بثنائک وطائرا فی هوائک اشهد انک رحیق ثنائک لمن
یسبیل یا یحیی اسکرنی باسمک یا محبوبی ونذاک وبالامر الذی به تحرکت الکائنات
واجتمعت الممکنات بان تنزل علی من سواد علمک ما یطهرنی من شبهات الذین انکروا
ظهورک وجادلوا بآیاتک واعرضوا عن مشرق سمائک ومطلع اوامرک ایرب قدر
لی بجودک ما یجعلنی ثابتا علی امرک وخدمة اولیائک انک انت المقتدر
الغفور الرحیم
مقابله شد
نقش مهر مبارک



جناب ملا یحیی علیه بهاء الله

هو الناظر من افقه الاعلی

یا ملا اسمع نداء مولی الوری من شطر السجن انه یقربک الی الله ویطهرک من العصیان بسببک
کوثر الحیوان من ایادی الفضل والعطاء انه هو الغفور التواب قد انزلنا لک فی هذا اللیل
ما یجذبک الی الله رب الارباب قل یا ملا الفرقان افتحوا عیونکم تعالی الرحمن بقدرة
وسلطان ایاکم ان تمنعکم شبهات البشر عن المنظر الاکبر او تخوفکم سطوة المشابهین
الذین نقضوا المیثاق فی المآب انک اذا سمعت نداء المظلوم وشربت
رحیق المختوم باسمی القیوم قل الهی الهی لک الحمد بما اسمعتنی ندائک الاحلی و
ارضتنی آثار قلمک الاعلی اسئلک بالکلمة التی بها انجذبت الارض والسماء بان تجعلنی
من الذین ما منعهم شیئی من الاشیاء عن التوجه الی انوار وجهک یا فاطر السماء ومالک
ملکوت الاسماء ایرب تری فقری وتسمع ندائی اسئلک بحبیبک وبحر مرآة رضائک
وخیر مرآة رضائک بان توفقنی علی ما تحب وترضی ایرب انا عبدک وابن عبدک
معترفا بظهورک وافتقارک وعظمتک وسلطانک اسئلک ان لا تحجبنی عن
کل خیر انزلته فی کتابک وقدرته لاصفیائک انک انت المقتدر علی ما تشاء
لا اله الا انت العلیم الحکیم
مقابله شد
نقش مهر مبارک

جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی

هو المقتدر علی ما یشاء وهو العلیم القیوم

Provided by the Afnan Library

یوم اعلی بیننده ندا نماید و من علی الارض را بافق اعلی دعوت میفرماید این یوم در مقامی نوری است ساطع مقربین را بصراط مستقیم راه مینماید و از نبأ عظیم آگاهی میبخشد یا داود علیک بهائی و عنایتی و در این حین احد من اصفیائی الذی سمی بضیائی فی التسعة الحمراء حضر و ذکرک ذکرناک بآیات احاطت من فی السموات و الارضین و در مقام اخری این یوم گوئی جوان است از برای من فی الامکان او است سلسبیل حقیقی و کوثر معنوی تشنگان از او عطا فرماید آنچه را که سبب حیات سرمدی است قل هنیئا للشاربین یا داود علیک بهائی و عنایتی جمیع عالم از برای عرفان این یوم مبارک خلق شده اند ولکن اکثر اهل عالم محروم الا من شاء الله ربک و در مقامی او است دارای دو مقام عالم و نزد او است اسرار امم مرة مرتاء مستویا علی عرش البیان و علم الناس بالتراجم و یترجم و یفهم و اخری تراه مترجما للاخرین تفهم کانک تنطق فی الاعلی فی هذا الحین المبارک المبین و اگر اسرار این یوم ذکر شود کل از مضیق بین الامعه ودی یا داود قبل علیک بهاء الله ملک الملوک لمن فی السماء و الارض و علی من فی الاعلی و الادنی و علی من سمع ندائک فی امر مولیک و ذکر این ایام بقلم اعلی فائز شده ای لعمر الله ان یؤیدک علی تسخیر القلوب باسم ربک العزیز المحبوب یا عزیز لدی العرش ندکری و بعنایت خاصه یاد نمائیم بما آیدک و وفقک و احضرک و اسمعک ندائه الاعلی فی فقه الاعلی البهاء علیکم و علی من عندکم و سمع قولکم فی هذا الکتاب العظیم

متابعه

من نسخه خطیه



جناب ورقا علیه بهاء الله

المشرق من افق الوح

یا ورقا قد حضر لدی المظلوم کتابک و ذکرک العبد الحاضر لدی العرش و فاز بلقاء المظلوم فی هذا المقام الکریم و نجیبک بهذا اللوح ان ربک لهو المشفق العزیز العلیم ذکر ان تا بآیامی و عرفهم ما ینبغی لهم فی هذا الیوم الذی نصبت رایة الله الا الله انا العزیز العظیم البهاء علیک و علی من سمع قولک فی هذا الامر البدیع

متابعه

من نسخه خطیه

هو العلیم علی من فی الارض و السماء

قد حضر لدی المظلوم کتابک و ذکره العبد الحاضر لدی الوجه و فاز بلقاء من عنده ما تم الکتاب سمعنا ما ناداک به الله طوبی للسامعین بما تنطق به لسان العظمة قبل خلق الاشیاء انه لا اله الا هو العزیز الوهاب نشهد انک وجدت نفحات الوحی و اقبلت الی الافق الاعلی اذا اعرض عنه کل الارض و من فیها فی یوم نادی المناد انک لله رب الارباب انک ما ذاقت بیان ربک الرحمن قل الهی الهی انت الذی بآیاتک تحرکت افلاک الوجود و بحبوک ظهرت لآلی بحر علمک یا مالک الغیب و الشهود اسئلک بانوار وجهک و اسرار کتابک و بامسک الذی به تحرکت ارضک و سمائک بان تؤیدنی علی ذکرک و ثنائک و ما ینبغی به ذکری فی زبرک و الواحک ایر تبا جه عرف ظهورک انه انصفنی علی شأن ما اقبلت الیک

Provided by the Afnan Library

وخلقت بثنائك اسئلك بحر آيائك وانوار تيار امرك بان تقدر لي
من قبلك الاعلى خير الآخرة والاولى وتجعلني في كل الاحوال قائماً على خدمتك
وناطقاً بذكرك ومقبلاً الى افقك ومتوجهاً الى انوار وجهك اي رب
تراني مقبلاً اليك ومستبشاً باذيال ردآء رحمتك اسئلك بان لا تخيبني
عما عندك آنك انت المقتدر العزيز الفضال

١٥٢

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلي الابهى

سبحانك يا الهي ومقصودي ومبعودي نسمع نداءك ونرى محل اوليائك
انتم لا يردون انفسهم من ذكرك وثنآءك ولا يبيان ولا عمل ولا مال الا بحركك وخضوعك
وخشيتك ولا تجمع عندهم زخارف الدنيا الا ويكون قصدهم الانفاق في سبيلك
ولا يحبون شيئاً من الاشياء الا لاجلآء كلمتك وارتفاع امرك اولئك
صفيائك بين خلقك وامنائك في بلادك لا يقعدون الا باسمك ولا
يقومون الا بذكرك ولا يأكلون الا ويكون ممزوجاً بشكرك وحمدك اسئلك يا
مطاف الملأ الاعلى بان تؤيدهم في كل الاحوال كما ايدتهم من قبل ليظهر منهم ما يقبل بين يديك
اليك ويكون مستقراً بعرف رضائك ثم اسئلك يا سلطان العطآء و
مالك ملكوت الاسمآء بنداءك الاعلى وآيات قدرتك في ناسوت الانشآء
بان تنزل على من قبلهم امور عرفوا بها ذكرك وثنائك بين عبادك وقام على خدمتك



امرك من سمآء مشيتك مطار كرمك وفرداوجودك واسالك بحنانيتك انك
انت المقتدر على ما تشآء لا اله الا انت الآمر الحكيم

هو السامع المجيب

قل الهي الحي كم من زفرات صعدت في ايامك وكم من عبرات نزلت في محبتك و
فراقك اي رب تسمع ضجيج المشتاقين وصريخ المحبين في ايامك ثم الذين ذابت اكبادهم من نار
حبك واحترقت قلوبهم في بعدك اسئلك بنور وصالك وفجر ادراك الذي احاط
بلادك وديارك بان تقدر للآخرين الحضور امام وجهك والقيام لدى بابك اي رب
قد خلقتهم لاصفآء رحمتك ومشاهدة انوار جمالك اسئلك بحبك الذي احاط العالمين
بان لا تحرمهم عما خلقتهم له اي رب ترى المقبلين اقبلوا بوجوه نورآء الى مقامك الاعلى والمنقطعات
في بيتك يا مولى الورى رب الآخرة والاولى ان تمنعهم يا الهي عن باب فضلك يا حبي باب
يتوجهون اسئلك يا مالك القدم باسمك الاعظم الذي استوى على عرش البيان في قلب
الامكان بان تقدر لعبادك وامائك ما تقر به عيونهم وتفرح به قلوبهم وتطمئن به نفوسهم
انك انت الذي لا يمنعك نسبت رائحة تفضل يا بشآء وحكم تحكم ما يريد وانك انت
العزيز الكريم اي رب ترى الموحدين بين ايادي المشركين وما ورد عليهم من
ظنآء خلقك وبغاة عبادك اسئلك بان تحفظهم بحفظ قوتك وصفوفا قدرتك
ثم اكتب لهم ما ينفي لسمآء كرمك وبحر رحمتك وشمس جودك انك انت المقتدر على ما تشآء لا اله الا انت العزيز الكريم

Provided by the Afnan Library

هوالناظر والسامع وهوالمجیب

ای مقبل الی الله ندای مالک اسماء را در این لیله مبارکه نور بیان عالم را روشن منور بشنو نفسیکه خود را از حبل دانش و بینش میشرنه باصغای میرزقم فائزند و باو یات امم مشغول در قرون و اعصار حزبی از احزاب که خود را اعلی الخلق می شمردند و اتقی العباد می دانستند یعنی حزب شیعه نزد ظهور ملک الملکی از اخبث ناس و اخسرهم مشاهده گشتند در لیالی و ایام بر مناسر عند ذکر اسم قائم قیام نمودند و عجل الله فرجه میگفتند و نتیجه این قول کذب عجل الله فی نقمتهم شد کل بسترابح الا معدودی چنانچه بفتوای آن نفوس از عالم و جاهل در افتادند و فوراً کی و مشیدند و مسامع آیات را شهید نمودند سبب و علت این ظلم اکبر آنکه نفوسی که باب آن حزب مردود تحقق گشتند و بصد هزار حیل و مکر تمام به وجا بقتا و جا بصا و قتال آن بیان آوردند بقسمی که در قلوب و رؤس فرقهٔ خاطه رسوخ نمودند و الی حین آخر حزب منتظر نه که از جا بقتای موهوم این امر معلوم ظاهر شود بیهمات بیهمات حال هم نفوسی چند از ناعقین در ارض کاف و را براعراض قیام نموده و در صدد ترتیب اشال آن امور موهومه بوده و هستند آنقدر ادراک ننموده اند که امروز یوم الله است و در جمیع صحف و زبر و کتب باین یوم باین نسبت کبری معروف مع ذلک مجدداً باسامی قبل مشتبث نمودند بگو ای طیرین اگر حزب فرقان از آنچه بآن تمسک بودند مرتی و بیزار شما هستم خواهید دید قل اتقوا الله یا قوم و لا تکونوا من الذین هم لا یشعرون ضرایم لا یضر فیه الا الله وحده و اولیائه الذین قاموا علی امر ربهم المبرم الحکیم بگو امروز



کتب عالم کفایت نمی نماید مگر باین کتاب ظاهر باهر مبین امروز ام الکتاب ناطق و تکلم طور ظاهر و مبین جمیع امور متعلق باراده اش بوده و خواهد بود حضرت بشر نقطهٔ اولی بانا اول العابدین ناطق و این قوم بیچاره را فضل صبا و سعی و جاهد طوبی لمن سمع ما شربت حزین الاستقامة من کاس بیان ربک الحکیم ان احفظ هذا المقام باسمی منقطعاً عن الذین کفروا بالله رب العالمین قد حضر العبد الحاضر لدی الوجه و ذکرک عند مولیه ذکرناک بهذا الذکر البدیع رأینا افنانک و سمعنا انک اجبناک بآیات لاحت من افق مشیتی فضل ربک المشفق الکریم البهاء علیک و علی

من ثابت مستقیم

بسمی المهیمن علی من فی الارض و السماء

کتاب انزله الله بالحق و فیه بأمر الناس بالعدل و التقی انه لمولی الوری فی قبضته ملکوت الامر و الخلق و فی یمینه ازمة من فی السموات و الارضین کن فیکون قل انه لا اله الا هو ما شاء من شیء و لن یشاء الا ما اراد انه لهو الآمر الحاکم لا اله الا انا المقتدر القدیر انا نزینا سماء البیان بنیر البرهان طوبی للفائزین یا حزب الله ان استمعوا النداء من شطر عکا انه لا اله الا انا

Provided by the Afnan Library

الآمر الحکیم آلا تعتبروا الا آیاه بذا ما حکم به القلم الاعلی اذ کان فی سجنه العظیم کونوا علی شأن لا تحزنکم اقتدار الذین اعرضوا عن الوجه وعموا اماناخ به الروح الامین البهآء الاشرق من افق سمآء رضائی علیک وعلی الذین فازوا بهذا النبأ العظیم

مقابله شد

بنام آسمان معانی

نقل مقدس حضرت

ای ناظر بسمه وارانق اقتدار مشرق بگو ملاحظه نمایند که چگونه عالم را بحرکت آورده این است زلزلهٔ آن ساعت که ظاهر شده و همه را اخذ نموده الا معدودی ازادت کمی وسبب اعراض عالم علمای عصر بوده اند خود میگویند حضرت قائم بگمان من میخواهد که نقطهای ارض کما هی الخلق عند اجتناب مینمایند مع ذلک خود بجبارت عظیم قیام نموده اگر فی الجمله تفکر مینمودند هر آینه از اجتناب نقبا میکردند و خود دعوی علم و ایقان نمی نمودند و بر مطلع اسما و صفات مقصود عالمیان وارد و نیافتند آنچه را که رضوان نمود و سحاب گریست البهآء المشرق من افق سمآء جبروتی علیک وعلی کل منصف انصف فی امر الله

رب العالمین مقابله شد

نقل مقدس حضرت

هو الناطق فی ملکوت البیان

انا کنا ذکرنا الذکر و مراتبه و فصلنا علیه اذا طلعت من الفرقة المنوّرآء طلعة علی بهیئة الحورآء و سئلت عن الذکر و مقامه اذا خرجت طلعة اخری و قالت انه



بونا بحجة الله و اذا تجلت علی طور الجمال فاظهرت الکلمة العلیا علی صورة انه لا اله الا انا المقتدر المسجون اذا نادت عن ورائها طلعة اخری و قالت هل یثبت علی التقدیر حکم السجن قل ای و ربی المهیمن القیوم انه فی هذا الحین ینادی بأعلی النداء انی مسجون عنّا و یقول یا اله الوجود لک الحمد بما شرفت دیارک بقدومک و زینتها بنائم ظهورک اسئلک بأن تقدر لمن اقبل الیک و شرب رحیق وحیک و سمع نداءک یا مبین لسمآء کرمک و شمس جودک ایرتب قد غرست سدرة الرجآء فی فئدة محبتک لا تمنع عنها فرات رحمتک و لا تقطعها من سیوف اعدائک انک انت المقتدر السلیم الحکیم طوبی للمصبر رأی فی فنائک و لسمیع فاز بندائک و لمبتهل نطق بذکرک العزیز المحبوب الحمد لک یا اله الغیب و الشهود و مالک الوجود مقابله شد

نقل الله مقدس حضرت

بسی المیمن علی الاسمآء

بذا لیل فیه اشرقت شمس البیان و اضطلعت امطار العرفان و ماج بحر العلم و تاج عرف ستر المهیمن القیوم قد کنا صامتا فانا و نطقنا و انطقنا ایانا شیآء علی انه لا اله الا انا الحق علام الغیوب بذا یوم بشر به رسل الله من قبل و نطق بثنائه لوح المحفوظ قل یا معشر البشر اتقوا الملک لا تقدر و لا تنکروا الله التی به اقبلت الوجوه الی العزیز الودود ضعوا ما عند علمائکم الجهلآء و خذوا ما امرتم به فی بذا الکتاب المعهود

تا متدان الکتاب ینطقون والقوم هم لایسمعون قد صاحت الصخرة وارتفعت الصیحة و نطقت الاشیاء والقوم هم لایفقهون طوبی لاذن ما منعته الاوهام ولعین ما حجبتها الشبهات الذین کفروا بالله مالک الوجود انا نوصیک بالحکمة والبیان وبما یقربک الی المقام المحمود ایاک ان تمنعک سبحات القوم عن یوم الله مالک الغیب والشهود کذلک اظهر الله الصبح آیاته والنور اشراقه لتشکر ربک المهیمن علی ما کان ومایکون الهی الهی آنظاهر الصبح الساطع من افق الفضل علیک وعلی الذین ما منعهم شیئ من الاشیاء اقبلوا الی الافق الاعلی وقالوا لبیک لبیک یا مقصود العالم لبیک لبیک یا مظهر الظهور مقابله

نقش منقوش حضرت

هوالسامع البصیر

نفسی که الیوم باسم حق خود را از ما عند الخلق فارغ وآزاد نمود او را زرائی الی اصداف بحر عنایت الهی است هیچ وصفی باین مقام نرسد چه که اوصاف محدود ات بحدود نفوس ولکن باینمقام اعلی از ذکر اوصاف ودر رتبهٔ اولی وتمام اعلی از احصا میرسد لله الحمد زمانیکه بیان باسم محبوب بامکان آشامیدی و این همان حق است که لازال مختوم بوده ودر زبر مستور در انیظهور اعظم اصبع اراده الهی ختمش را برداشت و فرمود هلموا وتعالوا یا اهل البهاء وهلموا وتعالوا یا اصحاب سفینتی الحمراء وهلموا وتعالوا یا اولیاء الله بالقوة



الی الافق الاعلی انک اذا فزت بندائی وآثار قلمی قل الهی الهی فرائک استلفنی وهجرک قابض روحی والبعد عن بساط قربک اعلی عدوتی اسئلک بامین بندائک سرع المقربون الی مقر القدس آمال الفاق ارواحهم فی سبیلک واجتذبت افئدة المخلصین من نفحات بیانک فی ملکوت عزک بان تجعلنی فی کل الاحوال منجذباً بآیاتک ومستقلاً بنارسدرتک وشجرکاً بارادتک وسکناً بما یقرب الناس الی بساط انسک ایرب لاتمنع قاصدیک عن بحر عطائک ولا عاشقیک عن ساحة قربک انت الذی بندائک قام اهل القبور وفتح فی الصور وظهر ما کان مکنوناً فی علمک ومحفوظاً فی کنز عصمتک اسئلک بان لاتخیب عبدک عما قدرته لاصفیائک وامنائک انک انت المقتدر العلیم الحکیم وفی قبضتک زمام من فی السموات والارضین ایرب بایدی قدر ک بین عبادک بالحکمة و البیان وتبلیغ امرک بین الادیان اسئلک یا الهی بانات ورحمانیتک بان تظهر منی بجودک وقدرتک ما ترتفع باعلام ذکرک وثنائک وتنشر به ما نزلته فی کتابک انک انت القوی القدیر وبالاجابة جدیر

عزیزم علیه بهاء الله

نقش مبارک حضرت

بسمی المشرق من افق سماء البرهان

قد سمع المظلوم ندائک واجابک بامکان للارض التی التربة المبارکة رذوا آجنة و لریاض المعرفة نسمة الغایة ولسماء البیان شمس الایقان وللعطشان کوثر الحیوان

Provided by the Afnan Library

ولأهل البهاء رائحة الرحمن اشكر قلمي الأعلى اذ ذكرك بما يكون باقيا ببدوام
ملكوت الله رب العالمين منه يشاء من يعرفن يريد

روح الله عليه بهاء الله

بنام آنکه پنهان است در جنبی که ظاهر و هویدا است

آنچه لسان فؤاد بآن نطق نمود بشرف اصغا فائز قل الهي الهي لك الحمد بما خلقتني
بملكوتك العليا وأظهرتني في آياتك يا مولى الورى ورب العرش والثرى
اسئلك بالتسبيحة التي استوى عليها الجبر الأعظم وبأمرك الذي به حركت العالم
بان تجعلني ساكنا في ظل قبابك وخبائك وسماء فضلك ثم قدر لي ما يقربني اليك
في كل الأحوال وايدني على نصرة امرك انك انت القوي المتعال لا اله الا انت
العزيز الفضال منه يشاء من يعرفن يريد

وفي الله عليه بهاء الله

هوالناطق في ملكوت البيان

طوبى لك بما اقبلت في اول آياتك الى ربك رب العرش العظيم قل
الهي الهي تراني مقبلا الى سماء ظهورك وناطقا بثنائك وآياتك ومستغفرا بما
اشرق من افق ملكوت عرفانك اسئلك بان تجعلني مؤيدا على نصرة
امرك واعلاء كلمتك بحيث ترتفع رايات امرك في مدنك وديارك
انك انت مولى العالم ومربي الامم لا اله الا انت القوي القدير
منه يشاء



هوالله سبحانه وتعالى

شهد الله انه لا اله الا هو والذي ظهر بالحق انه لهو الكنز المخزون والسر المكنون والدر المقبل
المستور ومحبوب الكائنات وما يكون طوبى لنفس ادركت آياته وسمعت ندائه وفازت
بالملاقاة وقامت على خدمته بين العباد ونادت ثنائه في البلاد لعمري انها من اهل
الجنة العليا والملأ الأعلى كذلك قضى الأمر في صحيفة الحمراء من قلم الابهى الذي به نفخ في الصور
ونطق من في الأرض والسماء الا من انقذته يد قدرتي وادخلته في سرادق عظمتي و
عنايتي وانا الفضال الكريم وانا المعطي المفضال القديم ان الملكوت في قبضة قدرتي و
الجبروت في يمين ارادتي والسموات مرتفعات بأمري والأرض انبسطت بأمري و
الصخرة ناحت لبيتي والشجرة صاحت لرزيتي وجنون اهل الفرقان رفعت لمصابي
وما ورد علي من الذين كفروا بآياتي واعرضوا عن جمالي ونقضوا عهدي ونكثوا ميثاقي ونبذوا
اوامري واضطهدوا علي برهاني وافتروا علي تضييع امري بين خلقي كذلك نطق قلمي في حدا
بليكل العزيز البديع وانه بشير العالم بظهور الله وسلطانه وعزه وسموه واستعلائه طوبى لمن فاز
توجه اليه وللسان تشرف بالنطق به لسان الرحمن ولبصر راى منظر اكبر النبيين العليم الحكيم

الحمد لله رب العالمين منه يشاء من يعرفن يريد
هوالمنادي بين الأرض والسماء

سبحان الذي يتلطف في القبائل والأيام وفي الغني والاشراق وينزل الآيات كيف يشاء
على شأن ما منعه ظلم فرعنة الأرض ولا جبابرة البلاد ان قلم الرحمن تحرك في كل الأحيان

وينادي بأعلى النداء من شتى ناسوت الانشاء ويدعو الكل الى الله في المآب هذا يوم فيه
الروح ومن قبله الكليم ومن بعده محمد رسول الله الذي اذا خطر لفظت الحصاة وشهدت في يده
البيضاء انه لا اله الا هو العزيز الوهاب انا وجدنا سنك عرف حبك واقبلنا اليك وذكرك
بمولى الأذكار انك اذا وجدت عرف عنايتي وفرت بلوحي قم وقل الهي سئلك يا اله الاسماء
وفاطر السماء ان تجعلني من الذين ما منعتهم نعاق اعداءك عن جنبك وما توقفهم زماجير الاشقياء
في اياك انك انت الامر المقتدر العليم

ت عز ورقه عليه بهائي وعنايتي ورحمتي

هو المشفق الكريم

يا الهي وسيدي ورجائي تعلم بأن المظلوم يحب ان يذكرك ان من اقبل الى افقك وقام
على امرك ونطق بثنائك وساق اغنامك الى شريعتك اسئلك يا اله العالم
ومقصود الامم بان تكتب لهم خيرا زنته في كتابك انك انت المقتدر على ما تشاء
لا اله الا انت السامع المجيب

ت روح الله عليه بهائي ورحمتي وعنايتي

هو السميع البصير

طوبى لك انت الذي في صغرك عرفت بكبر آيات الله وعظمته طوبى لأم رضعتك
وقامت على ما ينبغي نسئل الله ان يكتب لك من قبله الأعلى ما ينبغي لجوده و
كرمه وفضله انه جواد كريم الحمد لله رب العالمين



هو الشاهد الخبير

شهد الله انه لا اله الا هو والذي نطق على العرش واذكان على الماء انه لهو الستار المكنون
الذي ما فاز بعرفانه الا من اراد الله العلي العظيم انه اتى بقدرة لم تضعفه شوكة الاقوياء
وسلطان لا تخوفه جنود الذين اعرضوا عن الوجه وانكروا هذا الظهور الذي به شرقت
كتب الله رب العالمين انا سمعنا ندائك اجبناك وذكرناك بذكر لا تعادله خزائن
العالم ولا ما عند الامم نشهد بذلك كل عارف بصير نذكرك الاستقامة بأمر
ربك ثم اشرب بذكره الحكيم طوبى لعبد تمسك بنور الايقان ويل لكل جاف مريب
ضع ما عند العالم وخذ ما ارسلناه اليك بقدرة من لدى الله العزيز الحميد كذلك ينطق
لسان العظمة ازكان في السجن بما اكتسبت ايدي المذنبين البهاء المشرق من افق سمائي
رحمتي عليك وعلى كل صابر وكل عالم فاز بالتسليم العظيم

هو البصير

يا روح الله قد اقبل اليك الروح الأعظم من شطر السجن وذكرك بما لا يعدله عرفان ما
مكوتي وبقائي جبروتي انك اذا وجدت وعرفت قل لك الحمد يا بحر العطاء وملك الآخرة
بما اخبرتني وانطقتني في اول اياك بذكرك وثنائك انك انت الغفور الكريم

هو السامع

يا ولي عليك بهائي وعنايتي ان لحاظي من افق توجه اليكم وانا آخر شرق

Provided by the Afnan Library

من افق اللوح فتشهدا لكم قلم سبحانه قدس ربنا رب العرش العظيم والكرسي الرفيع

هو المهيمن على الاسماء

يا بديع ان البديع يذكرك في المحضر اظهارا لفضل الله ونعمته وابرازا لجوده ورحمته قد كنا معكم في كل الاحوال وسمعنا منكم ما شهد لظلومكم وخضوعكم وذكركم وثنائكم طوبى لكم ولمن يحكم في سبيلي الواضح المستقيم

هو الله تعالى شانه العزيز الافضل

يا عزيز انه انا ذكرناك وفي هذا الحين ان ذكري تراه مرة كالشمس المشرقة من افق سماء الفضل وانخرى كالس الحيوان لعشاق الرحمن وتارة تراه يمشي قدامه اولياني وهو الحزب الاعظم فاحفظوه من اراده الله رب العالمين

ضلع جناب ورقا عليها بهاء الله

هو الناظر من افقه الابهى

ذكرت من لدى المظلوم ورقة امسكت بريحا ارادت عرف عنه عالما الارض كلها الا من شاء الله رب العالمين طوبى لعبد تمسك بالعروة الوثقى ولامة تشبثت بذيل المنير كم من عبد اعرض وكفر بالله وكم من ورقة سمعت واقبلت وقالت لبيك يا مقصود العالمين يا ورقتي حييك بهائي وذكري وثنائي ورحمتي التي سبقت من في السموات والارضين ان



اشكري ربك بهذا الفضل الاعظم وقولي لك الحمد يا محبوب العارفين

ورقه ضلع جناب ورقا عليه بهاء الله ورحمتي وثنائي

هو الاقدس الاعظم الابهى

شهد الله انه لا اله الا هو والمظلوم في حزن ما رأت عين الابداع مشبهه يا ورقي كتابي الاعظم الذي رقم من قلم الله العليم الحكيم يا ورقتي يا امتي اگرچه احزان احاطه نموده ولكن حزن عالم مالك قدم را ازما برنداشته وبرنخواهد داشت بلا در سبيلش محبوب بوده وهست انشاء الله آن ورقه بكمال روح وريحان بذكر محبوب عالميان مشغول باشند مرة بعد مرة بذكر حق جل جلاله فائز شدي ان ربك لهو السامع المجيب طوبى لك ولنائحك ولمن بكى من اجتاء الله رب العالمين جناب ورقا عليه بهائي وثنائي در ظل قباب عظمت بوده وهستند انه ممن نصر امر ربه وذكره في العشي والاشراق يشهد بذلك من ينطق في كل شان انه لا اله الا انا الفرد الخبير البهاء المشرق من افق السماء على ايبك وعليكم من لدى الله المقتدر العليم الحكيم والصلوة والسلام على من افق لوجه السلام على الذين نطقوا امام الوجوه الى ان جعلوا في هذا السبيل مستقيما الحمد لله العليم الحكيم

ضلع جناب ورقا عليها بهاء الله

هو الآمر من افق الظهور

اليوم سدرة مباركه ذكر در ملكوت بيان باين كلمه ناطق طوبى لعبد اقبل وآمن ولامة سمعت وفازت انها من فوز بسر مضمر العرفان بشهده بذلك لسان الرحمن في مقامه المنيع يا ورقتي

طوبی لک بما سمعت ندائی اذا زرتنع بالحق و شرفت بلقاء ربک فی ایام الرجال فی ذهم مبین قد فزت بعنایة ربک من قبل و من بعد ان اشکری و کن من الحامدین ارتقم اماکم المقتبلات و عباد المقبلین البهاء المشرق من افق ملکوتی علیک و علی من معک یا ملأ الی صراطی المستقیم

امة الله

بسمه العزیز الحکیم

من لدن مظهر امر الله

ان السدرة تنادی بین البریة و تمنع الکل الی الله رب العالمین و تذکرنی بذا القیل الله من اماءه لیقربهم الله الی الافق الاعلی ان بذا لفضل کبیر ان یا امتی ان اشکری ربک اذ سمعت ندآء الله و اقبلت الیه اذا اعرض عنه کل غافل مریب اذ نذکر من اقبل الیه و یذره بحبوذ السموات و الارضین ان اذکری ربک فی اللیالی و الایام بهذا الاسم الذی به اسودت وجوه الاشقیاء و ابیضت وجوه المقبلین

امة الله منع جناب ورقا علیه بهاء الله

من لدن مظهر امر الله

بنام دانندهٔ بینا

ای ورقه انشاء الله از رایح ارادهٔ سدره متحرک باشی و بذکرش ناطق اگر از آفتاب عنایت الهی برتو بتابد و بمقامی فائز شوی که اطوار ورقات فردوس را مشاهده نمائی و نفاقش را بشنوی البته تمام عمر بذکر حضرت مقصود ناطق شوی و حیات و بقای خود را در ثنای محبوب عالم صرف نمائی چه مقدار از ورقات شب و روز بذکر سدره مشغول بودند لکن چون سدره ظاهر شد کل از سموم او تمام ساقط مشاهده شدند الا من شاء ربک



قدر این ایام را بدانید و در حق حال شاکر باشید چه که شما را تائید فرمود و از کاس عرفانش نصیب عنایت فرمود جمیع آنچه در عالم است باین مقام معاوضه نمی نماید خوشا بحال نفسی که بافق ابهی ناظر باشد و بملکوت الله مقبل لا الا هو العلیم الخبیر البهاء علیک و علی التی آمنت بالله الفرد الخبیر

امة الله منع جناب ع ب علیهما بهاء الله

من لدن مظهر امر الله

بنام دانای مشئو

امروز روزی است که جمیع اسماء و جمیع اشیاء باسم الله آذکر مبتهج بوده و هستند و دیدار آن را بظهور مطلع وحی و مشرق الهام بشارت میدهند ولکن کل را سکر هوی از مالک عرش و ثری منع نموده مگر نفوسیکه بقوت اسم اعظم حجبات امم را دریده و فائز توجه قرب مقدس طوبی لک بما سمعت و عرفت و اقبلت الی افق الظهور و قیل الحق الله اعرضت عن المبین القیوم از حق میطلبیم جمیع ورقات را بعرفان سدره فائز فرماید و از بحر جود محروم ننماید امروز جلوه و تلو و فتر و غنا و حسب و نسب و ضعف و قوت مشاهده نمیشود هر نفسی محبوب یکدیگر را شناخت او است صاحب ثروت حقیقی و مقام معنوی الیوم مثل مکه آفاق در راحت حق قدر خود را و قدر نهاده و ندارد چه که بسم حق ناطق است و در سبیل او جمیع آلام مالک انام را میخواند و چه مقدار از زخارف که در تریج ملت خود صرف مینماید مع ذلک از آفتاب ظهور محروم است و از حق که بذکر او مشغول است ممنوع حال بمقام خود و مقام ورقاتی که بسدره متمسکند ناظر باش و قولی لک الحمد یا محبوب العالمین و لک الثنا یا مقصود العارفین و لک العطاء یا مولی القلوب المشتاقین

من لدن مظهر امر الله

Provided by the Afnan Library

هو الشاهد الخبير

قد انزلنا الآیات و اظهرنا البینات و ارسلنا من سماء البیان مائدة العرفان طوبی لمن فاز و ویل للغافلین امروز مائده در کل حین نازل و نعمت از سماء کرم مثلها غیث باطل لعلّ از برای نفوسیکه باین عطیهٔ کبری فائز شدند و از حق مختوم باسم حق جل جلاله نوشیدند در این حق اثر ناسوتی و حکمتها مخزونه وجود را از ما سوی الله مقدس نماید و در هر حین بر آن مجتبش بیفزاید انسان را بمقامی فائز نماید که غیر حق را مفقود و معدوم مشاهده نماید هذا من فضل الله رب العرش العظیم لازال در ساحت اقدس مذکور بوده و هستید این فضل اعظم را بهشمارید حفظ نمائید و بر ما رقین و خائنین مستر دارید کذلک نطق القلم اذ کان المظلوم فی حصن متین

و سجن مبین

نشر مهندس میرزا حسن

هو السامع و هو المجیب

قل الهی الهی فضلک اخذنی و حبک احاطنی وجودک اعاننی و جنودک نصرتنی و عشقک هدانی و شوقک دلّنی و حبک اشهدنی و ودّک عرّفنی اسئلک یا مقصود العارفین و محبوب المقربین بانوار وجهک و اسرار علمک و لئالی بحر حکمتک بان تکتب لی ما کتبته لاصفیائک و اصدقائک الذین سرعوا الی افقک الاعلی و سمعوا ندائک الاحلی و شهدوا بما شهد به لسانک یا مولی الاسماء و فاطر السماء انک انت الغفور و انک انت العطوف و انک انت الرحمن و انک انت الرحیم لا اله الا انت المشفق الفضال الکریم

تلاوت نشر مهندس میرزا حسن



هو الناطق امام الوجوه

شهد الله رب العالمین قد جاء الوعد و اتی الموعود بسلطان مبین قد شرع الشرایع و انزل الکتاب و اظهر صراط المستقیم قد نطق امام الوجوه و اخبر الکل بنبأ العظیم طوبی لک بما اردت للمعروف فی ایام ربک رب الکرسی الرفیع اذا اجذبک صریر قلمی و شربت حق البیان من کأس عطائی قل الهی الهی لک الحمد بما سقیتنی کوثر عرفانک و مرقنی مشرق آیاتک اسئلک بالذین طاروا فی هواء قربک و انفقوا ما عندهم لاعلاء کلمتک و اصغاء امرک بان تتجلی منقطعاً عن دونک و متمسکاً بحبل ضیائک ثم اسئلک یا مالک الوجود و المهیمن علی الغیب و الشهود بان تجعل فی ذکری اثراً من عندک و نفوذاً من جانبک لیهدی عبادک الی صراطک الاعظم و یقیم الی امرک الاقوم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم

ت جناب ورقا علیه بهاء الله

نشر کنندهٔ میرزا حسن

هو الآمر الاحمی

قد خلقنا العالم لیوم ظهوری فیها انی بالحق کنا به رب العرش العظیم من الناس من یتبعنا بالاستقامة فیها ارتفع النداء فی ارض و اتبع العجل من دون بینة و لا کتاب نسیر کذلک نقص لک لتطلع بما ورد علینا من الغافلین انک قم بین العباد بالاستقامة الکبری لیفوز الذین اقبلوا الی صراط الله العلیم الحکیم هنیئاً لک بما جعلت ثمر المعانی من هذه الشجرة التی ارتفعت بالحق فی هذا المقام الکریم البهاء علیک و علی من شرب هذا الکوثر الابدع

تلاوت نشر مهندس میرزا حسن

هوالناطق من افق الاعلى

هذا يوم فيه غرقت البحور في البحر الأعظم الذي فاض امام وجه الأمم وتفلق كل فطرة سنة باسمي
النداء الملك لله المهيمن القيوم قد اتم ثمر القدر في هذا الظهور الذي به ستعلام الشرك
وارتفعت رايات التوحيد امرًا من لدى الله مالك الوجود قل يا قوم قد قضى وقت عرف
بيان الرحمن في الأمكان اياكم ان تمنعكم حجبات العالم او تخوفكم سطوة الذين كفروا
بالشاهد والمشهود اقل اتقوا الله يا قوم تالله قد اتى اليوم الذي به بشر به رسل الله و
اصفياءه صنعوا ما عندكم وخذوا ما ظهر بالحق من لدى الله رب ما كان وما يكون قل
انصفوا يا ملأ الأرض فيما ظهر بالحق ولا تتبعوا كل جاهل مردود قد فتح باب البحر على الوجود
وماج بحر الكرم في العالم اقبلوا بقلوب نورآء ولا تكونوا من الذين هم لا يشعرون قد
منعتهم الظنون عن سلطان العلوم والموهوم عن الله المهيمن القيوم انظروا بابصاركم
وتفكروا فيما اشرق ولاح من افق ارادة الله مالك هذا البيت المرفوع قد حضر
العبد الحاضر بكتابك واعرضه لدى المظلوم اجبناك بهذا اللوح المحبوب الذي
ينادي في ناسوت الانشاء ويدعو الكل الى الله رب العرش والثرى طوبى لسميع
سمع واجاب ويل لكل غافل محجوب قل سبحانك اللهم يا الهي تراني منقطعًا
عن دونك ومنجذبًا بآياتك وناطقًا بثنائك وقائمًا على خدمة امرك اسئلك
بالأسرار المكنونة في علمك والآثار المخزونة في قلمك بان توفقني وابنى على التوجه
الى انوار وجهك والتشبث باذيال رداء رحمتك ثم قدر لنا يا معبود العالم



ومولى الأمم ما يقربنا اليك وخير الآخرة والأولى انك انت مولى الورى واله
الا انت القوي المقتدر القدير

هوالناطق من افق الملكوت

كتاب انزله مولى العالم في سجنه الأعظم ويشرفه الأمم بما اشرق ولاح من افق عناية الله رب
العالمين اياكم ان تمنعكم سنوات الخلق عن الحق سمعوا ما عند الناس مقبلين الى الله العزيز الخبير
اياكم ان تحجبكم حجبات العلماء او تخوفكم سطوة الأمراء خذوا الكأس البيضاء باسم الرحمن ثم اشربوا
منها في ايام الله العزيز الحميد قل تالله قد اتى الوعد وظهر الموعود بسلطان لا يقوم معه جنود
العالم ولا سطوة الأمم ان انتم من العارفين كذلك نطق قلمي الأعلى اذ كان النور مشرقًا
من افق البيان آن اشكروا الله بهذا الفضل العظيم اياكم اياكم ان يخوفكم ما عند القوم او
تحزنكم شئونات الظالمين ان انصروا ربكم بجنود الحكمة والبيان وصفوف
الأعمال والأخلاق كذلك يأمركم الأمر المحكم طوبى لك ولذين فازوا
بلقاء الله في ايامه ويل لكل غافل بعيد البهاء المشرق من افق ملكوتي عليك
وعلى الذين تشبثوا بذيل الله الواحد الفرد العزيز الجميل

ت ودفاعيه بهاء ربه

هوالمبين في ملكوت البيان

كتاب من لدنا الى الذي اقبل وآمن بالله المهيمن القيوم الا ننظر الا الأفق الأعلى هذا المقام

Provided by the Afnan Library

الذی منه اشرقت الشمس الاعظم من افق العالم وینطق انه لا اله الا انا القاهر الباطن المکنون المشهود
ان اقتصر الذکر والبیان فی ثناء ربک الرحمن انه یکون باقیا بک بدوام الملک والملکوت
قد سمعنا ندائک من قبل وجهناک فی الواح شتی ان ربک لهو المقتدر المتعالی العزیز الودود
قد حضر لدی المظلوم فی هذا السجن بذکرک وذکر فی ستة ربک ماکان ومایکون طوبی لک بما
اثنیت مقصود العالم اذ کان مظلوما بین الامم نشئت به وذکرک بجمیله الممدود ثم اعلم ان
هذا الامر عظیم ما اطلع به الا الذین انقطعوا عما عندهم لوجه الله العزیز المحبوب نسئل الله بان یؤیدک
فی کل الاحوال ویوفقک علی خدمة هذا الامر الذی به نفخ فی کل جسد مرفوع هذا یوم فیه لا یذکر الا
الله وحده قد اخبر به ما نزله الرحمن فی الفرقان یوم یقوم الناس لرب العالمین
قد هلک الاشیاء وهذا وجه ربک العلیم الحکیم کم من لدنا عبادنا الذین بهم تم حجتنا
الا انتم من الذین فازوا بما لا فاز به احد من العالمین البهاء علیک وعلیهم من لدی الله رب
العالمین

ت





جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی

هو السمیع البصیر

شهد قلمی الاعلی بانک وتوجهک وفیاک علی خدمة الامر اذا عرض علیه الذین کانوا ان یسئلوا
فرجه من الله العزیز العظیم طوبی لک ولمن سمع ذکرک وآنس بهدیک ووجد منک عرف حبی
العزیز البدیع ذکرا جائی وبشرهم بذکری الجمیل البهاء المشرق من افق سمائی فضلی علیک
وعلی من اقبل الی الحق باسم ربه العزیز

ت



جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی

الله ابهی

یا ایها المرغوب المظلوم یشهد لسان العظمة وقلمی الاعلی بانک سمعت حنینی سدرة المنتهی فی
اول الایام واجبت مولیک مولی الانام وحملت فی سبیله ما اخذت به الاحزان سکان
هذا السجن المحکوم الحمد لله المجیب العلیم البهاء المشرق من افق سماء البیان علیک وعلی من
بأسمک نزل هذا اللوح من لدی الله رب ماکان ویکون

ت



هو البدیع فی افق الابهی

بأرقم اخ نازل شده

تبارک آیات الله نزلت بالحق من جبروت قدرته ولکل حرف منها جنود تبکی لهذا الجمال المظلوم
الحزین وانت یا عبد لو تشهد هذه المدادة فی الظاهر علی لون السواد تالله انه فی الباطن علی
لون القدم وبشر علی قمیص النور لیکون آیة للعالمین اذا قم لنصرة ربک ثم انصره بما استطعت
ولا تکن من الصابرین کن کشعلة النار للاشجار او کبحر الابحار او کشمس الاشراق لا فاق وهذا ینبغی لک
ان انت من العاملین ان اصعد الی هواء الروح مقام الذی انقطعت عنه ایدی المشرکین
وکن فی الحب ممتازا بحیث ینظر من وجهک انوار الله المهیمن العزیز الکریم ثم زین جبینک
بقمیص الاوصاف وانه من ینصر الرحمن من عباده المقربین کذلک یرفعک لسان الله العلیم

ت

فاصبر وکن من الشاکرین



جناب میرزا حسین

Provided by the Afnan Library

الاقدس الاعظم

یا ایها العادل علی من فی السموات والارض ویا ایها الحاکم علی من فی ملکوت الامر و
الخلق اشهد ان کل عادل اعترف بالظلم عند اشراقات انوار عرش عدلک وکل محرر
اقر بالعجز عند ظهور قهر قهرک الاعلی لعمرک یا مالک الاسماء قد تحیرت لولا آنس من بحر
وصالک وسماء لقائک وشمس فضلک ان الذی خلق بارادتک کیف یقدر ان یعرف ما عندک
وما انت علیه بسبحات بهائک وعزتک التی لبسان سری وظاهری وباطنی اشهد
بانک کنت مقدسا عن شئونات خلقک وبیانات عبادک وما نطق به اولیائک
واصفیائک وعن کل ما عرفه انبیائک ورسلک ایرتب اسئلک بانک الذی جعلته
مطلع امرک ومشرق اسمائک بان تقدر لهذا المظلوم واحبتک ما ینبغی لحضرتک
انک انت المعطی المقتدر العلیم الحکیم

حسین ابن مهدی

بسم الله العلیم الحکیم

هذا کتاب من لدنا الی الذی آمن بالله المقتدر العزیز الحکیم لیستبشر بذکر الله ایاه وبتوجهه بقلبه
الی مولاه القدیم ان انکر الله ربک بما ترک نفسه وحبک من الموقنین ان اثبت
علی حبه لان الشیطان قد ظهر بکل عظیم قل یا قوم خافوا عن الله ولا تتبعوا کل مشتهات الله بکلمات
دونه وما دونه خلق بقوله لولا انتم من العارفین قل یا قوم طهروا قلوبکم من اشارات الذین کفروا
بالله العزیز الکریم لیتجلی علیها شمس العظمة والجلال من افق جمال ربکم العلیم الحکیم قل هذا



لهو الذی وعدتم به فی کل الالواح وقد خلق کل شئ للقائه ولو ایاه لو انتم من الشاعرین انه تعالی الله
عن دراکم وتعبدون اسمائه الذی خلقتها بکلمة من عنده وانا المقتدر القدیر
قل یا قوم قد جاءکم البرهان من لدی الرحمن الذی جعله الله حجة علی السموات والارضین
اتقولون ما قال عبادا قبلکم فما لهم ترقن بکم یا ملأ الغافلین قل انهم تمسکوا بالاسماء وکفروا
بمن سماها وانتم تفعلون کما فعلوا انتم فی سجن الجحیم کذروا شوکة الله عن نفوسکم یا سمی القیوم کذلک
یامرکم من اتی بکوت الله المهیمن العزیز القدیر انک انت یا عبد لا تحزن عن ما شئ وذکر عبدک مروت
بین ملأ الاعلی وأجل بهاء من سمائه هذا ما کتبناه عن علی الارض اجمعین ثم اذکر ربک بالحق لعلا
یصیبک الضراء من الذین کفروا بالله الواحد الفرد الوتر الفاعل المحیی المیت والبهاء علیک و
علی ابیک وامک من هذا الافق المنیر

جناب میرزا حسین علیه بهاء الله

هو الشاهد الخبیر

الحمد لله از فتنهٔ عبید الله نائی محفوظ ماندید کذلک قدر من لدن مقتدر قدیر
یا حسین آنچه دارد شهٔ باس بیچاره یک شرارهٔ بود که از نار نفس دنیٔ و رقبا آشعله زد
لعمر الله این یک شعله کفایت نموده و نخواهد نمود الا آنکه جمیع اهل عالم بیار رحمن و یار رحیم قیام
کنند و بتوبهٔ محکم متین مؤید شوند یک لوح امنع اقدس از سماء مشیت مخصوص جناب
مرفوع مرحوم علیه بهائی ورحمتی وعنایتی نازل انشاء الله نفوس مقدسه و قلوب منجذبه بانوار
آن فائز شوند ان ربک وفی بما وعد انه خیر الموفین الحمد لله رب العالمین بجمیع

Provided by the Afnan Library

دوستانرا از قبل حق بکبیر پیام نسئل الله بان یؤیدهم علی العمل بما انزله فی کتابه الکریم

جناب حاجی میرزا حسین علیه بهاء الله

بسمی القاهر من افق البرهان

قد ارتفع ندآء الرحمن وظهر ما کان مستوراً فی صحف الله المهیمن القیوم کم من عبد اراد من الله لقائه فلما اتی ظهوره استوی اذا قام علی الاعراض علی شأن افق العلی الذی بحرفه خلق من فی السموات والارضین طوبی لمن توجه الی الوجه وتمسک بالعروة العزیز الحمید انا سمعنا ذکرک ذکرناک ان ربک یذکر من ذکره ویتوجه الی من توجه الیه تفضلا من عنده وهو الفضال القدیم کن نبأ طوبی به کرامن ظلم وقام علی خدمته امره کذلک امرک من ینطق بالحق انه لا اله الا انا العلیم الخبیر قد اخذ الله خان بن فی الامکان الا من انقذته ید القدرة لسلطانها المهیمن علی من فی السموات والارضین انک اذا فزت بآیاتی ووجدت عرف عنایتی قم وقل لک الحمد یا مقصود العالم ولک الفضل یا من بیدک ملکوت کل شیء اسئلک بالافق الاعلی وبالقلم المشرق من افق البقاء علی الذین اقبلوا الی الله فی یوم فیه تظهر الموعود بامره العظیم

جناب میرزا حسین علیه بهاء الله

بسمی الذی به نادی المنادی من الافق الاعلی

حسین علیک بهائی ابواب بیان بمفتاح اسم رحمن بر اهل امکان باز شد وجواهر وجود ظاهر شده باید که در کتب الهی از قبل و بعد مذکور و از قلم فضل مسطور مینمائی که با قبلت



وحضرت وسمت وراثت انچه را که اکثر احزاب عالم و حسرتش بجان دادند و برفیق اعلی شتافتند از حق مسئلیم تا مؤید فرماید تا باسم الله از حق رحمت رحمانی بیاشامی و بحشر شتاق عطا نمائی زیرا که فائز شدی بانچه که امة الله اعظم و احبا از حق مسئلی است و آن عرفان او بوده و هست شرافت حضور را درک نمودی و بکعبهٔ مقصود راه یافتی اگر به دام ملک و ملکوت صید و شکر گردی نزد بحر بنا بمثل مذکور نسئل الله ان یبدله و ایاه بنا که و بمشرعه رحمته التی سبقت الخلائق انه هو المقتدر القدیر آیات و رفع الله درجات لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الحکیم یا شیخ کاظم ندایت را شنیدیم و بیان کلیه مبارکه علیا ذکرت نمودیم ایاک ان یمنعک شیء من ان تستقیم علی امر الله مالک الملوک الاسماء کن متمسکا بحبله و متشبثا من دونه و متخذا بآیاته و مستمسکا بنا رامره و عاملا بما انزله فی کتابه البدیع تو در دستان را وصیت مینمائیم بحکمت و بانچه سبب جذب قلوب است البهاء علیک و علی من معک و علی من یحبک العلی الاعلی

بگو جلیس من بذا المقام الرفیع یا بنده علی بندگی حق افضل است از بندگی عالم او افضل بمنتهای الهی بعرفان مشرق وحی و مطلع آیات فائز شدی این است مقام بندگی که مرتبات آن در اسفار بیان از قلم رحمن نازل طوبی لک و لمن فاز بهذا المقام العظیم نسئل ان یکتب لک اجر لقائه انه هو المقتدر القدیر یا علی اکبر مظلوم در منظر اکبر تو را ذکر مینماید و میفرماید آمد حضرت موعود امروز تجلیل اهل عالم را نمیکند و میگوید قد ظهر الجلیل و انی من کان مذکورا من لسانی و کنونا فی قلبی و مستورا فی صدری اقبلوا الیه یا قوم و لا تکونوا من الغافلین یا یحیی نضرا الکتاب بقوة من عنده رب العرش العظیم

ثم اشکره فی اللیالی و الایام بما هیجک فائزا بسدرة العز المنیر یا محمد قبل علی اقتاب حقیقت
نطق میفرماید و ملکوت بیان در کل حین غنایت مینماید ولکن اکثر اهل عالم از اداء ممنوع و محجوب
اعلم ممنعهم عن النور المشرق المبین طوبی لمن شرب کوثر العرفان از ایستوی الرحمن علی عرش
اسمه العظیم یا حسین قبل قل تو و دوستان آن ارض را وصیت مینمایم بتقوی الله و ما ینبغی
لامرة المقدس المنیع بروح و ریحان معاشرت نمایند و باعمال و اخلاق پسندیده جهد اصرت
کنند لعمر الله این جنود از اقوی جنود عالم عند مالک قدم مذکور انه یقول الحق و یهدی السبیل
و هو العزیز الجمیل البهاء من لدنا علیکم و علی اولیائی هناک و علی کل عارف بصیر
جناب حسین علیه ۹۰۰ الذی فاز بحر دوخانه
متن خط حضرت عبدالبهاء
مقابله شد

## بنام حضرت دوست

ای حسین باین کلمه مبارکه که مثابه سفینه است در دریای عرفان سلطان امکان متمسک
باش اگرچه این کلمه قدیم است بقسمی مظاهر امر از قبل بآن تکلم نموده اند ولکن الیوم بطراز
بدیع جدید ظاهر چه که اسرار غیب حقیقی روح تازه معنوی در هیاکل الفاظ دمیده و این
کلمه این است من کان بنا کان الله له اگر در این بحر سیر نمائی خود را بروح تازه و
اطمینان بی اندازه مشاهده نمائی و در هوای محبت تبر آفاق پرهای شوق داشته باین
پرواز کنی و بکمال فرح و انبساط و سرور در وسط این صراط عدل مستقیم مشی نمائی
ای حسین در حق تو این مرقوم است از حق مسئلت نمایم تو را باین فیض اعظم فائز فرماید انه لهو
المقتدر القدیر کذلک ذکرک الحسین لتفرح و تکون من الشاکرین نشهد انک اقبلت



الی الله و دخلت المقام و فزت بلقاء الله مالک الغیب و الشهود و سکنت فی جواره و
سمعت ندائه و شربت رحیق الوحی من ید عطائه لعمر المحبوب الا یعادل جاذبیة ذکرک به فی هذا
اللوح کنوز الارض کلها ان اعرف و قل لک الحمد یا سلطان الوجود جمیع دوستان را از قبل
مظلوم تکبیر برسانید و بنور وجه و نار کلمه منور دارید شاید رائحه وفا بمشام اهل عالم
مع نمایه جمیع متشبثین مرحوم مرفوع علیه من کل بهائی البهاء در سفر اکبر مذکورند و لسانات
مالک القدر مخصوص البهاء علیک و علیهم و علی الذین آمنوا بالله الفرد المتعال العلیم
الحکیم مقابله شد
میان جناب میرزا حسین

## بسمه الفرد العلیم الخبیر

قد خفقت حجابات الاوهام قلوب الاقوام طوبی لقوم خرقها بقوة الیقین قد نادی المنادی
فی قطب البلاد انه لا اله الا هو الفرد الحکیم من الناس من اخذه سکر الهوی علی شان اخذ
من مولی الوری و منهم من توجه الی مشرق الوحی بوجه منیر نسئل الله بان یوفق الکل
علی الاقبال الیه و یقربهم الی هذا البحر العظیم قد وجدنا ما فاح من جبک موالیک و
نزلنا لک ما تقر به عیون العالمین فضل کتاب ربک الرحمن بادی القدرة و الاطمینان
و ذکر به ملأ الامکان لیتنبه الذین غفلوا عن الله رب العالمین قل قد ظهر ما لا ظهر فی الابداع
توجهوا الیه و لا تقنطوا الکل فاجر لئیم ان اشکر الله بما ذکرت من قبله الاعلی هذا ما
ینبغی لک فی کل عالم من عوالم ربک المقتدر القدیر ذکرنا من لسانک فی هناک.

Provided by the Afnan Library

لعل یتوجهن الی افق لوحی و یستشرقن بهذا الترجمان البدیع کذلک قد نادی سراج العرفان بین الامکان طوبی لمن استضآء منه ویل للمعرضین متدیشه

نقل مطابق اصل است

جناب حسین ی

بسمه الفاطر شرق هذا الافق المبین

قد اضآء العالم من انوار الاعظم ولکن العوالم فی حجاب غلیظ قد طار الظهور شوقاً للقآء الله فیهذا الظهور الذی احاطت انواره العالمین قد قامت الاموات اذ نزلت الآیات وتضوع عرف الرحمن بین السموات والارضین ان الذی وجد العرفان فاز بالمقصود والذی منع انه من الاخسرین طوبی لوجه اقبل الی وجه المحبوب ولقلب استنشق من هذه النسمة التی سبحانها انارت فی السموات والارضین یا قوم توجهوا الی مشرق الایقان کذلک امرکم الرحمن ان انتم من العارفین قد کنا نذکر الاحباب فی اللیالی و الاسحار لتجدهم آیات ربهم العلیم الحکیم ان اسئل الله بان یؤیدک علی نصرة امره وتبلیغ ثنائه ویقدرلک فی الملکوت ما قدر للمخلصین اذا استنورت بانوار الروح قل لک الحمد یا مقصود العارفین متدیشه

نقل مطابق اصل است

جمالیه

هو الله قدس الاعظم

شهد الغیب المکنون بانه لهو الحق و هو هذا الکنز المخزون الذی ینادی بین الارض و السمآء و یدعو الکل الی الافق الاعلی و انه لهو الذی بشرت به الکبری حیث من فی الانشآء



تبارک الله فاطر السمآء الذی اتی بالحق بکتاب لا تقاربه کتب العالم و امر لا یقوم معه خلق السموات والارض و بآیات لا یحیطها العلمآء ولا العرفآء ولا التی تحی جمیع خلقک نطق لسانی فی هذا الحین الذی فیه خبرتنی الاشیآء والملأ الاعلی بصعوده اذ التی کانت ناظرة الی وجهی المنیر متدیشه

نقل مطابق اصل است

جناب میرزا حسن

بنام دهنده یگانه

در جمیع الواح جناب الله را بأخلاق مرضیه و اعمال پسندیده وصیت نمودیم و قلم اعلی مقاماً مراد فاً دوستان الهی را متذکر نموده مع ذلک بعضی بهوای خود مشغول و از آنچه الیوم مجری و ثابت محروم اخ بطلبید جمیع را بقدرت کامله و حکمت بالغه متحده فرماید تا کل بیک لسان ذاکر باشند و بیک صوت بیان اغنام متفرقه را جمیع نموده حفظ نمایند بگو از بیانات خود بگذرید و به بیانات مشرقه از افق اراده الهیه ناطق شوید چه که اوست راسخ و جاذب و هادی و مهدی و آنچه از مشیت قلم الهی جاری میشود مقصود حفظ عالم و تبلیغ بمقام اعظم است انه لهو الشاهد العلیم فیما لک بما آمنت بالله و اعترفت بما عترف به المسجون فی هذا المقام المنیع انه ذکرک فضلاً من عنده لتشکر و تقول الحمد لله رب العالمین

متدیشه

جناب حسن اخ من فاز و ابن من صعد

هو الله قدس الاعظم

نقل مطابق اصل است

Provided by the Afnan Library

ذکر من لدنا لمن آمن بالله فی یوم فیه تظهر الفتح الاکبر و اتی مالک ما قدر لسلطان حاط من فی السموات
و الأرض ان ربک لهو الرحمن لهو المقتدر علی الأمکان لا اله الا هو المقتدر القدیر

ان یا حسین ان استمع ما ینادیک الحسین بعمر الله قد رجع صریف المظلوم الذی استشهد فی
سبیل الله المهیمن القیوم قد ارتکب اهل الفرقان ما ارتکبوه من قبل بذلک تجددت
مصیبة الرسول و البتول تصبح و تقول سحقاً لکم یا اهل الفرقان قد قتلتم مرة اخری ما ذبحت
به الأکباد و ذرفت به العیون ان یا قلم الأعلی اذکر من قصد الأفق الأبهی اذ خرج من ارض
التی سمیت بالی الله مرة المنتهی و نفسی الحق قد تخرج بانقطاع لم تر علی شیء الا و یحیه منه رائحة محبة الله
و یصعق علیه الی ان فاز بالمقام المحمود اشهد انه مشهد بالله و اعترف بما اعترف به الله
و تقرب من الأوطان خالصاً لوجه الرحمن الی ان وجد عرف الوصال و صعد الی الله مالک
الوجود قم علی نصر الله ما حملة اکثر الوری لیشهد بذلک مالک الأخرة و الأولی فی
هذا الرق المنشور انه آنس مع البأساء فی حب الله مالک الأسماء طوبی لمن اجابه
و ذکره بما انزل له الرحمن فی هذا المقر الممنوع فاسئل الله ان یوفق خلقه علی
خدمة امره و ذکره و ثنائه انه لهو العزیز المحبوب مقابر شه

ی الله جنت من صعد الی الله

بسمه العظیم

یا ملأ ان استمعی ندائی من شطر عرشی انه لا اله الا هو العلیم الحکیم انا نخبرک بنفسک
لئلا تبأس من شیء تجدی فی الصحیفة الحمراء من قلم الأعلی انه قطع البر و البحر شوقاً للقاء الله الی



ان دخل شاطی الوادی الأیمن فی البقعة المبارکة تجلی الحمراء نادیناه عن وراء سرادق
الکبریاء فلما سمع اخذه حلاوة النداء علی شأن انقلب اذا تجلینا علیه بانوار الوجه فلما
رأی الآیة الکبری اسلم الروح بقدوم ربه مالک الوری ثم مضت آیام فقصد الرئیس
فلما حضرنا و قضینا امام القبر قلنا یا ایها الراکض فی مضمار محبة الله قد حرکتک نفحات
قمیص ربک مالک الأسماء الی ان قصدت افق الأعلی لتحضری العرش و تقوم علی
الباب و نراک الحین ناحاً و ناکاً المحبوب و یذکرک بذکر نوح بالسحاب اشهد
انک شربت رحیق العرفان من ید عطاء ربک الرحمن و سمعت النداء و اجبت و
اقبلت و سرعت الی ان دخلت المقام الکریم باذن الله ربک و رب العالمین
طوبی لک ثم طوبی لک بما وفقت بمیثاق الله اذ نقضه اکثر عباده و بنده اکثر خلقه
طوبی لک و لمن سمع ندائک فی امر الله محبوبک و آنس معک و سمع بالتسلیم و الرضا
ما تکلمت به فی مرآة الله المهیمن القیوم انا لله و انا الیه راجعون مقابر شه

من محمد نبیل بیرجندی

جناب میرزا محسن ط ب علیه بهاء الله

بسمی الفرد الخبیر

شهد الله انه لا اله الا هو له العزة و القدرة و الجلال و له القوة و العظمة و الأجلال لیفتر
و یغنی یسقم و یشفی انه لهو الفرد الواحد العلیم الحکیم ان اشهدوا یا قوم بما شهد به الله
انه قد شهد لهذا الظهور و بشر کل بهذا النبأ العظیم هذا نبأ یزین بذکره جبین الأدم و
الخلیل و ما انزله الرحمن علی محمد رسول الله و علی من سمی بعلی قبل نبیل قد وضع هذا الاسم

الاعظم یشهد بذلک ... لو یخیل انا از نسائک یا بفرح به قلبک و لو ان المحبوب فی حزن مبین قد اراد الله و فتوا اصفیائه من دون بینة و لا کتاب منیر طوبی لمن سرب کوثر الوحی فی هذا الیوم الذی فیه ظهر کل امر حکیم متابه‌شه

ای محترم مقصود جناب اسمعیل رح ع

نش لمعزز میرزا

هو البهی العلیم

جمیع عالم منتظر یوم الله و کمال خضوع و خشوع از حق جل جلاله ظهور موعود را در لیالی و ایام سائل بوده و چون آفتاب حقیقت از افق ظهور مشرق و لوح محفوظ از سماء عنایت نازل کل بأوهام خود تشبث نمودند سلطان یقین مع‌هذا مشاهده نمود الا من اتی الله بقلب سلیم خیر موقن مستقیم ای دوستان جهد نمائید و بیاری اسم اعظم در این یوم الهی مقامی را مالک شوید که مثابه شمس آفاق بشعاع ساطع و مشرق باشد باگنجه سزاوار این روز مبارک است حاصل شود از قلیل و کثیر مگذرید و در یوزه خانه چشم بردارید و بحر لآلی و لآلاء خزانه ناظر باشید بگرای دوستان مثابه اطفال با الوان مختلفه مسرور شوید و مشغول گردید باید ثابت و قلب اسیع و بصر حدید و نور یقین با کمال امانت و اخلاق حسنه بین ناس ظاهر باشید آنا وجدنا کم مقبلاً الی کعبة الوجود ارسلنا الیک هذا الکتاب الذی لا یحاذیه ما ستر فی البر و ما فی الارض و ما کنز فی الجبال ان ربک یخلق ما یشاء بالحق و انه لهو الفتی المتعال متابه‌شه

جناب آقا سید صادق

نش لمعزز میرزا

هو الله تحس الاعلی



شهد کل شئی لظهور الله و سلطانه و لکن القوم لا یفقهون قد شهد لسان الرحمن و القلب بسلطان الامکان و لکن الناس لا یشعرون یکرون الله ثم الی ناسجه هم یسرون یفترون ابنآء الرسول و یقولون انا آمنا بالله المهیمن القیوم قد ظهر الاسم الاعظم الذی کان موعودا فی کتب الله رب الکائن و ما یکون ان الذنب کفر بالله اذا اتی المظلوم من دون بینة و لا کتاب مشهود یا ایها الله کور لدی العرش انا ذکرناک فضلا من عندنا لتشکر ربک العزیز الودود تمسک بأذیال الاستقامة و الوفا فی امر ربک مالک الوجود متابه‌شه

نش لمعزز میرزا

آقا سید یوسف

هو الله تحس الاعظم

ذکرک من له ما من توجه الی الوجه اذ اعرض عنه الذین کفروا بالله العلی العظیم انا جلسنا من مشرق البیان بنبأ الرحمن طوبی لمن سمع و ویل للغافلین؟ و کم من جاهل اتبع الشیخ و اعرض عن الله رب العالمین یا یوسف ان الله لا یکل الرسول امام وجوه العالمین قد اراد القائم بقتل الخیب اموالهم بذلک ناح کل عارف بصیر قد ذکرک ذکرک لدی الوجه و نزل لک هذا الکتاب العزیز البدیع ان احمد الله بما ترفک منظر امره و حبک من الفائزین قل الحمد لله رب العالمین متابه‌شه

نش لمعزز میرزا

جناب ع ب علیه بهاء الله

قدر لی یا الهی من قلمک الاعلی ما قدرته لاصفیائک متابه‌شه

نش لمعزز میرزا

ت جناب ع ب علیه بهاء الله

بهوالله هو المستقر علی العرش

قل اللهم یا مالک الاسماء و فاطر السماء اسئلک بالذی به ارتفعت سماء وحیک
وموج بحر اذ ذکرک وظهر عرف قمیصک بأن تؤیدنی علی ذکرک وانتشار امرک وتنورنی
بانوارک فی کل الاحیان بسلطنتک واقتدارک ثم اجعلنی غالبا علی اعدائک و
مقتدرا علی معصاة بریتک انک انت المقتدر علی ما تشاء والمهیمن علی ما تریده
لا اله الا انت المتعالی القوی العلیم الحکیم مقتبسه

جناب ع ب علیه بهاء الله

الله ابهی

قد شهد قلمی الاعلی بأقبالک الی الله العلی الاعلی هذه شهادة لا تعادلها کنوز
العالم ولا عدة الامم سوف ینزل لک ما قدر من لدی الله رب العالمین ان
افرح بهذا الفضل ثم اشکر ربک الکریم مقتبسه

ت جناب میرزا عبدالله علیه بهاء الله

هوالله قدس الامنع الاعظم

هذا کتاب من لدی المظلوم الذی سجن لوجه الله الی من اقبل الی الوجه وکان من الفائزین
من قلم الوحی المجتبی مسطورا لیجذبه بیان الرحمن ویخلطه بهذا الاسم الذی کان فی ازل الآزال
فی کنز القدس مستورا قد سمعنا ندائک وتوجهنا الیک من شطر سجننا الاعظم وذکرناک



بهذا الکتاب الذی نزل من سماء الفضل وکان من قلم الامر بالحق مرقوما طوبی لمن فرت
بایام الله واستمت بالذی اعرض عنه من کان من المشرکین فی ام الکتاب مکتوبا ان
اشرب کوثر البیان رحمانا لربک الامکان الذین نبذوا امر الله وراءهم واتخذوا انفسهم
الی الطاغوت سبیلا تالله لا تنفعهم اموالهم ولا اولادهم یومئذ الا من اقبل الی افق ربک
ویبقی الفترة والاقتدار لمن استخذ الرحمن لنفسه معینا انا ذکرناک من قبل وفی هذا الدرج
یبقی ذکرک فی الکتاب بأنه کان علی کل شئی قدیرا ان احفظ هذا المقام الاعلی و
سبح بحمد ربک بالغدو والآصال التی کانت فی ان الواح منزلا لا تحزن عن الدنیا وشئونها
ان افرح بهذا المقام الذی کان فی الکتاب محمودا البهاء علیک وعلی الذین نبذوا
العالم واقبلوا بوجوه نورا الی هذا الافق الذی کان من انوار الوجه منیرا

ت جناب میرزا عبدالله علیه بهاء الله مقتبسه

بنام دانندهٔ بینا

انشاء الله بعنایات مخصوصهٔ الهیه فائز باشید واز حسن احدیه کما هو حقه بهره و نصیبه
منتج شده در کل حین بیاشامید ذکرت در سجن اعظم مذکور آمد لذا باین ذکر اعظم که در
حقیقت آویزهٔ حلت حیات اسمی عالم است مذکور آمدی ان اشکر الله بما ذکرک الله فی ذلک
علی امر فضل عنه اکثر عباده انه لهو المؤید المقتدر العلیم الحکیم نسئل الله تعالی بان یؤیدک بالروح
ثم الاستقامة ویقدر لک ما ینبغی بقدرک انه لهو المقتدر المعطی الکریم از حق مطلبیم
دوستان خود را مؤید فرماید بآنچه الیوم سبب ارتفاع امر است لیبقی ذکرهم الی الابد وانچه

ت جناب ع ب ن و علیه بهاء الله

هو الاقدس الاعظم

کتاب انزله الرحمن لمن فی الامکان لیتقوح نفحات البیان بین السموات والارض انه لهو المقتدر علی ما یشاء بامره القدیر کم من ناطق بیصق علیه حکم التحت و کم من عالم یحکم علیه بالجهل وکم من جاهل شرب من بحر العلم باسم ربه المقصود الکریم متمسک بحبل کرم ربک وتشبث بذیل المنیر انا نوصیک واذکرک کما ذکرنا بامر من لدنا انه یکفی امراته بین عباده الصافین طوبی لمن تمسک بالتقوی ونجی النفس عن الهوی یشهد ما مالک الوری وفاطر العرش والثری انه من اهل البهاء فی لوح حفیظ کذلک نطق لسان العظمة لتقر وتکون من الراسخین

نشر ملی مؤسسه ملی مطبوعات امریه

ت جناب میرزا عبد الله علیه بهاء الله

هو الناطق السامع البصیر

کتاب انزله المظلوم فی سجنه الاعظم لمن اقبل الی الافق الاعلی وشرب حمیق العطاء من ید عنایة ربه الباذل الکریم قد ذکرناک مرة بعد مرة فضلا من لدنا انا ذکرنا ربک لهو الفضال والکریم انه یکفی الکریم من الغافلین در جمیع احیان قلم رحمن اولیای خود را ذکر نموده تا جمیع از بحر سرور بیاشامند و بر بساط انبساط مستریح گردند نیکوست حال نفسیکه از کوثر وحی آشامید و بمقام استقامت بر امر حق قیام نمود اینکه در زبره صحف والواح ذکر نصرت شده و میشود مقصود ذکر و ثنای حق است و تبع این



امر عظیم بحکمت و بیان دوستان آن ارض را بکمیر بر سان و نیز ذکر مظلوم مسرور دار امروز قلم اعلی اهل بهاء را وصیت مینماید بر حفظ مقامات خود انشاء الله باین عطیه کبری فائز شوند و بجا بر نفع برسانند امر عامل جناب ظفر علیه بهائی حاضر و طائف از قبل دوستان بزیارت فائز حق جل جلاله کل را مؤید فرماید آنچه که سبب ارتفاع امر است از قلم نیفتاده و نیست اگر مقام یک نفر از دوستان حق باین خلق ظاهر شود کل از تجلیات انوارش مشرق مشاهده شوند الامن شاء الله رنگهای مختلفه دنیا اهل ارض را مشغول نموده و از افق اعلی محروم داشته لکن صاحب بصر در اشتونات عالم از منظر اکبر منع ننماید انه یقول الحق و یظهر لمن یشاء صراط المستقیم انک لا تحزن من شیء توکل علی الله رب العالمین انه یظهر لک ما اراد وقدر من قبله الامر انه لهو المقتدر القدیر البهاء علیک وعلی من ذکرک فی السجن انه سمی بالقاسم فی هذا المقام الکریم متابعه

نشر ملی مؤسسه ملی مطبوعات امریه

ت جناب میرزا ع ب علیه بهاء الله

ربنا افرغ علینا صبرا وانصرهم علی القوم الظالمین

بسمه المهیمن علی الاسماء

چندی قبل لوح امنع اقدس مرسال شد انشاء الله بآن فائز شوی و عرف عنایت رحمن را بیابی و حال جناب امین یعنی ابو الحسن ذکر آنجناب را در مراتب استقامت و خلوص نموده لذا این لوح امنع اقدس مجدداً نازل و ارسال شد تا بآنچه مقصود فائز شوی و بآنچه جمیع ناس از آن غافل گاهی این از فضلهای بزرگ حق جل جلاله است شما را بحکمت وصیت مینمائیم

Provided by the Afnan Library

نسئل الله بأن یظهر منک ما یکون باقیاً بدوام الملک والملکوت وتترکب ایسنی کل الاحوال
انه لهو القوی المتعال نحمده شکراً لدی ساحة مشهود ومذکور ودر صحیفهٔ حمرا از قلم اعلی مسطور ومکتوب
ان اشکر ربک بهذا الفضل المبین وآنچه ارسال داشتی رسید وبطراز قبول فائز گشت
البهاء المشرق من افق البقاء علیک وعلی الذین عملوا بما امروا به فی کتاب الله رب العالمین
الحمد لله مالک هذا الیوم المبین مقابله شد

جناب ع ب ن وعلیه بهاء الله

هو الاعظم الاقدم الابهی

ای دوستان مقام ایام چنان باشید امروز روزیست که حق در قرآن از احوال قرون وأعصار
ماضیه وعده الله مجهز جهد نمائید تا فائز شوید بأمریکه جوادث روزگار او را تغییر ندهد وخاموش
ذکرت لدی العرش مذکور وبأصناف مظلوم فائز لک ان تحمد الله الذی فزتک مشرق وجه واسمک
مذاعه وفکرک فضل من عنده وهو الغفار الفضال الکریم قل سبحانک یا الهی اسئلک
بسلطان الأسماء الذی به تخربت الأشیاء وانفطرت السماء وانشقت الأرض ونسفت الجبال
بأن تکتب لی بفضلک وجودک اجر من فزبلقائک وشرب کوثر وصالک انک انت
القوی القدیر قد فاز ما ارسلته بطراز القبول لک ان اشکر ربک السامع
المجیب مقابله شد

ت جناب ع ب علیه بهاء الله ن د

هو المنادی بین الأرض والسماء



ذکر من لدنا لمن فاز بأنوار الملکوت ذاق مالک الجبروت بسلطان یا منسة جنود العالم ومن فی حیاتک
الأمم الذین نقضوا میثاق الله وعهده واتبعوا اهوائهم بعد ما منعوا عنها فی کتاب الله رب العالمین
یا عبدی المذکور فی ساحة عرشی ان استمع ندائی انه لا اله الا انا العزیز الکریم طوبی لوریک بما
اظهرنا منه من توجه الی الأفق الأعلی علی شأن ما شهد له القلم الأعلی فی هذا المقام الذی
سمی بجبل الأسماء فی لوح مبین قد حضر کتابک وقرئ بحضرة العبد الحاضر لدی المظلوم و
اجبناک بما ینبغی بکل کلیل وقام کل قاعد واتبعه کل نائم واشتعل کل خمود وسری کل
منجمد کذلک فضل علیک فضلاً من عنده لیکون من الشاکرین سوف تنطق السن
العالم بذکر الذین وفوا بمیثاقی وتوجهوا بوجه بیضاء الی وجه ربهم العزیز الحکیم قل سبحانک
یا معبود العالم ومقصود الأمم اسئلک بسراج امرک وبحر عطائک وشمس حکمتک بأن تکتب لی
اجر من فاز بلقائک وطاف عرشک الأعظم انک تکتب لی ما ینبغی فی کل عالم من عوالمک
انک انت المقتدر المتعالی الغفور الکریم ثم اکتب لأهلی ومن معی ما کتبته لأصفیائک
الذین نبذوا ما سواک وطاروا فی هوائ محبتک وقربک انک انت المعطی الغفور

الحمد مقابله شد

جناب ع ب علیه بهاء الله

هو الأقدم الأعظم الأبهی

جمیع عالم از برای یوم الهی خلق شده اند وحق جل جلاله خلق را بلسان نبیین ومرسلین
باین یوم بدیع منیع بشارت داده ودر جمیع زبر وصحف وکتب باین یوم بهیم الله موعود

مع ذلک کل بهواهای نفسانیه مشغول و از راه غافل مشاهده میشوند الا من شاء الله هر نفسی
بعرفان این یوم ابوم امنع اقدس فائز شد او از عباد مکرمین در کتاب مبین مذکور و مسطور است
قدر این مقام منیع اعلی را بدانید و حفظش نمائید و در جمیع احوال حق جل جلاله را شاکر
باشید چه که شما را باین فیض اعظم فائز فرمود ان ربک هو الجواد الکریم

۱۵۲

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

الهی الهی بیشهد لسانی بوحدانیتک و فردانیتک و ذکرک و سلطانک و قدرتک و
اقتدارک و بانک انت لا اله الا انت و کنت کنزا مخزونا من الابصار و الافئدة و
القلوب فلما تجلیت بجبروتک خلقت الخلق جودا من عندک و فضلا من لدنک و ارسلت
الیهم من کان بانک من اسمائک و صفاتک و مظهرا لنفسک و آمرا او امرک و احکامک من
من اقبل و فاز بهم من اعرض و کفر طوبی لعبد ما منعته سبحات العالم و حجبات الامم عن
ایابک و اقبل الی شطر التجلی مهبط وحیک و ایات ربوبیتک و قام علی خدمتک
امرک و نطق بثنائک و تمسک بک و اراد و جهک و فضلک و ظهورات عنایتک و سمائک
بانک انت المقتدر علی ما تشاء لا الله الا انت العزیز الغفور الرحیم ثم انصر یا فاطر سمواتک و قدرتک انک انت المقتدر القدیر

متابعه شد

جناب ع ب علیه بهاء الله

نقل مطابق اصل است

هو الله اکبر هو المذکور

کتاب انزله المظلوم لمن اقبل الی الله المهیمن القیوم لیقرء بالبیان الی افق العرفان و یزینه



بطراز غایة ربه العزیز الودود قد حضر کتابک فی التجلی الاعظم قرأناه و ایبناک بهذا اللوح المسطور
ع ب لازال نامه مذکور بوده و هستی بتهٔ الحمد بعضد متین حجبات و سبحات را خرق نمودی و بافق اعلی
و ذروهٔ علیا توجه کردی در ایامی که کل از راه غافل و معرض الا من شاء ربک ادبیارا از
قبل مظلوم نکبیر رسان جناب امین و علی حیدر علیهما بهاء الله ربک العالمین نگیر شرارا
فرموده اند طوبی لمن یذکرک و یحبک قل لک الحمد یا الهی بما هستیتنی رحیق البیان من
ایادی عطاء اسمک الرحمن و فورت قلبی بانوار معرفتک و اشعلت نفسی بنار محبتک
و الطفت لسانی بذکرک و ثنائک اسئلک یا مولی العالم و مربی الامم بان تجعلنی فی کل الاحوال متمسکا
بحبلک و متذکرا بآیاتک ثم قدرلی ما قدرته لاصفیائک انک انت المشفق الکریم لا اله
الا انت الغفور الرحیم عرایض جناب در ساحت عرفان حاضر و بمصر رسیده و ذکر شما در
هر کره مذکور و از برای شما میطلبد آنچه را که شبه و مثل نداشته و ندارد و فی الحقیقه آن هم
رسیده و فائز شده الهی الهی آمن لدنا علیک و علی الذین آمنوا بالفرد الخبیر متابعه شد

ط جناب ع ب علیه بهاء الله

نقل مطابق اصل است

هو السامع فی ملکوته الاعلی

انا انزلنا الآیات و فطرنا البینات و فتحنا مفتاح الحکمة بایدی الفضل و الجود لیکون
من الناس من اقبل و وجد ما اراده الله و منهم من انکر و ما وجد عرف الله و بعرفانه
و محبته و سلطانه و عزته و عظمته انه من الحاضرین فی کتاب المبین نشهد بانک فزت بایمان مستورا
فی القلوب و ذکرک را فی کتاب الله العزیز العلیم جناب امین حاضر و ذکر تو نزد او و امای

آن ارض را نموده و بهریک فائز شد بآنچه سزاوار فضل و عنایت اوست هریک را ذکر نمود
بذکریکه دائم و باقی است اولیای آن ارض را بکثیر بریان و باشراقات انوار نیر کرم مالک
قدم مسرور دار فضل اسمک الحی بانوار تی بانوار توحیدک و نورتنتی بسراز الاستقامة علی
حبک اشهد یا الهی بما شهد به اسمک الاعظم من الامم و اسمک المنیع و سلطانه و قدرته
و اقتدار ره بان یحفظنی من الذین نصروا امرک و تمسکوا بثنائک و طاروا فی هوائک و
شربوا رحیق وحیک و حضروا امام وجهک و فازوا بلقاء آیاتک و شاهدوا افق
ظهورک ایرب انا الذی رفتنی بروحک و آیاتک و اطیل بحبک و اسمک ان لا
تحجبنی عما قدرته لاولیائک لا الله الا انت الفرد الواحد المقتدر العزیز العظیم

متشرشه

جناب ح ب علیه بهاء الله الابهی

نقل مذکور در پیوست

هو الله یا من فقه الاعلی

ان ایها السماء باعلی النداء و تقول قد اتی الموعود و سلطان غیب عوالم المعانی و
البیان و بقدرة لا تقوم معها قدرة العالم یشهد بذلک مالک القدم فی السجن الاعظم و
لکن الناس اکثرهم من الغافلین ان ایها الشمس تنادی و تقول یا ملأ الارض قد فتح باب السماء
بمفتاح عنایة مالک الاسماء فتعوا لهذا القوم متوجهین الی انوار وجه الله رب العالمین
لا یمنعکم شیئی من الاشیاء و لا ما عند العباد عن الاقبال الی افق العرفان کسروا سلاسل الظنون و الاوهام
باسم ربکم العلیم الحکیم ح ب اسمع نداء المظلوم انه ذکرک بما یجد منه المقربون
عرف عنایة ربک الکریم یشهد القلم الاعلی بما قبالک و توجهک الی الله العزیز الحمید



قد شربت الرحیق المختوم باسمی القیوم و اقبلت الی افق الوحی بایقان منک خضوعا و الطافا
و لا اضاف لامرء ان کذلک نطق لسان العظمة فی هذا المقام الذی یستحق بان یحق الاسماء من
لدی الله مولی المخلصین قد حضر الامین و ذکرک مرة بعد مرة ذکرناک کرة بعد کرة ان
ربک هو الفضال الغفور الرحیم اذا وجدت عرف بیان ربک الرحمن قم و قل الهی
الهی ترانی منقطعا الیک و منقطعا عن دونک اسمک آیاتک عظمتک و ایاتک
اقتدارک و اسرارک و لئالی بحر حکمتک بان تجعلنی علم ذکرک فی بلادک و ایاتک
بینک بین عبادک ایرب ترانی ناظرا الی افق فضلک و متوجها الی انوار وجهک
لا اله الا انت المقتدر القدیر و بالاجابة جدیر ثم اسمک یا الهی بالتی بها تحرک اقلام الوحی فی
الق سرت بامرک علی بحر الاسماء بان تکتب لی من قلمک الاعلی ما تکتبه للمقربین من
عبادک و المخلصین من بریتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت
القوی الغالب العزیز العظیم

متشرشه

نقل مذکور در پیوست

هو الله تعالی شانه العظمة و الاقتدار

مکتوب جناب ناظر بلحاظ و الطاف فائز در اینصورت توقف آنجناب در آن بلده جایز
در خروج از آن ارض بأسی نبوده هر هنگام دست مدحیان کوتاه در پیش طالب
رجوع سهل و آسان اگر امرار قرار نه کور است نظر بحکمت چندی توقف در ارض طا
اولی و انسب ولکن در جمیع احوال بحکمت ناظر باشید و بعنایت حق متمسک آنچه

مصلحت آنجناب است رشحی بشنود و آیه ان ربک هو العلیم الخبیر و مرة اخری وصیت مینمائیم
بحکمت و عدم اعتراف انه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العلیم الحکیم و هر هنگام افتتاح نمودن آیه
باراده حق خبر میرسد و فائز میشوید انه هو الامر الحکیم البهاء المشرق من افق سمائی علیک
و علی من معک و علی من یجذبک و علی کل ثابت راسخ مستقیم متابعه شد
من نصر علیه بیرت

بسم الله الاعظم الاعظم

سبحانک اللهم یا الهی اسئلک بایک الذی جعلته فجرا علی الاسماء و یا شق حجاب السماء و
اشرق عن افقها شمس جمالک یا مالک العلی الاعلی بان تقدرنی فی سبیلک نصرک ثم احفظنی فی کنف حفظک
و حمایتک ایربنا انا امنا بما انزلت و توجهنا الیک و توکلنا علیک ان لا تجعلنی عاجزا عن جهدک
و رضائک علی شان لا یمنعنی اعراض المشرکین عن ربنیتک و ضوضاء المنافقین عن خلوتک
ایرب طهر اذنی لاستماع آیاتک و نور قلبی بنور عرفانک ثم انطق لسانی بذکرک و
ثنائک فوعزتک یا الهی لا احب سواک و لا اریده دونک لا اله الا انت العزیز
المعطی الغفور الرحیم متابعه شد من نصر علیه بیرت

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

سبحانک یا رب الکائنات و اله الموجودات اشهد بلسان ظاهری و باطنی بعظمتک و بزرگیک
و اقتدارک و اقتدارک و انها ربنیتک و بانشتائک عن دونک و تفردیک عما سواک
اسئلک بعزتک و اقتدارک بانک ان تؤیدنا علی ما ارادان یؤدی بنا امرته بقی کتابک و



بیل یا بتضرع بعرف قبولک انک انت المقتدر الفیاض الغفور الکریم متابعه شد
من نصر علیه بیرت

هو الله لا اله الا هو

یا عبد الله علیک بهاء الله انا بشرناک فی اول البیان بقبول ممالک لوجه الله رب العالمین
قد اعترف لسان العظمة بتوجهک و حضورک و قبالک لدی باب فتح علی من فی السموات و الارضین
انا نبشرک مبشرة اخری لتستبشر التبیل قبل یا علیه بهائی بما اشرقت شمس الاذن من افق ارادة ربک
رب العرش العظیم قل لک الحمد یا الهی بما استجبت دعائی ردحی لعنایتک الفداء یا مقصود
افئدة الاولین و الاخرین انا نخاطبک ان تقضی حوائجک انها یشهد بذلک الفردوس الاعلی
و الحجة العلیا و اهل ملاء المجد فی هذا المقام الرفیع و لکن الامور بعضها بجری و بعضها تقف
بمقتضیات حکمة الله المقتدر القدیر و نبشرک مرة بعد اخری بانا نخاطبک و نذکرک بما ذکرناک
من قبل و نتزل بالک بما ینقطع عرفه بدوام ملکوتی العزیز المنیع و انا ذکرنا من ذکر نودی
تخاطبک آنجناب انکه بجناب ناظر علیه بهائی حواله نمایند باید بیاید و برسد و جناب امین علیه
بهائی باید باد برسانند این سنه بر جناب ناظر علیه بهائی از مسافرات سفرتین وارد شده
انچه که سبب هم اکبر بوده نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤیده عباده علی الصدق و الرجوع
و الانابة له رب فضله انه هو الغفور الکریم باری نفوس غافله عمل نمودند آنچه را که سبب
حزن اولیای الهی گشته و انیکه از برای جناب ناظر علیه بهائی اراده زیارت نموده اید
و همچنین ذکر طلب کرده اید طوبی لک بما وجدناک من اهل الوفا فی سموات الانشاء

Provided by the Afnan Library

یا ایها الحاضر لدی الباب حق جل جلاله وفا را دوست داشته و دارد و او دوست طراز
هیاکل مخلصین و مقربین متقین هر هنگام اراده نمائید حاضر شوید و عمل نمائید آنچه را
که اهل عالم از برای آن از عدم بوجود آمده اند حسنیا لک وبهنیا لک به این عمل قبل از ظهور
بقبول فائز گشت ان رأیته لبشرة من قبلی وذکره یا آتی ونوره تجلیات شمس عنایتی
نسئل الله ان یوفقه وابنه الذی سمی بحبیب وابنه الآخر الذی سمی بابن الله فی کتاب الأسماء
علیا ترتفع به کلمة الله بانک یوم الدین ذکر جناب علی قبل اکبر علیه بهائی را نمودید بحضین
اذن خود استمرار بوکالت او بحضور و لقا و طواف فائز گردید این فقره قبل از ذکر هنوز اذن
طائر و مشهود اذا رأیته قم امام وجه اکبر من قبلی علیه وعلی حسنیا لک یا سر البلاء و لوجه الله مالک
الأیجاد این ایام از سماء بیان مالک ادیان در ذکر ایشان نازل شد آنچه که سبب فرح و سرور
اهل ملأ من عدل و انصاف است هر هنگام اراده نمائید نیابت و وکالت را عمل کنید
که تمسک بنزل حکم الاذن من سماء امر الله العلیم الحکیم ذکر جناب علی قبل حیدر علیه بهائی را
نمودیم نشهد انه علی سبیل الله ما عجز عن احصاء اجره المحصون بر جمیع احبای الهی بخشش
لازم باید کل مراد ای دینی که باید و برسد سی نمایند الهی الهی ترى عبدک قائما بین عبادک
بأسمک الذی سمی قبل قبل حیدر فی ملکوتک الأکبر و باسمک الذی کان مرقدا من قبلک الأعلی فی
التصفحة الحمراء ایر سایته بلسانک ثم آتشره و ادلیا نک بجنبتک و مخلصیک
انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام الأمور هر هنگام آنجناب اراده نمایند
به نیابت او توجه کنند و بحضور و لقا فائز شوند قبل از حرکت این آیه را تلاوت نمایند و بعد توجه کنند



الهی الهی تعلم و ترى فی ارض ان توجه الی مقامک الأعلی و لزورک من قبل من قام علی خدمتک امرک
ایر سایته بجنود بیانک و حکمتک ثم افتح علی وجهه ابواب خزائنک و عطائک ایر سایته
اولیائک و احبائک و عبادک علی حبک و نصرته انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الا انت
القوی الغالب القدیر یا عبد الله علیک بهائی حسنیا لک ذکرته و مرتین ذکرته باو صفحه
نشهد انه من الفائزین و نزل له ما لا یعادله کنوز العالم نسئل الله ان یؤیده و یحفظه و امائه
عنده انه هو الحافظ الأمین یا علی قبل حیدر علیک بحر الفضل و العطاء من لدی الله مالک الأسماء
الأسماء قد کنت مذکورا فی اللیالی و الأیام امام وجه مولی الأنام نسئل الله ان یوفق علی ما
یحب و یرضی و ما یرتفع به امره بین الممکنات من فی السموات و الأرضین و وارد نامان مذکر تیم
علیه بهائی اتا ذکرنا و من قبل و فی هذا الحین بما اقبل الی الأفق الأعلی انه هو السمیع العلیم
شاء الله رب العالمین اتا ذکرنا احبائنا فی آباد و الدال و کل یا نافح بیان و سیتبین نوره
و بینهم بأمانت و دیانت و ما یرتفع به مقام الانسان فی الأمکان انه یعلم شهادت
میدهد بر اینکه عباد از برای اصلاح و الفت و اتحاد خلق شده اند فساد و نزاع لایق
مردود بوده و هست کتب و صحف و زبر الهی بشارت داده که مقصود از این ظهور اعظم
اصلاح عالم و امم بوده لاجرم که شاید بقدرهٔ بیان قوهٔ محرکهٔ جدیده از امکان بر خیزد و عالم بهیئت جدیده
اداره شود از حق میطلبیم کل را بطراز امانت که احسن طراز عالم است مزین فرماید
خذوا یا عباد الله ما امرتم به من لدن ناصح علیم البهاء تساطع الأفق من افق سماء
الفضل علیک یا من اقبلت بوجهک الی الله العزیز الحمید

متابعه شد
من لدن چاپ شرف

قد نزل لأولیاء الله فی الأطراف

بسمی القائم أمام وجوه الأدیان

الحمد لله الذی فتح باب العرفان بمفتاح البیان وانزل من سماء البرهان امطار العنایة بقدرة وسلطان
بدائع قلم المرحومون وبآیاته انضعفت مظاهر الشرک والطغیان فلما استوی علی
عرش التطهیر بآیات الأشیاء من کل الجهات یا مسئر الأمر آورد العلی آورد الی مطلع الوحی
برایات الآیات یا احمد علیک بهاء الله الفرد الأحد قد ترک صدرک من نقوش السماء
وعلیک من شبهات الوری لیثبت فیها من القلم الأعلی الملک والملکوت والعزة
والجبروت لله مالک الرقاب انا ذکرناک من قبل بآیات انجذبت بها افئدة
الی ان وافی الی الله رب الأرباب قد حضر من سمی بعبد الله الذی اتخذ لنفسه مقاما فی فلق
قباب العظمة وشرب رحیق البیان من ید عطاء ربه مالک الایجاد یا محمد قبل فاقرأ بما
جری بأنسک فرات البیان فی ایام فیها خزائن المکنون والذخر المخزون امرا من لدی الله
فالق الصباح قم علی الأمر باستقامة لا تمنعها جنود الأشرار ولا سطوة الذین کفروا
بالله وآیاته انا نحفظک ونحفظ امرنا بک یا محمد قبل علی
منها عرفان الله والعنایة والألطاف انظر ثم اذکر الأیام التی کنت حاضرا امام الوجه
وسمعت ندائه الأحلی وصریر قلمه الأعلی اشکر ربک بما یمن علیک من قبل وبشرک بایام اذا
انکروا الله وبرهانه وقالوا ما ناح بکل حارف بسار طوبی لک بما حضرت وسمعت
وفزت بما انتشر به عرف الوصال اذ کان المظلوم بین ایادی الجهال یا قلم اذکر من سمی



بمحمد قبل صادق الذی اشرف بما نزل من سماء الفضل وسمع الی الله ورسله باستقامة زلت بها الاقدام
لعمری قد ترک یا ایها العالم ولا ناعقة الامم یشهد بذلک ام الکتاب فی بدء انجام
الذی سمی بحق الأسماء من لدی الله مالک یوم القیام اذکر ما سمعت یا ام کرسی ترک وقل
لک الحمد یا محبوب الآفاق یا علی قبل اکبر قد سمعت ندائی مرة بعد مرة انا اجبنا ربک الی اعلی
المقام قل یا ملأ البیان ضعوا الأوهام قد اشرق نیر الایقان من افق ارادة الله مالک رقاب من
فی السموات قد ذکرک مناجی ونطق بثنائی وارسلنا الیک من شطر السجن ما یقر بک علی هدایة
الذین انقطعوا الیه وبه یشتاق افرح بذکری ایاک لعمری لا تمنعه کتب الایران یشهد
بذلک ام البیان من لدی الله مالک الأدیان یا قلمی الأعلی اذکر من سمی بعلی قبل محمد الذی
صعد بمرقاة البیان الی الله مظهر الأسرار لا تحزن من شیء توکل علی الله فی کل الأحوال الله
معک ویحفظک بجنود الوحی والألهام نسئل الله ان یجعلک مستقیما علی الأمر بحیث لا
تمنعک عن رضائه الأشرار یا علی قد کنت نقطة لدی العرش وانزلنا لک ما یقر
به عیون الذین انکروا حجة الله وآیاته التی احاطت الجهات نسئل الله ان یقدر لک کل
خیر انزله فی الزبر والألواح قل لک الحمد یا الهی بما جعلتنی فائزا بعرفانک وانزلت لی ما
یقرب الناس الی اعلی المقام انا ندرنا ان نذکر من ذکرناه فی اول الایام بذکر انتشرت
به الأرض والسماء وانا العزیز الفضال یا نبیل قبل باقر علیک بهائی وعنایتی انا ذکرناک
مرة بعد مرة بآیات انجذبت بها افئدة الذین اقبلوا بوجوه نورا الی مشرق الأنوار کبر
اولیائی من قبل وذکرهم بما یقربهم الی مطلع النور الذی به نادی المناد الملک لله العزیز الفضال

وذکر من سمّی بإسم سبیل التقی واقبل الی افق یخبر تتوارث به افئدة الأبرار البهاء من لدنا علیک
وعلی من سمّی بنعمة الله فی هذا الحین الذی ینطق اللسان فی ملکوت البیان العزة والعظمة
لله مالک یوم المعاد وذکرا بنک الآخر لیسرع بعنایة ربه ویقبل الی کعبة الله ویقول
لک الحمد یا من آیة غنی علی التقرب والاقبال یا میرزا قبل مهدی علیک البهاء
الأبدی قم علی الأمر منقطعاً عن العالم ومحرر القلوب بکوثر بیان ربک العزیز الوهاب
انا ذکرناک وانزلنا لک مائدة العرفان والنعمة التی أظهرناها من کنز رحمة ربک العزیز المختار
قل یا ایها الناس اتقوا الله ولا تتبعوا کل متوهم کذاب انک حضرت وسمعت ندائی وما کبه
الف الملیون الا فی خبار انا اظهرنا لک ید الی الحمد والسبیان من بحر عطاء ربک العزیز الوهاب
قل یا عبید ضع الموهوم وخذ الفرد الاحد امرا من لدن مالک الرقاب قد ظهر ما لا ظهر فی الأبداع
یشهد بذلک من صنعه علم کل شئ فی الکتاب انک سمعت آیاتی وحضرت امام وجهی و
اظهرنا ما کان مخزوناً فی ازل الآزال بدل ثیابک ثم ارجع الی الله وقل الهی الهی اشهد انک
ارسلتنی لخلقک الأعلی واصعدنی الی افقک الأصفی انک انت الأصفیاء وانی ترکت امرک فی بریتک
ما یغنی الیه واتبعت هوای بحیث اخذنی ما منعنی عن التقرب الیک یا مظهر البینات
اسمع ندائی ثم اعترف فی هذا الیوم الذی ظهر خفیات له الرقاب انا کشفنا اسرار ما کان
وما یکون ولکن القوم فی غفلة وحجاب نبذوا ما امروا به واخذوا ما منعوا عنه فی محکم
تنزیل الآیات قد اتبعت حزب الضلال بعد ما عرفت وما ایتهم متحیرین فی تیه الأوهام
لا تحزنه خضراء العالم واعراض الأمم انا انی من فاق الافئدة ارسلنا لک خطب الخالصات



ان الذین منعوک عن فرات رحمة ربک اولئک لیس لهم شأن عند الله مظهر البینات سوف یری
ما یسئلهم بخبر انک فی ایام فیها استوی جمال القدم علی العرش الأعظم ونطق بما یقرب الناس
الی اعلی المقام یا محمدی علیک بهائی کن مستقیماً علی امر ربک علی شأن تمنعک
سبحات الجلال عن مشرق الفرد الجمال وذکرا لک الذی سمّی بسلیمان ونسئله
تعالی ان یؤیده علی خدمة امره فی الغدو والآصال هذا یوم فیه ینطق لسان العظمة یا مهدی
العباد الی مقام تعلقت عنه الأذکار یا محمد علیک بهائی وعنایتی انا ذکرناک انه
صعد الی الرفیق الأعلی بما اتخذت به افئدة الذین نبذوا الأوهام متمسکین الی افق الیقین
قد حضر مثالک لدی العرش وانزلناک ما عجز عن احصائه المحسنون طوبی لک ولمن سمّی باسمه
القوم واخذ ما نزل من لدی الله الواحد القهار قد کنت مذکوراً لدی المظلوم یشهد بذلک کتاب
المهیمن القیوم یا خلیل قد تجری فرات البیان وسطع نور البرهان امام الوجوه والقوم کلهم
لا یشعرون قد احاط الآیات من علی الأرض طوبی لمن سمع ورأی ویل لکل خائف محجوب
انا ذکرناک فی الواح شتی وانزلنا لک یا مقرب العباد الی العزیز المحبوب قد ارتفع
النفاق فی المدن وانتشر هذا ما اخبرناکم به من قبل امرا من لدن مالک الوجود قل یا قوم
قد اتی الیوم ظهر کان مکنوناً مخزوناً فی علم الله العزیز الودود قم علی الأمر بما تستقر به
تمسک شبهات الذین انکروا الله وآیاته وبرئوا ما استرت بالوجوه قد نبذوا الکتاب
وراءهم واخذوا ما امروا به من مسلع الظنون قل یا قوم خافوا الله ولا تتبعوا کل جاهل مردود
هذا یوم فیه اتی من کان مرقوماً من قلم الله رب ما کان وما یکون کبر من قبل واتی الذین

Provided by the Afnan Library

یا مفهم ظلم العالم ولا اعراض الذین کفروا بالشاهد والمشهود کن مستقیماً علی الأمر بحیث لا
تمنعک مضاهیر الأعراض الذین نقضوا المیثاق والعهود قل الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی
فی ایامک واظهرت لی ما کان مستوراً عن العیون ایرب سرانی مقبلاً الیک ومنقطعاً
عن دونک اسئلک بقدرتک التی غلبت الأشیاء وبسلطانک الذی احاط ما کان
وما یکون ان تؤیدنی علی خدمة امرک بحیث لا تخوفنی سطوة الذین انکروا بآیاتک المنیر ایرب
انا عبدک وابن عبدک قدرتنی ما یرفعنی باسمک بین خلقک انک انت المقتدر علی ما تشاء
وفی قبضتک زمام العلوم اتاء ردنا فی هذا الحین ان نذکر من شئی میز اصلاح لیشهد
کوثر بیان الرحمن ونبشر بایاته من علی الیمین قل یا قوم اسمعوا ندائی واتبعوا الذین
کفروا بالله العزیز الوهاب المجیب قد ذکرک من اجتبی ذکرناک فی هذا المقام المحمود لتشکر ربک الذی
ایدک علی ما قام له من شئ عند کل مشرک منیف نسئل الله ان یؤیدک بارفدک ونیزل
علیک من سحاب کرمه ما انجذبت به القلوب یا رحیم قد نزلت الرحمة من سماء عطاء
ربک العزیز الغفور طوبی لعبد اقبل الیه ویل لکل غافل مردود نسئل الله ان یفتح
علی وجهک باب فضله ویسقیک کوثر البقاء من ایادی الجود والعطاء انه ما من اله الا
هو یفعل ما یشاء امراً من عنده وهو المقتدر المهیمن العزیز العلیم ونسئل الله ان یؤیدک
علی خدمة امره ویزینک بایاته هو المقتدر العزیز القدیر یا لسان العظمة اذکر من شئی ابن علی
الذی ما نقض عهدک ومیثاقک وشهد بما شهد الله انه لا اله الا هو الفرد الخبیر قل یا ملأ
البیان هذا یوم فیه سرالله به انبیائه واصفیائه بقوله یوم یقوم الناس لرب العالمین ایاک



ان تشک منوضاً المنیرین عن الله رب العالمین قل یا قوم انی ترکت قوتی فوقوم لعزوا بالله
العزیز الحمید تالله لا تخوفنی سطوتکم ولا تمنعنی ظلمکم بشهد به ربک لدی الله العزیز الحکیم هذا یوم
فیه یطوف الطور حول مشرق الظهور وینادی کوم الله ذات المقتدر سلیمان مبین قد
شهدت الأشیاء بما شهد الله قبل خلق السموات والأرضین انه لا اله الا هو المقتدر القدیر
هو الناظر المبین دراین حین اراده نمودیم اولیای الهی را جمعاً ذکر نمائیم تا از شرف
آیات انچشمه جاریه از خود فات راکل بنوشند وفائز شوند انه یجیب ولیانه ویفرحهم بسبیل الله
الواضح المستقیم یا اصل ندای الهی را بگوش جان بشنوید واز انوار آفتاب بیانی دراین یوم
نورانی محروم نمانید انه یهدی اولیائه الی البحر الأعظم الذی یسبح من امواجه قدانی یوم المآب
وهذا ربکم العزیز الوهاب انه الذی ینطق فی السجن الأعظم العفقه بیده رب الأرباب یا اولیای فی
السماء اسمعوا ندائی المظلوم انه یدعوکم الی الاستقامة الکبری لئلا تمنعکم الاسماء عن التوجه الی الله
رب العالمین قد حضر لدی العرش اسمائکم وارسلها عبد الله الذی طار فی هوائی فوشک
بحبائی وتشبث بذیل المنیر طوبی له ونعیماً له بما اراد لأولیائی ذکری العزیز البدیع
انا نحرک علی ذکرکم قلمی ونطق لسانی وتوجه الکم وجه الله رب العرش العظیم ارجو من سلیمین
شما را بلسانی مستقیم فرماید که ذکر اسماء شما را از بحر فضل و عطا محروم نسازد یا اولیا
اراده انکه شما بر تدارک ما فات قیام نمائید تا آنچه در آن ارض از ظلم ظالمین بر سید
عالم وارد بنور حدل در راستی تبدیل شود یعنی اهل مجوبه بعد بسبب روشنی ربکی
قبل گردد ان ربکم هو الفتاح الکریم امروز باید کل بخدمت امر مشغول شوید بعضی از

Provided by the Afnan Library

ناعقین در اطراف در امتعال خلق بیچاره جمیع مبذول داشته اند در حزب قبل تفکر نمایید حوذا بهترین عالم میدانستند و در یوم ظهور را آخرین احزاب امم مشاهده گشتند لعمرالله حضرت خاتم از آن حزب ظلمی وارد که قلم از ذکرش عاجز لسان از احصایش قاصر بیان فارسی که حضرت نقطهٔ اولی لأجل آگاهی عباد نازل فرموده بآن تمسک نمایید و قرائت کنید تا برا سرار مکنونه عارف شوید لعمرالله هذا هو الحق و ما بعده الا الضلال یا اولیای آله فی میلان یذکرکم ربکم الرحمن فی هذا السجن البعید قد عزم جرفان الله و آثاره ایاکم ان یمنعکم الی اعتوان من الله العزیز الحمید خذوا کتابه بقدرة من عنده و قوة من لدنه انه یحفظکم و یعزکم و یرشدکم الی الحق الظاهر المتکلم المبین جناب امین علیه بهائی و خلیق کمترذ کر شما را نموده طوبی له و لکم و لمن تمسک بحبل الله المتین یا اولیائی فی میلان اسمعوا ندائی و لا تکونوا من الصامتین اذکروا ربکم الرحمن و باستقامة ترقصه بر اوس الناطقین لازال لدی المظلوم مذکور بوده و هستید قدر زلالکم من قبل فاحت بنفحات الوحی و رائحة عنایة ربکم المشفق الکریم نسئل الله تبارک و تعالی ان یستیکم کوثر الاستقامة من ید عطائه انه ولی المحسنین قد ذکرکم من ورق نکیم ذکرناکم بهذا الکتاب العظیم افرحوا بفضل الله و رحمته ثم اذکروه فی الیکور دالاصیل یا اولیائی فی شماخ قد ذکرکم مولی العالم فی سجنه الاعظم و بشرکم بما قدر لکم انه یحب اولیائه و یعرفهم بما یترحم به انه هو المشفق الغفور الرحیم لا تحزنوا من شیء توکلوا فی الامور علی الله المقتدر القدیر انه یحفظکم و یذکرکم و یسمع ندائکم انه هو



السمیع البصیر لا تتبعوا کل منوه اتبعوا الحق و هذا الکتاب المبین الهی الهی ایده اولیائک علی ما ینبغی لآیاتک ثم اکتب لهم اجر حضورک و لقائک انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک انت الفیاض الذی احاط فضلک و رحمتک من فی السموات و الارضین قوم لیدعوا عند القوم تمسکین بما نزل فی کتابک القدیم یا اولیائی فی سالیان قد حضرت اسماکم لدی المظلوم و ارسلها من حیث لعیز ارسالکم انا اخذنا میثاق النبیین و المرسلین سوف یأتیکم ناطق دعوه بنفسه مقبلین الی افق اشرقت منه شمس محمد ربکم العلیم الخبیر ان رفعنا الامر بقدرة ما اضعفتها شوکة الظالمین ایاکم ان تخوفکم ضوضاء الذین انکروا حجة الله و برهانه و کانوا من المعتدین عنده ربکم العلیم الحکیم یا اصحابی فی جناب یذکرکم العزیز الوهاب فی هذا الیوم العزیز البدیع هذا یوم فیه اشرقت شمس البیان من افق ارادة ربکم الرحمن و سطع النور فضلاً من عنده انه هو المقتدر العزیز الفیاض لا تمنعوا انفسکم عن البحر الاعظم و لا ابصارکم عن التطلع بمطلع امر الله المقتدر المختار انا ذکرناکم من قبل فی الواح شتی رحمة من لدی الله مالک یوم الحساب قد ذکرکم من انتخبه لخدمته مقاماً حول البیت ذکرناکم مرة بعد مرة بالروح و الریحان ان راجعتم من شکرا و معروف دعوها منوکلین علی الله رب الارباب کذلک ینطق مظهر الظهور انه کان مستویاً علی عرش الظهور فضلاً من لدنه انه هو العزیز المتعال البهاء من لدنا علیکم و علی ما لدی الذین اقبلوا و آمنوا بالله مولی الانام یا قلم اذکر اولیائی فی مراغه الذین اقبلوا بوجه منیر و قلب نورا الی الله منزل الآیات باید در جمیع احوال در اعلاء کلمه مبارکه جلیا جهد نمایند

Provided by the Afnan Library

ایتام فانی و اوانس فانی و رخارف فانی بجعل عنایت متمسک نمایند ارحق بطلبید شما را تأیید
فرماید بر آنچه سبب بقای ابدی و حیات سرمدی است موقنین بیان بر مرصد متقرنه که نفسی
بیابانه و گمراه ننمایند جمیع اهل عالم و مخصوص اولیا را آگاه نمودیم بر آنچه سبب و علت سعادت
من شاء و فلیقبل و من شاء فلیعرض یا من ذکیل اسمع ندائی و قم علی خدمة امری بجذبة اسمی و بالبیان
ثم انظر و اذکر اذا کنت قائما لدی الوجه و سمعت ندائی الاحلی و رأیت افقی الابهی طوبی لک
و لکل منصف انصف فی هذا الامر الذی اضیئت به اشعة الانوار الذین انکروا الله و آیاته و برهانه و اعرضوا
عن وجهه و ارتکبوا ما ناحت به طلعات المرسلین و الاحلی فی المنتهی الاشراق قل الهی الهی انی اتوسل الیک
ذکرک و ثنائک بقلم امرک الذی به کتب الی ما کتبته لاصفیائک ایرتبانا عبدک و ابن عبدک و امتک و ابن امتک
و توکلت علیک اسئلک ان تطهرنی بالتجذب بافئدة العباد ایرب تری التضییع تحسبا بجعل
قدرتک فی سلطانک و مارادته الا ظهوره امرک اسئلک ان توفقنا علی ما ینبغی لایامک و
یلیق لظهورک انک انت المقتدر القدیر المتعالی لا تمنع اولیائک من فیوضات آیاتک ثم انقذهم
بذراعی قدرتک انک انت المقتدر العزیز العلام انا ارد دنانی هذا الحین ان تذکر اولیائی
فی خوضی لیشربن الذکر الی اعلی المقام اسمع ندائی من شطر التجلی انه یرشدکم الی مقام فیه تنبعث
رایة انه لا اله الا هو العزیز الوهاب یا جلیل اسمع نداء ربک الجلیل الذی اتی من سماء
البیان بقدرة لا تقدم معها جنود الارضین و السموات اذکر الایام التی کنت حاضرا لدی
المظلوم و سمعت ما سمعه المقربون فی الکور الاصال قد حضر کتابک و ذکرت فیه اسماء
اولیائی الذین خرقوا الاحجاب بقدرة و قوة و سلطان انا نوصیهم بالاستقامة الکبری التی تتزلزل



مقاماتهم بین الانام کبر علیهم من قبلی و بشرهم بعنایتی و ذکرهم بآیاتی التی احاطت الممکنات
کذلک نطق لسان الفضل فی حین عثا امرأ من لدی الله مظهر الامر قل الهی الهی تری قلوب
عبادک مخزونة عندک و نور وجوههم بانوار وجهک و قدرتهم من خزائن قدرتک ایرب تری
الفئة قائمة لدی باب فضلک اسئلک بالاسم الذی به اخذت من فی السموات و الارضین
المقتدر العزیز المتعال بان تؤیدنا علیک و علی اولیائک بما تقر به عیون المقربین
و قلوب عبادک المخلصین فی هذا الیوم الذی فیه تزلزلت اقدام من فی الارضین و السموات یا اولیائی فی کل حین
قد زخرف ارکان التذکر اذا تی فارس مضمار التوحید بقدرة من لدی الله رب العالمین قد
اقبل الیکم و جاء الله معه و یدعوکم الی اسماءکم فی کتاب الله رب یوم الدین و یوصیکم بالتقوی
لانها زاد الشاهدین قد فتح باب السماء و اتی فاطر السماء و القوم اکثرهم من المنافقین طوبی
لکم و لمن یحکم و بما حکم فی هذا النبأ العظیم سبحان الله بعضی از منافقین که قابل ذکر نبوده و نیستند
باعمال خبیثه مشغول اراده نمایند که مثل حزب قبل حزبی بشنوند و او نیامده مع انکه
خسران اخذ حزب را بچشم خود دیده اند ارحق بطلبید قلوب را مقدس دارد و وجود را مطهر
و عباد خود را از نشر خاطئین و مریبین حفظ فرماید انه علی کل شیء مقتدر و توانا ولکن اعمال
سبب اختلاف بوده و هست این مضمار را فارس دیگر و سوار دیگر لازم ارحق
میطلبیم کنوز ارض را ظاهر فرماید یعنی رجالیکه قابل این مقام اند و فوز رسیکه لایق این
میدان یا اولیائی بنا ک لازال مذکور بوده و هستید و از ید عطا اخذ نمودید
آن رحیقی را که شبه و مثل نداشته حال باید باستقامتی ظاهر شوید که زبرای آن

Provided by the Afnan Library

نضره شمالی بنوده و نخواهد بود رجال آن ارض مزار در ساحت اقدس موجود و مذکورند و امّا آن ارض بعنایت واللطاف فائز انمظلوم در جمیع احوال بذکر اولیا مشغول فی اللیالی اذکرهم وفی الایام انطق باسمائهم وفی الاسحار اتحکم بآثارهم وسئل الله ان یوفقهم ویقربهم الیه انه هو المقتدر القدیر یا اولیائی فی ضواحیها اسمعوا ندآء المظلوم انه لا اله الا انا المهیمن القیوم آنا ندعوکم الی الله وندکرکم بذکره فاحت نفحة البیان فی الامکان تعالی الله ربّکم العزیز الودود آنا کم ابن ملکیه شیئاً او تحکّم سطوة کل ظالم مردود آنا ذکرناکم من قبل ومن بعد وقرّمنا بنطق به جلال المقدم فی مقامه المحمود نسئل تعالی ان یمدکم بجنود البیان ویؤیدکم علی خرق سبحات التقرن الهی الهی ایده هولاء علی نصرة امرک باستقامة تحیر منها العقول ثم اکتب لهم اجر لقائک والحضور امامک کرستیک انک انت الغفور العطوف یا ارض با قبل الالف والرآء اسمعوا ندآء المظلوم انه ینادیکم بجلالة ربّ الکاف والنون امروز روزیست که جمیع مقربین ومخصصین بلبک الحمد یا الهنا ناطق طوبی از برای نفسیکه سرشت استقامت چشید وآن شربتی است که هرگز نوشیده جرعهٔ حق جلّ جلاله بنفسی نافذه ومافتی ظرفه این کوثر ایقان مخصوص مظاهر قدرت واطمینان است طوبی لمن فاز به وشرب من ید عطآء ربّه الکریم درآن ارض مظاهر نفوس شریره وشیاطین مجسّم کاذبه ظاهر شدند وجواهر وجود را بظلمی شهید نمودند که آسمان بآنجش گریست واشجار بآثارش نوحه نمود حال عنایت حق جلّ جلاله چون آن ارض را مجرد قریه ایست که بحق منسوب است باید طوبی هر شود جایکه مشارق اخلاق ومطالع الفت واتحاد باشند عنیقاً لکم سوف یظهر الله منها رجالاً لا یمنعکم



الا بآیات ولا یحزنون الا بما امروا به فی کتاب المبین جناب عبدالله الذبی المستقر فی جوارک ذکر شما را نمود لذا الی ذکر کرد در اصداف بحر علم مستور بود بر صور حروفات وکلمات در این حین ظاهر وصیت میکنیم شما را بآنچه سبب الفت وظهور رحمت است اولیای حق در یک مقام مشایخ سبیل بیان وکوثر عرفانند باید اشجار نفوس را از این مآء حیوان سقایه نمایند نسئل الله تبارک وتعالی ان یؤیدکم کما یؤید ویوفقکم بسلطانه ویحفظکم بجنود العالمین انه هو ربّ العالمین یا اهل قبل والی ابن ایام امطار عنایت والطاف بر آن ارض باریده سحاب فضل گرمشرع آن ظاهر نموده وآسمان بخشش عنایتش را مبذول داشته طوبی لکم وهنیئاً لکم کمثل اسمآء شما از قلم اعلی نازل وارسال شد شما را وصیت مینائیم بکلمهٔ واطاعت ملکی که براعانت قیام نماید واولیا را از نشر اعدا حفظ فرماید باجموم اهل عالم برفق ومدارا حرکت نمایند نزاع وجدال دفعاً از میان برخاست کل بمحبت و اصلاح مأمورند طوبی للعاملین ان المظلوم ذکرکم وانزل لکم ما تقر به اسمائکم فی الصحیفة الحمرآء انه لهو الغفور الرحیم آنا بشرناکم من قبل وفی هذا الحین من لدن مقتدر قدیر آیاکم ان تحزنکم حوادث الدنیا او تمنعکم شبهات الغافلین الیوم آن واجب کرد انشآء آن علیکم من لدی الله ربّ الکرسی الرفیع یا ارض الآثار در این حین یا لیت الکرت اسمآء یا ارض طا توجه نمود التی جعلها الله مطلع فرح العالمین آنا ذکرنا اولیائی هناک مرة بعد مرة وانزلنا لهم ما جعله الله مرآة کوثر الحیوان لجنوده من فی السموات والارضین واظهرنا لهم المائدة الباقیة طوبی لمن رآی وطاف وقال لک الحمد یا اله الاولین والآخرین

Provided by the Afnan Library

نشهد انك ادليائي بناك سهدوا بما شهد الله قبل خلق الأشياء وفازوا بما رقم من القلم الأعلى
في كتب المرسلين يا عبد الله عليك بهاء الله وفضله وعطائه بشرهم من قبلي ثم اقرأ لهم ما
نزل من سماء عطائي وانا المشفق الكريم انا نورناهم بنور معرفتي وعززناهم بكلماتي وعرفناهم
في دل الأيام صراطي وعرفهم حتى انتي سبقت الأشياء من لدى الله رب العالمين
يا ادليائي بناك افرحوا بذكري وطيروا باهجة الوفا في هوائي وعاشروا مع عبادي بخلقي
العزيز البديع انا ارسلنا اليكم فهذا الحين كؤوس كلماتي وفجرنا جنن عطائي طوبى للشاربين
ومن سبح احوال نفوس مطمئنة ثابتة مستقيمة بنهايت مخصوصه فائز بوده وهستند ايشانند
ساقيان كوثر اتمي وداديان سلسبيل رباني طوبى لمن فاز بلقائهم وسمع ما خرج من افواههم في هذا الامر
العظيم بشرهم يا بني فائزند ولحاظ فضل ايشان ناظر طوبى لهم ولمن يحبهم امرا من لدى الله المقتدر
القديم اوراق دانا كه آن ارض لازال بعنايت فائزند نسئل الله ان يقدر لمن يشاء كل خير من عنده وكتب لمن
كتب اليه وكتب لطلعات الفردوس الأعلى انه هو المعطي المنفق العزيز الكريم البهاء
المشرق من افق سمائي عليك يا عبد الله وعلى الذين ما منعتهم الأسماء عن مالكها وسلطانها
اقبلوا وسمعوا وقالوا آمنا بظهورك يا محبوب افئدة المقربين ومقصود قلوب العارفين الحمد
لله رب العالمين

ت جناب ميرزا عبد الله عليه بهاء الله

الأبهى من الأعظم الأبهى

قد نطقت السماء قد اتى ملك الأسماء وعنت الوجوه قد ظهر الرب بسمه الأبهى وصاحت الحصاة



الملك لمالك الصفات كل شيء ينطق بذكر الله وثنائه ولكن الناس اكثرهم في مرية وشقاق قد
ماج بحر الظلم ونطق باسم مالك القدم ولكن الأمم اكثرهم من الأموات آتانه عدم الى كوثر الحيوان
وهم اعرضوا عنه بالهوى الأوهام طوبى لنفس استقامت بنا راسخة ودامت بحبال اتحاد اهل التفاق
اتهاء من الذين رفعت اسمائهم من القلم الأعلى وسطرت اذكارهم في الواح قسم مالك يوم المعاد
انك انت زين لسانك بذكري وعينيك بنظر الى آياتي وقلبك بالتوجه الى مشرق وحيي وسمعك
الى مطلع البيان كذلك نريناك مطلع ازالة الكدر وشخصناك بهذا اليوم الذي تقر به الأبصار
ان فر آيات ربك ولا تلتفت الى الذين انبتوا اصواتهم وكسروا بابا لله رب الارباب
سوف ينتهم بما افتروا الذين كانوا من قبل ان يرتكب لهوى المقتدر على ما يراد لا تحزن فضل ربك
مع الذين اعرضوا عن الوجه اذا اشرق من افق الجمال انا البهاء على الذين شربوا حميق الانقطاع
فيهذا اليوم الذي فيه ينطق مالك الاختراع الملك لمن ظهر بالعظمة والاقتدار

ت الله عليه بهاء الله

الأقدس الأعظم الأبهى

نور الوجه بهذا النور الذي جعله الله مهيمنا على الأنوار قل هذا يوم فيه تزين العالم من اثر قلم مالك
القدم وسرت نسمة الرحمان على الأمكان قد صاح من عرفه المفتقة ثم اطلعوا بما لاح من افق البيان
قل هل تنكرون لله تالله ما انكر الا كل مرتاب وهل تطعنون في شبهة لا واسمه المهيمن على الآفاق ان افرحوا
في ايام الله بهذه ايام السرور لكم تندبون الكاس بل بحره ثم اشربوا بذكره العزيز المنان لا يحزنكم ما يجري
وتتقي وغربتي تالله اتاني في وطني الذي لا تقر به الغربة وفي عزه الذي لا تصيبه الذلة يشهد بذلك لسان

Provided by the Afnan Library

النبيأ الذي تختلف في هذا المقام الذي جعله الله مطاف من في الأرضين والسموات ومنتهى البقاء من ذكره الله مالك الأسماء ولا ما قد في الأحسنان قد جئت الله عطشانا في سبيل الرحمن اني انا الحاكم على ما اشاء واقتدر بسلطاني المبين على الأكوان لو تجدون حلاوة كوثر البيان الذي اجريناه من عين التبيان لتنجذبون على شأن تقطعون خاتمكم حبا لله الواحد الفرد العزيز المختار ان افرح به كي يأتيك به تنزل عليك من سماء الفضل ما يقربك الى مطلع الالهام ان اجعل مونسك ذكري وذكر الذين استقاموا على هذا الأمر الذي به انارت البلاد

جناب عليه عساب آباد

نقل مفصل

بسمه المستقر على العرش

قد ارتفع ندائي من مالك القدم من سجن الأعظم اذ كان بين يدي الظالمين وبدع الناس الى الله العزيز الحكيم قد اجتمع حيله الدول والملل بأيدي العباد والى الله مالك العدل قل موتوا بغيظكم انا نفعل ما نشاء بسلطان من عنده ملك السموات والأرضين كل في قبضة قدرته ومحاط تحت سلطانه انا لهي لحامد العالمين لو اراد ليسلبك من على الأرض بكلمة من عنده ولكن سبقت رحمته العباد انه لهو الغفور الكريم قل يا قوم اتقوا الله ولا تتبعوا الذين اعرضوا عن الوجه واقبلوا الى الذين منعوا عنهم في كتاب مبين قل يا هذا وجه الله لو انتم من الموقنين وهذا لأمر الله لو انتم من العارفين قد خشعت السموات بما شاء ارادة الله طوبى لكل امر بأمره وكل ظهور بظهوره وكل كتب بهذا الكتاب انه من يشأ يضل ويطيق تعالى القديم مرسل هذا الفضل العظيم من الكتاب من هذا الهدى مبشرا الى الهوى وسيظن انه من المحسنين قد قام اكثر البرية في هياكل الحيرة يسمعون



ولا يرون ينظرون ولا يشعرون قل تنزهوا القلوب فوراً انه لحق انه لهو الحق لا اله الا هو من أن فوق الأعلى وسطح الأسماء الحسنى لو انتم من المتنزهين طوبى لك بما اقبلت وسمعت وعرفت وكنت من الفائزين قد كان ذكرك لدى الوجه وتنزل لك هذا اللوح البديع سوف يتزين قدره بجمال الوجود به ذكر جناب الذي اقبل اليه اذ اعرض عنه كل جبار عنيد لا تحزن من شيء انه يؤيدك بالحق لا اله الا هو المقتدر القدير نسئل الله بأن يحفظك من كل شر مستور ومن مفاسك بين العباد وبقدرتك يغير القلوب انه لهو المقتدر العزيز الجميع انما البهاء عليك وعلى من معك من لدن ربك العليم الخبير

ت جناب ع ب

بسمه الأبدع الأمنع

كتاب من لدنا الذين فازوا بأيام الله واقروا اذ سمعوا انه لا اله الا انا المهيمن القيوم واقبلوا بوجوه نورا الى قبلة من في الأرض والسماء اذا اقام قوم فائزون يجدون منهم على ملأ الأعلى عرف جنة مجدهم الأبهى بما شهد به مالك الأسماء ولكن الناس لا يشعرون لو يشكرون فيا ظهر من مطلع القدرة قديرون يا عبدهم ويتوجهون الى المنظر الأكبر مقام الذي خلق كل قدرة من قدراته تراه انه لا اله الا انا الفرد الخبير يا قوم اذكروا نعمة ربكم اذ جئكم حكيم بأسمائه الحسنى وصفاته العليا هذا من فضله ان انتم تعلمون بنا يرحم فيه بالبينات وجه البينات واكمل اغصان الفتون ان انتم تعرفون طوبى لمن طار في هواء الأيمان وانقطع عن الأكوان متعلقا الى الرحمن الا انه من اهل البهاء في لوح مكنون قل يا ايها المتشبثون بالله بنيادهرها بأسم ربكم فاطر السماء ثم مسيروا في مدائن البقاء الذي خلق فيه الحسناء قد اتى المحبوب يا اصحاب القلوب ان الذين تنزهوا كأس البيان انهم من اهل الجنان المقربين طوبى لهم ما عند الله رب العالمين

Provided by the Afnan Library

والذين بعدوا انهم من اهل الهوى ليسفهنه بذلك عباد مخلصون انك انت يا ايها الناظر الى الوجه ان افرح
بما ذكرت من قلم الوحي اذ كان جمال الله في السجن الاعظم بما كتبت ايدي الذين كفروا بالله العزيز الودود
قم بالاستقامة الكبرى على امر مالك الاسماء ثم نادي اهل الهجاء وبشرهم بهذا الذكر المنيع لينوحن
على مصرة المظلوم وينطقن انه لا اله الا هو المهيمن القيوم متقابله
منشي محضر مبارك

ت جناب ميرزا ح ب عليه بهاء الله

الاقدس الامنع الاعظم

قد لاح افق المعاني بهذا النير الذي به اضائت آفاق ونطق لسان العظمة بملك الامر والخير فيصل الله
بين العباد وهو المقتدر العظيم على عرشه ليعلم كم من آيات نزلت بالحق وكم من بينات ظهرت بالفضل
ولكن اكثر الناس هم من الراقدين على شأن ما انتبهوا من الصيحة وما تحركوا من النداء الذي ارتفع
بين البرية الا اقلهم من الخاسرين سوف يجدون ما عملوا في ايام الله ويوخذون على النقير والقطمير
لهم من معين ولا نصير انا نذكرهم الى الجنة العليا وداريناهم افق الاعلى وهم اعرضوا عن كل ما
اتى به الله رب العالمين انك لا تحزن من شيء ان افرح بما ذكرت لدى العرش وتنزل
لك هذا الكتاب المبين اذا قرئت به قم ثم قل وجهك شطر الله وقل لك الحمد يا
مقصود العالمين متقابله
منشي محضر مبارك

جناب ب ع عليه بهاء الله

الاقدس الاعظم الاجل

ذكرك من لدنا لمن فاز بانوار الوجه وكان في ام الالواح من قلم الوحي مسطورا ليفرح بذكرك المسجونون اياه



وينطق بثنائه بالحكمة كذلك كان الامر مقضيا طوبى لك بما استقمت على امر ربك وكنت
من الموقنين الراقين كانت من افق الخير مشهودا هنيا لوم تحرك فيه كل شيء من نسمة الله وطار الموحدون
في هواء كان البرازالامر منيرا ثم طوبى لمك بما اخذت كاس الفلاح من يده عناية فاق الاصباح
وشربت منها باسم كان من افق السجن مريئا هنيا لوم ينبغي لكل نفس اذا سمع ندائه ان يقوم بسرعة
ويقول قبلت لبيك يا مالك الاسماء اشهد انك قد كنت على كل شيء قديرا ان الذين ما فازوا
اليوم او لئك اتبعوا الاوهام وكانوا من شطر القرب بعيدا طوبى لمن خرق الحجاب وترك
ما عنده الناس متشبثا الى الذي كان بانوار العرش مضيئا يا ايها الناظر الى الوجه ترى العلماء
استشفوا بما قالهم بعد الذي ارتفع صرير القلم الاعلى بين الارض والسماء وتنكلون المحجوم اذ
اشرقت شمس القيوم من مطلع اسم كان الحق حيا سوف يجيء الله بامر ويثبت ما اراد
انه كان على كل شيء حكيما ان الذين وفوا بعهد الله وميثاقه سوف يرزقهم الله بسلطان من
عنده انه كان على كل شيء محيطا انا قد بنا انفسنا في سبيل الله ونبذ الخلق من افق السماء الى الارض
مالك الاسماء طوبى لنفس قبلت ولوجه توجه انه من اهل البهاء في لوح كان بخاتم الامر مختوما
نسئل الله بان يؤيدك في كل الاحوال وبقدر لك خير الدنيا والآخرة انه كان بعباده بصيرا
انا البهاء عليك وعلى من معك من الذين هم اقبلوا الى الوجه وكانوا باسم الله مذكورا
متقابله
منشي محضر مبارك

ت ع ب عليه ٩٩ ٩٩

بسمه المهيمن على الاسماء

سبحانك اللهم يا الهي ترانى مظلوما بين عبادك وخلقك ومسجونا في يدي الغافلين من

Provided by the Afnan Library

بریتک فوفرتک یا محبوب العالم ومقصود الامم فوعزتک فی هذا السجن الاعظم ما احد من عبادک فی کل یوم یرد علی نفس فی مملکتک قد انقضی بقائی فی ملکک وفنائی فی قربک وفراقک اسئلک بان تخلصنی عن الذین لا یعرفون مقامک وشانک ثم اجعلنی من الذین اقبلوا الیک وجعلتک المحتوم بامرک الغشیوم انک انت المقتدر المهیمن المتعال الغفور الکریم

منه جل ثنائه

هو الله الابهی الابهی

در این ایام که در ممالک خاور شمس حقیقت از افاق مشهود طالع ولوامع تجلیات شمس طلعت ابهیه از مطالع وجود ساطع وطوالع معارف الهیه از مشارق لاهوتیه لامع قرکم بروفق تنزلات شمس قدم در عراق روشنی دهنده واعظم قدم باضیاء اتم از افلاک وجودات درخشنده شمس بصیر ونفس خبیر را در ریب است که نهضت شیطان نور رحمان را کسوف نماید وشرق اشراق قرب منخسف خیال بل الشمس مستنیرة فی قطب سمائه الابهی حتی تجلیات بدیع منیع الانوار امی حبیب دراین ایام طلعت غیب منیع ممنع لایدرک که در خلف الف الف حجاب لطیف خود منیر مضیئی خود مختفی ومستور بوده تا که از خلف نقاب ظاهر آید وبیک قبسه از اشراق انوار جمالش طور دل را منعشق ومعدوم سازد تا کان لم یکن شیئا مذکورا نعوذ بالله الا انی وجهت وجهی فطرت السموات الکبری والشق الارضی الزاهره وما انا من المشرکین وه وه شمس جمال عالم افئده را درخشنده تر از روز نورانی فروزنده وزیبا ظهورات معارف عنقلیه را از صفحات قلوب زدوده والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم والبهاء علیک

منه جل ثنائه



ت جناب ع ب علیه بهاء الله بوبه

بسمه المقتدر علی الاسماء

قل اللهم یا منزل الآیات ومظهر البینات اسئلک بصبح ظهورک وشرق وبیک ونور نفسک بان تقدر لی ما قدرته لاصفیائک الذین قاموا علی نصرة امرک بین بریتک ثم ایدنی علی ذکرک وثنائک بین خلقک ایربّ انا الذی توجهت الی افق ظهورک ومصدر وجودک اسئلک بان لا تخیبنی ما خلقته لاقوم علی خدمتک فی مملکتک وانتشار آثارک فی ارضک انک انت المقتدر المتعالی العزیز المنیع

منه جل ثنائه

جناب محمد جعفر فی التسعین

بسم الله الامنع الاقدس الابهی

سبحان الذی نزل الآیات بالحق من حبروت عزّ مضیا وجعلها حجة لمن فی السموات والارض وانه کان علی کل شیء قدیرا وانها لحجة الله بین خلقه ودلیله لبریته وبرهانه لمن فی ملکه جمیعا قل یا قوم لا تجادلوا بایات الله بعد الذی نزلت بالحق ولا تکونوا من الذین کانت الآیات فی کل الاحیان من سمآء فضله علی العالمین منزولا قل یا ملأ الارض حتی ظهوری وقیامی بین ایدیکم بسلطان من عند الله مالک الاسماء فی ایام التی زلت فیها اقدام العارفین جمیعا ومن ینکر الیوم بنفسی ظهوری ثم بنفسی ثم بحجتی ثم بآیاتی فلیستفتی الآثار ثم کتبی ثم کلمتی ثم بیانی ثم بظهوری ثم بنفسی ثم بحج

وانک انت یا جه فانقطع عن الله نیا و ملکوتها ثم عن الاسماء وجبروتها لتقدر ان تصعد الی هذا الهواء الذی فیه تحرک روح القدس نیا آیاک ان لا تحرم عن حرم الله الذی ظهر بالحق ولا تحتجب عن هذا الجمال الذی کان فی غیب الافضال علی الحق مضیئا ودع الاشارات من ورائک ثم الله لا لات تحت قدمک ثم استقم علی الامر بامری الذی کان عن افق القدس علی الحق مشهودا وابرم ما علیک ان تکون ثابتا علی حب مولاک ولن تزل قدمک عن نصیب المشرکین ولن تضطرب نفسک عن الذین هم کفروا بالله وآیاته وکانوا علی الامر من المتقدمین تعالیشه

نقش انگشتر جناب یعقوب

بنام زنده پاینده

هاتف رحمن بجمیع من فی الامکان رامژده داد که وعده الهی ظاهر شد وآنچه در کتابهای آسمانی مذکور بود پدیدار گشت آن رفته بازآمد یعنی آنکه صعود نمود با مجد کبیر و وعده میفرماید که بار دیگر چنانچه در انجیل میفرماید من میروم ومی آیم ودر مقام دیگر میفرماید من میروم وی آید معزی تا تمام کند آنچه من گفته ام وبگوید آنچه من نگفته ام واین کلمه مبارکه از برای جمیع کتب الهی ممیزه و روح است طوبی للنفس عرفت والعین رأت ولاذن سمعت هذا الکتاب المرتفع البدیع مع ذلک احدی متنبه نشد وابتا کار روح پژمرده وافسرده بل مرده مشاهده میشود الا من شاء الله مالک هذا الیوم العظیم نشکند در ایام حضرت روح نمایند ودر آنچه بر او وارد شده تا بر احوال ناس مطلع شوید این قوم همان قومند واین نفوس همان نفوس بشنوید آیات الله را بانصاف اعلی ناظر باشند وجهد نمایند تا در این یوم مبارک از



ایشان ظاهر شود امریکه بدوام اسماء الهی باقی ودائم ماند ایکه از چیزی ذکر نموده بودیم حضرات درحقیقت او آیه هیکل ظهورات این مقام اجمال نشنوید الله ابدا زود رود بر کیفیت واقف میشوید بر امریکه عند الله اعز از کل شئی است این ایام ذکر حق ونصرت حق مقدم است بر کل اعمال ونصرت به بیان بوده وخواهد بود انه لهو المقتدر العلیم البهاء الله من فاز بنار الله

فی کتاب الله رب العالمین تعالیشه نقش انگشتر جناب آقا محمد علی تبریزی

بیان رد آب کبر

بنام دوست پاینده گوینده

یا اکبر ذکرت در منظر اکبر مذکور وطرف عنایت بتو متوجه انشاء الله از آفتاب حقایق حق که در افق آسمان کرم مشرق است بی بهره ونصیب نمانی ذرات کائنات از صلابت ندای سنگ آیات در وجد وسرور ند ولکن عباد یکه خود را افضل واعلم واعلی میدانند از او غافل بل معرض تبا لهم وللذین معهم عن صراط الله القطا هر البا هر الثابت المستقیم لعمری ان الروح یرکض فی بریة محبة الله وکبریائها امره بین الامر الحکیم این همان مقامی است که ندای روح در او مرتفع شد وچنین نبین در سنین ان الذی رفع الی السماء قد اتی بالحق وبشر الناس بهذا الظهور الذی بقدرته یعون الملأ الاعلی والذین طافوا العرش بهذا الاسم العظیم ان افرح بذکری لان به تذکر تک ما کففت عن ذکره لسن العباد یشهد بذلک ربک العالم الخبیر

الحمد لله الفرد الخبیر تعالیشه نقش انگشتر جناب آقا محمد علی تبریزی

Provided by the Afnan Library

میان دو آب  اهرم ۱

بنام خداوند دانا

انشاء الله از دریای عنایت الهی بیاشامی و لذت آن را بیابی و در جمیع نامه‌های آسمانی بشارت دادیم ناس را باین یوم مبارک و ما ظهر فیه و چون آفتاب ظهور از مشرق طور ظاهر و مسدره الاهی با تمی انا الله ناطق کل مبعوث مشاهده شدند و خود را از این فضل اعظم محروم نمودند الا من شاء ربک این همان مسئله‌ای است که روح آن بشارت داده و این همان ساقی است که ابن اعراف نموده بر اینکه خود و ملائکه آسمانها بر آن مطلع نبوده و نیست اگر نفسی فی الجمله در این جمل اربعه دقت نماید متذکر شود و بتفکر نماید اعتراف ننماید بر اینکه امر در زمان و تغییری نبوده چه که غیب مکنون بر عرش مستوی و مستور است طوبی از برای نفوسیکه زخارف و اشارات و کلمات و بیانات اهل دنیا ایشان را از این مقام ارفع اعلی منع ننمود بجان توجه نمودند و از کاس یقین آشامیدند فسنهدا انهم من اهل فردوس الاعلی و اصحاب سفینتی الحمراء طوبی لکل سامع صیح و لکل بصیر رأی ما لاح و اشرق من افق ارادة الله العزیز العظیم متابیشه

میان دو آب  جناب آقا محمد رحیم

هو الله سبحانه الاعظم العلی الاعلی

شهد المظلوم بما شهد الله قبل خلق السموات و الارض انه لا اله الا هو و الذی ینطق و ینادی و یقول انه لهو الاسم الاعظم قد اتی لمحوة العالم و احیاء الامم و انه لهو الذی به ظهرت البینات و



برزت العلامات و ظهر ما کان مرقوما فی کتب الله المهیمن القیوم یا رحیم قد توجه الیک بحر رحمة ربک من هذا السجن الذی رفعه الله فضلا من عنده و جعله مطاف الاولیاء ان ربک لهو المقتدر علی ما کان و ما یکون انا نوصیک بالاستقامة علی الامر و بتقوی الله ربک مالک الوجود طوبی لمن جاء بذنوب الکون و اقبل الی الله مالک الغیب و الشهود لعمر الله قد هاج بحر الیقین امام وجوه العباد و هم الی الظنون یسرعون تمسک بحبل عنایة ربک و توکل علیه فی کل الامور انه یسمع و یری و انه لهو الحق علام الغیوب متابیشه

علی اصغر

بنام خداوند توانا

هدایت را شنیدیم و کتابت را خواندیم عرض شد انشاء الله از بحر دانش بیاشامی و عرفان آفتاب بینش فائز شوی یعنی از عنایت محبوب عالم الذی فی السجن الاعظم در کل حین بنشئ بر آگاهی خود بیفزائی تا بکلی در سبیل دوست فانی شوی و از حبیب بقا سر بر آری باسم دوست ای علی قبل اصغر سجن اعظم را منظر اکبر میفرماید و جنت علیا در کتاب مرقوم طوبی لنفس حضرت الشهداء فی سبیل الله من اهل البهاء فی کتابی المختوم متابیشه

ی جناب محمد باقر علیه بهاء الله

هو المقتدر علی ما یشاء

ذکر من لدنا من نادی بنور الوجه و سمع الله آه آه از دیر تیغ من افق الاعلی و صریر امر بنا کتابی المبین انا نذکرک بما یجذبک و ارسلنا الیک آیات لیستقیم بها من ینبغی لایام ربک العزیز البدیع انه

Provided by the Afnan Library

انی بالحق و بهدی الناس الی صراط مستقیم قل یا قوم و هوا اعلمکم و خذوا کتاب الله بقوة من عنده انه تبشرکم و تطلع الشمس علیه ان انتم من العارفین قد جعل الله ولیا فی ارض القلوب بها کتبت ایدی الظالمین انذرن بنده و اکتاب الله ثم ذروا کم و ما تعبدون من دون الله انه لا اله الا هو علیه توکلت و الیه متاب قل ان الظالم هو علی الارض الذین افتوا علی الحق من دون بینة و لا کتاب مبین کذلک انزلنا الآیات و ارسلنا الیک لتبشر بها عرف عنایة ربک الغفور الکریم

کتاب از زناه بالحق لمن اقبل الی الفرد الخبیر یا ایها المقبل آنک اردت لقاء الله قد اتوا بالوا بلینا و بینک و اردت الغفران غفر الله لک فضلا من عنده و انا الغفور الرحیم متابعه شد

ت جناب آسمان دهقان صادق کنش دوز

بسمی الله علی العلیم

یا محمد قبل صادق ذکرت لدی المظلوم مذکور و ظلم احصی از شطر بحا بتو توجه نموده و میفرماید طوبی از برای نفسیکه بصنعت مشغول است امروز هر نفسی بصنعت و کسب خود تشبث نماید او از مقربین محسوب و مذکور است و اعمال او از عبادت در کتاب الهی مسطور طوبی لسامع سمع ما نزل بالحق و لقائل لسان القی بین العباد انه من اهل البهاء فی الصحیفة الحمراء لیشهد بذلک لسان الوحی فی هذا الجبل العظیم متابعه شد

جناب شیخ اسمیل

هو الاقدس الاعظم

ای شیخ ایام عمر مانند ارباح ثباتی نداشته و نخواهد داشت جهد نما تا در این بهار روحانی



از نفحات رحمانی محروم نمانی مشاهده کن چه مقدار از عرفا که دعوی محبت و وفا می نمودند ولکن بعد از ظهور امتحان ربانی باقی نماند مگر قلیلی این است که میفرماید مؤمن مثل اکسیر احمر است بشنو ندای مظهر امر مالک قدر را و بقلب جان منظر اکبر توجه کن تا توجه بانی را از افق سما کما ینبغی مشاهده نمائی و از کوثر انعامی مالک اسماء بعد از فنای هیاکل بیانی و آیاتی که نوشته و میگذرد و عنقریب جمیع بسا لگذرد پیچیده مشاهده میشود بشنو ندای مرجع حقیقی را و بگو الهم عظیم جرس مکلم متمسک شو که شاید بمی آوار گان از برزخ حقیقی برسانی و تشنه گان از جوی معانی بیاشانی طوبی لمن مسح

واجاب الحمد لله رب الارباب متابعه شد

جناب مشهدی ابراهیم

بنام خداوند دانا

الشاء الله لم یزل و لا یزال در ظل عنایت سلطان بیمثال ساکن و مستریح باشید غم و بلا و نهراسید بگردستان مشغول باشید و بسلیم کل ابناء عرفانش مشغول فرماید و موفق بر خدمت امرش گرداند الیوم یوم عمل خالص است نیکوست حال نفسیکه اعمال و افعالش مسبب و علت هدایت نفوس غافله شود البهاء علیک متابعه شد

میان دوآب جناب ملا حسین افشار

بنام یکتا خداوند دانا

نامه ات رسید و باصغا مظلوم فائز گشت ای حسین بشنو ندای سدره منتهی را که در فرض سجن بأمر مالک اسماء مرتفع شده و علی کن آنچه از افق مشرق امر صادر میشود امروز باید قلب با کبوتر

انقطاع از ماسوی الله مطمئن فرمائی و جمیع حجبات ظنون و اوهام را بأشراقات آفتاب یقین مشرق فرمائی
تا بمهیمن پاک و مقدس طاهر و صمد منیر مالک وحی و خلق ظاهر شوی انه لقدر لمن اراد ما اراد انه لهو المقتدر القدیر
جمیع آنچه در ارض ظاهر شده و میشود در کتب الهیه مذکور و مسطور است لوح رئیس حین خروج از ارض سر
نازل شد بمجرد تلاوت آن مطلع معانی مستولی و همچنین سوره هیکل و امثال آن تا بیستین مبانی که در ذکر حرکت
نمینماید مگر آنکه حق بحرکت بقا و اطوار ارادهٔ عالم دانا است لایعزب عن علمه من شیء بشهد به ملک کل
الاشیاء و آن ناطق مستعلون آنچه در این ظهور امنع اعلی ظاهر شده در جمیع عصری از اعصار ظاهر نشده و
نخواهد شد از بدی نفسی امتحان جز بآن نبوده و نیست تا به تبیین من یشاء انه لهو الحاکم علی ما یرید
انشاء الله بفضائل غنای الهی و در ظل عرش ساکن و بما یحب و یرضی عامل البهاء علیک و علی
من معک من اصدقاء الله من لدن معطی کریم

جناب میرزا غفار

بنام محبوب عالمیان

آیا صاحب فائده در عالم دانائی یافت میشود تا لذت رحیق حقیقی را ادراک نماید و آیا صاحب گوشی
در عالم هویدا ظاهر شده تا از آوار قمیص بی نیاز بحیات ابدی فائز گردد و آیا صاحب چشمی متولد شده
تا بافق عالم را باسم مهیمن متوجه مشاهده نماید ایدوست سیر قلم اعلی جهان را احاطه نموده و لکن کل از او
محجوبند الا من شاء ربک ازمن تطلب تا زباده بجوشی جمیع را بهوش فائز فرماید این باده
که از قلم اعلی ذکر آن میشود باده رحمان است نه خمر جهان انشاء الله در سرباد بدیع که مالک ایجاد مالک بآنچه
بر آن مشتعل و مستمر از این باد بدیع فجر ظهور طوبی لمن فاز به و طار فی هواه و شرب منه بقوة من عنده انه
مقتدر علی ما یشاء

نشر مضمر بتاریخ ۱۹۲۰



جناب نزیل هوالعزیز العظیم

یا نزیل بذکر ملک العدل و سلطان الملل علی المجل فنسئل من لدنه ان یرزقک لهو المبین العلیم
قد حضر بنا من التبین و استوینا علی العرش فی البحر ان ربک لهو المقتدر القدیر یفعل ما یشاء و
یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید ان الذین اعرضوا عن الوجه انهم من اصل الشقوة فی کتاب الله
رب العالمین و الذین اقبلوا و فازوا انا نذکرهم الوجه لدی العرش من المقربین فی کتاب مبین
ان اشکر الله بما ذکرت لدی المظلوم و نزل لک ما نزل الروح الجمیع مقتدر مشیته

نشر مضمر بتاریخ ۱۹۲۰

جناب اکبر علیه بهاء الله

هوالله الصمد الخبیر

یا اکبر نامه ات رسید و امام وجه مظلوم قرائت شد فسبحان الله فائز شده ای بآنچه که اضطراب
عالم بعد از طلب و آمال از آن مجرد مند امروز صهیون ندا مینماید و از تسلیم بقعه دوم
مزین طوبی از برای نفسیکه باقبال اعلی توجه نمود و از ماسوی الله فارغ و آزاد گشت
در ایام روح تفکر نما و فیما فاز فی عصر بوده به بر شناسی و هم اطرش قوی را دانند
ولکن بعضی از عشاق این بشر فسادیان فائز گشتند بطرس بصید ماهی مشغول بیکبار کلها
فیتاد انسان شد و حال در جمیع مدن و دیار شمس مرفوع و ذکرش مذکور از حق مبین او را
تأیید فرماید و توفیق عطا کند تا از کوثر عطا بیاشامی و بر عباد مبذول داری لیس لنا ما نعطی
بعزیز قل الهی الهی اسئلک بحر عطائک و سماء فضلک و شمس عطائک بان تجعلنی من الذین
ایتم علی ذکرک و ثنائک و لنصرة امرک بالحکمة و البیان انک انت المقتدر القدیر

نشر مضمر بتاریخ ۱۹۲۰

جناب قرة بط

هوالنّاطق بالحقّ العظیم

ای پسر انسان تعلم رحمن در سجن اعظم تو را ذکر مینماید و میفرماید جمیع انبا بشنوا در کتاب قبل بظهور مالک قدر مژده دادیم چنانچه در کتاب مذکور است میفرماید من میروم و می آیم فلمّا اتی اکثره اهل الارض الّا الّذین انا و انتم بصائر من اللّه ربّ العالمین مجدّه العظم قدرت و قوّت و سلطنت و غلبت باین آن سیّد عالم و فخر آدم است که لم یزل و لایزال باو بوده و خواهد بود ولکن نفوس غافله جاهله باوهامات خود این کلمه را تفسیر نموده اند لذا از کوثر قرب محروم مانده اند و از ظهور الله ممنوع گشته اند مأمول انکه من الآن بحرف بهذا الجمال الاعظم و الامر الاعظم و الاسم بالله عالم است و العلم متابعیشه

نقش منقش بیت است

جناب یحیی

بنام یکتا خداوند دانا

الیوم هر نفسی باین اعلی توجه نمود و آفتاب حقیقت را که از افق مشرق است ملاحظه کرد او از اهل بصر در مصقر اکبر مذکور است والّا اگر صاحب صد هزار چشم باشد که به وجه باهی مذکور و در لوح الهی مسطور چه کمن محجوب عالم را که تو را موقّت فرمود بر امر مبرم اکثری رجعا و از عرفان او محرومند ان شر الّذین الهمنی من قبل الاعلی و کن من الشاکرین از حوادث زمان محزون نباشید دنیا را وفائی نبوده و نیست دل من تمسک بها و اتکل علیها و نور وجه من کان فارغا منها و متوکّلا علی اللّه موجود با در این کلمه حضرت روح تمسّک نما و در مقام خطاب بر دمان میفرماید یا اولا دالاناهی امر در نسخه آن کلمه مبارکه ظاهر شده چه که بعد از ظهور و نزول آن بمثل نورانی از سماء مشیت ربّانی کل از او اعراض نمودند و با اوهامات خود تمسک جستند مگر نفوسیکه بسمع و بصر حقیقی فائز شدند



او لک سلاما و بیا اللّه فی الأرض و حضرة اتمتقا، الوجه و طاها فواعرشه العظیم الحمد للّه ربّ العالمین متابعیشه

نقش منقش بیت است

جناب حرف حی

بسم اللّه الحیّ الحیّ

ان یا حرف الحیّ فاسمع نداء ربّک مرّة اخری فی هذا العصر و قل اللّه ثمّ ذکر یا یحیی ایاک حسینا من جبّة العرش فوق سدرة المنتهی اعلّ تکون متمسّکا بما ذکرناک من قبل و کان امر اللّه مرّة اولی اذ انکرتنا بقی منه لتکون من اصل الآخرة فی هذا الاول قل سبحانک اللّهم ربّ العرش و الثری و ربّ الثقلین و ربّ الملک و الملکوت و ربّ الدّنیا و الآخرة اسئلک بکلماتک الّتی بها فتحت ابواب رحمتک علی من فی سمواتک و ارضاتک و الّتی بها فاض بحر الجود علی من فی ملکوت انشائک ان تجعلنی من الّذین ما منعتهم حجبات الأسمآء عن سبحات وجهک و ما حرمتهم سطوات امرک و اقتدارک ایاک ان تحسبنی یا ربّ من الغافلین بل وجدنی مقبلا الیک منقطعا عمّا سواک و ناطقا بذکرک و ثنائک اسئلک یا مالک الوجود و مالک الغیب و الشهود بان لا تحرمنی عن بحر عطائک و سحاب فضلک و انوار وجهک و اشراقات شمس عنایتک و لا تطردنی عن باب رحمتک و لا تحجبنی عن مشرق الهامک و مطلع وحیک و لا تمنعنی عن ثمرات شجرة قلمک و لا تبعدنی عن ظلّ سدرة امرک و لا تحرمنی عن لقائک و لا تحجبنی عن مشاهدة آیاتک و لا تخیّبنی عن فضلک و لا تمنعنی عن عطائک و لا تحرمنی عن رحمتک و لا تطردنی عن بابک و لا تحجبنی عن وجهک و لا تبعدنی عن جوارک و لا تحرمنی عن ذکرک و لا تمنعنی عن ثن

بوکلک بهو بها نه بهبت فی هذا القمیص قل قد صنع فرج القدس بینته البها وهجرت علی فرعه الکبریا
فسبحان ربک الاعلی وانک تو جه الیها وتمسک بها لتکون من اصحاب جنة المأوی واق هذا
لصرت الله قدر فوق بین السموات والارض اذا فاخلع نعلین الهوی لتکون متوجها الی سینا الروح
فی هذا الفضاء القصری ایاکان لا یمنعک شئی ولا یحزنک کل من فی الملک ثم استمع ندآء
ربک لتکون ممن سمع ونادی کذلک القینا ک والعینا ک ما ینقطک الی الله ربک
لتستر فی نفسک وتکون ممن آمن وحدی قل یا الله هذا هو جمال الاول فی النقطة الاخری یا الله هذا
لربک الاعلی ومن اعرض عنه وکفر بآیاته انه قد زل وطغی کذلک اوینا ک مرة اخری لتسمع
ندآء ربک فی خبیرة البقا وتتشر نفسک وتقوم علی امر ربک باستقامة کبری
قل یا الله من توقف فی امره وتسوف یرجع الله الی درک التسفل وکذلک انبزناک وعلمناک
لتکون مستقیما کرة بعد کرة بذکر ربک وتکون من الذی دنی فتدلی

حرف حی

هو العلی المقتدر الاعلی

ان یا حرف الحی لقد سمعنا ندآء الله انک واجهت جبر الله کتابک وبنار یک
عن جهة العرش بآیات نفسه المبین القدیم فطوبی لک بما کسرت صنم التنزل والوهم وخرقت
احجاب التظنون بقدرة ربک المبین العزیز المجرب فاذا یصدق فی خلک بانک من حروف
الحق مسبقین بالحروفات ولذا اختصک الله من قبل لسان حق بالحق الذی اشرقت من فجر
وجهه کل ما کان وما یکون وانک انت فاحمد الله ثم اشکره بما ایدک علی امر الله الذی انضرب



عنه سکان السموات والارض وضجت من فی ملکوت الامر والخلق وبلغت الاسرار عما بها المکنون
فی الصدور اذا یخاطبک ربک العلی فی الافق الاعلی ویقول قد طوبی لک یا حرف لما سبقت
بنفسی وما اختصنی بنا صل علا الاعلی وو جهت بما شئت واخرجت نفسک عن حجبات اوهم و
اقبلت الی الله ربک ورب ما یری وما لا یری ورب البیت المعمور واتی توجهت الیک یا
وجهت وجهک مشرقا فی یوم الذی سوت فیه وجوه قل یا ملا البیان اتا وجدنا کم فی
کل الواح وفی کل زبر مکتوبا ان لا تعتدوا انفسکم وهو یکم فانظروا بالبصر الاکبر فی عین الذی منحب
فیه میزان الامر ویرتفع نفحات الروح من یمین عرش ربکم المهیمن العزیز القیوم وشهدنا کم من کل
ما یمنکم عن جمال فی ظهوره ولو یکون مثقال ذرة من السما وملکوتها ومطالع القضاء وجبروتها فوق
اظهرت نفسی اذا کفرتم واعرضتم وکنتم بآیاتی قد یهم کافوا بآیات ربهم یکفرون فویحالی ان یعتل منکم
الیوم شئی ولو تسجدون بقدر سلطنة الله انه یکون من الله یتم یکون لان کل الامور معلق بامره وکل
الاعمال منوطة باذنه وکل حسنة بین یدیه یکفف بین یتقبل ومن یرفع الیوم منکم احد الی الله انه یجد
جنة ونعما من اصل الذین لو انتم تعرفون اذ تحسبتم بسراب بقیعة واعرضتم عن بحر الله الذی جعله الله
عذبا سائغا قویل لکم بما بدلتم نعمة ربکم وکنتم من الذین هم کفروا بنعمتی اول مرة ان انتم فی انفسکم تفکرون
اذا قد موا بین یدی الله وتدارکوا ما فرطتم فی جنب ربکم وهذا امری علیکم ان انتم مستمعون
فو نفسی فضل الله الرحمان کان مفتحا ولا ملا التوراة والانجیل والزبور واتی بدلت نفسی لاشر بنا امره
وبشرناکم فی کل الالواح بظهوره فلما ظهر بدا آر الکبریا علی جبل البها بتجلی اخری اذا قمتم علی الخدمة
المهیمن القیوم ایاکم ما قوم فاستجیروا بی وعاودوا علی فی سبیل الله لا تکونن من الذین کفروا بالله

نزل علیهم من سماء عزّ مرفوع ان یا عرف الحی کی لا یطلق حینئذ ترکک فی الرفیق الاعلی
یبلغ کلمات ربک الی العباد لعل یستشعرون فی انفسهم و یتوبون الی الله الذی خلقهم و سیحشرهم و یرسل
الیهم هذا الجمال القدس المشهود و اما ما کتبت فی ذکر اسمنا الجواد بابک لا یکلفت عنده
و عرف بان رضاءه رضاء ربک فنعم ما عرف و کنت من الذین هم یعرفون توقف هناک ثم ذکر الذین هم
یتوکلون ثم علیهم ما یتبع الله ابیک و کن من الذین هم فی امرهم یستشورون فاصبر فی نفسک بان تکون ثابتا علی
حب مولاک فسوف تجد روائح الاختلاف عن کل شطر اذا الله تصطرب ثم اتخذه فی ظل عصمته
ربک مقاما محمودا کذلک قضینا لک و فتحنا لک لتشکر الله ربک و تکون من الذین هم یشکرون و
البسناک حلیک و علی الله یتم المقصود عن کل شیء و توجهوا بالقلوب بجسم الی هذا المنظر المقدس
المحبوب ما تشاءون نشر الطرز من یراعة

ت کربلائی محمد

الاقدس الاعلی

ذکر الله جمیع من فی الملکوت قد کان بالروح مذکورا الجهلة یستشعرون بنا را الامر علی شان ینطق بثنائه مولاه
آیة کان کل شیء هالکا الا وجهه ثم بالسبیان کذلک امرتم من لدی الرحمن
ان الذین یفسدون فی الارض اولئک ضلوا السبیل و کانوا من الحق بعیدا
ضعوا الاشارات امل السبحات ثم اتخذوا الی الله سبیلا یا احبائی لا تحزنوا من الذین
وسئموا تها نائله فسوف تجدکم فی عوالم القدم ما انقطع عن ذکره القلم و کان ما تحصی بالقول
شهیدا ما تشاءون نشر الطرز من یراعة



ت آقا حسین

بسم الله الباقی القائم

سبحان الذی نزل الآیات و رزقنا لمن اراد انه لهو العزیز الکبیر ان فی اعراض الملوک و
قیام الملوک لآیات للمتوسمین ان فی تبلیغ الله امره فی السجن لآیات للمتفرسین آنا نرا ارزا التبلیغ
خلف البیوت من ورائها خری بهذا الاسم الذی جعله الله محیی الاسماء الیوم الحق یا یه هو المتفرد علی ما یشاء
لا تمنعه اشاره عما اراده و لا تحزنه جنود الظالمین ان الذین یخالفون الیوم اولئک من الغافلین تو کلوا
یا قوم علی الله انه یحفظ من یشاء بحفظه من یشاء و یعجز الغیب و الشهود آنا کم ان تجاوزوا حد الحکمة کذلک نزل الامر
فی الالواح و هذا اللوح لنصیح ان اعملوا بما امرتم من لدی العلیم الخبیر ما تشاءون
نشر الطرز من یراعة

م هو الله

هذه ورقة تحرکها ارياح الله مشیتی التی قصت من شطر الانس مقرا الذی فیه یذکر کرا الله لتشکر من اهوا جا
انفسکم ان تقیم اقبلوا الی الله بکلهم و انقطعوا عما سواه فلدی الحق من توکل فی کل الامور الی الله ربه و اتخذه لنفسه معینا
فی مقتضیات مشواه ان الذی تقیم اراد و الیه یضوف بتقریب الله بحسن الجزاء و یجیب من دعاه
ما تشاءون

م ح سرکان

بسم الله العزیز المتعال

ان الله قدر لکل امر میقات اذا جاء الموعد ینزل ما قدر فی ملکوت القضاء لاس لا نرزاء و عنده علم
کل شیء فی کتاب محفوظ و یوفی اجور الذین یعرفونه بالعشیة و الاشراق و فی حین یسیل و یکور انه

Provided by the Afnan Library

نامن حافظ الاحوله لخلقه والامر بفعل ما يشاء بقوله وبحكم ما يريده بأمره المحتوم

ت کربلائی محمد حسین

نقش مضمر

الاقدس الامنع الاعظم

شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم والذي خلق في الامكان انه لهو الذي به قرت عين العالم وبه تنزل كل لوح بديع ان الذي توجه اليه قد توجه الى شطري وحضر في بساطي وسمع ندائي واجاب قولي واتبع اوامري وفاز بلقائي وشرب رحيق كوثر معاني وكوثر الطافي وذاق حلاوة ذكري وبياني وبلغ الغاية القصوى في مكوتي وجبروتي عليه بهائي ورحمتي التي احاطت العالمين

ت کربلائی محمد

نقش مضمر

الاقدس الاعظم

ذكر من لدنا من تحرك من عرف الرحمن واقبل الى الله رب العالمين لجذبة الندا الى مطلع العظمة والكبريا وليتوجه الى هذا الجوهر العظيم ان الذين توجهوا الى الحق واعرضوا عن الخلق انهم من اهل الفردوس في هذا اللوح المبين طوبى لقوم توجه الى مطلع الايقان وللضعيف تمسك بهذا الحبل المتين انا وجدنا عرفنا قبالك نزلنا لك هذا الكتاب المنيع ان اقرئه في الليالي والايام ثم سبح بحمد ربك في كل بكور واصيل

عبده مهاجر محمد

الاقدس الابهى

لك الحمد يا الهي بما اختصصت عبدك الذي شرفته بلقائك واسمعته آياتك يا الهي تعلم انه اجرى



الى ان دخل مدينتك التي فيها استقر عرش عظمتك عند ذلك ارتفعت رايات العظمة الى ان اخرجنا المشركون من ارض السر واد خلونا في السجن الاعظم بذلك منع عن لقائك ايريت قد ردوا ولمن فعدك ما ينبغي لجلالك ثم اكتب لي خير الدنيا والآخرة ثم اجعلهم من العالمين حول كعبة امرك في كل عالم من عوالمك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت المقتدر المتعالي العزيز الحكيم

عبده مهاجر حسين

نقش مضمر

بسمه الاعلى الابهى

اى مهاجر اگرچه از مقر عرش دورى ولكن قربى قرب وبعد ظاهر در مقامى محفوظ ودر مقامى غير محفوظ ولكن قرب معنوى لازال عند غنى متعال محبوب الحمد لله از بحر وصال آشامیدى وبلقاى مظهر امر فائز شدى وآنچه در سبيل حق بتو وارد شد عند الله ضايع نشده ونخواهد شد اصل كل خير لقاء الله بوده الحمد لله بأين شرافت مفتخر شدى واقدام اخلاق تسليم ورضا بوده از فضل حق بآن قديس بزن گشتى نه حب شما از لوح محو شود ونه ذكر شما از منظر اكبر ان ربك لهو الغفور الرحيم

نقش مضمر

هو السلطان في ممالك البيان

قد كنا نتفكر في الارض وسعتها وبهائها واشجارها واثمارها اذا اطلعت من خزانة من خزانات الفردوس حوريه نوراء وصارت الى ان قامت في وسط الهواء ونادت باجمل الاصوات يا اهل الارض والسموات انى حوريه خلقت بالامانة في الصحيفة المرقومة المستورة فكرشت بمن

Provided by the Afnan Library

بادن مالک لتنظر وحسنی وجمالی وتخلق وتخلق وتشاهد واعینی الکحیل وجنتی الحمرا وثغری المزار
وغدائری السوداء تهیم بالملأ الأعلی آه یولی الوری وسلطان الآخرة والأولی بان لاتحجبنی بحجبات
الخیاة من اصطفائی وثنائها التنبیهة وتهیضاء استمسک بالفرد الأحد بان لاتسلط علی جنودی الأله
ان ارجعونی یا اهل الأرض ولا تکونوا من الظالمین کذلک نزلنا لک الآیات وعرفناک بالتصریح
وما وجدنا علیها فی السجن الأعظم لتکون من العارفین اتانحمه الله بها وردعلینا من الباساء فی
سبیله المستقیم آنک اذا قرأت اللوح وعرفت ما فیه ذکر جمیعی من قبل وکبر علی
وجوههم من لدی المظلوم الغریب متابیشه نشر نفس پیرنیت

هوالله تعالی شانه

سبحانک اللهم یا مالک الامم والمشرق من افق البقاء بامسک الأعظم استمسک بحبلک التی
احاطت الکائنات وبقدرتک التی غلبت الممکنات بان تقدرلاحبائک الذین قصدوا مطلع
وحیک ومورد اوامرک بسلطانک ان تغیر زنته فی کتابک ووعدتهم بنی محکمک والواحک
ایرب فاستقمهم علی صراطامرک المبرم وقدرهم علی ما هو خیر لهم فی الدنیا والآخرة بالله العالم
وعرفهم یا موجد الوجود بنفسک الشاهد علی الغیب والشهود. اذ بیدک زمام العالم ترفع من تشاء
وتقدر لمن تشاء ما تشاء فی قبضتک ملکوت کل شئ نزین من تشاء بدوا والعزة والعلاء
وتطهر من تشاء بیدک بخلع العظمة والبقاء لا اله الا انت الملک المقتدر العزیز القیوم

ت ضلع جناب ع ب علیه بهاء الله متابیشه نشر نفس پیرنیت

هوالله قدس الأعظم العلیم الحکیم



انشاء الله بعنایت مخصوصهٔ الهی فائز باشید وبطراز جعلی کن فی الحقیقه سبب وعلت آفرینش
زمین مکتوبت نزد مظلوم دراین سجن اعظم واصل وعرف ایمان ونفحهٔ عرفان ازآن استشمام
شد آنچه در دنیا مشاهده میشود بعدم راجع خواهد شد ولکن بعضی مشاهده میکنند بافق اعلی توجه نموده انه
وبعرفان الله فائز گشته اند اجر شان از کتاب الهی محو نشده وتخواهد شد نسئل الله
بان یوفقک فی کل الاحوال انه ولی من اقبل الیه وانه لهو العلیم الحکیم قولی سبحانک اللهم یا
الهی اسئلک بامسک الذی بقبضتک دانشرقت شمس العنایة والالطاف فی ایامک
بان تجعلنی من اللائی وفین بمیثاقک وتمسکن بعروة جودک ثم هب لی من لدنک فرزنه
طیبته لیذکرک بین خلقک ویقوم علی خدمة امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء
لا اله الا انت الغفور الکریم متابیشه نشر نفس پیرنیت

ت محمد ابن جناب ع ب علیه بهاء الله

بنام خداوند عالم توانا

یا صفیر القلم کتاب لدی الوجه حاضر ومشاهده شد الحمد لله در اول ایام بکعبهٔ حقیقی
اقبال نمودی وبعرفان فائز شدی انا نفضل بعباده من نشاء انه مالک الغیب العلیم الخبیر چه مقدار از نفوس مع طلب واصل در انتهای عمر خود بعرفان مقصود فائز
نشدند وتو از فضل وعنایت رحمانی در ابتدای عمر باین فوز عظیم فائز شدی
انشاء الله در ظل سدرهٔ ربانیه محفوظ وصاکن

ذاکر باش وما بینهما علیک متابیشه نشر نفس پیرنیت

Provided by the Afnan Library

ت  اته الله صاحب سلطان

بنام خداوند یکتا

شهد الله انه لا اله الا هو لم یزل کان مقتدراً علی ما اراد و لا یزال یکون مهیمناً علی
ما یشاء لا یمنعه الخلود عن فعله و لا الملوک عن سلطانه یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید ای ته الله
ذکرت در سجن اعظم مذکور شد و این لوح مبارک از سماء عنایت نازل تا بذکرش مشغول باشی
و در صراط حبش مستقیم بمانی الیوم هر یک از یاران آله که از کاس عرفان نوشیده اند و بافق
ظهور توجه نموده اند از اهل فردوس اعلی لدی الله مذکورند جهد نما تا الی محبة الله در صدف قلب
محفوظ بماند و دست سارقین و خائنین از آن مقطوع و ممنوع گردد این است وصیت الهی
باماء خود را لا تحزنی من شیء توکلی فی کل الامور علی الله رب العالمین انه یقدر ذلک
ما یراد فی کتابه المبین  متابه شد  متن مأخوذ از نسخه

ت ابن عبد الله  الاقدس الامنع الاعظم

قد نزلنا الآیات و لکن اکثر هم لا یعلمون و اظهرنا البینات و لکن القوم لا یشعرون
ان الذین فازوا بانوار العرفان انهم لکتاب من اصل البقاء فی لوح مکنون طوبی لمن توجه الی
المقصود و ما منعته شئونات الیوم الذین کفروا بایات الله و برهانه اذا فی لسلطان مشهود
یا قوم خافوا الله و لا تتبعوا اهوائکم ان اتبعوا من یخلق بین العالم انه لا اله الا انا العزیز المحبوب
قد تحرک علی ذکرک فی الاعلی لتنفق بفضل ربک
مولی الوری و تذکره فی العشی و البکور  متابه شد  متن مأخوذ از نسخه



هو الله

ای بنده خدا نظر حق تا بوده چه که تا او ناظر نباشد احدی ناظر نخواهد بود نظر او سبقت گرفته
بر عالمیان چنانچه همیشه داشته و خواهد داشت لازال ذکر او عباد خود را مقدم بوده از ذکر
عباد او را و لکن ذکرش را هر گوشی استماع ننماید و هر قلبی ادراک نکند از خدا بجوا که از
ذکرش ممنوع نشوی و از نفحات یا سش محروم نمانی  متابه شد  متن مأخوذ از نسخه

فسبحانک اللهم یا الهی و محبوبی و سلطانی نری فقری و افتقاری تم فقری و ضلالی ای ابتلائی
بین الاحباء و الاشقیاء فلک الحمد یا الهی علی تقدیرک و قضائک و لک الشکر بمشیتی
علی تدبیرک و امضائک و نشهد بانک المحمود فی فعالک و الحاکم فی امرک و السلطان
فی حکومتک و انت علی کل شیء قدیر فسبحانک اللهم یا الهی اسئلک بامک الذی
به اظهرت جمالک و اعلمت امرک و اعززت برهانک و اعلیت اسمائک و علمت
صفاتک بان تقرج عبادک علی مقام الذی ینظرونک علی عرشک جهارا و کرسی اجلالک
و انک انت علی کل شیء قادر حکیم  متابه شد

جناب ملا آقا علیه بهاء الله  متن مأخوذ از نسخه

هو العلم الحکیم

سبحان الله قلم اعلی متحیر و مسبح یا منفکر آیا چه واقع شده که عباد را از تقرب بسوی حق
منع نموده آیا در ارض بین احزاب امری اعظم از این امر دیده شده و یا کتابی اعلی از ام الکتاب

که در کتاب امام احزاب نطق نمایند مشاهده گشته لاوفقه الحق جمیع کتب معلق بامر کتاب
اعظم و جمیع صحف طائف حولش بیک قطره از دریای علمش بحر عالم معادله ننماید اوست فرد یکه
قائم بظهور خویش اشارت داده و کتب قبل مبشر بنا طق گشته احزاب عالم بحجب و حبس مبعاید
توجه نموده و میمانید ولکن از ظهورش غافل و از آیاتش محتجب بعضی از اهل قبور قرائی از
کتاب اعظم محرومند و بگمان اینکه کتاب ممنوع در اهل فرقان تفکر نمایند نفوس کذبه
غافله ناس بیچاره را در بحر اوهام معذب نموده بشانیکه ابی من ارتفعات وحی فی منصب و از حیات
انوار آفتاب بی بهره مانده اند یا ملا آفی اسمع صریف سدرة المنتهی و قل الهی الهی لک الحمد بما بعثتنی
الی شمس ظهورک و بحر علمک و سماء فضلک ایرب اسئلک بحرکة قلمک الاعلی الذی یتحرک
الارض والسماء بان تجعلنی متمسکا بک ومنقطعا عن دونک ایرب انت المقتدر الذی
بکلمتک العلیا انجذبت افئدة الاصفیاء والاولیاء اسئلک یا فاطر السماء والمهیمن علی
الاسماء بان توفقنی علی ذکرک وثنائک بحیث لا یمنعنی ظلم الظالمین ومکر الماکرین و
نفاق المنافقین ثم اجعلنی من الذین وفوا بعهدک وبمیثاقک وقدر لی خیر الآخرة و
الاولی انک انت رب العرش والثری لا اله الا انت الفرد الواحد العلیم الحکیم

جناب میرزا مهدی علیه بهاء الله

بسمی المظلوم الغریب

حق جل جلاله در جمیع احیان بذکر دوستان مشغول لسان عظمت ناطق وقلمش مشرق
لعمر الله یا ملا قلمش معادله ننماید آنچه ظاهر و مشهود است یا مهدی اشکر ربک بهذه الکلمة



العلیا انک اذا وجدت نفحات بیان الرحمن قل الهی الهی اسئلک بنفحات اسمک
والتوجه الی انوار وجهک والاقبال الی افق ظهورک والقیام علی امرک بان تجعلنی
ساجدا لوجهک ومتحنثا فی ساحة عزک اسئلک بالکلمة الکبری وظهورات قدرتک فی سنوات الانشاء وبحر فضلک و
سماء عفوک بان تجعلنی مستقیما علی امرک ومناجیا بثنائک ایرب کتب من فی ملکوتک ابی
هذا بقرب الیک فی کل عالم من عوالمک ثم اکتب له ما کتبته لاحبائک الذین انقطعوا عن دونک
ویثاقک وشربوا رحیق الوحی فی آیاتک من ایادی عطائک انک انت المقتدر المهیمن
العزیز الحکیم

جناب کاظم علیه بهاء الله اردستانیه

هو المبین العلیم

یا کاظم اسمع الله آمن بشطر حکاء انه یهدیک الی الافق الاعلی والغایة القصوی وتشرب
الی الله الفرد الخبیر قد حشرنا بک لدی المظلوم سمعنا ندائک اجبناک بنهر التلوح العزیز
البدیع آیاک ان تمنعک شئونات العالم عن مالک القدم ضع ما عند القوم وتمسک بما عند
رب العالمین انا نراک من سماء البرهان بآیات لا تعادلها الدنیا وما فیها وببینات
لا ینکرها الا کل مستدابیم قل یا ملا الارض قد ظهر مالک الاسماء بامر لا تقوم معه جنود العالم ولا
تخمده سطوة کل ظالم بعید قل اتقوا الرحمن یا ملا البیان ولا تعرضوا علی الذی لولاه ما ترلت
الآیات وما ظهرت البینات یشهد بذلک کتاب الله العزیز الحکیم الذی ینطق بین العالم
وبدیع الامم الی صراطه المستقیم طوبی لعبد نبذ ما عند القوم رجاء ما عند الله مالک هذا الیوم

Provided by the Afnan Library

المبین طوبی لعبد یعرف مقامه ولایتجاوز عما حدد فی کتاب الله العزیز العظیم انّ الذی
اتی من سماء العظمة انه هو الحق الذی شهدت العقول عن عرفانه والاقلام عن ذکره العجیل
هو الذی به نفخ فی الصور والصعق من فی السموات والارض الا من شاء ربک العلیم الحکیم
قل ضعوا الاوهام وراءکم تالله قد ارافق البرهان نور الیقین خذوا کتاب الله بقوة من
عنده ثم اعملوا ما نزل فیه ولا تکونوا من الغافلین کذلک انزلنا الآیات واظهرنا الامر
لتکون من الشاکرین فی هذا الحین ینبغی ان تقرء الآیة الفصحی بالنغمة الصوری فصلا من عندنا وانا
الفضال الکریم مراتب مظاهر وحی وسطاع الهام مختلف است ولکن مظاهر بمثابه عالم را میماند
بوده وستند قبل وبعد در آن ساخت بوده ونیست این آیه در یوم مشهود طوبی للعالمین
وللمتفکرین در هر بیننی از انشیاء را نه تا ظاهر وهویدا اگر الجنادر السبحات تخزون وادوام
وحجبات خافقین منع نماید فائز میشوند بآنچه که سزاوار یوم الهی است بتقدیس این نفوس
تقدیس حق جل جلاله ظاهر وبا هر وبتوحید این نفوس توحید حق آشکار اگر نفسی غیر
آنچه ذکر شد ذکر نماید البته از تقدیس ذات انشیه ومثل خود را عاجز مشاهده کند اهل فرقان
از توحید حقیقی محروم انشاء الله در این مقام اگر تمام اصل آنچه مقصود است حرکت نماید خود بسا از جمع
اشطار مرتفع میشود ولذا باندازه تمن میسزاید وباندازه نطق میکند واین مقامات منتهی نشده باین ظهور
اعظم اگر نفسی در کتب قبل تفکر وتفرس نماید ویا در فرقان که فارق بین حق وباطل است واضحه کند
وبعرف بیان فائز گردد در جمیع آیاتش بکلمه مبارکه تبت ایدیک یا اله العالمین واشهد انک
لا تعرف بدونک ولا توصف بسواک ناطق شود واراده خود را اراده الله ومشیت خود را در



مشیت او فانی نماید یا کاظم این بحر را امواج دیگر واین سماء را انجم دیگر ومشهود بصر من میدان
بسمع الی همین قلم اعلی ما ینبغی تکلم نموده، قل الهی الهی ترای عبدک وابن عبدک وابن امتک اقبل الی
افقک الاعلی منقطعا عما سواک بحبل عنایتک یا مولای الوری ورب العرش والثری ویعرف تقدیس ذاتک
من عرفان دونک ومنزه نفسک عن ذکر ما سواک ایرب تبارک تبارک تبارک ایرب ایرب ایرب ایرب
ایرب تبارک تبارک ایرب ترای الجبال تقصد امواج بحر عنایتک والآکل بساط رضائک والطیر سماء عنایتک
امسکنک بنسخات وحیک وبحبک الذی به تمسک المخلصون والمقربون وبما ذیلک الذی به تشبث
بهاء ایادی اصفیائک وامنائک والملأ الاعلی بان تکتب لی من قلمک الاعلی ما یحفظنی عن اشارات
دونک وادوام عبادک ثم احمینی بثنائک علی المرکز ورد اسخائی بحبک ومسکنها علی صراطک الاعظم
ونباک العظیم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم انه لو یکن خارج از حکم امته
ظاهر شده سوال نموده که آیا موفق بایمان میشود ویا نه جنت تمیز مایه شجره منتهی قبال وشجره اثبات
مذکور ومحبوب وشجره اثبات بأمر مشیت اخق از شجره نفی در کتاب مسطور انچه توفیق بخواهد تا عباد بایمان
فائز شوند واز کوثر استقامت بیاشامند نفوسیکه در ایام ظهور مثل شیخ محمد تبنی واشباه او حسن
که زمام ایمان اهل ایران در قبضه تصرف آن نفوس بود وباعتقاد خود در لیالی وایام تحریر کتاب
الهی مشغول وجمیع اضراب طالم را رد مینمودند ومن میگفتند وچون جمیع امید میدیدند مبارکه تحریر
رو بیلد با سیاف قصدش نمودند وبالاخره عمل نمودند آنچه را که صدره منتهی گردید وقلم الحق فرو شود
سبحان الله تکمر این بیان از قلم اعلی جاری در آنچه نازل شده مواظبت نمایید وتفکر کنید
شاید ضعفا را از نفوس واوهام حفظ نمایید چه که اهل بیان بمثابه حرب قبل محسوب وداده ورنه

اعاذنا الله واياکم من شبهة توهمه نفوسیکه از اصل امری خبر نبرده دعوی علم نموده اند و در اضلال هانس کرسته اند از احوال ضعفاء در این ایام سؤال رفته بود نسئل الله ان یجعلهم اقویاء فی هذا الظهور لئلا تمنعهم شبهات القوم و اشارات الذین کفروا بالله المهیمن القیوم البهاء علیک و علی الذین اردت ذکرنا و علی عباد نا المخلصین و اماءنا المخلصات متابه نشه

نشر نفحات ج ۱ ص ۱۲۳

ز جناب سبز علی

هو الغفور الکریم الرحیم

یا سبز علی انشاء آیته از اشعه انوار آفتاب یقین منیر و روشن باشی و باسم قدیم محبوب عالمیان مستمسک او تا مرا بعضد اطمینان بشکنی حق حاضر و ناظر است بیشه و بیری و هو بالافق الاعلی اگرچه در ظاهر ملاقات نشد ولکن حق آگاه گواه است که تحت لحاظ عنایت بوده و خواهی بود امروز روزیست که فیوضات الهی بمثابه غیث هاطل جاری و نازل است نیکوست حال نفسی که توجه نموده و فیضی گرفته اقبال کرد جمیع عالم را باسم اعظم دعوت نمودیم بعضی شنیدند و بحکمت عمل کردند بلی فائز شدند و برخی اعراض نمودند و بکمال همت بر ناریت این مظلوم قیام کردند در سنین معدودات ما بین ایادی الناقضین این مظلوم مبتلا بوده گاهی اسیر و گاهی در سجن و بلایای اخری ما لا یحصی الا بعلم الله العلیم الخبیر انشاء الله نفحات قمیص ظهور را از ایادی خبث بریه منیعه استشمام نمائی و در جمیع احوال بذکر و ثنای مظلوم آفاق ناطق باشی انه یحب عباده الذاکرین و الثانین انک انت الغفور الرحیم

متابه نشه

نشر نفحات ج ۱ ص ۱۲۳

جناب ابراهیم خلیله بهاء آبته

هو الله تعالی شانه الحکمة و البیان .



یا ابراهیم از خالم باقی قرآنی حقیقی از مدینه عشق بشاطیء کرمه نازل شد سرور فرستادیم که شاید از اهل عالم منظر اکبر واقع شود و باضاف بانصاف و ظلم بعدل تبدیل گردد قدرت ظاهره و سلطنت باهره تأثیری ننمود دیج دیگر بمدینه فرستادیم جان کداز و امن و آشتی عالم است باسم سلطنت نام شارقه قدم دوست یکتا نمود و بطراز نرمی ظاهر نه مجدداً اراده الهی بر دیج آخر تعلق یافت آن هم مثل قبل مؤثر و همچنین دیج دیگر اکلیل حیات را از سر برداشت و بر قدم محبوب بامکان نثار نمود دیج بسیار و مراتب و مقاماتشان خارج از حد احصا ان تحمدوا الله لا تحصوها علیکم السلام ذکر دیج قبل را بر بشارت در مجالس بکمال خضوع و خشوع بنمایند مع آنکه در قرارگاه دوست زنده بر گشت ولکن قرائنهای این ظهور مثل که در عالم شبه و مثل نداشت در قلوب خاضعه اثر مخصوص بسبب و علت این غفلت و نادانی عصای شبیه بوده و هستند ناس بجایه را بأوهام و ظنون تربیت نمودند تا آنکه بالاخره از حجر ظهور و ندای محکم طور محروم گشتند یا ابراهیم در آنچه از قلم اعلی جاری شد تفکر نما و باید انصاف از نفوس عالم فانی بوده و هست از قدیم آمده و بعد هم راجع چه بسا شاید از فیوضات فیاض حقیقی در این یوم الهی بیابی انچه را که از بدایع و خلق شده تفکر نما تا بغایة بر تبک و تشبث بذیله المنیر قل لک الحمد یا الهی بما ذکرتنی فی سجنک و اظلمنی مستمسکک بین تجلی مستقیماً علی جبلک و راسخاً علی مرکز انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم صل اللهم یا الهی علی ولیاک الذین قطعوا بانقراکک و ثنائک و قاموا علی خدمة امرک و نصرة دینک بما اخذتهم بجبروتک و کرمک

انک انت المقتدر الغفور الکریم متابه نشه نشر نفحات ج ۱ ص ۱۲۴

Provided by the Afnan Library

ث جناب میرزا محمد ابن من صعد الی الله علیها بهاء الله

بنام خداوند دانا

اسم وفا را حق جل جلاله دوست داشته و دارد و دلازال به تراین اسم که از افق سماء فضل مشرق ناظر لذا در ساحت مظلوم مذکور بوده و هست و از حق میطلبیم تو را تأیید فرماید بر استقامت بر امرش اگرچه این ایام جناب و خانم تو را مرارا ستر نموده اند ولکن عنقریب صبح اراده مجلی شق نماید و نور عالم را احاطه کند ابن مریم در صحاری و براری محل می بست لیحفظ نفسه و حال ملوک عالم با بحر تمسک و ذیل جناب حق متشبث از حوادث ایام محزون مباش من کان لله کان الله له این است آن کلمه که در باج کتاب حق بآن تزین یافت طوبی للفائزین طوبی للصابرین البهاء من الله علی القرین و فوا بمیثاقه و عهده و عملوا بما امروا به فی کتاب مبین الامر الکم و الوجود و الملک لله مالک الاسماء و فاطر السماء الذی اتی بسلطان مبین علیه بهاء الله

ت جناب محمد ابن من فاز بصعود علیها بهاء الله

هو الناطق العلیم

کتاب نازله المظلوم لمن فاز بلوازم الاستقیم و شهد بما شهد الله قبل خلق الالفاظ و المعانی انه لا اله الا انا العلیم الحکیم هذا یوم فیه فاز کل قلیل و سرع کل ذی سمع الی الله رب العالمین انا ذکرناک من قبل فی ملکوت البیان و ذکرک فی هذا الحین بهذا اللوح المبین فتفرح کتابک لدی الوجه و عرضه العبد الحاضر لدی العرش سمعنا و اجبنا و انا السامع المجیب آیاک ان تمنعک شئونات الخلق عن الحق او تحزنک اشارات الغافلین نسئل الله تعالی بان یؤیدک علی



ذکره و ثنائه و یکتب لک خیر الآخرة و الاولی انه علی کل شئی قدیر ان باقبل الاعلی اذکر و فق التی صعدت الی الله العزیز الحمید انا نذکرها بما یقربها الی التقدیس الاعلی و الفردوس الاعلی و یدخلها فی مقام لا یبری فیه الا تجلیات اسمی الغفور الرحیم طوبی لها و لمن ذکرها بعد صعودها ما ذکره الرحمن فی ملکوت البیان کذلک نطق اللسان فی هذا المقام الرفیع انا نحضرها و نظهرها بین صعودها و زیارتها بما یطرز ذکرها البدیع طوبی لنفس بحبهنا المولی الاعلی عرف قمیص اتهاب ملائکتی و اهل ملکوتی العزیز المنیع نسئل الله بان یوفق الکل علی ما یحب و یرضی انه هو الرؤف الرحمن

الحمد لله رب العالمین علیه بهاء الله

جناب ابوالقاسم علیه بهاء الله

هو الله تعالی شأنه العظمة و الکبریاء

یا ابا القاسم انا نذکرک فی السجن و نبشرک بعنایة الله رب العالمین و نوصیک بما ینبغی للانسان و یبقی بامر الله المقتدر القدیر در جمیع احوال باقی ناظر باش و از کاسل استقامت بیاشام چه مقدار از ملوک و سلاطین که منظر ایام ظهور بوده و هستند و بعرفان فائز نشده اند و بما سفاه یک کلمه موجه نگشته اند و همچنین علمای ارض الا من شاء الله و قد از فضل بینهای حق جل جلاله ایامش را ادراک فرمودی و از کاس حبش آشامیدی بذا مقام عظیم نسئل الرحمان بحفظک و یوفقک علی الاستقامة الکبری بین الوری انه هو المؤید الکریم علیه بهاء الله

جناب فرج آقا علیه بهاء الله

Provided by the Afnan Library

هُوَ الجامع المجیب

یا فرج انک انت بجمیل فرجک وسرورک وخرنک قد وعدته بحق تسرد بابش وبحق تطمئن و
ازیای وتحزون جمیع احزان ممنوعست مگر حزنی کہ از برای بلایای مقصود وارد شود پرتو تجلی آفتاب
فرج تورا احاطه نموده ولسان قدم باتو متکلم قسم بجلالت بیان رحمن دراین ذکر بحور فرح مسرورست
بشنو ندای مظلوم را درجمیع امور بکمال روح وریحان وفرح وانبساط برا توکل نما وبا و تفویض کن
وعرض کن الهی الهی قد تبتل قدامک منقطعا عما دونک وسرعت الیک راجیا
ما یتبتل الی بساط قدسک اسئلک بلسان ظاهری وباطنی انی لا اعلم ما ینفعنی ویضرنی وانت اعلم ما
ینفعنی ویضرنی انت اعلم بمنی وبمن فی السموات والارض اسئلک بانوار وجهک وظهورات
فضلک وبحور آلائک وبروزات الطافک بان تکتب لی بحبک الذی احاط العالم و
بکلمة الذی سبق الامم ما ینفعنی فی کل عالم من عوالمک انک انت الذی بارادتک نهضت
الموجودات وبحرکت الممکنات سبق امرک واحاطت قدرتک لا اله الا انت المقتدر
القوی الغالب القدیر

هُوَ اللّٰه

یا علی قبل از عرض بیان الهی مطهر وبکمال ذوق وشوق بتسبیح وتهلیل مشغول ارجو مطمئن عباد
خود را فائز نماید بآنچه جاودان فائز گشت سبحان الله کلمهٔ قبول در رضا تصرفات عجیبه دارد
در عالم ظاهر کلمهٔ قبول بیت نزابی مطاف عالم واقع وهجر سیاه مقبل امم قدرتش در هر
عین ظاهر وآنچه را که سبب است اعظم از برای ایقان وایمان طوبی لبصیر رای وسمع



ندا آه الله من سجن عکا انه من الفائزین فی هذا المقام المنیر یا علی حمد کن سلطان وجود را که در
ساحتش مذکوری وبا و معروف
بنویسه

یا خلیل انک فزت بر حیق الوحی وشربت کوثر البقا من ید العطاء وذکرت مرة بعد مرة
آثار مسک واذکرین آمنوا بحمد ربهم ترکهم فی رب العرش والثری ومالک الآخرة والاولی
انه هو المفضال الکریم یا مرحبا وه بما یتقربهم الیه ویجعلهم من الذین لا خوف علیهم ولا هم یحزنون

هُوَ اللّٰه

یا محمد قبل علی طوبای ارض را لاجل اقدام کلمهٔ مبارکه علیا قبول نمودیم در آیه میکه عالم را فنا
مشتمل در اظهار امر توقف ننمودیم وبیم آنچه را که احدی نبیند وشنیدیم آنچه را که نفسی
نشنیده ولکن بادر بسبیل مالک اسماء از شهد شیرین تر وازنامه لذیذتر فدای عشاق
قطعات اکباد وشراب ولبا قبرات جاریه در سبیل محبوب کبدا طوبی از برای نفسیکه
از تعرف این دو یوم او را از نعمت باقیه دائمه محروم نساخت اشکر ربک از آیات
وتمسک بحبل الله المتین وبناء المحکم المتین

هُوَ اللّٰه

یا محمد قبل علی میزان یا علی النداء آمد ناطق میزان الهی کلمهٔ مبارکه لا اله الا انا العزیز الحکیم
وبابن میزان عمل را سنجیده وراتق من آن حساب خلق تمام شد لیعرف المجرمون
بانوارِ وجوههم والمجرمون بسیماهم سبحان الله آثار قیامت واشراق ساعت کل را

Provided by the Aman Library

احاطه نمود ولکن باعمال ستاری است محکم عباد را از تقرب منع کرده و دو هیاکل بعد مجدد و آگاهانشته آنچه
آنجناب فائز شده بآنچه که سبب فلاح و نجات است سلوت امر منع نمود و ضینه علی محمود من حیث
بقلب منیر توجه نمودند و بعرفان آنجناب حقیقت فائز گشته مکرر ذکرت از قلم اعلی نازل اشکر
ربک المشفق الرحیم متابه‌شه
نش بعضی میرزا

هوالله

یا اقاخ امروز اگر کسی از شاربان حریق معانی قصد مدینه بیان نماید جمیع اهل مدینه را بنوحه و ندبه
مشغول یابد چه که اغنام الهی در هر شهر و دیاری بین ذئاب مبتلا مشاهده میشوند قدر آسایا و مهربانی
ات ربک هر قصبه را دام حمایه باتصبر الجمیل انا ازرنا لک فی هذا الحین ما یکون مخلداً
فی کتاب الله رب العالمین متابه‌شه
نش بعضی میرزا

هوالله

یا جعفر قبل قلی خ امروز روز یست بزرگ و مبارک آنچه در انسان مستور بوده امروز ظاهر
شده و میشود مقام انسان بزرگ است اگر بحق توجه نماید و برامر ثابت و راسخ باشد
انسان حقیقی مثل آیه آسمان له‌ی از حین مشهود شمس و قمر سمع و بصر انجم او اطراف فیروزه
منیره مقامش اعلی المقام و آثارش مرتبی الامکان هر مقبل الیوم عرف قمیص را یافت
و بقلب طاهر بافق اعلی توجه نمود او را از اهل بهاء در صحیفه حمرا مذکور خذ قدح عنایتی
باسمی ثم اشرب منه بذکری العزیز البدیع متابه‌شه
نش بعضی میرزا

هوالله



یا محمد تقی اسمع ندائی من شطر سجنی انه یحبک الی افق دیستیک کوثر البیان من یدک
و یحفظک من دونی و یقربک الی بساط قدسی آنک اذا وجدت عرف عرفی عنایتی
قل الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی بنوارک الی مشرق آیاتک و مطلع بیناتک اسئلک بانوار
ظهرت و اظهرت ما یحیل سماء عبادک باقیة ببقاء اسمائک و صفاتک انک انت المقتدر
علی ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی الارضین و السموات متابه‌شه
نش بعضی میرزا

هوالله

یا رضا مالک قضا از برای خود و حبس عکا را از قلم تقدیر امضا نمود و در سجن اعظم من غیر
ستر و حجاب کل را بمالک قدم دعوت فرمود همینطور مالک چه که در این حین قلم ذکر
الهی با بست ظاهر اشرب وکن من الشاکرین
متابه‌شه
نش بعضی میرزا

هوالله

یا عبدالله خ امرالله ظاهر و آیات الله نازل اسرار مکنونه امام وجوه مشهود و
فرات رحمت از قلم مقصود عالمیان جاری از حق میطلبیم عباد خود را از فیوضات
ایامش منع ننماید و از بحر فضل محرومشان نسازد امروز شبیه از امتزاز کلمه علیا بظهور مالک
اسماء در جذب و ولوله و شورند طوبی از برای کسیکه باضافا فائز شد آنجناب
باید بحمد و شکر الهی مشغول باشد چه که قلم اعلی از حین عکا بتوجه نموده انه یحب من اتجه
الیه و یذکر من ذکره لا یعزب عن علمه من شیء قد احاط علمه و احاطت حکمته یقرب من یشاء
باشاء و یکتب لمن یرید ما یرید و هو المشفق المقتدر الکریم متابه‌شه
نش بعضی میرزا

هوالله

یا علی علیک بهاءالله جرئت اندر جرئت است معشر علمای ایران از اول ایام الی حین بظهور و کیفیت آن آگاه نه ایا بسبب منع چه بوده و علت محرومی چه عند ربک علم کل شیء فی کتاب عظیم این مظلوم از اول ایام الی حین در دست اعدا مبتلا گاهی با زنجیر و گاهی اسیر تا در آخر ایام باین سجن وارد و نحمد الله بذلک ونسئله ان یوفقک علی امره انه هو المقتدر القدیر متابعه نقش خاتم مبارک است

هوالله

یا محمد قبل صادق اراده بشر آنکه عالم را بانوار صدق منور فرماید و امم را بطراز عرفان بیاراید ولکن الی حین اثری از آن ظاهر نه قوم بمثابه ای ظن کرشبه آن در عالم ظهور نشده قد انکروا آیات الله و سلطانه و حجته و برهانه الا اظلم من الظالمین فی کتابی المبین الحمد لله انجناب بجمل صدق تمسک نمودند امروز هر نفس بعرفان حق فائز شد او از قلم اعلی در صحیفه حمرا از صافین مذکور و مسطور متابعه نقش خاتم مبارک است

هوالله

یا جبرئیل لعمرالله اسرافیل امر در صور اعظم دمید واقعه وقوب که در هیاکل وجود از حیات محروم و ممنوع از کوثر بیان الهی بحرکت آمد و بحیوة ابدی فائز گشت مشکرین اگرچه بظاهر سامع و ناطق و متحرکند ولکن عند الله از ناکرین مذکور و مسطورند ان الصور هو القلم الاعلی و نفخه فیه امر من عندنا و انا الآمر القدیم متابعه نقش خاتم مبارک است



هوالله

یا فتح الله قد جاء فتح الله و نصره و انی سمی بمحمود فی ملکه بشر الناس و قل افتحوا ابصارکم هذا شرق من افق العرفان تبرا لبرهان ضعوا امامه کم مستبشرین الی الله رب العالمین قد اشرق العالم من نفحات الوحی و اخذ الوجود خبب الظهور انه یخلق فی ظهور البیان ما قدر فی باب الاسفار و انی فاطر السماء ان غلب من علی الارض انه هو الفرد الواحد المقتدر القدیر یا فتح الله و فضلت لنصرته امر مبارک تمسک بها و کن من الناصرین انا انتصره فی صنع امری بالبیان لا بالسیوف و الحجاب ان عرف و کن من العارفین متابعه نقش خاتم مبارک است

هوالله

یا جناب حضرت مختار سبزواری خذ کتابی بقدرتی و قوتی و قل الهی الهی انا عبدک و ابن عبدک و ابن امتک بحبل جودک اسئلک ان تجعلنی ناظرا الیک و مقبلا الیک و منقطعا عن دونک انک انت الموئید العلیم الحکیم متابعه نقش خاتم مبارک است

هوالله

یا قاسم آفتاب حقیقت در این لیل ظلمانی از افق مکان مشرق تا توجه نموده لیذکرک و یدل ترا من بهو هوالله المبین القدیم احمد ربک ثم اشکره بهذا الفضل الذی لو یعسر ما بدی المحبة و الآثار لیستقر منکر و ذاکر الحیوان لمن فی الامکان تمسک بالحکمة ثم ادخل الناس فی مدینة البیان امرا من لدی الله ربک العزیز المنان متابعه نقش خاتم مبارک است

هوالله

Provided by the Afnan Library

یا ابراهیم خلیل آمد در آتش انداختند محمد را کذاب گفتند کلیم را ستار و روح را کفار
ابن شق بی انصاف لازال از ارض مهرض بوده اند وجوه با قبال فائز نگشت الا من شاء ربک
لعمر الله ما خلقت الدنیا بل لامری العزیز و نبای العظیم متابیشه

هوالله

یا مصطفی علیک بهاء الله مولی الوری نقه کاساً من حمیق المختوم ثم اشرب منها باسمی
القیوم ثم اقربه کتابی الی ربک و به فتملک فی سرادق العلم و الحکمة و البیان تعالی الرحمن منعم هذه المنبتة الکبری
و مسقی هذا الکوثر الاصفی انک اذا فرحت بقبل ذلک احمد یا بحر العطاء و ملک الفضل یا مالک
ملکوت الاسماء متابیشه

هوالله

یا امة الله لعمر الله تحمی اردت ان اذکرک و ولیائی من قبل الحجات بذا من فضلی علیهم و عنایتی
لهم لیقربنک و ولیائی بوجهی من قبلی الاعلی فی هذا الحین الذی نطق لسان العظمة لا اله الا
انا العزیز الوهاب متابیشه

هوالله

یا شیراز جدا هذا المقام الاعلی ان وجه المظلوم توجه الیک من شطر السجن و انزل لک
ما یجد منه المخلصون عرف الله المهیمن القیوم اذا فرحت بقرات رحمة ربک الرحمن قل لک الحمد
یا مالک الامکان بانوارک القلوب بنور معرفتک و الارواح بالیل عنایتک ایرب
انا جدک اقبلت الیک فی نوبتک قد دلی ما یقربنی الی بساط قدسک انک انت



الواسع و انک انت المعطی

هوالله

یا امة السبیل قد ضقنک الله و من علی الارض اذ ذکری و ثنائی و خدمتی امری و الطواف حول
ارادتی و مشیتی و الحق ما تزل فی کتابی طوبی لمن فاز بما خلق له آیة من اهل البهاء فی هذا المقام الاعلی
لیشهد بذلک لسان العظمة فی ملکوت التبدیع متابیشه

جناب نوری علیه بهاء الله

هوالناطق امام الوجوه

یا نوری علیک بهائی قد ذکرک من شرب حمیق المختوم باسمی القیوم ذکرناک بذکر سمع الیه الملأ الاعلی
من کل الجهات لاصغاء ندائی الاحلی نشهد بنصرک طوبی لعبد فاز و دخل کل خائف مرتاب فلتفرح عرف
الرحمن فی الامکان یشهد بذلک من عنده ام الکتاب و عنده لدی المظلوم کتابک الذی ارسلته الیه
فازنا باصغاء فضلا من لدی الله نزل الآیات قد وجدنا منه عرف خبک و سمعنا ندائک لوجهی
لاحت به الآفاق طوبی لسمع ما منعته الفضول و عن التوجه الی الغنی المتعال و لقوی نبذ العالم تبتلا
الی الله رب الارباب قد نزل ما ینجذب به اهل العز و مسکن الاعلی و لکن القوم اکثرهم فی غفلة و
ضلال نبذوا الیهم متمسکین بأهوائهم کذلک سولت لهم انفسهم و هم الیوم من اهل النار عند الله
مالک یوم المآب کانوا ان یتفکروا الیوم الله فیما ظهر بالحق اعرضوا عنه و از کبرائهم ما ناح بالنوح و من
ورائه الاقلام انک اذا وجدت نفحات البیان من لوح ربک الرحمن قل الهی الهی اشهد ان
فضلک سبقنی و رحمتک سبقتنی و نورک احاطنی کم من یوم نادیت عبدک من الافق الاعلی

Provided by the Afnan Library

وهو كان صامتاً عن ذكرك وكم من ليل اقبلت اليه وهو كان غافلاً عنك اسئلك يا موجد العالم و
مربي الامم والمستوي على عرشك الاعظم بان تجعلني ثابتاً على حبك وراسخاً في امرك بحيث لا تمنعني
كتب العالم ولا تزيني شبهات الامم ايد يتيمي الغريب فقد جوار رحمتك والعاصي محبر غفرانك
والذليل بكبرياء بيانك اسئلك ان تحفظني عما اردت من بحر جودك وسماء فضلك وشمس
عطائك انك انت الذي شهدت حقائق الممكنات والسن الموجودات بكرمك وفضلك
وقوتك وقدرتك لا اله الا انت الغياث القديم وانت الغفور الكريم ثم احيني يا الهي علماً
من علام حمايتك وراية من رايات نصرتك لانصرك بالحكمة والبيان وبالاعمال
والاخلاق انك انت المقتدر العزيز المتان

متابعة

نسخه مقدسه بخط حضرت

هو الله قدس الاعظم

شهد المحبوب انه لا اله الا انا المهيمن القيوم وشهد لمن فاز بالاستقامة انه من اهل الله في هذا
الظهور البديع كم من عبد وصينا وبالاستقامة فلما سمع كلمة من الذي هذا اعرض وتقلب على
عقبيه كأنه ما عرف الوجه وما سمع وصيته الله رب العالمين يشهد الجبر والمدر وسطر في الالبر
انه من اهل الستر في كتاب الله العليم الخبير قل يا ايها الغافل بما امرت وبما آية اعرضت
عن الذي به توجهت الوجوه الى النور الحكيم اتراءينا اقبالك وسمعنا ذكرك لذا اجبناك
وذكرناك فضلاً من عندي وانا الفضال الكريم

متابعة

ت مخدوم مكرم جناب آقا ميرزا ع ع ن و عليه بهاء الله ملاحظه فرمايند

هو الله قدس الاعظم المقتدر العلي الاعلى



الحمد لله الذي تجلى على الاشياء باسمه الذي كان مقدساً عن الالفاظ والاسماء وانه المهيمن
الاعظم اذا تضيء بين الامم اضطربت القلوب والنفوس الا من شاء الله فاطر السماء وانه
لآية الكبرى وسفينته الله في ملكوت الانشاء من تمسك بها فقد نجى والذي اعرض انه
ممن كفر وطغى ومنع عباد الله عن الآخرة والاولى والحمد لله الذي ايد من اراد الى
الافق الاعلى وقربه الى الغاية القصوى وسقاه كوثر البقاء من يد العطاء انه لهو المقتدر
على ما يشاء لم يمنعه جنود العالم ولا سطوة الامم انه لهو الذي شهد كل ذي ختم بسلطانه
وكل ذي قدرة بقدرته وكبريائه وخضع كل ذي علو عند علوه وبهائه وكل ذي سمو عند
ظهوره وجلاله اشهد انه لم يزل كان مقدساً عن دونه ومنزهاً عن سواه ولا يزال يكون
بمثل ما قد كان لا اله الا هو مالك العرش والثرى وبعد فليبلغ الى الخادم الفاني
كتابكم الذي سطع منه عرف محبتكم مولى العالمين ومقصود العارفين وعرفت ما فيه من
اشتعالكم بنار المحبة والوداد وتوجهكم الى الله مالك الايجاد في يوم التناد نسئله
تعالى بان يسقيكم في كل الاحيان كوثر الحيوان ويحشركم مع الذين لا خوف عليهم ولا هم يحزنون
عرض ميشود جناب طاهر علي وارد و ابن بنده با نفس عالي فائز بعد الحمد زر فيوضات
نامتناهيه و اشراقات شمس احديه بوجه محبوب عالميان و مقصود من في الامكان توجه
نمودند و از بحر عرفان كه اكثري اليوم از آن محروم مانده آشاميدند از فضل الهي دو شربت
در يك حضرت موجود و مشهود است لذا تكتك من النور و فرت بالنور الذي كشفت عنه
اشراقه شموس مشرقات و اقمار لاحات از حق جل جلاله سائل و آمليم كه احباب در جميع

عوالم الهی طائف حول شمس حقیقت بامست‌اند و بنحه قدس فائز. انه لهو السمیع المجیب و اینکه مرقوم فرموده بودید که خدمت غصان سدره الهیه روحی و ذاتی تراب اقدامهم الفداء از جانب آن حضرت اظهار رضوان ایام حسب الفرمایش آن جناب مبلغ شصت عنایات و الطاف لاتحصی از هریک نسبت بآن جناب ظاهر گشت حسبنا الله و اینکه در باره مشهدی صادق مرقوم فرموده بودند که از مومنین مقدسین شده لسلطان معلوم و توجه نموده از حق میطلبم آن نژاد را بمقام بلند اعلی مستقیم دارد و از قبل اولی مخصوص ایشان را بسیار عنایت نازل مع بعض الواح اخری ارسال شد انشاء الله کل بدیان رحمن فائز شوند و از بسیار سدره الهیه مستغنی گردند اگر چه دانند که فانون و او بام اصل شک و ریب قادر بر قضای آن نباشد طوبی لمن کان موقنا بالله و لقائه فی الایام و الذین فی مریة اولئک هم الخاسرون اولئک هم الهالکون اولئک هم المشرکون و غرض دیگر انکه آنچه مع جناب ملا محمد علی ارسال داشته‌اند رسید و از قبل جناب زین المقربین علیه بهاء الله ارسال شده که شروع در تحریر آیات الله نمایند و همچنین در ایام سجنی گفته شد و در تحریر مشغولند. و لکن چون کاتب معین سریع القلم در ایام نیافت نمیشود اگر فتوری بطول انجامد بأسی نه. امل صادق مصمت فرمودند که این عبد از قبل ایشان محدرات آنجناب را بحضور رسانم انشاء الله در سایه الطاف بدیع نگران و شامل باشند البهاء علیکم و علی من معکم من احباء الله المقتدر المهیمن العزیز القیوم. خادم ۲۷ رجب ۱۳۱۰

مشق نمونه خط

ت دوست مکرم جناب میرزا ع ب علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند



بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

ان الخادم قد امر بأن یحضر فی ذکر ایام من لدی الله المقتدر المختار لأن الوقت لا یوجد کما قصر الکبریت الأحمر و المرسلات لاتحصی و لاتحصر الأمر بید الله مالک القدر یا حبیبی قد مضی ما در سلته فی هذه الأیام التی فیها خلقت اعمال الخلق و جعلت اشکالا مختلفة طوراً ترجیحا علی صورة التسبیح و الحسنان و اخری علی هیئة المدافع و الخناجر قد احاطت البدیا و الترزایا کل الأطراف و کم القوم فی نوم عجیب قد مضت سنین متوالیات و ما سکنت علی صفاء المقر و قد هتف الفضاء بما اکتسبت ایادی اهل الانشاء طوبی لبصیر فاز بعرفان الله و قام و اخبر الناس و امرهم بالصیام علی ما فات عنهم فی ایام الله رب العالمین فی یوم ترتفع الاولی مستقلة بین العباد و فی یوم آخر تسمع اصوات المدافع و البنادق من البلاد کم من مدینة خسفت و کم من بلد انهدم من زلزلة الأرض و کم من دیار احاطتها بلایا و اخری امرأ من لدی الله مالک الوری و کم من ارض غرقت و کم من ابنیة مرفوعة سقطت کل ذلک اخبر به المتبیون من قبل من لدی الله مالک البدو و سلطان الفضل طوبی لمن یری الأمور و تفکر فیها و تنبه بها ویل لمن اخذه الهوی علی شأن منعه عن مالک العرش و الثری الی ان رجع الی مقره فی القبور. یحکم الله المقتدر العزیز المتعال و فی شهر نک الأیام التی ذکر بحضرتکم الخادم قد سمعه یا رسلتم الیه لأنه وجد من کل کلمة من کلمکم عرف محبة الله محبوبی و محبوبکم و معبودی و معبودکم و مقصودی و مقصودکم فی السموات و الأرض فلما قرئت و اطلعت بما فیه اشتعلت حرارة حکم علی شأن قمت و اقبلت الی الأفق الأعلی الی ان حضرت

وعرضه تا ذا نطق لسان العظمة بما تحرک به کل جامد و اهتز کل عظم و قام کل قاعد ان الخادم لا یقدر
ان یذکر بحضرتک ما شهد و رای من امواج بحر بیان ربه مالک الاسماء و لا ان یسمعک نغماته
علی دلالان یریک ما فقه الاعلی و لکن یذکر علی قدره و شانه بما انطق فی اصغر المرایا مرآت
قدسه قال جلت عظمته و عظم شانه و کبر کبریائه بسمی السامع المجیب العزیز الوهاب ع ب
قد بلغ النداء من المستطر الامین الاعلی من جنة بقعتی العلیا انه لا اله الا انا السامع المجیب
قد سمعت الآذان من اصغاء هذا النداء الا من شاء الله رب العالمین بهذا النداء المجیب
انه لا اله الا هو قال قل انا لی یا مالک الملوک یا سلطان لا یقوم معه من فی السموات و الارضین
قد شهدت یا الله و ظهرت من الصدرة و نطقت انه لا اله الا انا ربک و رب آبائک الاولین
یا مولای الله اسئلک قد فازت باذن الحکیم بهذا النداء تعالی من جعله فائزا سامعا ناطقا حامدا
و ذاکرا یا مولای الله اسئلک بالبحر المسجور و بالقلم المسطور و بالکتاب المنشور
و بالبیت المعمور و بالسدرة المنتهی و بالرق المنشور و بالبیان المحمود و بالاسم المخزون
المکنون و بالطور و بالفجر و بالشفع و الوتر و بالنور و بالضحی و بالکتاب العزیز الودود
و بالاسم الاعظم الذی به سخرت السحاب و طویت السماء و فجرت العیون و ارسلت الریاح
و بالاسم الذی به ارتفع انین المذنبین و زفیر الخاطئین و بالاسم الذی به ناح کل شیء
و ماج کل بحر و فار کل تنور و بالاسم الذی به ینادی المنادی من الافق الاعلی و بالاسم
الذی به انشق سمک الظلم و استوی علی عرش ربک العلی العظیم و بالاسم الذی به
یطوی السماء کطی السجل للکتب کما بدانا اول خلق نعیده و بالاسم الذی به تزلزلت
ارکان البیان و تضعضعت قواعد الامم و بالاسم الذی به تکلم الروح فی ملکوت الانشاء
و نطق کل شیء بالاسم الذی به ینطق الاسماء و بالاسم الذی به یقوم الروح و الملائکة
صفا صفا و بالاسم الذی به یقوم الروح وحده و یشهد بما شهد به الله فاطر السموات
و الارضین و بالاسم الذی به یطیر الموقنون فی هواء حبک و یسبحون فی بحار عرفانک
و بالاسم الذی به ینطق کل لسان بذکرک و ثنائک و بالاسم الذی به یتکلم کل شیء
و یسکت کل شیء الا ما اردت و بالاسم الذی به یقوم الروح و الملائکة صفا صفا

کند بمرکز انبیاء اعظم اقدی بها اعتراف کرد تعین آثار جمیک بالاستقامة الکبری و بما یرید فی کل آن بما یشاء قل کل من عند الله فمال هؤلاء القوم لا یکادون یفقهون حدیثا قل ان اعتصامک و تمسکک بالله ربک کان احق لک لو انتم تعلمون قد اخذت بزمن لدن مشفق کریم ان احفظ مقامک و تمسکک بالله ربک کان احق لک لو انتم تعلمون

القدیم انا نصلی من هذا المقام علیک و علی القرب ما قبلوا الی الافق الاعلی و ادار تفع النداء بین الارض و السماء و اجابه کل من فی الملکوت الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید انه لهو المقتدر القدیر ان فرح بذکری بانک انه لا مقام لک کنوز الارض لیست بنزلک کل آیات الله مستقیم الخلق الحمد لله العظیم از آنچه اراده نموده فائز گشته انچه از مقامات عنایات الهیه بامین ناس فی الجبروت محمود العرش المقصود جمیع من علی الارض بلیک لیسمیک ناطق می گشتند ولکن مقتضیات حکمت الهیه خیر تجلی علی الاطلاق الله من مشرق الاشراق الله بجواب عرائضشان هم فائز خواهند شد

این فانی هم خدمت ایشان تکبیر عرض مینماید اینکه در باره وجه نه که مرقوم داشته که مدتی مجهول المکان بود انچه فقره فضاء وجه عرض شد مستبشراً فرمودند طوبی له انه نطق بالحق انشاء الله حق بایشان هم عطا میفرماید انه هو المعطی الغالب القدیر اما فقرات آنجناب بمنزله عرض شد فی الحقیقه سبب سرور و جدال قدم گشت اذا من فضل آخر علی جنابک و این بسی واضح و مسلم است که آنجناب موافق انچه از مراسلات بافته اند ذکر نموده اند

یا حبیب فؤادی جمیع امور واضح و مشهود است این فانی و سایرین شهادت میدهند بر آنچه آنجناب نوشته اند ولکن بعد هزار بار شکر و حمد مقصود عالمیان را که اینفقره سبب علت متبسم جمال قدم گشت له الحمد و المنة فی کل الاحوال . و اینکه نوشته بودید محبوب فؤاد و جناب در قاعه بها آباد و عده داده بمنه کنونه محزونه نموده بودند وعده ایشان انشاء الله وفا خواهد شد و این خادم فانی بعنایت حق ارسال خواهد داشت از حق



میطلبم در ساعات بسیلی عنایت فرماید و فرصتی کرم نماید تا بزودی حل شود . بیچاره ذکر سنه یاجیبی دو چیز در عالم کمیاب بل نایاب یکی فرصت از برای انیبه و دیگری ایمان راسخ ثابت مستقیم که یمشی و ینطق یافت شود و یا اکسیر اعظم بوجود آید و یا از برای عاشق صادق مکون و اطمینان حاصل گردد و کل از برای آن کی فی الحقیقه چاره بنظر نیامده و نمیاید چه که علامت قهر حق جل جلاله است و مقصود از نماء اکه ذکر میشود جهلائی هستند که باسم علم مابین گروه غافله مستقر و معتبر و معروفند والا میفرماید عالم بمنزله بحر است از برای جمیع عالم و در مقام دیگر میفرماید بمثابه نفوسات در ملکت ایام و اینکه در باره توقیعات سابق امر قدس مرقوم داشته بودید عرض شد هذا ما نطق به لسان الرحمن فی ملکوت البیان قوله جل کبریائه بسمه العزیز الوهاب یا ایها المقبل الی الله قد فرحت اذنه ز ندائی فی ایامی و انه نطق بحق حق باسمی الظاهر المنیر البصیر انا دعونا الکل الی الله من آناس من سمع و اجاب و منهم من اعرض و کفر بالله رب العالمین قل یا ایها الارض فتحنا فی الوعد و ظهر الموعود و نزلت آیات الله المهیمن القیوم العلی العظیم از ازل الی الحق ما اراد و امر العباد بما یقربهم الیه انه لهو المبین العلیم قد زین العالم بظهور ظهوری الاعظم و القوم اکثرهم من الغافلین حمد کن مقصود عالمیان را چه که تو را تائید فرمود بر عرفان مقام عظیم نار خفاق مجذبه از آنچه ظاهر شده حجبات نفوس را احراق نموده و حجاب بصائر را خرق نموده و از مشارق اذهان انوار آفتاب ظهور مکرر ساطع امور غریبه که از قلم اعلی مسطور و مطلع غیب مکنون بنفسه اشکار و هویدا عباد غافل از ما یتفعهم محجوب و بما یضرهم مشغول طوبی از برای نفوسیکه باصبع یقین حجبات ظنون را خرق نموده و سلاسل اوهام را باسم مبین شکسته اند زود است اهل خسران فوا حسرة علینا

ناطق نشوند و اینکه دربارهٔ لقا ذکر نمودی عبد حاضر عرض نمود اولاً من استدعی لک هذا المقام
موفق دارد و غنی و غناء زیبائی و فضل لایتناهی و کرم نامتناهی و قلم اعلی را بحرکت آورد و
ساحتی و عرش و ریاض فؤاد را بانوار قبول الی فضل و التوجه الی سبیل الوفاء مجلی فرماید انه هو الذی سمی باسمه القیوم و طهرا
بنامه الغفور الرحیم و لکن باید بمقتضیات حکمت عمل شود و من خبیر آن له ی المظلوم محجوب نه شما از نفوسی هستید که نفس قدم
شهادت میدهد بر رتبه و اقبال و ارادهٔ آن نفوس و جهد و نفحی این مقام فائز شده اید و بحق خبیر فائز شده اید
انشاء الله بزیارت مقام اعلی ثابت و مستقیم باشی الیوم هر شخصی که نظر بمقتضیات حکمت الهیه از زیارت محروم
شود البته از قلم اعلی جزای آن ثبت خواهد شد ان الله یفعل بحکمه و کن من الشاکرین در جمیع احوال
بحکمت ناظر باشید این بیت از وصایای الهیه است که در اکثر الواح از قلم اعلی جاری شده الجار ثم
علیکم و علی اهلک من کل اناث و ذکور و من کل صغیر و کبیر و الحمد لله العلیم الخبیر انشاء الله فضل
حق جل جلاله بقسمی است که اظهار آن شاهد نبوده در اینصورت دیگر عرض ثنائی را فائده ئی نه
از حق جل جلاله سائل و آمل که انتخاب بما یحب و یرضی مزین فرماید و بر رد آنچه قلوب مستلزم دارد هذا منتهی
المقام و ربنا مالک الانام و عرض صحیفه علیها عنایة الله و ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد
هذا ما نطق به لسان العظمة انا نسمع نداءک و نری فرقتک و نعلم حزنک و آلمک انا ما ترکناک و لن نترکک
فسوف یجذب الله بنانک بقدرته و یأخذ بیدک بسلطانه انا الله لا اله الا انا المهیمن القیوم المتعان ان احمدی مقصودک
و مقصود من فی الارض و السماء انه ادرک الی ان شهدت و رأیت بما ینبغی لأیام الله و بالک الأیام الجواد
بلسان پارسی یاد کنم الحمد لله غایت مأمول حاصل و محبوب حالیان فائز و بلحظی تو را مخاطب نمودیم که



جمیع آثار ارض از ملکات و خیرات آن حضرت آن جان دانه و فائز نشدند قدر این فضل را بدان
و بشکر حق جل جلاله مشغول باش انشاء الله امور بجریان خیر و صلاح مشهود انشاء الله بردوستان
عنایت شود و در شئونات آن حضرت آثار الله بنحوی مرتسم نماید که ناظر را مستغنی نماید از برای عرفان امری که
بآن خلق شده اند و از برای وفای بمیثاقی که اخذ شده اند و آنچه دربارهٔ نفوسیکه از جهان بیان توشه برداشته
و بر محبت محبوب جانها ایمان مستقیمه ذکر نموده بودید خدمت هر یک ذکر شد و جمیع تکبیر و سلام رسانید
آن حبیب روحانی میرسانند و لکن حضرت اسم ع م و علیه من کل بهاء ابهاء بانجهات قوت فرمودند
انشاء الله در مقرّ امن و امان ملاقات خواهید نمود و همچنین جناب آقا میرزا ابراهیم علیه بهاء الله
دوستشان میشود که توجه بجهات ایران نموده انشاء الله در هر محل مستقر نعمت صحت که از طراز اول
محبوب است نزلشان باشند و بما یرتفع بامر الله عامل و مشغول و حضرت اسم الله روح ما علیه من کل
بهاء ابهاء جمیع الامراض را فدای تراب مطاف بحار تشریف برند و در آن دیار ساکنند تا بعد انشاء الله فتح
مشیت الهی چه اشراق نماید و ظاهر شود الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المقتدر القدیر
و همچنین حضرت اسم الله زین علیه من کل بهاء ابهاء بکمال روح و ریحان در جهات با ساکن و بذکر حق مشغول
و اینکه مخصوص ذکر جناب درویش صمد قلی علیه من کل بهاء ابهاء فرمودید انه صعد الی الرفیق الاعلی
و الغایة القصوی الحمد لله در حین مسموع ملأ اعلی را بکر تقدیس و تمزیه و محبت الهی از او مستشام
نمودند این خادم فانی میتواند عرض نماید عوالم اخری از عرف استقامتش معطر شد ایشان از
نفوسی بودند که لسان قدم در زیارتشان باین کلمه ناطق قد تزینت الارض بسیاحتک و دیار
ایشان نازل شده آنچه که در جمیع دیار آن را تغییر ننماید و فضائلی نیاید بالیت الخادم

کان معه خدمت دوستان آن ارض از قبل اینمائی تکبیر وسلام برسانید انشاء الله کل بانوار آفتاب معانی منور باشند وبطراز استقامت مزین ایام در مروراست وعصر قریب فرصت وقت منقضی شود قسم بحر بیان که هر آنی از این ایام اشرف وافضل است نزد حق جل جلاله از سنین موهومات آنچه الیوم لازم ودو جیهاست وعند الله اعز واقدم اتحاد دوستان الهی است وبعده اعمال طیبه واخلاق روحانیه چه که از جوهر جوهر محبوبند وباین جهة باید دوستان مالک قدم قلوب اهل عالم را تصرف نمایند این خادم امید دارم که کشورنات فانیه اشیاء از مقام باقی منع ننماید ودر دم نسازد باری از کل التماس دعا داشته ودارم که شاید از عهده آنچه بآن مأمورم برآیم درآخر نامه بآنجناب ذکر توجه محبوب فؤاد اعنی جناب ورقا علیه بهاء الله مالک الاسماء نموده فی الحین ذکر توجهشان بآنجناب انشاء الله بکمال روح وریحان وارد شوند ودر کر محبوب عالمیان مشغول گردند نسئل الله بان یجمع بیننا فضلاً من عنده تحت ظل عنایته وقباب عظمته انه لهو المقتدر علی ما یشاء وهو فی قبضته زمام من فی السموات والارضین وهمچنین دستخطی باین بنده مرقوم فرموده اند وذکر توجهشان را بآن ارض نموده بودند انشاء الله بکمال صحت وعافیت توجه فرمایند اسامی مذکوره که بجنابت آقا خلیل علیه بهاء الله ارسال شده بود مخصوص هر یک لوح بدیع منیع از سماء مشیت نازل انشاء الله بآن فائز شوند وبما اراده الله عامل وجمیع بردای غفران مزین هذه بشارة من لدی الغفار لهم ان ربی لهو الغفور الکریم البهاء الاظهر البهاء اللائح من افق عنایة ربنا وربکم من فی السموات والارض علی جنابکم وعلی من معکم وعلی الذین فازوا بانوار القیوم فی ایام الله محبوبنا



ومحبوب کل عالم عامل وکل عارف مستقیم رخ آدم ۱۹۲ ذی الحجة الحرام سنه ۹۶

اسامی مذکوره در مکتوب جناب ابن ذئب علیه بهاء الله درست است ولی حسب الامر اعلی عرض شد ومخصوص هر یک از سماء عنایت لوح بدیع منیع نازل وهمچنین مخصوص اسامی که در دست محترم سرور مکرم حضرت نبیل علیه بهاء الله بود الواح متعدده منیعه از سماء فضل نازل وارسال شد انشاء الله کل فائز شوند وبما فیه عامل گردند

متابله شد

مرش محبوب فؤاد حضرت آقا میرزا عبد الله ضیاء علیه بهاء الله وعنایته ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد مالک عرش وفرش را لایق وسزا که اعراض مشرکین را بقوة غالبه بأقبال تبدیل نمود و مفتریات مفترین را بأقرار واستغفار زینت بخشید جل امره وعز شأنه دستخط جنابانه بیک روحانی قلب وجان را بنور دیگر بیان بهترین داشت فی الحقیقه مهجت بخشید ونعمت عطا فرمود این نعمت مخصوص فؤاد است وبعد از اطلاع وادراک وفرح وبهجت واجتماع حضرات اصحاب امنع ارفع اقدس اعلی نموده امام وجه عرض شد واین آیات بینات از سماء اراده نازل قوله جل جلاله

بسمی الذی خلق الأرض والسموات هذا یوم فیه ینادی الله الملک الی العزیز الوهاب انه لهو مالک الرقاب والحاکم فی المبدء والمآب طوبی لمن فاز بما اضفیناه من حدائق العالم ولا تحسبنا ان الذین کفروا بالله ربنا ربکم ربّ الأرباب قل یا قوم اتقوا الله ولا تتبعوا کل مشرک مرتاب هذا یوم فیه اشرق النور من افق الظهور واستوی بالحق الظهور علی عرش الامر من لدی الله مالک الأدیان یا عبد الله انا نصغی نداءک اجبناک بهذه الآیات التی

انزلها الله من سماء العظمة والاقتدار تبارک ان تحرک بشرات الخلق او تمسک بسبحات آیاتک کفروا بالله مولی الانام نشنیدند آنچه شربت رحیق الوصال من یدعطائی دفرت بلقائی الذی لاتضاده الاقوال ولا اعمال الذین بانقضوا بیثاق الله فمزق آیاتی اتاذ کرناک وبشرناک من قبل وفی هذا الحین بعنایتی التی احاطت الآفاق سوف یلقی الیک مایراه الیوم وبیقی لک بازیناه بذکره الالواح لعمری قد اخرق خرقک وما ورد علیک فی اللیالی والایام قد کنا معک فی کل الاحوال وسمعنا نداءک وانزلنا بازاءک ما اضرقت به الارضون والسموات ضع الاحزان بالکلی وخذ قدح الابتهاج بذکری ثم اشرب به فی العشی والاشراق کبر من قبلی علی الدنیا وعلی وذکرتهم بما بینا لهم فی الایام الله العزیز العلام قل یا حزب الله آیاکم ان تمنعوا الاوهام ظهروا قلوبکم عن ذکروفی لیالی توبة الیها فی البکور والآصال بلسان پارسی ذکر میشود لتعرف وتکون من الشاکرین فی ایام ربک مالک یوم الدین یا حزب الله علیک بهائی وعنایتی در اول لیل مشی نمودیم وبا جمیع شیئا کم میفرمودیم چه مقدار بکتاب انتخاب وارد وتمام آن را تمکن وبعرض نمود وبعد از اتمام نسخه ابواب خزائن حکمت وبیان مفتوح ودریاهای علم الهی موّاج قد تنزل ما تحجزت عنه ظهر الآیات عن ادراک وصلة البیانات عن عرفانه ازخ جل جلاله صیقل انتخاب را مأمور فرمایند برآنچه سبب توجه عباد واستقامت من فی البلاد است دوستان را بعنایت وفضل حق مسرور دارد امروز روز ذکر وثنا واستقامت وتمسک است سوف تبدّل الامور وتقشعر الجلود وتحزّ الذین کفروا بآیات الله وانکروا ما ظهر من عنده لعمری تخیطهم نفحات العذاب ویبدّل فرحهم بالحزن الاکبر کذلک نطق مالک القدر اذ کان فی مقام الرفیع بگو یا حزب الله بیقین مبین بدانید آنچه واقع میشود بسبب اعمال



کلمه وارتقآء ظهور است من یقیران بمنبعد بما رفعه الله بالحق وأظهره بسلطانه امام وجوه من فی السموات والارضین بگو قدر یوم را بدانید ومقام خود را بشناسید اسماء حزب الهی و ذکر اسمایشان در کتب عالم ذکر شده ومیشود قسمی از برای نفوسیکه اعمالشان مبغض قول فائز گشت اعظم من المقربین لدی الله العزیز الحمید وقسمی از برای نفوسیکه مقام یوم الله را ادراک نمود وبذکر مقصود عالمیان فائز گشت قل یا ملأ الفرقان اتقوا الرحمن وقوموا علی مدارک ما فات عنکم فی ایام ربکم السامع البصیر اتقی این خادم فانی لازال بشطر اولیا ناظر ومتوجه یاد دوستان الهی جان را زنده نماید وروح تازه ومسرور دارد سبحان الذی اتی ایامه فجعله باب بیان مقصود عالمیان مفتوح وتجلیات انوار نیر ظهور از جهات مشهود مع ذلک اکثری نمود مجرمین من شاهد گواه که این جمعه هر هنگام یاد شهدای راضی بما یشاء بصبه هزار السن ظاهره وباطنه ترحم میکند یا لیت کنت معهم ویا لیت کنت من انا لهم ویا لیت کنت حولهم تفحات آن دیار مشکوکه عالم عدل وانصاف را معطر داشته فالهای عالم خلقوا حوض را بدست خود بریدند و شارع نیستند لعمر مقصود امکان وصد محروم فی کتاب لا یأتیه الکذب والنفاق لیشهد بذلک مالک المیثاق فی هذا الیوم المنیر چند یوم دیگر از لسان عظمت ذکر آن شنیده جاری ونازل لیکن روح القدس حسرت برد وروح البیان بیاد تی گفت نطق نمود آیا چه شخص عالم را گرفته امید اگر نفوس مقدسه مطمئنه بما امر الله تمسک نمایند واز رده نفوس مقدس ومبرا این ایام اختراعات مقدوده بمیان آمده از هر جهتی بتحقیق ظاهر بعضی نفوس مقدسه صادقه را باوهامات آلوده اند بسیار عجب است که نفوس ثابته مطمئنه مستقیمه بظنون واوهام نفوس خارجه غافله

تشبث نمایند اهل سفینه عمر را باید باستقامتی ظاهر شوند که جمیع من علی الارض خود را از نفع عاجز و قاصر مشاهده کنند امید هست چنین نفوس در این ایام مبارک که مورد عنایت موعود در ظل سدره عنایت محبوب عالمیان تربیت شوند و ظاهر گردند اشاره نمائی کنوز الهی طوبی للصابرین اولیای آن ارض در نظر بوده و هستند ارحق مبطلیم ایشان را تا امید فرماید بر آنچه سبب استقامت و عزت و اطمینان است آن ربنا هو المقتدر القدیر لا اله الا هو العلیم الخبیر یوم یوم اظهار محبت و مودت است بفرماید و دستمان خود را محروم ننمائید صد هزار طوبی از برای نفسیکه حین تقریر بآیات الهی متمسک نماید و قرائت کند چه که آثار او خبر آثار من علی الارض است قوة سامعه مفقود ندا را الله امروز از نغمهٔ حمام تقع ولکن آذان عالم و امم از استماع آن ممنوع الا من شاء الله ارحق جل جلاله مبطلیم این ایام را در اولیای خود ظاهر فرماید نفوسی را که سبب اشتعال عالم شوند و مشتعلین عن انفسهم بتبلیغ امر الله و اعلاء کلمته مشغول گردند انه هو المجیب لا اله الا هو لمن فاز بالوجه السامع الناطق العزیز الحمید و اینکه امر فرمودند انجمن دائم به نیابت محترمت بسلطان اعمال و ملیکها فائز شود در این حین که یکساعت و نیم قبل بیت دهم جمادی الثانی گذشته قصد افق اعلی و ذروهٔ علیا نموده بعد از عرض داون فائزشد بآنچه آمال اولین و آخرین است بسته الحمد بقبول فائز و بر رضای من گشت فبشّرا بخائکم ولی عرض بگرا که ذکر انجمنرت در ساحت اقدس بوده و هست و البته ثمرهٔ اثر آن در عالم ظاهر خواهد شد تا الحمد فائز شده و انه بما بکره غایة الآمال نبیین و مرسلین بها الله ملهم بوده اگر امورات ظاهر گاهی منفعل شاخیر افتد البته آن نظر بمقتضیات حکمت حق جل جلاله است و امیدواریم سدره اطلب آنحضرت را بجنسیه



علما فرماید باری متمسک بکرف بقا از آن منقطع است هرچه واقع شود محبوب جان است بمقصود روان توکلنا علیه و فوضنا الامور الیه انه هو المکرم ذو الفضل العظیم یکطرف نامه جهت رئیس تجار آن ارض ارسال شد امید آنکه بآن جناب رسیده باشد و از آن جناب اخبار آن ارض و احوال اهل آن مستفسر گردد و بآنچه سبب سرور است مطلع شوند و بآن فائز گردند ان ربنا الرحمن هو المقتدر علی ما یشاء و یحکم ما یرید لا اله الا هو العزیز الحکیم

ع ع

ه عنهم باعنه الله توبه کنند بیقین مبین مبانه که آنچه سبب ارتفاع و ارتقا و دوستان است
بآن تمسک نموده و مینمایند خسران عرب قبل یوم حزاب بسیار عجیب است تفکروا یا اجبائی و کونوا من الشاکرین
و الحمد لله رب العالمین یا شیخ علیک بهاء الله الاشرف البهی الحمد لله ذکرت بحضور فائز و بیاد انسان منقطع در این لیله
جاری نسئل الله تبارک و تعالی ان یوید ک و یوفقک علی خدمته امره و یسقیک فی کل الاحیان
کؤس البیان من کأس الاحسان انه هو المقتدر العزیز المنان انتهی حق شناهد و گواه که لازال در نظر
این عبد بوده و ایده الیوم از جبیب روحانی در ایام الهی هر شود آنچه که غرض قطع نشود شکی
نیست که این ایام در آنچه مشاهده میشود بفنا راجع میگردد لذا بقدر مقدور در بایه رضای محبوب را
تحصیل نمود تا بما ینزل من عنده هوالباقی الرئیس این ایام از آیات الهی و کلمات ربانی مردم مستعد
شده اند باید کمر خدمت را محکم نمود و بامر تبلیغ بامر الله مشغول گشت ایشب از حق میطلبم ایادی
آن ارض و اطراف را تأیید فرماید بر بشوت و رسوخ و استقامت و دیانت و امانت و ما
ترتفع بهما مقام عند الله ربنا و رب بابائی و ما لابائی و رب العرش العظیم و الکرسی العظیم
البهاء و الثناء و الذکر و الستنای علی حضرته النور و علیکم و علی کل مؤمن موقن ثابت راسخ
تمسک بالعروة الوثقی الاشرف فریضة الحق و قیام علی تبلیغ امر الله منقطعاً عن العالمین و الحمد لله
ربنا و رب من فی السموات و الارضین خ ادم ۲۹ ج ۳ سنه ۱۳۰۹

محبوب فؤاد حضرت ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدر الاعظم الاعلی الابهی

همه مالکی را لایق و سزاست که مشتهیات دارا و است ملوک و ملوک او را از ارادش منع نمود



درجمیع احیان زعماً للانام باسمی انا مالک الایام ناطق تعالی ذکر من ذکری و اوصافه من
وصفی و الصلوة و السلام و التکبیر و البهاء علی اجبائه و اصفیائه الذین قاموا علی خدمة امره فی
اللیالی و الایام و بعد یک بسته پاکت که حامل الواح منیفه مقدسه مبارکه بود هفته قبل
ارسال شد و حال هم یک پاکت که از قبل تفصیل ذکر شده ارسال از حق جل جلاله این خادم فانی
سائل و آمل که آنمحبوب روحانی را بر اعلا کلمه عشق تأیید فرماید انه علی کل شئ قدیر در این حین
که باین تحریر مشغول پاکت دیگر رسید اشعار آبدار که بنازگی چون گل وارد و عرف مدح محبوب
عالمیان بشنائی از او متضوع که قلب را قوت و بصر را حدت بخشید ولکن هنوز در حنا منع
اقدس عرض نشد انشاء الله عصر یا این لیل یا منفتاً فائز خواهد شد حال اینجا صد هزار منیفتا میگیرند
و انشاء الله بتنزل هم فائز و بچنین دستخطی از حبیب کرم جناب میرزا ابراهیم قبل هم وصیه
بهاء الله العلی المتعال رسید صد هزار شکر محبوب عالمیانرا که بحرارت محبت الهی مشتعلند و بانفاق
اصل متصل و برامر قائم و بذکر ناطق در لیالی و ایام از حق جل جلاله از برای ایشان توفیق
و تأیید میطلبم ذکر تکبیر و سلام اینعبد خدمت ایشان موقوف بنهایت آنمحبوب است

البهاء و التکبیر و الثناء علی کل من سمع و علی کل ذی وفاء کبیر منه المخلصون عرف الوفاء فی ایام الله
رب العالمین و الحمد لله مالک العرش العظیم خ ادم فی ۲۰ شهر صفر المبارک سنه ۱۳۱۰

نامه آه یا محبوب فؤادی قد افعمنی الاحزان حین الاقدام بغتة علی شأن صعدت زفراتی و
اسفانی ان الظلم توقف و احسان تحیر بشکر الخادم بنته و حرمه الی الله رب العالمین و الله
من فی السموات و الارضین بعد از تمام شدن مکتوب رسید آنچه سبب احزان نامتناهی بود

Provided by the Afnan Library

سبحان الله چگونه میشود انسان مع اوتهای ایمان واذعان واقبال ازصراط مستقیم منحرف گردد
حق را گمگذارد وخودبین شود ترکیب دوکلمه اوامر اظهار اوتهامات بشانی مرقوم انداخته میشود که ارحق
جل جلاله مع دریا دریا شفقت ورحمت محروم میشود امروز آیات عالم را پرموده وبینات
جمیع اشیاء را اظهار کرده هرطفل قادر برخواندن بعضی کلمات وحروفات بوده ودست چنانچه
وقتی ازاوقات یکی ازاولیای معروف بانخادم فانی میفرمود بساط معانی الشانی گسترده شده
وانبساط بمقامی رسیده که هرکلیل ناطق شده قلم اعلی بشانی درشئونات نطق فرموده که
هرطفلی خواندش نموده وذکر نموده ازبرمثل اشعار ازکلمات حق جل جلاله پرشده هنگامیکه
قلم دست میگیریم میبینیم آنچه که اظهار عجزی آنرا حال سیدانستیم باری ما قرار مذکور حاصل
جدیده رخ نموده وبه مقدار اینعبد دانسته شد اگرچه برحسب ظاهر تفصیل معلوم نه اینعبد
بصد هزار عجز ازحق جل جلاله مسئلت مینماید که آنی ما را بخود واگذارد وازانوار آفتاب وفا
محروم نسازد آیا میشود که شخصی کمال محبت وخضوع وخشوع واقبال وعجز وفا وفیتی اظهار نماید
وبعد بحرکتی وتغییری ما بره محروم میماند باید اینعبد وآنحضرت ودجمیع دوستان وحاکنیم که شاید
طلوعات داد تام ازبین انام فی الحقیقه مرتفع شود واولیای حق بکمال خضوع وخشوع وعبودیت سرفرو
بجبل عنایت متمسک شوند لعمرک جوناچوجوکم اینمقام را اصلا وفی است که هرکه بیابد دست
برندارد ودست را باکفر نماند ووفا را ازدست ندهد پیعرض کنم هنگامیکه چنده فرد انجار طبع
آنجوب را ملاحظه مینمودم ولذت میبردم درآنحین خبری رسید واین عبد را ازآنچه باو مشغول
بود باز داشت واین نظر بحکمتی است که این فانی بدوستان الهی داشته ودارد ومیخواهد بر



کل احیان ازانها بخضوع وخشوع وتسلیم ورضا ووفا رانمی وجود عالم را سقایه نمایند تا بقدر اراده از
وانمار لطیفه منیعه جنسیه ظاهر گردند امروز هیچ چیزی ازبرای امر فرق مختلف نشده ونیست وآن
باین عباد راجع والا آنه فعّال ما یشاء ومن ذکرنا ومن لم نذکرنا ومن لن نذکرنا ومن لن یذکر الله
جنابکم وذوالعهد والذین تمسکوا بحبل عنایته الحکم المتین بیم آن است که ازانچه بآنجوب
فواد محزون شوند فی الحقیقه باید این فانی وانجوب وجمیع دوستان درحق کبیر دعا
نمائیم که شاید عصمت کبرائی کل را احفظ فرماید محمد قبل اسمه الاعلی والروح والرحمة علیکم وعلی
من معکم وعلی من یسمع قولکم فی امر الله المقتدر العظیم خ ادم متقایه شیخ
هوالناظر من افقی الاعلی

شهد الله انه لا اله الا هو والذی ما یحق له مطلع الآیات ومظهر البینات بتوراة کتب و
ظهر کان مسطورا فی ام الکتاب یا ایها المقبل الی افق ان استمع ندائی من شطر سجنی انه لا اله الا هو
العزیز الوهاب قل یا قوم قد اتی من کان مسطورا فی کتب الله وکتوبا فی صحفه تعالوا یا ملا الارض
لتسمعوا ما یمع اذن الکلیم فی طور البیان قل تالله المقتدر هواکم ان اضرقوا حجبات الاوهام
باسم ربکم مولی الانام هذا یوم فیه ناداک الله مشیة الملک بقدرته رب الارباب قد حضر لدی
المظلوم کتاب من الله من قام علی خدمة امری ونطق بثنائی وشرب رحیق حبی وفاز بلقائی و
قام له ای باب مظلمتی وسمع ندائی الاعلی وکان فیه ذکرک بذکرک انا بتقطع عرفه بهداه سمار
ربکم مالک المآب ان اشکر الله بما ایدک علی الاقبال الیه وبداک الی سواء الصراط
انا نوصیک والذین امنوا بالحکمة والبیان للملاء ترقب فضوضا الذین قاموا علی الاعراض

Provided by the Aman Library

وكفروا بآيات المقتدر المختار طوبى لك بما اقبلت الى الافق الاعلى وسبقت بما جعلته مشرق الاذكار
وذكرا لك الذى صعد الى الرفيق الاعلى وسمى بمحمد قبل على نشهد انه سمع النداء وفاز بلقاء ربه الملك
الوهاب انا حضرناه وطهرناه وذكرناه فى هذا اللوح الذى لاح من افقه تيار عناية ربك مالك الاسماء
انا ذكرناه وذكرنا ما ورد عليه فى سبيل الله ان ربك لهو العزيز الفضال كن قائما على
خدمة الامر وطائفا حول ارادته وتمسكا بحبل عناية ربك العزيز المتعال البهاء المشرق من
افق مكلمى عليك وعلى الذين اخذتهم ايات الله منزل الآيات وذكره تيسارف
وعباد الكريم رحيما والذى سمى بالقاسم ونبشرهم بآيات ربهم الذى اتى بقدرة وسلطان
انا نبشرك بالاستقامة الكبرى على هذا الامر الذى به زلت الاقدام الا الذين اقدمهم الله فيما نزل
من عنده وهو المقتدر العزيز العلام نكبر من هذا المقام على وجوههم ونسئل الله بان يؤيدهم
على ذكره وثنائه وخدمة امره الذى نارت به الآفاق وذكر السيد الذى سمى بعلى قبل رضا
ليفرح ويكون من الشاكرين طوبى لك بما اقبلت الى الافق الاعلى اذ اعرض عنه الورى
سمعت النداء اذ ارتفع بين الارض والسماء انا نوصيك بالاستقامة من هذا المقام الاعلى
ان ربك لهو الناصح العليم يا محمد قبل على ان افرح بما توجه اليك وجه القدم وذكرك بآيات
جعلها الله آيات يتصرم بين العباد واعلام عزة لمن فى السموات والارضين يا غلام قبل رضا
خذ ما ارسلناه اليك بقوة من لدى الله رب العالمين وضع ما عنده الناس اجمع من آخرين
فى كتاب الله العزيز الحميد نسئل الله ان يؤيدك على خدمة امره ويقربك اليه فى كل الاحوال انه
لهو الغفور الكريم وذكر الغلام قبل حسين ونبشره بذكرى آياته لعمر الله الجواد ما عند الخلق وانا آتيناه



انجبر ان افرح بهذا الفضل ثم اشكر ربك العزيز الجميل يا محمد قبل حسين انا نظرنا الامر وازرنا ايات
والقوم اكثرهم من الغافلين من الناس من اقبل اذ سمع نداء الله ومنهم من اعرض اذ ارتفع الصفير
طوبى لعبد تشبث بذيل الله واقبل اليه بوجه منير وقام على خدمة الامر على شأن يا منعته نفوس
العلماء ولا شبهات اهل البيان الذين انتقضوا العهد وكفروا بآيات الله اذ اتاهم بالحق مبين
تمسك بحبل عناية ربك ثم اشكره بما انزل لك بالحق وما خلق فى الارض ليشهد بذلك
كل منصف بصير يا محمد قبل حسين ويا محمد قبل رفيع ان افرحا بما توجه اليكما قبل الافق الاعلى واذكرا بما
يبقى به وام الملك طوبى لمن فاز وويل للغافلين انا ذكرنا كما وصينا كما بالبر والتقوى و
بما يرتفع به امر الله العزيز الحكيم ان اقبل الاعلى انا نمنع فى كل الاحيان صبر يك وذكرك فى كل حين
واوليائه طوبى لك بما اقبلت بما جرى على تلك المرآة من لدى الله المقتدر القدير اذكر من قبلى
من سمى بعلى قبل حسن وبشره باقبالى اليه وذكرى اياه فى هذا السجن المتين ان اشكر الله الذى
خلقك ورباك وذكرك بالايجاد وما خلق فى الارض ان ربك لهو الغفور الرحيم ثم اذكر
الحسن بما اقبلت اليه لينجح ويكون من الحامدين يا حسن نذكرك مولاك كما ذكرناك وايانا
من قبل انه لا يضيع اجر المحسنين يا مظلوم حسين ان المظلوم ينادى بك فى السجن الاعظم بما
يجذبك الى افق الله العزيز الحميد اياك ان يمنعك جنود الشيطان عن ربك الرحمن
دع ما عند القوم متمسكا بحبل عناية ربك الامر القديم خذ ما ينبغى لك بقوة من عنده ثم اشكره
فى كل حين يا لسان الظلم ان اذكر من يملكونى عبادى محمد على وعبد الرحيم ومحمد اسمعيل الذين
ذكرهم من طاف حول امرى وقام على خدمتى وانا الشاهد العليم طوبى لكم بما اقبلتم وفزتم

Provided by the Aman Library

بحجة الله التي تتلقى أمام وجوه العالم انه لا اله الا انا المقتدر القدير ان اعرفوا مقام هذا المقام الأعلى وقولوا لك الحمد يا مالك الأسماء بما أيدتنا على ذكرك وثنائك وقربتنا اليك نسئلك يا سراج بحر بيانك واشراقات شمس عطائك بأن تؤيدنا على الاستقامة على اعطيتنا بجودك انك انت اكرم الأكرمين وارحم الراحمين

يا محمد كريم ان احمد الله بما زينّ رأسك بتاج الاقبال وعرّفك من احتجب عنه اكثر الخلق انه ولي المقبلين انا رأينا اقبالك اقبلنا اليك ووجدنا عرف جنتك ذكرناك بيانا في البريه انه يسمع ويرى وهو السميع البصير ان افرح بذكري اياك ثم احفظ هذا المقام بهذا الاسم المهيمن على من في السموات والأرضين اياك ان تمنعك شئ عن الله دع القوم وما عندهم متبتلا الى الفرد الخبير كذلك جرى من قلمي الأعلى كوثر الحيوان لمن اخذ وشرب ويل للتاركين ان يا ليسان الارادة انا منحنا ان نذكر من يكتب اياك بكتبك وثنى تحمد يا سشم بذكر اذ ظهر سحبت له الأذكار انك اذا وجدت عرف بياني وقرئت بآياتي التي نزلت من ملكوتي قم وقل لك الحمد يا مولى العالم ولك الثنا يا مالك الأسماء اشهد ان بكتبك ظهر الاسم المكنون والسر المخزون الذي كان مستورا عن العيون في اهل الأزمان وبك ظهرت اسرار الكتب وثبتت رايات انك انت الله على الأعلام بسلطانك يا مالك الوجود وسلطان الغيب والشهود بأنوار وجهك وظهورات سلطنتك بأن تؤيدنا في كل الأحوال على الاستقامة على هذا الأمر الذي به زخرفت الجبال ثم اذكر يا ليسان من سمى اسمه ليشكر ربه مالك الأنام انا نوصيه واوليائي بالأمانة والديانة والصدق والوفاء



وبما يظهر به شان الانسان في الأكوان طوبى لك بما ذكرت من قلمي الأعلى وفزت بأثر صنعت عنه الأبصار يا محمد باسم ان استمع الندآء من شطر مكانه انه لا اله الا انا المقتدر العزيز المختار قد ارسلنا الرسل وانزلنا الكتب فصلنا من عندنا وانا العزيز الفضال انا ذكرناك من قبل في هذا الحين ان افرح بذكرنا ربك الذي به اخذت الزلازل الكبرا البلاد الا من تمسك بعروة الله مولى الأنام ان اقتص اثر من قد خلا ربك سوف يفنى من على الأرض ويبقى لك ثمر التي من قلمي الأعلى وانا العزيز العلام ان يا قلم قم على خدمة امر مالك القدم ثم اذكر من شطر منظري الأنور عبدي الذي سمي قبل الكبرا قد قام على خدمة امري ونطق بثنائي وفاز بلقاي وحضر بما نطق بلسان عظمتي في ملكوتي وانا انا طبق الصادق الأمين يا علي قبل الكبرا ان المظلوم قد ذكرك مرة في السجن الأعظم واخرى في قصر نيه يا بادي التوفيق وهستوي قد استوى على عرش اسمي العظيم

طوبى لك بما ايدك الله على خدمة امره وذكرك من احتجب وقام على نصرة امري البديع سمعنا ذكرك ذكرناك ورأينا توجهك ناديناك من شطر الطور بلا مقطع عرفه دوام اسم ربك القديم ايها المشرق من افق سمآء بياني عليك وعلى اخوتك الذين وافقوا اعلاوة ندائي وشربوا رحيق حبي وعلى كل صابر ثابت مستقيم وتذكرني في هذا المقام من سمى محمد ليجذبه ذكر ربه الى مقام لا يراه فيه الا الله العزيز الحميد يا محمد طوبى لك وللذين كسروا اصنام الأوهام وفزعوا اليهم باذن الربيع الأكرم انا ذكرنا الذين آمنوا بالله في الليالي والأيام بشره بذلك كل منصف عليم اياك ان تحزنك مشورات الأمور عما قدر لك مستقبلا الا بما ترى بك اليوم الذين قد ورد علينا من جنود الأعداء يا صاح بالسجاف بفاح بالروح والأمين مرة بعد اخرى

Provided by the Aman Library

وقائم الميقات اخرج منها وسافر الى ان فازت ارض الزوراء بقدوم ربك رب
العالمين ثم اخرج منها الى ان دخلنا المدينة البكيرة ومنها الى ارض السر ومنها الى بيت الله
العظيم ومن بعد الأمر سيبدئكم ويعيدكم ويصير لو نذكر ما كان في قلوب الأعداء وما ارادوا
لنوح فلك المشكى ان تربك لهو العليم الخبير لا يعزب عن علمه من مثقال يشهد ويرى وهو
الذاكر السميع المجيب ان يا ملأ البيان بمرك مالك القدم بأن تذكر احبائه واولياءه الذين ترى من
وجوههم نضرة الرحمن ومن اخلاقهم ما يرتفع به امر الله المهيمن القيوم يا علي قبل اكبر انا نحبك
بالعمل بما انزله الله في كتابه ان تربك لهو الحق علام الغيوب قد خلق العالم لآياتي ولكن
القوم اكثرهم لا يفقهون قد نبذوا كتاب الله من ورائهم متمسكين بما عند مشارق الظنون
الذين كفروا بآيات الله وجادلوا بها وامرضوا من الوجود اذا شرق من هذا الأفق الذي
جعله الله مطلع النور وفجر الظهور ان فاذكر القائم الذي اقبل واجاب مولاه اذ ارتفع النداء نسئل الله
بأن يؤيده على الاستقامة على هذا الأمر المحتوم يا قاسم ان تربك ينادي بك خلف
الحجر وينذرك بما لا يحيط به رأيي ان افرح وقل لك الحمد يا مالك الغيب والشهود طوبى
لمن فاز به كما انه في بابه انه من اعلى الخلق في لوح مسطور تمسك بعروة عناية تربك
وقل لا تمسكك بما لا يجري عليك وانجم سماء رضائك واشراقات انوار شمس عطائك
بان تجعلني مؤيدا على الاستقامة على هذا الامر الذي به اضطربت الأفئدة والقلوب
يا محمد قبل رضا انا انزلنا الآيات واظهرنا الأمر والقوم اكثرهم بآياتي لا يشعرون قل انزلا
يمشي في طرقكم ولا تتبع ما عندكم قد ظهر ما حق وبدا العروة الوثقى والصراط الممدود ينبغي لكل



نفس ان يتمسك بها ان له الأمر من قبل ومن بعد لا اله الا هو المقتدر القهار سبحان ما كان وما يكون
يا زين العابدين خذ هذا الكتاب بالمبين بقوة من عندنا ايأك ان تمسك مشوشات الخلق
من الحق ضع ما عند القوم وخذ ما امرت به من لدى الله مالك الوجود كذلك تحركت اقلام
البيان بارادة ربك مالك الأسماء ولكن اكثر الناس لا يفقهون قد اعرضوا عن الحق
مقبلين الى مظاهر الأوهام والظنون ان يا ملأ الأعلى ان اذكرن حتى يحمد رضا
الذي اقبل الى الأفق الاعلى طوبى له ولأخيه الذي اقبل الى الوجه وشرب رحيق البيان
من ايادي مختار ربه العزيز المحبوب يا محمد قبل رضا قد ذكرك ذكر لدى المظلوم ونزل
لك ما يهدي العباد الى مقام لا تصور ان افرح بذكري اياك وقل لك الحمد يا من ذكرتني
في سجنك الأعظم وبدار متي الابية اذ اك المحمود طوبى لبيتك بما ارتفع فيه ذكر الله انا نكبر
من هذا المقام عليك وعلى اخيك وبشركما برحمة سبقت الوجود البهاء الذي
اللائح من افق عنايتي عليكما وعلى الذين سرعوا بأسمي القيوم حتى الختوم واذكر ابك
الذي كان مستمسكا بذيل محبة الله وناطقا بثنائه ربه الا انه من اهل هذا المقام في لوح
محفوظ لعمر الله لا يعادل بهذا الذكر ما في العالم ولكن القوم اكثرهم لا يفقهون يا محمد رضا
ان اقتصر الأمر على تبليغ امر ربك وذكره من عباده سوف تمنى الدنيا وما فيها وينبغي
كل على فاز بطراز القبول ايأك ان تحزنك مسطورة الأمراء او تمسك حجابات العلماء
الذين نقضوا ميثاق الله وعهده وكفروا بآياته اذ نزلت من سماء ارادة ربك مالك
الملكوت يا حسين يذكرك المظلوم من سجن السجن ويعوك بالصبر والاصطبار في هذا

الأمر انّه هی به تزلزلت ارکان کلّ مشرک مردود قم علی خدمة الأمر بالقیام لا تزعزعه ضوضآء العباد الی
ربّک ذکرک و هو اکمال صراط الممدود قد ورد علیک ما ورد علینا بما اکتسبت ایدیکم انّ ربّک لهو
الغفور الکریم کذلک نزّلنا علیک من عنده ما کتب کمثل نمّلک بجبل فی نهایة ربّک و قد لک الحمد یا الهی بما خلقتنی و ربّیتنی و ذکرتنی فی مقامک المحمود
اسئلک بنفحات وحیک و انوار وجهک بان تجعلنی ثابتا علی امرک انک انت المهیمن علی القیّوم
و فی قبضتک زمام الممکن یا غلام قبل رضا قد اشرق من افق اسمی الأبهی بالاتحاد و الأرض و السمآء
یشهد بذلک من عنده ام الکتاب طوبی لمن نطق بذکری و فاز بثنائی و قام علی خدمة امری الذی
خضعت لأعناق هذا یوم فیه اشرقت شموس العلم الله و مسلوا من القلم الأعلی فی الزبر و الألواح
ان اعرف هذا المقام الأعلی انّه ذکرک یا بیبی فی الملک بدوام اسمی المهیمن علی الأسمآء یا علی قبل رضا انا
رأینا اقبالک و سمعنا ذکرک یا بیبی آیاتک جنابک نزّلت خضعت لها الآیات ان اشکر الله بما جعلک مؤیّدا ٢ اقبلنا الیک
علی أقبال و ذکرک من افق شهرت فیه الأنوار کن قائما علی خدمة الأمر و ناطقا بثنآئی فی
اللیالی و الأیام یا عباس یذکرک ربّ الناس و یدعوک الی نبراس اوقده بید القدرة بین
البریّة ان ربّک لهو العزیز المختار بفضل یا بیبی آ و یحکم ما یرید من قال لم و بم کبر بنبه ربّ الأرباب
قد اخبرنا الکلّ بأن تتبع آیات التی فی الأشطار اذ کان النور مشرقا من افق العراق و فی ارض السرّ فی
هذا المقام الذی سمّی بالأسمآء الحسنی من لدی الله مالک الایجاد نسئل الله بأن یحفظک و
اولیائه من شرّ الذین یبدّلون فی الله بعد ما اتیاحه الله و اتیاحه و یدعون الناس الیهم و ما هم الا
الا فی ضلال یا داوری یذکرک من بهاء الی سمآء التسلیم و یعنی صبیک یا بیبی به ذکرک
بدوام اسمآء ربّک مولی الأنام ان الذی قام علی خدمة الأمر انه من اهل البهآء فی کتاب الله سمآء



واصحاب السفینة الحمرآء فی الزبر و الألواح کن متمسّکا بحبل الأیقان علی شأن لا یمنعک من فی الامکان
ان اشکر ربّک انه هی ذکرک و ایّدک الی ان اقبلت الی افقه الأعلی اذا عرض عنه اکثر العباد کن ناطقا
بثنآء ربّک و قائما علی ذکره فی اللیالی و الأیام کذلک زیّنا جبینک بطراز ذکر ربّک العزیز الوهّاب
یا ابا القاسم یذکرک مولی العالم فی السجن الأعظم لیبشّرک بما فی اشرقت منه انوار وجه ربّک
فالق الاصباح ان اشکر الله بما وفّقک و ایّدک و انزل لک ما ینقطع عرفه فی الکرّون و الأعصار
و تذکر من سمّی بعلی قبل اکبر من خطر منظری الأنور الذی یطوف حوله الفرد و حرس الأعلی و سکّان ملکوت سمآء
ان اشکره قل لک الحمد آیا مالک الوری و ملک البهآء یا من فی قبضتک زمام من فی الأرضین و السموات
کن ثابتا علی الأمر و حافظا بما امرت به فی ام الکتاب هذا یوم فیه نطق و تکلّم کتاب شیئی
و یقول انّی انا الله لا اله الا انا یا علی ان نصفک قوة الأفواج کبّر قم علی خدمة الأمر بقیام لا تزعزعک
شوکة الذین کفروا بالمبدء و المآب کذلک قدّرنا افق البیان بنیّر البرهان طوبی لمن اقبل و
ویل لکلّ معرض مرتاب یا محمّد قبل حسن ان المظلوم فی السجن یذکر الذین اقبلوا الی افقه
الأعلی و یوصیهم بما ترتفع به مقاماتهم عند الله مالک یوم التناد طوبی لسمع یسمع به الکلم
و لعین رأت ما منعت عنه العیون و الأبصار یا اسد الله ضع و خذ الأول بالآخر کذلک
و الثانی بالأول ما امرت به من لدی الله مالک الأدیان کذلک نطق لسان الوحی اذ کان المظلوم
بین ایدی الغجّار خذ کأس الرحیق باسم ربّک ثم اشرب منها بذکر الذی اظهر نفسه
الأرض و مرّت الجبال قل انا الرحیق هو آیاتی و ام الکتاب هو نفسی و الکتاب
لسانی الذی منه ظهرت الأسرار کذلک زیّنا سمآء العلم بأنجم دریات و انا المقتدر المختار

Provided by the Aman Library

يا محمد قبل باقر آتانو صيك واوليائي بما ينبغي لأيامي ولنسبتهم الى امري تعالى من ظهر بقدرة
وسلطان كن قائماً على الأمر على شأن لا تحجبك اشارات العلماء ولا شبهات المفتاحة
لا سطوة الأمراء ولا ثروة الأغنياء ان ربك يشهد ويسمع وهو بالأفق الأعلى وتنطق امام
وجه سدرة المنتهى طوبى لمن رأى وسمع اذكان بهيكل القدم مستوياً على عرش العظمة والاقتدار
يا محمد على قبل اكبر ان انصر ربك بالحكمة والبيان وبجنود الأعمال والأخلاق انا
انزلنا الآيات وظهرناها بالحق وانا المقتدر العزيز المتعال انا امرنا الكل بما يقربهم الى الله
يشهد بذلك من عنده ام الالواح وتذكر من شئت باسمك ليفرح ويكون من الشاكرين
قد حضرت لدى الوجه اليوم الذي فيه ينطق ملك الملك بانه لا اله الا انا المقتدر المتعال
اقبل الينا وتذكره في كتابي المبين ان شكر الله بهذا الفضل الأعظم ثم اذكره في كل حين
يا علي قبل اصغر بذكرك المظلوم من شطر سجنه الأكبر وبدعوك الى الاستقامة الكبرى التي بها
ارتفعت فرائض الورى اذا من شاء الله العزيز الحميد هذا يوم فيه يسمع نباح الكلاب
من الاشطار وعن ورائها قباع الخنازير طوبى لنفس ما منعتها ضوضاء القوم قامت
قاصعة بانها لملك الله الواحد الفرد العليم الخبير كذلك جرى من القلم الأعلى امر ربك
مسطر في كتاب الأسماء يشهد بذلك من عنده كتاب مبين بازين العابدين زين
رأسه بإكليل الايقان وبهيكل الطراز الاستقامة في هذا اليوم الذي فيه ترتفع كل
بنيان مشيد بكل قلب دار تعدت كل الفرائض من خشية الله اذا تى من سمائ الارادة
بسلطان مبين ضع ما عنده القوم متمسكاً بما عند الله ولا تكن من الغافلين تالله قد ظهر المستور



والكنز المكنون ونرى الناس من المعرضين قل اتقوا الله يا قوم ولا تتبعوا امراءكم ان اتبعوا من
يدعوكم الى الله ربكم يوم الدين طوبى لمن سمع النداء واجاب ربه العليم ويل من انكر حق الله و
اعرض عن الذي شهدت به كتب العالم وعن ورائها من ينطق في كل شأن انه لا اله الا انا الفرد الخبير
ان يا قلم اذكر من شئت بسبيد صادق ليجذبه ذكري الى ملكوت بياني وبقربه الى حديقة عنايتي انا نشهد
الكريم كن قائماً على خدمة الأمر وناطقاً بثنائي في كل حين سوف ينفخ باسمي في الصور اليوم ويحشر الناس
ما نزل من لدى الله المهيمن القيوم نمسك بحبل عنايته ربك وقل لك الحمد يا الهي بما اهتديتني الى نبأك
وهديتني الى سراطك وذكرتني اذ كنت منظوراً من بريتك اذن فاشهد بما شهدت وعن كتابك
المكنون اي رب اسئلك بنفحات وحيك وظهورات قدرتك والقلم الذي مرقى بانامك يا محبوب
خلقك بأن توفقني على خدمة امرك اقدام العلماء ولا امراء الناس عن التقرب اليك يا مولى قدرتك
لا اله الا انت المقتدر المهيمن العزيز الودود ان المظلوم اراد ان يذكر في التسعين من سمي بربه قبل
علي ليشكر الله رب الغيب والشهود انا قد سطرنا من سحاب البيان امطار العرفان طوبى لمن عرف
وفاز وويل لكل غافل محجوب اياك ان يمنعك ظلم كل ظالم وسطوة كل مشرك وانكار كل منكر
واعراض كل معرض اعرض عن الله رب الملك والملكوت طوبى لناطق قام وقال الله قد اراد
المقصود سلطان لا يمنعه جنود العالم ولا ضوضاء الذين كفروا بآيات ربه والمشهود قد اتى من
سماء القدرة رب الامكان وما يكون من الناس من اقبل وسمع واعترف ومنهم من
انكر واعرض الى ان كفر بالذي بذكره في الليالي والأيام يشهد بذلك من عنده كتاب محتوم
طوبى لمن ايقظته نسمات رحمتي واقامته ارياح عنايتي في ايامي وويل لكل فاجر مبتعد القلوب والأيام

Provided by the Afnan Library

عن مطلع العلوم يا علي بذكرك المظلوم ويأمرك بما ينبغي به ذكرك بدوام الملك والملكوت
بذا يوم فيه ينادي الظهور الله مذاتي مالك الظهور الذي بشرت به كتب الله العزيز المحبوب انا نوصيك
يا استقامة على هذا النبأ الأعظم الذي به استفرح الملأ الأعلى وناح آل مشرك مردود ان ياقيم الأعلى
ان محمد ومحمد نعم محمد ثم محمد علي من الذين حضرت اسمائهم امتثالاً الوجه ونزل لهم من ملكوت المشية
ما قرت به عين المقربين ان اعرفوا ما نزل لكم الله من فاز بذكري فاز بكل الخير ولكن القوم
اكثرهم من الغافلين ثم احفظوا امتاعكم باسم ربكم القوي الغالب القدير وقيام المعتدون
بالمرصاد ويمنعون الناس عن التوجه الى وجه الله رب العالمين ان الشيطان لبالمرصاد من حكم به
ما عند هم يشهد به ملك من ينطق في هذا الحين الملك لله الفرد الواحد العليم الخبير كذلك سبقت
انامل البرهان درج البيان فضلاً من لدى الله العزيز الحميد يا محمد قبل حسن ان استمع النداء
من شطر عكا انا سميت بالقبة البيضاء وبالارض المحشر في كتب الله مالك هذا اليوم البديع
من فاز بالأصغاء انه من ابل السفينة الحمراء التي جعلها الله مخصوصة لأهل البهاء انه لهو الفضال
الكريم ان افرح بذكري ثم اشكر ربك المهيمن على من في السموات والأرضين يا سيد قبل جواد
يذكرك مولى الأيجاد في المعاد ويبشرك بما قدر لمن اقبل الى الأفق الأعلى من لدى الله المقتدر
القديم ان اسمع ندائي سمع واعترف انه من ابل المنظر الكريم ايا كان تخترقك نشرات الخلق
اذ حجبك اشارات المعرضين الذين يصعدون على المنابر وينكرون ظهور الله وآياته الا
انهم من الأخسرين اولئك يمنعون الأيمان وكانوا ان يسئل الله في الليالي والأيام
بظهور هذا الأمر الذي كان مذكوراً في الفرقان والتوراة والأنجيل فلما اتى الوعد وظهر المكنون



افترا عليه بظلم لا يعادله ظلم العالم يشهد بذلك من عنده كتاب من الله ولوح نزل فيه ما
لا اطلع به الا من ينطق انه لا اله الا انا الفرد الواحد العزيز الحكيم كذلك تحرك قلم المظلوم
في السجن الأعظم اذا حاطته الأحزان من كل الجهات بما اكتسبت ايدي المشركين الذين
اعرضوا عن الوجه اذا اشرق من افق الظهور الا انهم من الخاسرين يا محمد قبل جواد فداتي
يوم الأصفاء والقوم اكثرهم لا يسمعون واني يوم القيام وهم قاعدون قد ظهر العالم
لهذا الظهور والناس هم لا يفقهون آنا نعرفهم الى الجنة العليا وهم يرفوننا الى النار
كذلك سولت لهم انفسهم وهم لا يشعرون طوبى لوجه اعرض عنهم مقبلاً الى الله المهيمن القيوم
تمسك بالعروة الوثقى وتشبث بذيل الله المقتدر العزيز الودود يا جمالي قد تضرع اليك
لدى المظلوم وتحرك على ذكرك قلم الله الأعلى ان اعرف هذا المقام ثم اشكر ربك
مالك الوجود فداتي من كان موعوداً وظهر من كان مستوراً وبزر من كان مكنوناً يشهد
بذلك من كسر بقدرة ربه اصنام الأوهام والظنون انك اذا فزت بآياتي ووجدت
عرف ضياتي قم وقل لك الحمد يا من بذكرك ارتعدت فرائص الجهلاء وتضعضعت افئدة
الذين كفروا باليوم الموعود يا رضا بعد محمد هل تعرف من بذكرك لعمر الله الفرد الواحد آذى
كان مقصد الأنبياء والأصفياء ومشرق ارادة ربك لك اجبردت فداتي من الذي
من صعد اليها ويشهد لي امام وجهي والقوم هم لا يسمعون قد شهد محمد رسول الله لهذا
النبأ الأعظم والكليم بنادي ويقول يا سدة فداتي نزل التوراة والأنجيل والزبور يا قدتم
ثغر العالم من عرف بياني طوبى لمن وجد وويل لكل غافل محجوب هذا يوم فيه فتحت

ابواب الجود والكرم على وجوه الأمم وهم اعرضوا وكفروا بسبحان الله وحجته الا انهم هم الخاسرون
قد أحاطه الاصنام لنفسها ارباما من دون الله الا انهم لا يشعرون ان يا ملأ الأعلى ان ذكر من سمّى
بسيد علي ليصرخ بذكر الله العزيز العليم طوبى لمن سمع النداء وذكر في الورقاء ونزل لك
ما لا تعادله الأشياء ان ربك لهو الغفور الكريم آياك ان يمنعك شيء من الأشياء قد فتح
الفتاح باسم فائق الاصباح واذا اقترنت به قم وقل لبيك الله قد فزت بما كان في كتاب الله رب
العالمين طوبى لمن سبق فتقرب الى الوطن الأعلى والمقر توجه الى البحر الغفار والمرتفع مشرك مطلع
الشفاء الذي في من السماء سلطان مبين يا ملأ الأرض ان استمعوا ندائه هذا المظلوم الغريب الذي
سجن وطرد ونفي بلاد ما الناس الى الله الفرد الخبير ان استمعوا في هذا الحين ملكا الروح من يمين عرش العظيم
يقول يا معشر السماء انتم فتحوا طرق الله وسبله وسهلوا عباده التقوا الرحمن ولا تسلوا لوجه الله وجه الانصاف
فناع الاعتساف ولا تعلق السماء بريق السحاب سوف تقضي الأيام وترون انفسكم في موقف
السؤال بين يدي الله انتهى المتعال هذا يوم فيه صاحت الصهيون وبشرت الكل بحديقة المعاني
التي نزلت من السماء امجد لا تنكره الا كل فاجر مرتاب هذا ما نزل في لوح آخر لأحد يدي وانا
المنزل المختار يا معشر الفقراء تا تيه نوح الفرد دس من ظلكم والأصفياء بما ورد علينا من بأسكم
الذين تمسكوا بكم من دون بينة وبرهان ان انظروا ثم اذكروا ما فعلتم من قبل بأولياء الله وأصفيائه
الذين بهم انار افق العالم وماج بحر العلم وبهم نصبت رايات التوحيد على الاتلال يا محمد قبل جعفر
بذكر الله من شطره وبه يمسك الأستقامة على هذا الأمر الذي بشرت بعظمته السن الأنبياء
والأصفياء ورد خيشت عنه ظهوره الأعناق تمسك بما تر تفع به امر الله ثم اذكره في الشرق



والأشراق انا نرضى لكل شأن ما لا تعادله كتب العالم شهد بذلك ام الكتاب يا محمد
قبل جعفر ان استمع نداء المظلوم الذي نوح في قبضة وصيح في سجنه وينادي بلسانه ويكتب من قلمه
ويشير بأنامله ليقترب الناس الى الأفق الأعلى المقام الذي قصده خاتم الأنبياء ومولى الأصفياء
تعالى من ظهر ودعا الخلق الى مشرق الآيات وذكرني آخر القوم اما الذي آمن بآياته وآياته
واقبل اذا عرض عنه اكثر العباد يا ايها الطائف حول امري والناظر الى وجهي والناطق
بثنائي والطائر في هوائي قد ذكرنا الذين ذكرت اسمائهم في كتابك وذريتهم مبشرا لبيان
في الأمكان تعالى الرحمن مشرق هذا الفضل ومعطي هذا المقام كثير من قبل علي وجوههم ثم ذكرتهم
بما نزل من سماء ضايقي وبشرتهم برحمتي التي سبقت الممكنات البهاء المشرق من افق
سمائي فضلي عليك وعلى من معك وسيع ذكرك في هذا الأمر الذي زلت اقدام

الا من شاء الله مالك الأنام

مقالمه شد
مضمن تضرع وزاري

محبوب حقيقي حضرت ورقاء عليه بهاء الله الأبهى ملاحظه فرمايند

بسم ربنا الأقدس الأعظم الأجل الأبهى

حمد مقدس از مايشهد وري مالك ارض وسما را لايق وسزاست كه بجز قدرتش غالبه قاهر قوتي هر
قلم اعلى وخزائنش سزاوار افيده وقلوب ولي الألباب را فتح فرمود وعالم مرده را حيات تازه
بخشيد كلما متفكر الوجود في وجوده ومنعته وسلطانه وما ظهر من عنده وآياته وبيناته يقين نفسه
متحيرا حيرت اندر حيرت من غير جنود مصفوفه وسحاب ظاهره واسلحه نافذه از اول ايام
تا حين باستقامتيكه اركان عالم از آن مضطرب كل را بما اراده الله يأبى الندا دعوت فرمود

تا انکه نور امر از افق هر بلدی علی قدر مقدر و در شرق و مساطع جنت عظمته و جبل سلطانه لا اله الا هو
سبحانک یا اله الممکنات و مربی الموجودات اسئلک بقدرتک التی استضعف عندها ظهورات قدرة
العالم و قوة الامم بان تؤید اولیائک علی استقامة تضطرب بها افئدة العالم و علی آرائهم ایرب
ترمیم حالوا بینک و بین عبادک قد تمنعوهم عن فرات رحمتک و بحر قربک ایرب اسئلک بحبک
الذی احاط من فی ملکک و بصیائهم و بالذین من فی البلاد و اخرجهم بان تؤید خلقک علی الاقبال
الیک و التمسک بحبل عطائک و التشبث بذیل رحمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله
الا انت القوی القدیر و بعد یا محبوب فؤادی و مستطهای عالی متواتر و متوالی رسید الیکه
حروف ناقش مفرح قلوب و کلمات مبشر نفوس نامهای اولیای الهی فی الحقیقه در تبیان آیه دریای
اکبرات از برای عالم وجود و منور ادراک کرم است یا بین عباد و رایت ذکرات لمن فی البلاد
چه که مزین بودند بنعوت حب محبوبنا و محبوبکم و محبوب من فی السموات و الارض و هر یک بکنوز
فائزه و جواب نازل و لکن شئون اعظم که نزد انمحبوب معلوم و مشهود است بسبب و علت تاخیر اجوبه گشته
و این فقره نزد آن محبوب واضح و مبرهن است حین عرض اشراقات انوار آفتاب عنایت ربانی
ظاهر که این عبد فی الحقیقه از تحریر آن در آن حین عاجز روحی لعنایته الفداء و لنه کره الفداء و
لشفقته الفداء و لکن این عبد من قبل جواب مستحفظ انمحبوب را شروع نمود از حق تا بیه میطلبم
برا رسال آن بزودی و حال که بیست و پنجم شهر ربیع الاول است و مستحفظ جدید حالی که تاریخ
آن یا نزد هم صفر بود رسید لله الحمد قلب را مجذوب و روح را مسرور نمود از بهجتش اثر کلی ظاهر
و بعد از مطالعه و مشاهده قصد مقام مالک اسماء و فاطر سماء نمود تلقاء وجه عرض شد و بشرف



اصغا فائز گشت قول الرب تعالی و تقدس هو الناطق فی ملکوت البیان یا وقا سدرة منتهی
و قلب فردوس اعلی یا بنجمه علیا ناطق یا ملأ الارض قد فتح باب السماء و اتی مالک ملکوت الاسماء صغوا
عنه کم و خذوا ما عنده انا کم ان تتعوا انفسکم عن ظهوره و بروزه و سلطانه سوف یحیط امره العالم من فی
العالم و ینادی المناد من الشطر الابین الملک لله الواحد المهیمن القیوم المختار علوی از برای نفسیکه فائز شده
و عمل نموده و دوبل الکرة فاز فوز عظیم مربع یا وقا علیک بهائی و عنایتی قد ذکرناک بما سطع منه النور و اضاء
من هذا علیک و انا المفضال الکریم ته الحمد باستقامت فائزی و بذکر دوستان مشغول بحوض ها بر
نور لائح آیات نازل بیانات باهر مکلم طور بر عرش ظهور مستوی و مصریر قلم و صفیف سدره مرتفع
و لکن القوم فی ضلال مبین بگوای عباد خود را محروم منمایید عنقریب کل بتبیان الیک یشهد الله العلیم
ناطق و بر جنبانی ساقه فضلک یا محبوب العارفین ذاکر جهد نمایید شاید از خزائن قسم اعلی قسمت
بریه و نصیب بردارید در جمیع ادوار لئالی حکمت و بیان از او ظاهر آیا کم ان تجعلوا انفسکم من
المحرومین او لیای آن ارض طرا از قبل مظلوم تکبیر برسان آنانند که ما را بینایی و ذکر نمودیم آیاتی و
بشارتی بفضل الله ی احاطه من فی الملک و الملکوت الهها ء المشرق من افق سماء مکلم طور علیک
و علی من معک و بیمن قولک فی هذا الامر المبرم الحکیم و التسبا العظیم الاتقی فی تحیته لسان
متغیر که بیمن ان شکر گوید و چگونه از عهده برآید اگر جمیع مشاهیر کتیب عالم انها و ثمرات اشجار و اوراق اشجار
کل لسان شوند از عهده برنیایند و این عبد از قبل انمحبوب با کمال عجز شکر نموده و مینماید و چون اذن فرموده
البته بقبول مقرون و بطراز فضل منور است و عریضه جناب آقا میرزا عبد الفتاح خ حلیه بها ء الله در ساحت
امنع اقدس اعلی عرض شد و یک لوح امنع اقدس از سماء مشیت محضر مبارکشان نازل انشاء الله زود تر

معانی کلمات الهی بهوشنده و بنوشانند و بنا رسد و مشتمل شوند اشتعایکه اعراض و اعتراض و انقلاب
وحوادث و شبهات و اشارات او را خاموش نماید امیدوارم قدرت ایشان تکبیر و سلام برسانم
و از حق جل جلاله از برای ایشان تأیید مطلبم را تمنا نمود المقتدر القدیر و بالاجابة جدیر و بهم القول
بانه لا اله الا هو المهیمن القیوم و هو الحق علام الغیوب اولیای آن ارض را مطرا تکبیر و ثنا و سلام عرض
مینمایم و از برای کل مسئلیم آنچه را که سبب اصلاح عالم و تربیت امم است ایده ست بجنود تأییدهای
متتابعه و ارسال شود البشارة والله گرد و آشنا علی حضرتکم و علی من معکم و یسمع قولکم فی امر ربنا و ربکم رب
العرش العظیم در سنه اکبر تی الفیح خ ادم ۲۹ شهر ربیع الاولی سنه ۱۳۰۱ متشرفه

ت محبوب روح و فواد حضرت ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم الهی الهی

ایام ایام فرح جدید است چه که در مدینه عشاق عاشق بجام دل رسید و بما هو المحبوب فائز گشت
اگرچه در گیهان مقام حزن و مرثیه نبوده است چه که مشاهده و شنود عطش طالبین الی حین ساکن نشده در
هر یوم در لهیب تازه و شعله بی اندازه عاشقیه شنوند ولکن چون قصد وطن اعلی نمود و
عاشق اراده خدا فرمود و بجمال مبدا و محبت از کاس فنای سبیل مولی البقاء نوشید لو نشید لنکه
ملائکه مقربین و کروبین بنیاحا مرتبا گشتند و از ورا ء حجبات لسان عظمت در عرش جلال بجکه
فیما بینها له ناطق ایمقام مقام فرح اکبر و سرور اعظم است چه که عاشقی از مدینه عشاق فائز شده
باینکه که منتهی آمال را بعین و مقربین بوده و در این ایام عریضه بحضور مالک انام بذکرش معطر و بنور بیان منور
ایکاش این کمال نصیب میشد و عنایتش عطا میفرمود آنچه را که مخلصین و متقربین عطا فرموده له الحمد و الشکر



و له الشکر و الثناء لا اله الا هو العلی الابهی یا محبوب فؤادی و بهجة قلبی دستخط حضرت عالی بشارة
شکوفه ریح روحانی از سدره لوح رسیده و مشاهده گشت کوثر محبت الله از هر کلمه آن جاری چه که حرف
انقطاع و منوس محبت مولی العالم و مالک القدم از آن منفتح و منفجر نسئل الله ان یوفقکم و
خزینه حکمه التی منها ظهرا قدرت بالعیون و تموزت به القلوب و بعد از ملاحظه و فرائت قصد
افق اعلی نموده امام وجه بعد از اذن عرض شد قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک بهائی و عنایتی
و محبتی این ایام ایام دیگر است چه که عرف استقامت عالم را احاطه نموده و مسک بیان مجدد
از سدره بیان معطر و عالمیان متضوع گشته عاشقان از شوق در گریز سر و منجذبان از فرقه دیگر
نسیم فجر ظهور را مژده نموده بر ندای آخره و جذبه اخری در ترقی اعلی و خشه الهی این نغمه در مقامی مرتفع
عالم و منفتح امم است در این مقام لسان فضل بایکلمه علیا ناطق ثمره مبارکه قصد سدره منتهی
نمود و در قلوب اراده فرد و سر اعلی کلمه مبارکه کتب علیکم الکتاب راجع و ندای قد ظهر الحق
بسدره طور دارد ایمقام را بیان باحد برنیاید و بلسر ادراک در این هوا طیران نکند انچه ذکر
شد رشحی است از بحر محبت الله و در مقام دیگر لسان عظمت باین کلمه ناطق یا ورقا علیک
بهائی و عنایتی ان الشعبان فاغرفاه و یبتلعونه سبحان الله مقام بمقامی رسیده که عدل ظلم
نماید و صبر مخنوق شده و اصطبار بر حیرت نموده و لکن این قصه ها و ظلمها ی لاتحصی سبب و علت
ظهور عدل کبراست و این احزان دار دیعت فرح اعظم صاحبان بصر مشاهده مینمایند
و نفوس مقبله ادراک میکنند سوف یظهر الله الارض من دنس هولاء انه هو المقتدر القدیر ذکر خیرة
والاولی نامه جناب الف حاجیه بهائی و عنایتی باصفهان فرستاده گشت و محافظ مظلوم در حرف

محبوب بآن متوجه لازال نداش بساحت حضرت مقصود فائز عنایت کبری و موهبت عظمی ظاهر
فرمود از برای ایشان آنچه را که وصفش از امداد و قلم و ورق خارج است مخصوص ایشان اشجار
منیفه لطیفه غرس شده چه مقدار از عباد که از اوائل ایام و بدو اراده بنصرت و نور دین
و بآن فائز گشتند و ایشان اراده نمودند و فائز گشتند و در سینه آنچه که از آن مقربین و رجای
مخلصین بوده یا ورقا قلم اعلی شهادت داده و میدهد فکر فی عنایة الله و رحمته و فضل لک
الحمد یا مقصود العالم و لک الثنا که یا مولی الاسماء و لک البهاء که یا محبوب من فی
السموات و الارضین اولیای این امر از قبل مظلوم بکبیر ریسان و بنفحات آیات منزله
مرقومه از شمال حزن بیمین فرح جذب نمائی تا تو بحبل لنفور الرحیم و هو العلیم الحکیم قد حضر
العبد الحاضر امام الوجه و عرض فی الحضور ما نادیت به الله رب المجد و مالک الوجود بربی
لسانک بما اقر و لقلبک بما اعترف و لتحبک بما اقبل نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤید کل
علی اعلاء امره و اظهار ما منع عنه من فی البلاد عالم متحیر از این قوم غافل در هر حین ندا نماید
بشنوایه و خبر میدهد هر و بنماید مع ذلک کل محجوب و غافل الا من شاء الله اولیای حق باید
امروز بجمال صبر و اصطبار در سکون و وقار بنصرت حق مشغول شوند و آنچه سزاوار است
عامل قل لعمر الله الیوم بریحی است که قرون و اعصار نزد ظهورش خاضع و ساجد یا اولیاء
و حزبه جهد نمائید که شاید اهل قبور را از حق محترم برانگیزانید امروز روز قیام است بقعود
و لکن قیام بحکمت و بیان است طوبی از برای نفسیکه باسم حق جل جلاله از کوثر بیانش ظاهر
و باطن را از خبائث زمان و ادناس مقدسش نمود و بقلب پاک بشطر الله اقبال کرد او اگر در زندان باشد



عند الله قائم و مشتاق و گویاست چه که جمیع ارکان و اعضا و شعرات شش بحبت حق ناطق شده و از
فضل و عنایتش قوت اخذ نموده و بر خدمت ایستاده این قیام را اضر عالم منع نکنند و
این اسرار را جز اهل امکان از بیان باز ندارد امام وجوه فرموده و میفرماید قد اتی الیوم و القوم
فی نوم عجیب که ادراک افئدتش ضیاءها و نورها و لهبها و اشعة الواحه و النعم آثاره اما
بگیرد فی هذا الحین من شطر السجن علی اولیائی الذین و صفهم الرحمن فی الفرقان عباد مکرمون لا یسبقونه
بالقول و هم بامره یعملون و بما ازداد الرحمن فی هذا الحین اولئک عباد لا تضعفهم قوة العالم
و لا تمنعهم جنود الامم یفعل ما یرید و هو المقتدر العزیز الحمید البهاء و المشرق من افق
سمائی و الموج الظاهر من بحر عنایتی و النور اللائح من افق غربی علیک و علی اولیائی هنالک
و علی کل ثابت مستقیم لا اله الا هو لفرد الواحد العلیم الحکیم انتهی سبحان الله چه بیانات
بیان مالک ایجاد و متحرک و منجذب و مسرور و لکن انام کل محروم الا من شاء ربنا و رب العرش
و الثری جمیع عالم و احزاب امم از حق جل جلاله سائل و آمل که آنان بجذبه مبارکه عبدی و یا کلوا
که عرف نسبت از آن متضوع آیه بوده و هستند و این ایام که در هر حین کلمه مبارکه عبدی و دقی
و فری و المتوجه الی النور وجهی و یا حبیبی و مرمری انها ینبغی الصفات ندارند چه که از بحر انسانی
محدود و از مشاهده انوار ملکوت ممنوع مصباح عنایت امام وجوه روشن و منیر و نجبات
انوار آفتاب حقیقت از هر افقی ظاهر و مشهود جمیع عنایات الهی و عطایای صمدانیه را گذارده و
بآسمان عینیه مشغول و هم را از برای خود سراج افئده نموده اند وطن را اعلاج استقامت الله
العظیم از اعمال آن نفوس غافله و عقاید آن شرذمه مردوده زود است که به اقتدار و صولت

Provided by the Afnan Library

کشف نماید و حجابات را از میان بردارد انچنین مرضین بعضالی مبتلا که شبه آن را کوش نشنیده باشد
مثل این ایام البته بسیج محبوب رسیده در ارض صاد این ذنب چه کرده و چه میکنند و بتسبیح اباه
فی الظلم والکفر والنفاق والاعتساف باری این خادم از حق جل جلاله مسئلت مینماید و عرض میکند
و میطلبد آنچه را که سبب کشف حجاب و ارتفاع سحابات ان ربنا هو القوی القدیر و
هو الغفور الواحد العزیز الجبار العظیم ایکه ذکر حبک شفاء نزیل علیه بهاء الله را فرمودند و چنین ارادات را
بعد از عرض استفتره در ساحت اقدسیه این کلمه مبارکه از لسان عظمت جاری و نازل قول الرب
تعالی وتقدس باز نزیل جلیل بهاء الله مالک العلل وآل وجهک شطر البیت ثم اقبل الیه
بانقطاع بتوجه ملک الموجودات که لک اشرق نیر البیان من افق اراده ربک الرحمن انه
هو السامع المجیب انا اذن لک فیما اردت فی سبیل الله ربک رب الارباب
قل لک الحمد یا الهی بما بدتنی واذنت لی ماسئلت من عطائک جودک وکرمک تشهد
ارکانی وجوارحی ظاهری وباطنی بانک انت الغفور الرحیم انتهی مقصد از عرض
شمس اذن از افق سماء مشیت الهی مشرق ولائح تعالیه وطوبی له این خادم مدت
او لیالی آن ارض طرا سلام و تکبیر میرساند و از کل سائل و آمل که از برایش از حق تأیید
طلب نمایند و توفیق بجویند ان ربنا هو المقتدر علی مایشاء یسمع ویری لا اله الا
هو السامع البصیر مخصوص زائرین علیهم بهاء الله یعنی نفوسی که بحضرت الف وحا
علیه بهاء الله الابهی فائز شدند الواح بدیعه منیعه نازل و بهریک بطراز ختم مالک یوم
الدین مزین و منور صد هزار ثنا در این مقام قلیل است بل اقل حسب الامر باید



بحکمت تمسک نمود ناس هم جاهلند و هم غافل در هر صورت ما را لازم بحکمت الزم انتهی
فی الحقیقه جناب مخدوم مکرم حضرت حاجی علیه بهاء الله ابهی در ایام ظهور عمل نمودند آنچه را که کامل
عالم از آن محرومند این شهادتی است که این خادم مکرر باذن خود و انسان عظمت استماع نموده
عرض دیگر انکه فواتح الاشرف الاحضرت و لیعهد دولت الفت برحسب ظاهر اهل خون منعقد شده اند
و این موهبت و عنایت حق جل جلاله است در باره ایشان ایکاش حضرت نواب والا باین
فیض عظمی آگاه میشدند اگر کلی از امورین پاک طینت منصف عادل باین فقره ملهم شود و اظهار
دارد بسیار خوب است چه که بتوفیق و عنایتی که الی حین در باره ایشان شده آگاه میشوند و قدر
این نعمت عظمی و عطیه کبری را میدانند از حق تعالی شأنه میطلبم حضرت ایشان را از این ظلم مبین محفظ
فرماید انه علی کل شیء قدیر و بالاجابة جدیر این امر را باید نفسی از خبر این مرتب مؤید شود و بکوید انه
بلهم من بشاء ما یشاء و هو العلیم الخبیر سبب شهادت حضرت مسلوم علیه من کل بهاء ابهاه
و من کل سناء اسناه در ارض صاد در این ایام عدم فساد بوده چه که نفوسیکه اراده فساد داشتند
اراده ایشان طرد شد و بقبول فائز نگشت خود حق جل جلاله عالم است بر غایات و
عطایایش الحمد لله والثناء که قدامرالکل بالاصلاح و منعهم عن الفساد و بالبشارة الکبری و
صرم ظهور التقدیسیة و التبتیلیة کذلک انزله الله هو المقتدر علی مایشاء لا اله الا هو الحاکم العالم المهیمن القیوم ایکه
در باره دو کتاب مقدس ذکر شده بود ایشان مأمور بودند که جلدین را نزد آنحضرت بیاورند
و آنحضرت نسخ متعدده از آن بردارند و بعد حضرت الف و حا علیه بهاء الله ابهی و برکیب از
ثابتین مستقیمین اخذ نمایند آن دو مجلد در حضور قرائت شده و تصحیح فائز از قبل این ایام

نزد هر کس باشد باید محو نماید چه که صحیح نیست و اینکه ذکر جناب نقاشباشی علیه بهاء الله الابهی و
ارادهٔ ایشان را فرمودند در حساب منع اقدس عرض شد قوله تبارک و تعالی نعم ما اراد
این حین ایشان بسته الحمد لله امروز بحمد الله علی ایشان ایام وجه حاضر فی الحقیقة لاحد له است والی ابد الآباد در کتاب
الهی مخلد گشته و از دون سید جسیم معهود دیگر از کسان ابوالکمال و ابوالحسن را مخصوص آن جناب و
یک دو نفر از اولیا بخاطر دارد آنچه من غایة الله و فیضه الاعظم و عطائه الاکمل الامم البهاء من لدنا
علیه و علی بنته و صفیه و علی الذین یشهدون و یاسمهما تتقرب الی الله رب العرش العظیم معهود آن جائز
اگر زیاد شود محجوب نه و چنین معلوم است الحمد لله موفق شده و مؤید و همچنین طالبین و
فائزین بآن غصان سدرهٔ مبارکه روحی و ذراتی و کینونتی لتراب قدومهم الفداء بکمال
عنایت المحبوب را ذکر مینمایند و سلام و تکبیر میرسانند البهاء و آله کرة و الثناء علی
حضرتکم و علی من معکم و یسمع قولکم فی هذا الامر الاعظم العزیز المنیع خ ام ۲۷ ربیع الثانی ۱۳۰۶
منتخب بسته
سرور محترم جناب ورقا علیه ۶۰۰ بهاء محفوظ و در عدد صفحه فرائیه
هو الناظر القدس الاقدس الاعظم العلی الاعلی



الحمد لله المقدس عن الاسماء و المنزه عما یدرک بر اصل الانشاء، و لله تعالی عما یصفه اهل مدائن
البقاء، تعالی الذی شمر کل ذی علو بعلوه و دار تقاعه و کل ذی سمو بامتناعه و اجلاله و
کل ذی قدرة بسلطان عظمته و اقتداره و کل ذی تقدیس بعز تقدیسه و کل ذی تنزیه بجلال
تنزیهه و بذاتی مقام الذی یستوی سلطانه علی عرش الاسماء و تجلی نفس ظهوره علی عالم
الانشاء و الا این این و المقام الذی حقیقة الاذکار عاجزة عن التصور فی هواء ذکره و
کینونة الاوصاف مقطوع الانجاح مطروقة فی سبیل آثاره این مقام الاسماء و المنتهی الذی منه
التسبیح من ان منتهی الی ساحته و یستحی التنزیهان یقع فی مقام اشارته تعالی تعالی عما ذکره
الذاکرون و وصفه الواصفون و وحده الموحدون و عرفه العارفون قد انطق بیانی بعظمته
فی ملکوت نفسه سبحانه و تعالی عما یصفون نفسی لحکم القدار دستخط محضر تعالی که ظلم
ناقضای محبت و داد دراو مطوی و مکنون بود از طریق صدبار ارسال داشته بودند این
عبد بشاهده آن فائز گشت محضر اکه نسبت محبت فائز شد و ش محبته تهز از افق قلب
منیر طالع و مشرق اگرچه بسجعات غافلین و اشارات جاهلین جاهل است و لکن محمد
محبوب آفاق را که بوارق ابداع بهٔ و نفوس ثابته مستقیمه پرده های نور را سوخته و اسرار حقیقت
و تجلیات شمس ظهور عالم را احاطه نموده بشانیکه هر بی بصری گمراه نماید من غیر ستر و حجاب
انوار ساطعهٔ افق ظهور را مشاهده کند اگر نفسی الیوم محروم ماند این از احتجاب و عدم قبول او
بوده که نخواسته از بحر فیوضات نامتناهی الهی مرزوق گردد والا این ظهور اعظم و بشائی
ظاهر است که اقل من آن توقف از برای اهل عالم باقی نماند باری اگر ابنعبد بخواهد ذکر این
مقامات نماید شاید که این عریضه زسد چه که مسافرین بین جبین جاری نشد مرقوم فرموده بودند
که دو عریضه از این عبد رسیده ایشقدر المحبوب بداشتند که هر نفسی خاتم شده این عبد محنت داده
بیچوجه در این فقره قصور نشد تا حال نزاده از دو عریضه این عبد معروض داشته بنده ام
بآنمحبوب رسیده یا قسم دیگر شده و تقصیر شارحین سجن کما فی السابق باقی بر حسب ظاهر ساکن
و باطن آن کما قال الله در حرکت و انقلاب و همچنین سائرین متتابعاً سنزادهم حوالیاً زهم جمیع

Provided by the Afnan Library

جمات در هر یوم من شهر اذن وارد این عبده نجلت می برد که عرض نماید میدانم این مقدار
ایات محکمه مبرکه از سماء امر الهی در منی منتشره نازل شده چه حمل نمایند که من شهر اذن توجه می
کنند نسئل الله تعالی بان یوفقنا وینه کرنا بان لانا خذ امراته لهوا ولعبا وکنون من عباد
الذین هم بامره یعملون یکی از اشراقات حرکت باطنیه این ارض اکه دوران جناب استاد
باقر نجار علیه وعلیهما بهاء الله انفطار وانوار که بجهته آرد ترتیب داده بودند باقی اعلی صعود
نمودند در آن مرتبه اخری خصوصا کبری ظاهر فی الحقیقه خصوصا نیکه در اول ورود سجن اعظم اختیار بان
فرموده و بودند و بعد از سنین معدوده ظاهر گشت همان قسم آن یوم در آن یوم تجدید شد
این عبده یقین نمود اینکه جبال قدم لازال میفرمودند که هنوز انقلاب این ارض ساکن نشده و باطن آن
در حرکت است وعده الهی این بوده و ستنقضی شد بعد از وقوع حادثه مکرر احساس نمود که هنوز اضطراب
این ارض ساکن نشده معلوم شد که از بعد باید ظاهر شود مع انکه حال کامل راحت و رفاهیت از
برای اهل سجن مشهود است و مامورین بکمال دوستی و محبت اظهار مینمایند مع ذلک میفرمایند
هنوز ساکن نشده انه لهو العلیم الخبیر وانه لهو الغالب المقتدر العزیز القدیر مستدعی
از انحضرت اکه جمیع دوستان و اهالیان ان ارض را و همچنین جمیع منتسبین انحضرت را از
جانب این عبد فانی کثیرا بدیع منیع و عرض خضوع محض ابلاغ نمایند البهاء علی حضرتک وعلی
من معکم علی الذین آمنوا بالله المهیمن القیوم خ ادوم ۹ ذی قعده ۱۲۹۳ ت

سه بر مکرم جناب ورقا علیه ۶۶ الاثنی ملاحظه فرمایند

هو الله تعالی شانه العظمة والکبریاء



الحمد لله الذی تجلی علی الممکنات بالاسم الذی به استفرح الملأ الاعلی وطارت افئدة من فی السماء
وینطق العشاق وحی لسنکک الفداء آ وهدرت حمامة القدس علی السدرة المنتهی الملک لله الملکوت
ثم القدرة والالوهیت ثم ممالک الانشاء آ لانسکک الفداء یا سلطان الاسماء ثم نطق لسان العظمة
بین الجواء آ لله الحق قد اتی ما انجذبت به الذرات وانه لهو الذی لم یزل کنونا ما اقطع به الانفس
اللهم نسئلک علی من فی السموات والارضین اکه مسته الذی قد حمل البلاء رفعتا خجسته العلیا وبکیت
فرسکان من اهل الهوی واقبل اهل البهاء آ الذین نبذوا الدنیا واخذوا ما ینفعهم فی الاخرة وادوا
لله تعالی ربنا الکریم وتعالی فضله العمیم وتعالی یا تی کریم وما یوصف به وما ینعت به انه لهو الفرد
الذی کان مقدسا عن الافراد والمبین الذی کان منزها عن البیان نشهد ان ملکوت البیان
یطوف حوله وجبروت عند ظهوره یخضع عند ظهوره نشهد انه لا اله الا هو المقتدر العلی العظیم
نفسی لحبک الفداء آ دو مکتوب که از افق محبت انجناب اشراق نموده بود فرح بخش خاطر فانی گردید
ولکن چون مشعر بر بلایای وارده و رزایای متتابعه و مصائب متنازعه بود لسانی حزن
روی نمود که ذکر آن از قلم این حاجز بل از قلم هر محبی محال بوده و خواهد بود نسئل الله بان
یوفقکم و یؤیدکم فی کل الاحوال و یقدرکم ما هو خیر لکم انه لهو المقتدر القدیر اگرچه ذکر بلایای
انجناب سبب احزان لاتصیه شد ولکن حزن من قال کل مصیبة فی رشاک سرور وکل حزن
فی هواک فرح وکل بلاء فی حبک راحة وکل شدة فی بابک رخاء وکل سم فی نصرة امرک
درياق وکل مرّ فی نه تلک شهد فائق لعمر الله ذرة فی از آنچه بر انجناب وارد شده از صفحه
ابداع محو نشده و نخواهد شد هنیئا لک بما شربت کاس البلاء فی حب ربک مالک الاسماء

Provided by the Afnan Library

انشاء الله بعنایات الهیه عنقریب مطلع ذکر بریه و مصدر امور بدیعه خواهید بود انه لهو المقتدر
علی ما یشاء و بالاجابه لهو المؤید الخبیر و این عبد بکمال تاسف راه داشته چه که موفق بجواب آنجناب نشد
و این نه از اهمال و کسالت این عبد بوده بلکه از عدم وجود قاصدین شده در این ایام چون مجبورین
اعزین جناب آقا میرزا حیدر علی و جناب آقا میرزا محمد حسین علیهما بهاء الله الابهی عازم بودند بمراتب
عریضه جسارت رفت انشاء الله در کل احوال بالحکمة و البیان بذکر مقصود عالمیان ذاکر بشید
که شاید نفوس غافله میتهٔ بحیرهٔ حیوان توجه نمایند دیگر را احوالات این ارض نخواهید امورات عجیبهٔ
غریبه در آن حادث شده البته لسان مبارک خواهد رسید در جمیع الواح و صحف و زبر و کتب جمیع
احبای الهی را بآنچه عرض شد شاهد و گواهند مع ذلک اموری احداث شده که این عبد از ذکر آن حیا
مینماید قد کدر ذیل المنیر اگرچه رفع این امور بکلمه من عنده الله معلق است ولکن میزان این عبد از آن است
که باید اشعال این نفوس بمحال امانت و دیانت و صداقت باین ارض ظاهر شوند تا جمیع از تجلیات
شموس اقتطاع منور گردند چه که نفوسیکه الیوم فی الحقیقه باقی اعلی ناظرند و بذروه علیا واصل
مطالع صفات حسنه و مشارق اعمال طیبه و مصادر افعال رافیه مرتبه اند نسئل الله بان یوفقنا
علی ما یحب و یرضی در جمیع صباح و مساء لیالی و ایام ناظر اعلی بکمال رأفت و رحمت و شفقت
و عنایت باین دیار را با آنچه خیر است از برای خود ایشان دعوت مینماید مع ذلک اکثری غافل
و بهوا های خود مشغول باری این امور هم از شرایط حین است چه که وقتی این عبد از لسان قدس
استماع نمود که فرمودند اگر چه حق جل جلاله و عظم کبریائه ارض سجن را مبدل فرمود و باب آن را



مغلق نمود ولکن گاهی اصداقاتی در آن یافت میشود تا ذکر سجن و اشارات آن محو نشود ان فی ذلک
لآیات للعارفین اشهد کل ما نطق به لسان العظمة بنظر بالحق و لامره انه آیا میکه سورهٔ رئیس
نازل شد ذکر دولت علیه و مافعل و مایرد علیه مشاهده گشت بمثابه تحیر کرد که این چگونه واقع میشود
صدق الله العلی العظیم حال این ایام باید سورهٔ مبارکه را تلاوت نمود تا بر قدرت
و عظمت امر الهی اطلاع حاصل شود و کل شهادت دهند بانه لهو المقتدر العالم الخبیر الحکیم
و همچنین لوح پارس که ابدا نفسی در اک نمی نمود که امر باین بزرگی چگونه ظاهر میشود چنانچه بعضی
بخود این عبد ذکر نمود که هرگز گمان نمیرود دشمن نابینا بمون معزول شود دیگر تمام گردد ایامی گذشت
مگر آنکه آفتاب حکمة الهی اشراق نمود و آنچه در آیات نازل کلمه بکلمه و حرف بحرف ظاهر شده
و جمیع را مشاهده نمودند مع ذلک باز اکثری غافل و نائم بلکه میت بل خامده تر نمودند و این نبوده هم
در کل احوال ممنوع است از ذکر بعضی امور مستوره لو یأمرنی بکشفها لیشهدن انه الحق انه
لا اله الا هو المقتدر المتعالی العزیز العظیم عرض دیگر اینکه اگرچه این عبد نظر بعدم وجود قاصدین
در ارسال عرایض تأخیر نمود ولکن آنجناب هم مدتهاست که خبری از ایشان نرسیده و مع
آنکه حال از جمیع بلاد ایران راسا مکتوب با پوسته میآید انشاء الله بعد با برخلاف سابق هم
بنده بسبب زحمت نشوم و هم آنحضرت علت سرور عرض دیگر اینکه خدمت احبای الهی
یعنی نفوسی که از بحر محبت نوشیده اند و باقی غایت ناظر و متوجهند از قول این فانی تکبیر برسانید
و ذکر نمایند امروز روز ذکر الهی است و امروز روز خدمت و نصرت است وقت را از
دست نباید داد و مقصود از خدمت و نصرت ذکر حق است بحکمت و بیان که شاید بر بریت

مستقر قد عالم بر مثل کلمهٔ واحده مجتمع شوند و آن کلمه سبب تمامیت و تزئین کتاب ابداع گردد
بگو ای اوراق سدره گوش مترصد است که از هبوب ارياح ایام الهی صدای حرکت
و اهتزاز شما را اصغا نماید و مقصود از حرکت و اهتزاز کمان نزد که نزاع و فساد و جدال
لا و نفسه الحق این ظهور غیر ظهورات است و این ایام غیر ایام بايد اشراقات الله نفوس
مستقیمه مقدسه بالله بشانی ظاهر باشند که جمیع عالم از چشمه های شیرین محبت ایشان
و مودت ایشان تمتع برند و این چشمه ها چون باسم حق جاری شده باید از غیر بریده آن
ندای جانفزای آنهٔ المحبوب العالمین استماع شود ارض میعاد بیم که شاربان رحیق عرفانرا
لوم مؤثر فرماید تا جمیع ناس بالحق دعوت نمایند و سبب تشتت و اختلاف نشوند و
کتاب الله تمسک از قلم اعلی جاری شده بآن عامل گردند از خود بینی کفی الحقیقه
کفایت کنند و بذکر دوست مطلق مشغول شوند تا مشرکین مجال اعتراض
و اعتراض نیابند ای یاران من الیوم اختلاف سبب خیر امر الله بوده و خواهد بود
ضعوا انفسکم و فنوا و الله وحده کذلک امرکم محبوبکم الأبهی یشهد بذلک هذا العبد و
الذین اقروا و اعترفوا بآیة هو الله المقتدر العزیز الواحد العزیز الحمید و دیگر آنکه جمیع
طائفین و ناشرین محبت که هر کدام از کشوری آمده اند طراً بذکر آن جناب مشغول شده فی الحقیقه
رفیع قلب کبیر میرسانند انهٔ لهو السمیع العلیم البهاء ثم الکبریاء علی حضرتکم و من معکم و
الذین فازوا و استقوا بلقاء ربهم العزیز المنیع

خ ادم ف ۱۹۲ ج ۱ ۹۵ متابعه شد نش محمد حضرت



ی سرور معظم جناب حاجی ملا محمدی علیه بهاء الله بطرف انور مشرف فرمایند

بسم الله الأقدس الأمنع الأعظم الأجل الأبهی

الحمد لله الذی اظهر من نطفة ما ظهر بما ظهر فیها ظهر و لم یزل کان مقدساً عن ان یرقی الی
بساط قدسه ذکر الأکینین او یصعد الیه من الأنفس و الحدس فما تعلق بها اصحاب الحزبین فخاروا ان یشیر
العالم بالسر الأعظم قد انهمر الستر علی هرش التقدیس لیستمع الناس السر المکنون و الکنز المخزون الذی
ظهر علی هیکل الترجیع انه قد کان بساط تقدیسه مقدساً عن ذکر من فی الأبداع و انه ظهر الذی
لا یستدل فی الظاهر و لا فی الباطن الا بنفسه المهیمنة علی العالم و انه لو یذکر بالعظیم لا یذکر و هو لا سماء
فی الرتبة الأولی و به ظهر الألف القائم بین الحرفین و قضت بأظهر بالحرف الأول و تحقق
حرف الثانی اذاً انبسطت سماء اخری بعد انطواء سماء الأولی تبارک الذی ینطق فی
قطب الأبداع و ینادی من فی الأشراع فی کل الأحیان انه لا الاله الا هو المقتدر المتعالی العلیم
الحکیم
اصتلی و استلم علی اول بحر منه ظهرت لآلی و البیان و جواهر العلم و التبیان و اتوا
نور اشرق من افق کان مقدساً عن الآفاق و ما عرفه احد الا من انقطع عما سواه و فاز
بالمیثاق فی یوم التلاق و بعد قد شرفنا الخادم الفانی بکتاب حضرتکم الذی کان فرحنا
بثنا آیات الله و ذکره و وجدت منه ما تنصوعت به نفحات محبتکم و فوحات مودتکم فرأته الی ان
بلغت مقام الذی ناجیت به الله ربنا مالک الوری صعدت به الی الغایة القصوی مقر
عرش ربنا الأبهی و عرضت ما فیه لدی العرش اذاً ابتسم ثغر المحبوب و نطق بما یحیی به
کل الوجود من الغیب و الشهود و القی علی حضرتکم بعض ما خطفته لفحات ألطاف ربنا العلی الحکیم

عرض میشود آنچه از آیات منزلات، که بعد از عرض مناجات انجناب از سماء مشیت مالک اسماء
وصفات نازل و این عبد موفق بر تحریر آن شد در ورقهٔ علیحده ثبت و ارسال شد و از این
آیات محکمات بدایع الطاف الهیه و ظهور عنایات ربانیه در حق انجناب کالشمس واضح و مبرهن
بل اظهر مما ینقد عرض میشود که همیشه انجناب لدی العرش مذکور بوده اند و شموس عنایت و
الطاف یزدانی مشرق که این عبد فقره در تحریر و ذکر آن نبوده و نیست چنانچه جناب امین علیه بهاء الله
و سائرین از اهل آن ارض بهاء الله علیهم بر این مطلب شاهد و گواهند چه که مخصوصاً از شما سؤال میفرمودند
و اظهار عنایت مینمودند و در جمیع سنین مخصوص انجناب لوح منیع نازل و ارسال شده آنچه نرسیده قاصدین
نرسانده اند لیسئلهم بخشکم و قیامکم علی امر الله کل الاشیاء. نسئل الله بأن یوفق حضرتکم و ذویکم
کما یحب و یرضی انه علی کل شیء قدیر و انه ولی الذین یطلبونه ابتغاء وجه العالمین دیگر امیدوارم جذب کرده
انحضرت باشد حق منیع شاهد و گواه هست که در مشاهده کتاب انحضرت بیانی فرح و سرور دست داد که
در شرح آن کما هو حقه عاجز بوده و هستم انشاء الله همیشه ایام باز قلم انجناب فائز و مسرور گردیم یاد یاران
یار رایمون بود و دیگر اگه در این ایام مکتوبی از جناب مخدوم زاده چیزی بهاء الله رسیده و اسامی
چندی مرقوم فرموده بودند بساحت اقدس عرض شد مخصوص ایشان و سایر اسامی طرّا الواح بدیعه
منیعه از سماء عنایت الهیه نازل و ارسال شد طوبی لهما فاز حسن مآب و اینکه از جناب
جناب سیئه علیه من کل بهاء ابهاء سؤال فرموده بودند در ساحت اقدس عرض شد فرمودند
یا مهدی ان تخلی الأهل لا یحجبان یتحرک علی ما رقم من قبل آنچه تفکر تعرف مقصوده ما فیه من
الاشارة و الاستعارة انشاء الله اراده الذکر هذا النهر الأعظم الذی احاط اشراقه العالمین انتهی



انشاء الله همیشه اوقات بذکر الله مشغول باشید و بعنایش فائز گشته بسحاب ظاهره انشاء الله بهدایت
رحمانیه باتجلی مبدل خواهند شد انه لهو المعطی الباذل الکریم انا لله و انا الیه راجعون و علی من مکث من کل
صغیر و کبیر خ ادم ۶۶ مقابله شد
نقش خط حضرت

الذاکرة بذکر الله و الناطقة بثنائه خاله
بهاء الله تعالی شأنه العظمة و الکبریاء

طوبی لورقه تحرکها ارياح عنایة ربها الرحمن علی سدرة العرفان کیف تشاء و ناظر نما فی جنة ربها
یعنی بذکرها فی لوری انه لهو المقتدر علی ما یشاء. الهی الهی یا ذا الذی بآیاته دلّ المستعلمین
علی امره و کنت فی جنة من انشأت بیانات یا ذا الذی قد بلغ الی الخادم کتابک انه بکل ان راسه مزیناً
بالکلیل اسم الأعظم و بهذا اخونه بعد ذکر هذا الخادم و شوقندم و دردمندم مستمندم خوفمندم الی
آخر یرشد هذا الخادم بانک لم تزل کنت مذکوره منظوره حاضره قریبه معزّزه راضیه مرضیه
مخلده فی جنة رضاء ربنا الرحمن و مغفوره عن کل الخطایا بما اقبلت الی الله المقتدر العزیز الکریم

و بعد نامه را بتمامه تلقاء عرش احدیه معروض داشتم تمام عنایت و الطاف من اشرقت
و ظاهر و لوح بدیع منیع از سماء فضل رب العالمین مخصوصاً نازل بعد از زیارت لوح مبین
مشاهده فضل الهی را مینماید و بلسان ظاهر و باطن ناطق میشود روحی لبدایع الطافک الفداء
یا محبوب العالمین و مقتدر العارفین و یا من فی قبضته اقتدار ارکان ملکوت السموات و الارضین
و الحمد لله رب العالمین خ ادم ۶۶ مقابله شد
نقش خط حضرت

نا حضرت محبوب روح و فؤاد جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد و ثنا مقصود عالمیان را لایق و سزاست که بجز و فضل ابواب بیان را گشود و بکلمه مقصود را آشکار فرمود جلت قدرته کنوز معانی را در قمیص الفاظ مستور داشت و مقربین و مخلصین را بآن راه نمود امروز بحر معنی در هر لفظی موّاج و آفتاب برهان از افق هر کلمه ای مشرق و لائح قلم از ذکر انبیاء قاصر و مقالش بی کوثر لسان منتهی نشود و بیان بآن نرسد الهنا مقصودا معبودا کریما رحیما در هر شیئی آیات کرمت مشهود و آثار جودت موجود رحم فرما طالبرا بمطلوب برسان و قاصدان را بمقصود راه ده جمادات اگرچه خاموشند و لکن ضمیرشان بر ثنای تو گویا و اگرچه بی بصرند و لکن آئینه بصر را دارند و اگرچه بی گوشند و لکن صفیر مرغان ثنا را از اشجار میشنوند و اگرچه بی زبانند و لکن بذکر تو ناطق و گویا تقرب محروم ساخته ای کریم بگو مست غفلت فرما و بآنچه سزاوار بخش تست عطا نما منتی بر ما گذار از روح تازه بدیع ممنوع منما و قبضه خاک را از تقرب پاک بی نصیب مگردان تو ئی توانا و تو ئی مقتدر و توانا و بعد یا محبوب فؤادی امشب که شب بازدهم شهر شوال است ناگاه حضرت رسید و بچه اتفاق که در حضور گشوده شد و معروض گشت

اتفاق

هذا ما نطق بر لسان مقصودنا فی الافق الاعلی قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه یا ورقا علیک ذکری و ثنائی و فضلی و رحمتی و بهائی طوبی لک بما انتزعک الله عن شؤن العبودیة بسمة الحق لعمر الله انزعت ما احتازه الله لک من بعیر فیها و یعرف مقامها تمسک بها و بالقوم علی خدمة الامر و سیظهر بما یقرّ به الناس الی الله رب العالمین قد نطقت بالحق و انزلنا لک ما انجذبت به الاشیاء الی افق اعلی و ذکرک ربک رب العرش العظیم انا اجبناک قبل ذکرک



و بعده و فی هذا الحین الذی ناحت کلمة الله من هذا الافق المبین و انزلنا لک اسم ذکرته ما شهد بینی لک و فضل علیک ان ربک هو الغفور الرحیم بشراً و لیالی من قبل و ذکرهم بما یقربهم و انا بالفضل القدیم قد نسبقت رحمتی عبادی و احاطت عنایتی من فی السموات و الارضین یا ورقا ان نظر الی الوجه اشکر الله ربک فی کل الاحیان انه انزل لک ما یبقی علی التراب لینطق و علی العظام بحمدک و یقوم و علی الاموات ینطق باذن الله ربک رب العالمین کذلک انزلنا مائدة البیان فضلا من عندنا و ارسلناها الیک و نسئله تعالی ان یوفقک فی کل الاحوال و بؤیدک علی نصرة امره هذا المظلوم الغریب قد قرء العبد الحاضر کتابک نشهد انک اقبلت فی اول الایام و سمعت ما نطق به لسان الکبریاء و رأیت افئدة الاعلی و صریر قلم العز البدیع الله تعالی نجذب الملأ الاعلی و سکان الفردوس الذین استبشروا بذکر نبأی العظیم و اتخذوا لانفسهم سبیلا ایاک و فاز وا بما لا فاز به احد من قبل و لکن القوم اکثرهم من الغافلین

نهایت را شنیدیم بسیار مضا فائز شدی و از زمان مرت عرف مبارک مجبوبیه خالصه متضرع انتها فازت بالقبول و ذکرنا المظلوم بذکر لا یبدله شیء من الاشیاء و او استر بکلمات المعرضین ارتق بطلب جمیع مبلغین را فائز فرماید بآنچه که الیوم سزاوار است ارتقبل مظلوم علی ما یشارت ده و بکبرة مجبة الله مشتعل نما شاید فائز شوند بآنچه که از برای آن خلق شده اند بسته الحمد بعضی از اولیاء در آن ارض و اطراف آن فائز شدند بآنچه که لدی الله مقبول و مذکور است هنیئا لهم البهاء الظاهر علیهم من افق سماء عنایتی علیک و علی بنائک و علی الذین یسمعون قولک فی امر الله المهیمن القیوم انتهی این کره بسیار خوب واقع شده چه که

Provided by the Afnan Library

اینبنده قصد رفتن اعلی درجه علیا نموده بود بعلوم الله وارد و چند نامه باین عبد داد در دست بود همین
ورود حسب الامر نامه نیکه از انجذاب فؤاد بود در همان حین قرائت شد و بشرف اصغا فائز گشت
و همان حین جواب را رفیق سمّار اراده مالک رقاب نازل جلت عنایته و عظم سلطانه از امواج
بحر بیان مرتب و مقامات عنایت و فضل وجود واضح و معلوم است رودی لعنایته الغفار آر
اینکه در باره مخدوم مکرم حضرت الف و حا علیه بهاء الله الابهی مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت
امنع اقدس اعلی بکلمات عالیات نازل قوله تبارک و تعالی یا الف یا حا علیک
بهاء الله مالک الاسماء و مولی الوری خطائی که گمان نمودی سبب ظهور عطا شد و این
کلمات عالیات را رفیق اعلی مخصوص انجناب نازل در هر کلمه بحر عنایت مستور و آفتاب
فضل مکنون انچه را علی نمودی مطابق حکمت بوده و حکمت مأموری یا الف و حا قسم بآفتاب
بیان از برای تو مقدر نشده انچه که طیر خیال از بلوغ بآن عاجز و قاصر است بسمت عرفان فائز شدی
و از مائده بیان نصیب بردداشتی و مؤیّد شدی بر اقبال و عمل فی سبیل الله رب العالمین
اشکره بهذا الفضل الأعظم و قل لک الحمد بما ذکرتنی مرة بعد مرة و انزلت لی مالا یأخذه الزوال
بدوام اسمک الفضال انک فی الحقیقة فائز شدی بانچه اکثر اهل عالم آن محروم و ممنوعند
کی از حسنات اکبا بآء از قبل و ابدا فائز شدند بانچه که در کتب الهی مذکور و مسطور است در این
ایام مبارکه که انین علیه بهاء الله مسجون علیهما ۶۰۰ در سجن وارد و بشرف اصغاء و مشاهده و حضور
فائز اینمقام مشایست که خیر خق جل جلاله بر عظمتش حلما بر هیچ علیه اگاه نه اینکه در باره جناب
کربلائی رسول علیه بهاء الله مرقوم داشتند بعد از عرض نیر آفاق از افق اراده مشرق الفضل و



العطاء و لا تذکره البخاء این ایام رئیس جدیدی در این بلد وارد اگرچه این جزء مرضی نماید
ظاهر نزد آن الله ربنا یعلم ما فی سره و قلبه و هو العلیم الخبیر و اینکه در باره جناب اقا سید قدس علیه بهاء الله
مرقوم داشتند بعد از عرض یک لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل و در سال شد لیجد منه عرف الله
المهیمن القیوم و همچنین مخصوص جناب اقا رضا و اقا محمد صادق علیهما بهاء الله بعد از عرض در حضور
دولوح امنع اقدس ارسما فضل و عطا نازل لیشر بهما الیه و هو العطوف الغفور یا محبوب فؤادی
نورا مر از سمت جهات ساطع و لائح و نار در سدره مبارکه ظاهر مشتعل و بحر بیان در قطب امکان بکمال
اوج و کل بطالب مفقود ایا سبب متشبث چه بوده و چیست اهل عالم ضال و انصاف کل متحیر
چه که ظاهر شده انچه که شبه و مثل نداشته و در هر حین بحری از آیات نازل و فرات فضل و عطا
از یمین عرش جاری و قوم حول خیمه مشتغل طائف این خادم در لیالی و ایام بذیل مالک قائم متمسک
که شاید مردگان را کاس بقا بخشد و غافلان را آگاه فرماید و جاهلان را بحر علم براه نماید ان ربنا هو المقتدر علی
ما یشاء و هو الآمر الحاکم العلیم الخبیر اینکه در باره جمیع رؤسای جناب اقا میرزا عبد الله علیه بهاء الله مرقوم داشتند
قد اخذه الاحمد لدی الرحمن و ذکرشان در ساحت امنع اقدس بود و هست آنجذوب فؤاد در هر
که ذکر شان در ساحت قدس عرض نموده اند و همچنین جناب اقا علی سمسار علیه بهاء الله و بعضی از اولیای
ارض طاء ذکرشان را نموده و مینمایند اینکه در ذکر الواح مبارکه مرقوم داشتند درست عمل شده
قد اخذه الاحمد جناب اقا میرزا عبد الله رسید لیس للخادم ربه بأن یوبّخه علی ما یبتغی بذکره ان ربنا
الرحمن هو الفیاض الکریم اینکه در باب حال حبیب روحانی خیمه بهاء الله مرقوم فرمودند بعد از
عرض امام وجه این کلمات عالیات از مشرق بیان مشرق قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک

Provided by the Afnan Library

بهاءالله مولی الوری نظر بمصلحتی امور ظاهره وفی الجمله آسایش رجوع اهل نزد جناب ع ب علیه
بهاءالله خوب است ولکن کون الجناب در ارض اجب واحسن در هر حال در این امورات
امر مشورت شده آنچه ظاهر شود عمل بآن لدی الله مقبول انتهی وامّا که در باره جیبان وحانی
جناب آقا میرزا سلیمان وجناب آقا میرزا مهدی علیهما بهاءالله مرقوم داشتند صد هزار شکر مقصود عالم را
که اشیا را موفق فرمود و در هجرت مؤیّد نمود فاصبرن صبر الجمیل تو به کردند لدی الله مذکور بوده و هست
قال وقوله الحق ان الذین ناجروا فی سبیل الله ثم قتلوا او ماتوا لأرزقنّهم رزقا حسنا انتهی من اهل البهاء
واصحاب السفینة الحمراء علیهم رحمة الله رب العالمین وبعد از عرض ذکر ایشان در رحمت امر قدیم
ولوح مبارک مخصوص ایشان نازل وارسال شد انشاءالله بشارت این عنایت کبری
بفرح اکبر فائز شوند ان الله در این ایام مهاجرین در هر یوم فائز وعرف وحی در کل حین منتشر فائز
شدند بآنچه که شبه دون نداشته ندارد سعیهم مشکور وداعا لهم مبرور وحضورهم در بارگاه مقبول
دیگر آنجناب روحانی فی بدایت بشارت را بایشان برسانند چه که این کلمه از لسان عظمت شنیده شد
علو مقام ومحبوبیش نزد آنحضرت معلوم ودواضح است یکی از ایشان که بر حسب ظاهر باذن فائز نبود محبوب
فؤاد جناب امین علیه بهاءالله الأبهی مستظهر باین عبد ارسال داشته اند ودر آن اذن طلب نموده اند
وبعد از عرض در ساحت اقدس بطراز قبول واذن فائز گشت هنیئا لأبهاء وامتها وللذین فازوا
بلقائه تبشّرهم بشارة من عنده انه هو الغفور الکریم ومقصود ما ومقصود کم من فی السموات والأرضین اولیای آن ارض
طرّا مذکورند واین عبد از حق جلّ جلاله مسئلت کل را بنور استقامت فائز محبت در بر هرین منوّر
ومشتعل فرماید انه مولی القادر والقوی ومالک الآخرة والأولی



علیه بهاءالله الأبهی که مجدّداً بحضرت بود رسیده وبعد از عرض تمام ودر یک لوح امنع اقدس از مشرق امر آنچه
مشرق یته الحمد امواج بحر عطا امام وجوه بشانی ظاهر که هر گز کوران عالم انظار آن ننمایند هر چشم بصری
گواهی داده ومیدهد وهر دارای سمعی بملک المتکلم والکرم بالملک الأمم ناطق ومتکلم اگر چه جان من
غافلند ولکن سوف یأتی یوم یذکرون الأیام ویرجعون حتی الفهم لیسئل الیوم ربّه بیان مظهر قیومیّه
من الأوّل والآخر انه هو ربّ الأنام ومالک الأیام وایکه ذکر دوستی در نامه فرموده اند بعد از عرض
مخصوص هر یک نازل شده آنچه که گواهی میدهد بر محبت وشفقت وعنایت حق جلّ جلاله در جمیع احوال
عنایتش مترقبه ومنتظر چون امری از سماء مشیّت نازل شود فی الفور تجلّی مشیّت آن امر ظاهر گردد و
سبب این نفحات باقیه ورائحه سماء قدس حضرت محبوب روحانی جناب الف وحاضر جناب بهاءالله ابدی
شده اند هنیئا لحضرته ومرحبا لجنابه فی الحقیقة از اوّل ایام الی حین بر خدمت قائمند وبذکر حق
این فضلی است عظیم ونعمتی است بزرگ که بآن فائز شده اند دستخط دیگر آنجناب فؤاد که دارای
آب حیات بود رسید الحمد لله زلال حق جلّت محبته وانشاط وانبساط از آن مشرق فرح وانبساط
حمد منعم حقیقی را که آنجناب معنوی را تأیید فرمود وبلقایش مخصوص نمود وبعد از عرض در ساحت
امنع اقدس اصلی این کلمات علیا نازل از اقلام الکتاب نازل قوله تبارک وتعالی
بسمی السامع البصیر یا ایها الناطق بثنائی والذاکر فی الأفق والقائم علی خدمة امری انا نذکرک
بطراز عنایتی والقیناک کلمتی وافخرناک لتبلیغ امری بین عبادی قد حضر لدی العبد الحاضر فی هذا الحین
وذکرک وعرض لدی الوجه ما ورد علیه من جواح الخیانة بما جرح قلوب المقربین وابکی کل الصدیقین
من افق البقاء وذکرناک بما یتجذب به الملأ الأعلی ومهیج الروح من فی ملکوت الأسماء ثم ذکرنا له ما

Provided by the Afnan Library

الی ان حضرتہ بقبۃ رأسی وناد ی یا علی اللہ آ، یا ھُوَ الأرض والسمآ، ھذا ھو المکنون فی ازل الآزال ھذا الذی بکر نزلت کتب اللہ رب العرش والثری ایاکم یا اھل الأرض ان تمنعوا انفسکم ضعوا ما عندکم ثم اسرعوا بالصعود الی مقام فیہ استوی القیوم علی عرش الظہور وتطلع انہ لا الہ الا انا الفرد الواحد العلیم الخبیر طوبی لمن کبّر علیّ اذا قصرت امور ک حتی ذکری وثنائی وعند تراءی العزیز المحبوب ذکر من قبلی ادیانی وبشرھم بنفسی وحبی و نورتہم بأنوار بیانی البدیع قد از ین لھم یا ندای یا علی اللہ آ، ویشھد بنفسی وجودی الذی احاط الوجود من الغیب والشھود نیابتاً لمن فاز بانوار ملکوتی وویل لکل مبغض بعید اتفی احصای عنایات الھی فی الحقیقۃ مُحال است ہر چند مقام ذکر محبوب فؤاد ب حد امنع اقدس فائز گشت بمراحم عنایت مرّاج وآفتاب فضل یتجلی مشرق کہ کل از ذکرش عاجزند قاصر اینخادم فانی از رحیق جبل جلالش آن کوثر تربیت آ محبوب را دیدیا ضفی کہ لاین این ظہور است ظاہر کردند ماسوی اللہ معدوم بینند واسما را نزد آ ش مفقود اند علی کل شیٔ قدیر ذکر حبیب روحانی جناب ہدی علیہ بہا، اللہ الأبھی را فرمودند الحمد للہ آ، ذکر و بیانشان ظاہر فرمود آنچہ را کہ گواہ آ است بر خلوص نیت وپاکی فطرت ذلک من فضل اللہ یؤتیہ من یشآء بعد از ذکر اسمشان در ساحت اسنح اقدس این کلمات علیات از سمآ، فضل نازل قولہ عزبیانہ وجل برہانہ انا نحن بالحق نقص علیک نبأھم انھم فتیۃ آمنوا بربھم فی السجن الأعظم بقدرتی نفسی وایدا شرکہ ثبتناھا ظاہر و بآن حیات تازہ دہند وعلمکم رمیم را بروح جدید بخشند یا ہدی قد ذکرک مولی الوری من قبل وقبل القبل وفی ھذا الحین انہ ھو الغفار الکریم ذکرت لازال در ساحت اقدس بودہ در ظل جناب عظمت ساکنی اگرچہ بظاہر دوری طوبی لقلبک بما اقبل ولوجھک بما توجہ ولسمعک بما سمع



ولسانک بما نطق بذکر اللہ وثنآ، بین عبادہ انہ ھو السمیع البصیر نسئل اللہ ان یؤیدک علی ما ھو حبہ انہ ھو المقتدر القدیر البھآ، تطلع من افق سمآ، عنایتی علیک وعلی من معک وعلی کل ثابت مستقیم اتفی ومخصوص جناب خان مذکور علیہ بہآ، اللہ وعنایتہ یک لوح اخص انزل ازسمآ، مشیت فضل نازل وارسال شد نشآ، اللہ از کوثر بیان الھی کہ در آیات مستور است بیاشامند و بستقامت کبری کہ جمیع مراتب عرفان بآن منوط است فائز گردند وایکہ در باب حبیب فؤاد جناب آقا محمد کریم علیہ بہآ، اللہ وعنایتہ مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت عز اقدس این آیات نازل قولہ تبارک وتعالی یا ورقا علیک بہائی وعنایتی ورحمتی قد کنت سببا لذکر اولیائی واصفیائی نسئل اللہ ان یقدرک علی امر ہ انہ ھو المقتدر القدیر قد فاز العین والتطآ، بالصیام لدی باب العظمۃ واکبر، آ، وسمع النداء بأذنہ وشاہد افق الظہور بعینہ لعمرہ ہذا الذکر الأعظم وہذہ العنایۃ الکبری التی احاطت الارض والسمآ، فی الحقیقۃ جناب حسین قبل از طاہرہ قدمت تمسکند ودر امورات خیریہ از نفوسی ہستند کہ میفرماید ومنہم سابق بالخیرات نسئل اللہ ان یؤیدہ ویوفقہ ویجعل زیدہ طوبآ بین الأنام انہ ھو المقتدر العزیز العلام اتفی فی الحقیقۃ ایشان در امورات خیریہ توقف ندارند اگرچہ بر حسب ظاہر اسباب موافق اراده وطبیعت ایشان ظاہر نہ مع ذلک بقدر مقدور در ظل فوق آن ساعی وجاہدند و در خیرات سابق ہنیئا لہ وطوبی لہ وایکہ ذکر محبوب فؤاد حضرت حیدر قبل علی علیہ بہآ، اللہ الأبہی و عنایۃ اللہ المتعالی الکریم نمودند بعد از عرض مسموع ایشان در افق اعلی این کلمہ علیا نازل قول الرب تعالی وتقدس یشھد المظلوم بقیام الحیدر علی امر اللہ المھیمن القیوم یا ورقا

لعراسه توفیق فاضه مشق نمود و تائید باد همراه گاهی تحریر مشغول و هنگامی بذکر و ثنای حضرت مقصود حوادث عالم و بقضای امم از اقبال و تبلیغ امر مشغول نخود کلمه رضا از قلم اعلی در بارهٔ او نازل

جنیسئاً له و مریئاً له در کلمهٔ شهادت مظلوم بحر عنایت مستور و لئالی فضل مکنون از اول ایام الی حین در این امر مبین و ترویج آن توقف ننمود انا کنا معک و نسمع و نری و انا السّمیع البصّار و انا العزیز المفضال انتهی سبحان الله جمیع عالم از برای عرفان این امر اعظم و ترویج آن خلق شده اند مع ذلک فائز نشده بآن الا معدودی از اولیا که بطراز تخصیص مزیّنند و بنعمات محضوصه فائز بر کل لازم که از حق جلّ جلاله از برای این اولیای معدوده طلب نمایند آنچه را که سزاوار بفضل و عنایت اوست

دستخط دیگر آن فرع اکبر در منظر اکبر بشرف اصغا فائز مناجات آنحضرت بتمامها عرض شد و بعد از اتمام این آیات از مطلع عنایت مقصود عالمیان نازل قوله الرّب تعالی و تقدّس هو السّمیع البصیر یا ایّها المتمسّک بحبل و الشارب بحبّی بیانی هذا قلم الحق و به حرکتی من افق سجنی و نیادیک بما یتضوّع به عرف بیانی فی رضی و سمائی لیکون ثابتاً ذکرک فی ملکوتی ان ربّک هو الکریم ذو الفضل العظیم کذلک ناطق بآیات عظمتی و ناظر الی آفاق ممالک حضرة العبد الحاضر امام وجهی و قرّ مانا بین ایدیه ربّ الملک و الملکوت و مالک العظمة و الجبروت قد سمعنا ندائک حین فؤادک و ضجیجک و صریخک فی الفراق لنسئل الله ان یرفع بندائک عن الرّوم رؤس النّاقضین انّه هو القدیر الّا قدرین و ارحم الرّاحمین یا ورقا علیک بهائی و علی ذریّتک ان ربّک هو المبشّر العلیم الحکیم انه و هو المقصود العالمین انتهی در هر یک از این سه بحر عنایت مستور فی الحقیقة آنچه فؤاد بحفاظ عنایت مالک ایجاد فائز شد



صد هزار امثال ملک خادم از حق تعالی شانه مسئلت مینماید عباد را توفیق عنایت فرماید از برای توجه و تقرب و اصغاء آیات عظمتش انه هو المفضال الکریم ذکر حبیب روحانی جناب امین علیه بهاء الله الأبهی را فرموده بودند ذکرشان در ساحت اقدس بوده دست همنشه قبل کتب لوح مبارک مخصوص ایشان نازل و با الواح ارض طا ارسال گشت و بعد از عرض ذکر ایشان در ساحت اقدس اعلی انجمن حالیات مخصوص ایشان از افق عنایت طالع قوله تبارک و تعالی بسمی الله علی ما اراد انه هو المقتدر علی ما یشاء ان الحمد لله شرب حبّ عنایتی من کاس عطائی و سمع ندائی و از تلقاء من شطر سجنی و نادی بنغمات الوحی فی نامی و اقبل الی اذا عرض علی اکثر عبادی هذه شهادة اشرقت و ظهرت من افق قلمی الاعلی طوبی

شم تلاوت لوحی که در کتاب یا بابا علیک بهاء در هر کرّه از شطر ثانی ذکرتو در سبب مرور ذکرت در سبا طاحق بل حبابه مذکور و اسمت بطراز اسمی اجمل موجود افرح و کن من الشاکرین انتهی ایشان بنده ای در اکثر احیان بذکر ایشان ذاکر بنده الله بنار محبت الهی مشتعلند و بنور مهر فتش منوّر و این است سبب و علت فرح افزوده و قلوب دوستان اینکه در بارهٔ اولیای سبیان علیهم بهاء الله آنچنین مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت اقدس این شئون سبیان از آفاق علم و بیان و حکمت الهی اشراق نمود قوله تبارک و تعالی بنام گویندهٔ توانا یا اهل سبیان مکرّر یاد آور قلم اعلی فائز شده قسم بحق بحر یکه از فمهٔ خاتمهٔ کلمهٔ مبارکه اکنت کنزاً مخفیاً اظهار گشت عالم و آنچه در او ست بیک کلمه که از کنز قلم اعلی ظاهر شده معادله نمی نماید آیا میدانید که فلق میفرماید و کره بشما توجه نموده لعراسه اگر ندای محبوب بیابید و میدانید خود را فارغ از عالم و عالمیان مشاهده نمائید نابالغهای عالم قصد اطفال خویش مقدّر نموده انه براستی میگویم این ایام را مشبّه بشب

Provided by the Afnan Library

نبوده و نیست قدرش را بدانید و بمقام دانائی فائز شوید مکرر بتقوی الله نسئل الله رب العرش
والثری باین زین میاکم بطراز التقوی و رؤسکم بإکلیل الانقطاع انه هو المقتدر القدیر طوبی
لکم و لدیار کم انا نجده منها عرف محبتی العزیز البدیع نوصیکم بالأعمال و الأخلاق ثم توصیکم
بالاتحاد و الاتفاق و بالحکمة التی امرتم بها فی الزبر و الألواح نزاع و فساد منع شده باید
کل بصبر و وفا متمسک نمایند امروز اگر نفسی از اولیا را سب نماید و او صبر نماید خدا الله اجر
شهید از برایش مقدر طوبی للصابرین و نیعم اجر الصابرین ای دوستان عمر دنیا قابل ذکر نیست عنقریب
فنا احاطه خواهد نمود جهد نمائید شاید بروح و ریحان نفسی را از مآب بیان الهی زنده نمائید و بافقی اعلی راهنمونی
از خبرها را دوام مقدس دارید شأن انسان عمل نیک است ظلم و اعتساف عمل بیخردان در
جمیع احوال شاکر بخشنده و راحم نه بشکر و ظالم و در حق صاحبان امور ظاهره دعا نمائید
نه جفا لو کشف الله لکم کما کشف لکم لسرعوا بالعیون و القلوب الی الأفق الأعلی ان الفضل بیده و
قدرته لکم و لمن تمسک بحبله المتین و نبأه العظیم ذکر جناب سید محمد علیه بهاء الله از لسان عظمت
جاری نسئل الله تعالی ان یؤیده علی خدمته در کتاب اقدس در تعلیم اطفال و تربیت ایشان نازل شده
انچه که فرمش باقی و دوام است و انقطاع نپذیرد آنانکه بر علیه من هذا المقام لیشکر به امکر بالاسم انتهی
از حق جل جلاله سائل و آمل که عرف جود را مؤید فرماید بر انچه سبب ارتفاع کلمه و ارتفاع مقام و سبب
ظهور تقدیس و حکمت بر روز نشر یات است البته احبا و اولیای مبلغان علیهم بهاء الله و رحمته و عنایته بر
اکثری از ملل و سبقت گرفته اند و از حق بیان مقصود عالمیان شب و روز مبذول داشته اند و اهل عالم هم
فائز شدند بانچه که اکثری از اهل ارض از آن محروم شدند ذلک من فضل الله ربنا و رب من فی السموات و الأرضین



ذکر جناب روحانی جناب ابن ذئب علیه بهاء الله الملک العزیز الجمیل را مجدداً فرمودند چندی
قبل از اسمار مشیت مقصود عالمیان محضر مبارک نازل شد انچه که از افق هر کلمه نور عنایت ساطع و
آفتاب حقیقت مشرق و این حین بعد از عرض ذکر اسم ایشان در حضور این بیان از لسان عظمت
نازل قوله عز برهانه و عظمت عظمته یا ابن الذئب انت الذی فزت بأیامی و سمعت ندائی
و رأیت افق نوری و سمعت ندائی ان حضرة الأمین قد جعل عمک فی خزینة ملک عنده انه هو الفضال
الکریم ذکر اناس عامل من ملکوت بیانی و لتبشرهم بعنایة الله رب العالمین قل هذا یوم ناد فی المناد
من مکان قریب و ارتفعت الصیحة بالحق من لدی الله المقتدر القدیر هذا شرقت الأرض بنور تجلی
ربها و فاز الصور بکلمة العزیز یا ابن الذئب یرون القوم آیات الله و ینکرونها بها یعیبون هذا الذی ظهر من
عنه قل یا معشر البشر تالله قد استوی علی العرش مالک القدر و ظهر کل سر مستتر بالحق بالحق ایاکم ان تمنعکم شبهات القوم عن التوجه و سطوة الذباب عن مالک الرقاب
ضعوا العالم وراءکم و اقبلوا الیه کذلک کشف الغطاء و بسم ربکم الأبهی فلما فاز الجمال الی هذا المقام الأسنی نادت الأشیاء
یا عباد الرحمن قد نصب المیزان و ظهر القسطاط و هاج البحر الأعظم امام وجوهکم و ناح عرف الله بینکم انکروا الآیات
بهذا الفضل الذی احاط الوجود من الغیب و الشهود البهاء من لدنا علیک و علی الذین بهم اذا نکث و اقبلوا
الی الله المهیمن القیوم انتهی سبحان الله از برای سبب بیان شریک و شبیهی نبوده و نیست
نفوذ این سیف اعظم و احدیت از نفوذ سیف حدید الحمد لربنا الرحمن الذی منع اجتاء عن التظلم و
الاعتساف و من الفساد و النزاع و الجدال جعل التفکر فی البیان اکبر لنا و لاهل العالم ان انکروا
بهذا الفضل العظیم لا الا الا هو الغفور الرحیم ذکر الحمد جناب ایشان بر رفت و تبلیغ و حضور و وصال و الحا

Provided by the Afnan Library

فائز شده اند ازحق جل جلاله ازبرای ایشان تایید وتوفیق مسطور ان ربنا هو المقتدر علی ما یشآء
بقوله کن فیکون ایکه ذکر جمیب روحانی جناب ملا حسین علیه بهآء الله وغبطه وبحسین مبشر نیز
طلعه بدیعه علیهما بهآء الله وسنا له رافرموده ند درساحت منع اقدس اعلی عرض شد قوله تبارک
وتعالی یا ورقا یا ایها الناظر الی الافق والقائم لدی الحق ان الفضل کله
بید الله ربک رب العرش العظیم انه یجعل العباد اعلیهم اسفلهم واسفلهم اعلیهم انه هو المقتدر القدیر
در انچه واقع شده تفکر کن وتفکر تا اخت امظلوم از خسنگان از حق بعید مانده وانه مذکور ومشرف
قرب ووصال فائز بلی حکم للاسباب بنیکم مرتفع وبایه یوم یفتر المرء برا علی مقام عالم منصب
این خواهر بابا منوده ویحیی را در این مرزبده نظر بحب دنیا وانتساب بصاحبان عزت وغنا از
مظلوم گذشت وبظلم پیوست وبسبب این خیانت کبری بابعد منعم بمنتقم وصال بنهار
بغضا مشتعل بلکه بظاهر شده که عالم از ان منجر ابدا از این امر اگاه نه ولکن از بعضی از مظاهر
ابلیس تسبیحهای لاتحصی اند منوده بشقاوت کبری ظاهر شده وبر بر مظلوم قیام کرده از
جل مظلوم در ثمه بدیعه را بگیسر بیان وتجلیات انوار اگاب حقیقت مسرور شن دار طوبی
لها ولمن عرفها وعلمها وبدیها الی صراط الله رب الارض والسمآء ومالک الاخرة والاولی
انتهی این عبد از حق جل جلاله مسئلت حفظش فرماید ودر هر حین بر شن بیفزاید ان ربنا هو المقتدر
علی ما یشآء بقوله کن فیکون ایکه ذکر اولیای الهی علیهم بهآء الله در آن ارض مزبور نه بعد از عرض
اسامی در رساط الله تس الهی مخصوص هر یک نازل شد انچه که گواهی داده ومید هد بر بحر عنایت الهی
ربنا ورب العالمین بحر خالم بکوثر بیان مالک قدم معاونه نماید این لسان واضح وللاح است



که جمیع عالم بکلمهٔ از آن خلق شده شرافت بحر غیب وشهود از آن منظره بوده ومست ان ربنا الرحمن
هو المقتدر علی ما یشآء بقوله کن فیکون نفوس مذکوره علیهم بهآء الله مالک الاخره کل بحیوة ابدیه
فائز بچه که ذکرشان از لسان عظمت جاری ودر کتاب از مداد اسم وتاب مذکور ومسطور
بچه که این مداد مبدء اتحاد وسبب اتفاق از حق جل جلاله مسطور اولیای خود را تایید فرماید
بر حفظ انچه عطا منوده چه اگر علی قدر نیاز تجلیات نیر فضل وعطاء که مخصوص اولیا مقدر شده ظاهر شود
کل در ابتدای وجود مبهوت بیسک ناطق گردند در سرشن اسرار نامستور ودر کشش عنایت نهان مشهود
من یقدر ان یحصی تالا بر تقی الیه طیر الافئدة والعقول باری محبوب فؤاد در جمیع امور مخیر قدیر قادر
وقدرت خالق آثار ذکر جناب باقی میرزا فتحعلی علیه بهآء الله رافرموده ند وهمچنین مرتاب ایقان در استقامت
واشتعال ایشان از بعد از عرض ایام مولی الانام در افق اعلی بیک لوح مخصوص ایشان از افق
فضل اشراق منود اینبنده فانی را وصاف انجوب در باره ایشان مجال مجزد ابتهال در حق متوسل
مسئلت منود که ایشان را مطلع نصر وظفر قرار دهد وازفضل منتهی بنصرت امر حق بحکمت وبیان
بوده لاغیر در اینمقام جایز نانی از قلم اعلی جاری که انها زاد در یک آن از کل بافق کبریا
جلت عظمته ربنا وجل فضله وعزجوده وکبر کرمه الذی احاط الملک والملکوت اینکه درباره
بعض خدام مرقوم داشتند حسب الامر انچه از قلم اعلی حین جاری شده وثبت گشته ارسال
میشود واما در صوم مسافر پیاده که سؤال منوده ند حد آن دو ساعت مقرر گشته ان ربنا هو
الفضال الکریم وهو الغفور الرحیم ونفوسیکه باشغال شاقه در آن ماه مبارک مشغولند بنا
بامر الله جل جلاله قلم اعلی آن نفوس را بطراز عفو وعنایت حق جلاله مزین آنا عفونا

Provided by the Afnan Library

منهم فضلاً من عنده و رحمة من لدنه و انّا الآمر الحاکم العلیم الحکیم بشرهم بالنطق بلسان العظمة فی مقامه المنیر انّه لهو المشفیع ولکن در آن ایّام قناعت و ستر اجلّ احترام حکم الله و مقام صوم اولی و احبّ انتهی و اینکه دربارهٔ وضو سؤال نموده بودند که آیا با وضوی صلوة ممکن است ذکر خود و بنگرد تبه اسم اعظم و زیارت جمال قدم جلّ جلاله را نمود و یا اینکه باید بجهت هر یک مرّة اخری وضو تجدید بشود بعد از عرض لسان الله این کلمهٔ علیا نازل تجدید لازم نه انتهی در جمیع امور فضل احاطه نموده و رحمت مسبقت گرفته و کفی بنبئه شهیداً یا محبوب فؤادی نظر بتعجیل و فقدان وقت یعنی از الواح منزله مبارکه در محل باشد و همچنین ذکر بعضی از مطالب مرقومه در دستخطهای که محبوب فؤاد انشاء الله از بعد ارسال میشود ان الله خیر حافظ و هو خیر الواصلین و اینکه گفته بودند از لسان عظمت ذکر شده بود بعد از عرض در ساحت اقدس این کلمهٔ علیا نازل قوله تبارک و تعالی و ما سمعتم من احبّائی لنسئل الله ان یبدله بالخیر و یقدر لأولیائه من بحر عطائه ما تقرّ به عیونهم و تفرح به قلوبهم انّه هو المفضال الکریم انتهی النور و الروح و الذکر و القدس و البهاء علی حضرتکم و علی من معکم و علی من یحبکم و یسمع قولکم فی الله مقصودنا و مقصودکم و المقصود من فی السموات و الأرضین خ ادم فی ۲۴ ص سنهٔ ۱۳ مقابله شد

حضرت محبوب فؤاد جناب ورقا علیه بهاء الله الأبهی ملاحظه فرمایند

بسم ربّنا الأقدس الأعظم الأعلی الأبهی

سبّوح قدّوس ربّنا و رب الملائکة و الروح آیات منزله عالم را فراگرفته و بیّنات ظاهره احاطه نموده لئالی عمان محبوب امکان جلّ جلاله امام وجوه ظاهر و مشهود و سدرهٔ مبارکه



یا علی اللّذا ناطق مع این عنایات مستوره ظاهره و حجبات متراکمه اهل عالم بحیر مانده اند بعضی شنیده اند و انکار نموده اند و بعضی دیده اند و اعراض کرده اند صدق الله العلی العظیم و کم من آیة فی السموات و الأرض یمرّون علیها و هم عنها معرضون و برخی نفحات وحی را ادراک نموده اند و با صبح یقین حجبات را خرق و سبحات را شق کرده اند اشیائی که از آفاق آسمانهای وفا و راستی و ایقان و اطمینان مشرق ند زخارف عالم و تزیینات امم نزدشان موهوم صرف و مفقود بحت ثروت اشیا را از تقرب منع نمود و شوکت اشیا را از انفاق منال و جان بازنداشت حسن آسمانی در ارض جان خدا نمود و حسن دیار معانی در قلبها جان در باخت آیا آن چه نوشته بود و این چه آشامید سبحان الله عقول عالمیان متحیر و مبهوت چه خوب گفت آن صحرائی بیابان نشین کجه مندم بگل عالم نمیدم مقصود از خدا اظهار حبّ و خلوص بوده سبحان الله منحوس مذکور مع انکه صاحب ثروت و جاه ظاهر و عزت و رفعت باین بریه بودند ما خذهم اشیا را از ما خذ الله منع نمود آن حالتیکه قوم کلمهٔ امراض از ایشان طلب نمودند چه لطائف بود و آن چه عنایتی بود که اشیا را حفظ نمود بکمال فرح و اطمینان و روح و ریحان بمقر فدا تشریف بردند و همچنین قبل از ایشان حضرت کاظم علیه بهاء الله الأبهی ذبیح بارض مُل نمودند آنچه را که ذکرش از دفتر اخران محو نشده و نخواهد شد انتهی انتهی در دفتر مجاهدین اسماء اولیائت را ثبت فرما چون از اقرار منع فرمودی بر بساط مستقیم وارد تا کل بروح و ریحان و حکمت و بیان عباد ت را آگاه نمایند و از دریای دانائی قسمت عطا

کنند ایکریم هر صاحب لسانی بر مسبقت رحمت گواهی داده و هر صاحب بصری بر سبز گواریت اقرار
نموده بایادی اقتدار ایادی ضعفا را اخذ فرما و بملکوت قدرت راه نما تا کل بلاوت بیانت را بیابند
و بجبروت عظمت آگاه شوند ای رحیم چون خلق فرمودی رحمت نما و این دو بیرا بنزدیکی تبدیل فرما
تا کل بیابند و بیابند و در ظل قباب رحمت مسکن گزینند تو ئی توانا لا اله الا انت العلی الابهی
یا محبوب فؤادی نامه های عالی و دستخطهای نامی متواتر رسید و هر یک را تأثیری بدیع دانری
جدید بود و هر جزء از اجزاء وجود را تأثیری بخشید و حالتی داد بسیار از معانی انسان تفکر مینماید و
لکن لعظیمکه آن را معلوم کند در دست نیست لله الحمد و المنه هر یک از آن نامه ها گویا باصح بیان
بتقدیس و تنزیه و ذکر و ثنای مقصود عالمیان ناطق بود جل معتمکم و جل مؤیدکم و جل ملهمکم
و جل ملهمکم و جل حافظکم و جل ناصرکم الی آخر الذی لا آخر له بلغنی للخادم ان بلغ مدوام الملک و
الملکوت و بلغ غایات اقصاه و الطافه و بحر جوده و شمس فضله لیطهر من کل شئ یا بقیة الله روحه
العلیا و الارفع الاعلی و در هر کرة نامه محبوب فؤاد امام عرش مالک ایجاد عرض شد و بشرف
اصغا فائز گشت و در هر مرتبه بتمام عنایت مشرق و آفتاب فضل لائح و هر حینی گمان میرفت که اکسیر بیان
رحمن عالم را بمنصه ظهور و بروز جدید مزین فرماید جلت عنایته و فضلت امواج بحر عطائه و تجلیات انوار
شمس بیانه تا در این شب شب نوزدهم بادی الاخری نامه اخری امام وجه مولی الوری عرض شد
قول الرب تعالی و تقدس بسمی القدی به ظهر ملکوت البیان فی الامکان ام الکتاب
ینطق و ینادی و یبشر الکل بما نزل من لدی الله رب العالمین ام البیان ینادی و یقول قد
اتی الرحمن بسلطان لا تقوم معه جنود السموات و الارضین ان السماء تنادی و تدعو الکل الی شرق



الظهور و لکن القوم اکثرهم من المعرضین تالله قد ماج بحر العرفان و کل موج من امواجه یشهد ان الشمس بازغة
لائحة من افق ارادة الله المقتدر القاصرین ان الذین وقفوا علی نصرة الامر انهم من الفائزین فی کتاب المبین
قد وصفهم الرحمن فی الفرقان رجال لا تلهیهم تجارة و لا بیع عن ذکر الله نشهد انها نزلت لأولیائه
الذین باسمه رفع اعلام و لا کنوز الامم و الملوک عن التوجه الی انوار وجه ربهم العزیز الحمید
ترکوا ما عند القوم مستمسکین بما نزل لهم من لدن قوی قدیر اولئک رجال لا تضعفهم قدرة الارض و السماء
بنداء الکل یدعو کم الجمال علی شأن سمع الله به مجیب العارفین یا ایها الطائرة فی هوائی و المتمسک بحبل
عنایتی و الناطق بثنائی اسمع ندائی من حول عرشی انه لا اله الا هو المهیمن القیوم قل یا قوم اتقوا الله
و لا تحجبوا الدنیا و طغیانها نفسکم اقبلوا الی وطن الرحمن انه الیوم مقام لکم ان انتم من العارفین
قد سمعوا انه قد کتبکم من الحمد و الستحضار هذا ما امرتم به فی کتاب الله العزیز الحمید خذوا الرحیق المختوم
باسمی القیوم ثم اشربوا منه بذکری العزیز البدیع قل یا ایها الناس ان تتبعوا اهواءکم اتبعوا ما امرتم به من لدن
آمر قدیم اتخذکم الامراء و العرفاء علیکم مملوک و انا المالک یشهد بذلک لسان العظمة فی
هذا المقام الکریم اتاهم بعد ما سألوا ثم جهرة و انزلنا لهم آیات بینات و انا بها مقتدرون القدیر
قد اتت السماء بدخان المتقدر و منع الناس عن الاقبال الی الفرد العلیم الحکیم قل قد ماج بحر العرفان
و هو عرفانی و لتساط هذا السبیل المستقیم قل یا قوم ان تمنعوا انفسکم عن مالک الاسماء الذی
اتی بالحجة و البرهان انصفوا یا قوم و لا تکونوا من الظالمین انظروا فی امری بل اردت لنفسی
شیئا فی الارض تفکروا و ایضا ظهر من عندی و لا تکونوا من المعتدین لعمری حضنه بنفسی فی
اقل من آن یشهد بذلک علی ان انتم من المنصفین من بلائی اضطرب القلم الاعلی و ذرف

منه نحیب البکاء وقال لا بعد کما امرنا بذلک الاسماء ولا تقلم ما یمنعک عن محبة ذکر الله ذکرین
بل تحرک علی اللوح بعد ک وبل الله بسمع صریری لا انوار وجهک المشرق المنیر کذلک انزلنا
الآیات من قبل وفی هذا الحین امرنا من عندی وانا المبین العلیم کبر من قبلی علی وجوه اولیائی
وبشرهم بنفرات ضیائی وبحر رحمتی وسماء فضلی وذکرهم بآیاتی التی احاطت السموات والارضین
قل اعرفوا مقام الیوم ولا تمنعوا انفسکم عما ظهر بالحق ولا تکونوا من الغافلین سیفنی ما عندکم
ابدا ویظهر ما قدر لکم من لدی الله العزیز الجمیل البهاء المشرق من افق سمائی رحمتی علیک وعلی من
یسمع قولک فی هذا الامر الذی به اضطرب فؤاد کل ظالم وادر تعدت فرائص المشرکین حمدوثنا حضرت
قیوم الذی به قامت القیامة وظهر ما کان مستورا فی علم الله مالک القدم الذی به تقلم علم الملک بدء را برای علی مقام عالم
مرتفع نمود ورایة انتنی انا الباقی بعد فنا الاشیاء را برافراشت بقباع ارض نصب فرمود جلت عظمته
وجل سلطانه وقدرته یا ورقا علیک بهائی انه مولی الاسماء جرمت این ایام وشدت آن
وابتلای اولیا در کتب قبل وبعد مذکور یوم تأتی السماء بدخان مبین امروز است وتری
الناس سکاری وما هم بسکاری ولکن عذاب الله شدید امروز است انظر ما قال یوم یکون
الناس کالفراش المبثوث وتکون الجبال کالعهن المنفوش کتب الهی مشحون است بذکر
شدائد یوم ظهور قسم بخدا اولیا حمل نمودند وبعنایت مبرم صبر اختیار فرمودند باری اعمال اهل
افق ناس قابل نبوده ونیستند لعمالی حکمت وبیان که لازال دراصداف بحر علم الهی مستور بوده
بقدرت قلم اعلی امام وجوه ظاهر ولکن دانا مفقود وبینا غیر موجود فی الحقیقة کلمه آن است که از
قبل نازل آفتاب این خلق قابل اصغا نبوده ونیست هر گاه بینی این شاهد وگواه این الآذان



واین الآذان واین الآذان این الابصار واین الابصار واین الابصار ولکن در هر حال امر محبین
واراده نافذه غلبه نموده وخواهد نمود ودر حق مبشر این غلبه بروح وریحان واقع شود نه باعمال جبابره
مفتری در جمیع اعصار مشرکین فتن سبب ارتفاع امر شده ولکن جوزاء امر مرتفع بوده وخواهد بود
نفوذ مشیت واراده الهی را هیچ شیئی از اشیاء منع ننموده ونخواهد نمود اولیا را قبل مظلوم تکبیر بیان
وبانوار نیر بیان که از افق سماء قلم رحمن اشراق نموده منور ومسرور دارد انه یؤید من یشاء
بر انچه سبب ارتفاع وجود واز تضاع امر است انه علی کل شئ قدیر وبالاجابة جدیر انشی
بسته الحمد امواج بحر عطا وامطار سحاب فضل مولی الوری ناطق ومتنایع شامله ضایع شده ادراک عاطل وباطل
مشاهده میشود عرف بیان امکان را احاطه نموده ولکن احدی شاعر نه بازگرد آنچه در دست از
ادعای ایمان نی نموده خرافات وخاوانی عباد باین درجه ناظر نیست مثلا اهل انجیل بدو وقوف
اثبات دین نمایند واز بحر معانی وبیان مقصود عالمیان غافل ومعرض مشاهده میگردند
این خادم فانی از حق سائل آمل که بکلک قطرات از دریای علمش بیاشامانند عالم عطا فرماید ویکذره
از نور مرتفش کبود های ارض عنایت نماید شاید بآنچه سبب نجات کل است ممسک نباشند وعالم
فارغ شود از بلایای متتابعه در زمانی مترادفه امروز از اطراف جز سلیس سیموم چیزی مسموع
نمیشود چهار نفر مرتبای عرور نمیکنند که عالم راحت شود ونور حکمت وبیان مرتفع گردد
کثرت جمعیت واقتدار وستعداد اشیا را از وصول اکبر منع ننموده مع انکه این استعداد سبب
وعلت رنج نبوده ونخواهد بود بلکه علت خسران مبین است آه آه این الادراک این الادراک
صدق من قال الناس نیام اذا ماتوا انتبهوا حال کذا انتباهی مشهود نه وصدق من قال

Provided by the Afnan Library

ان المؤمن آمال من کبریت الأحمر در هر حال که زم بزوال ایده انکه عنایت غیبی شامل شود و بساحت
قرب قدس حضرت مولی الوری روح من فی ملکوت الأمر و الخلق فداه راه یابد الطلبة الأول
من العبد و الاستجابة و القبول من مولیه انکه در فقره امرین الأمرین ذکر فرموده بودید مرقوم داشته اید
که در این ایام از الطاف خفیة الهیه از فقره مسهوده امرین الأمرین نجات حاصل بعد از عرض این عبد در
ساحت قرب آیه مبارکه نازل قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک بهائی و عنایتی در لوح
جناب حیدر قبل علی علیه بهائی مضمون این کلمه علیا از قلم اعلی نازل حمد مقدس از ذکر و بیان اهل
امکان مقصود عالمیان را لایق و سزاست که اولیایش را مؤید و جنودش را ناصر و امرش را مرتفع و نفوذ
فساد در اخذ قدم گذارند و بدایت قدرت را بر اصلاح عالم برافراشتند یا ورقا علیک رحمتی از حق
بطلب کل را بالتقدیس تقدیس وصیت فرماید و توجه نماید بر آنچه سبب ظهور و بروز سجایای انسانیت
مع انکه در زبر و الواح و صحف و کتب نزاع و فساد منع شده و محبت و مودت و امانت و اصلاح
امر محکم نازل گشته اکثری از حین در ریب و شبهه مشاهده میشوند در ایامی و ایام لسان بذکر
دوستان مشغول و بأعمال و اخلاقی که سبب فرحت و علت عزت و علو و سمو کلمه علیاست
ناطق طوبی للعاملین و طوبی للعارفین ولکن نفوس غافله شریره در صدد فتنه و فریب مخلصین
و متقدسین بوده و هستند سبحان الله مع انکه مشاهده مینمایند که فساد سبب خرابی عالم و ذلت امم است
مع ذلک آبی ممسکند و بتدبیر و حیله متشبث نسئله تعالی ان یمنعهم بسلطانه و قدرته و اقتداره
انه هو المقتدر المختار انتهی
اینکه در بارهٔ جناب سی و دو نفر الله تعالی مرقوم داشته اید محبوب
در آن است مع انکه ایشان عالم را گردیده اند و پستی و بلندی امور را مشاهده کرده اند و در نتیج



و خسارت را در ممالک متفرقه دیده اند مع ذلک بنجبالا که فرش باد و ضرار و رایح منتنه شنیده حال
هم باو بامات مشغولند باری بعد از عرض مشقوره امام حضور فرمودند باید در جمعش دخالت نمود شرارهٔ
این عمل مردود بمثابه شراره لسان است هر آتشی خاموش پذیرد ولکن نار لسان اثرش در قرون و اعصار
باقی یک کلمه حیات بدی نبخشد و یک امر خیری مرت سرمدی نسئل الله تعالی ان یوفقنا علی ما
یعرفه نفسه و یحبه و ما ینبغی من الهلاک الختی و حضور گفتند که سبب اصلاح عالم و نجات اهل
ارض است بلا واسطه از لسان عظمت میشنیدند مع ذلک از خیالات خود منصرف نشدند نفوس محترمه
باین بوده از حق جل جلاله حفظ ایشان را طلبیده و میطلبم انه ربنا و رب العرش و القمری علی ما یشاء قدیر
اینکه ذکر کرباجی موسی را فرموده بودند همان قسم است که مرقوم داشته اند ولکن جناب حاجی عبد الکریم علیه بهاء الله
بسیار مشتعل و با محبت داد و محبت ایشان ذکر اقبال نموده و میباید و عریضه شما که در ذکر او و برادر جناب حاجی
علیه بهاء الله و عنایته بساحت اقدس ارسال داشتند و جواب هم نازل و ارسال نشد لیس بعزیز و یکون من
الذاکرین فی الحقیقة الحضرت بمکث مل عنوده اند و بما نطق به لسان ربنا لا تکتبوا قولا کل قائل و بما طمئنوا
من کل وارد ولکن در جمیع احوال بمجرد بروز و اظهار محبت و مودت محبوب بهمان قسم که مشهود افتاده
ذکر جناب میرزا نبیل قبل علی علیه بهاء الله و عنایته نموده و ذکر استقامت و اشتعال ایشان را بنار محبت
رحمن همچنین ذکر نفوسیکه بهدایت ایشان و ارد اصغائی ایشان براه مستقیم و صراط مستقیم دلالت فرموده
گشته اند ایشان تراب در پیشگاه حضور بشرف مرخص فائز از الطاف لسان العظمة بما طارت به الألباب و انفصلت
من الأرواح و یک لوح امع اقدس مخصوص ایشان از سماء عنایت نازل و ارسال شد ایشان تکبیر و سلام میرسانند بقسمیکه احدی از ملکوت بیان مقصود عالمیان نصیب اعظم و قسمت کبری نیافته نفوذ

و در دفتر عالم ذکر باقیات صالحات و عنایت ثابت کردند این کلمه در کنز عصمت الهی از مخزون محفوظ است
و از تغییر مقدس و همچنین نفوسیکه بروح جدیده فائز گشته اند و از رحیق بیان ربانی هرهٔ باقی توشه نموده اند
مخصوص هر یک لوح اقدس انور از سماء عنایت نازل و ارسال شد لیجمع بیان الرحمن الی ملکوت البیان
و یقرّبهم الی منی کل الاحوال و یکتب لهم بما یکون باقیاً بآیاته و یجعلهم کنزاً عنده انه هو الحافظ الامین
ایخادم فانی هر یک را بذکر مینماید و تکبیر و سلام میرساند و از بحر کرم مسئلت آنچه را که سبب ارتفاع نغمهای
باقیه و نامهای سامیه است حال مقام چنین اقتضا مینماید اگر بعضی
یافت شود آنهم نگوید چه که مدّتها از افق ارادهٔ اشراق فرمود و شما از بحر
احدیه زاد و توشه نمود یا لیت الخادم کان معهم و فاز بما فازوا از حق جلّ جلاله مسئلت مینماید شما را تأیید فرماید تا بحق
بیان از آیات منزله بیاشامند و انوار آفتاب عنایت را از افاق الواح مشاهده نمایند فضلش
کل را احاطه نموده نفوسی مقبل قبل از ذکر مذکور بوده اند و همچنین بعد از ذکر اسامی هر کدام فائز گشتند
که قادر بر احصای این عنایت کبری نبوده و نیست لا و اللّٰه الا نفحة المهیمنة علی العالمین و اینکه ذکر جناب آقا
میرزا مجید علیه بهاء اللّٰه فرموده اند در جای ذکر نموده بودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس ساطع
بیان مبسوط و دیگر عنایت مرآج قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک بهاء مولی الوری و عنایته
ربک مالک العرش و الثری ذکر مجید کرّر و فرستم عنایت جاری افضال نموده فائز گشتند
ربّ ربّ امین و فضّاح غافلین و زاجر معتدین او را مؤمن نمود بشره بذکری یاد نمود ثم ارسل الیه ما لا تشاء
الیک لیجذبه الله و یقرّبه الی الله الفرد الخبیر یا مجید امروز روز نصرت است و نصرت تبلیغ امر
بوده و هست باید او با حکمت و بیان عباد را بشریعهٔ مقصود عالمیان هدایت نماید شاید



اعراض با قبال و ظلمت بنور و ضغینه بلسبب تبدیل شود در جمیع احوال
بحکمت ناظر باشید چه که بعضی ضعیفند و از سطوت متکبرین و مشرکین مضطرب نطق نباید زده ما
حیوان است از برای آمده و اگر نجاوز نماید سبب اشتعال نار ضغینه و بغضا شود فضل الهی احاطه
نموده و رحمتش سبقت گرفته لذا باید امر تبلیغ باعتدال واقع شود و طفا هر گردد نسئل الله ان
یؤیّد او لیائه و یوفّقهم علی ذکره و ثنائه انه هو المؤیّد المشفق الکریم انتهی
دو فقره ای است بین از فضل و عنایت و رحمت مقصود عالمیان از اوّل امر الی حین نداء امر تنفع قلم
متحرّک بنی سرّ مبین ضمّ ظاهر و رایهٔ مرتفع از حق جلّ جلاله مسئلت عباد خود را آگاه فرماید و بینائی
عطا کند تا تجلیات انوار منیر فضلش را در کل مشاهده نمایند و ندایش را الی افق اعلی بشنوند تا جلت
عنایة ربّنا و کرم و رأفة ربّ العرش و الثری ذکر جناب فؤاد جناب ابن ذئبل علیه بهاء الله فرموده بودند
فی الحقیقة آنچه مرقوم شده صحیح و ایشان سزاوارند و بعد از عرض در ساحت امنع اقدس جمیع اسامی
که ارسال داشته محضوص هر یک آیات نازل و ارسال شد صد هزار هنیئاً از برای ایشان
چه که هم بعنایت فائز شدند و هم سبب خیر کثیر گشتند فضل الهی اندازه ندارد ان ربّنا هو
الفضّال الکریم حق جلّ جلاله عباد خود را قوّت و اصغاء قول بعد از ادراک عطا فرماید قدّ الحمد
امر ثابت و رایهٔ ظهور مرتفع طوبی از برای گوش و گویا عباد قبول نموده و خواهند نمود لا مفرّ و لا مهرب الّا الیه
اسئله تعالی فسحة المحیط و کرمه العمیم عباد ضعیف و توان و ضعیف و اوست مقتدر قوی ۲ و رحمة المحیطة
و هو الغالب القدیر اینکه در بارهٔ جناب ستی مقصود و اخوی ایشان علیهما بهاء ربهما مرقوم داشتند
بعد از عرض در حضور این آیات باهرات ظهور یافت قوله الربّ تعالی و تقدّس هو الحق

یا ایها الناظر بحتی المختوم علیک بهائی وعنایتی سمی از قبل بطراز عنایت فائز وبانوار رحیق فضل مزین لقا طلعت نموده حق الگاه وخود ناطق وخود شاهد که لازال حضور مقبلین محبوب بوده وهست و لکن ضعف عباد حایل شده وسدّ محکم گشته ظالمی از قبل در این ارض بر دست حکومت جالس وعنی وفحشا مشغول فی الحقیقه در هیچ یومی از ایام ولیلی از لیالی او عدل در یک محل نبوده بلکه در هیچ که ساکن از آسمان رحمت الهی غیر تعدل محروم سبحان الله ظلم نزدش محبوب واعتساف مرغوب عدل مردود وانصاف مطرود اگر پدر فرزند عدل جانش را گرفت او مفقود ولکن آثارش موجود یعنی از نفوس انسنین قبل اذن داده شده سنه نکت حال بنظر موافق نیامد چه که نفوس این ارض اکثری بنا بر بعضی مشتغل جناب مذکور را از قبل مظلوم کبیر بیان و بانوار آفتاب عنایت حق جل جلاله بشارت داده نسئل الله ان یکتب له من قلم الامر اجر لقائه و الحضور امام وجهه انه علی کل شئ قدیر وانا الثانی فی تمیناه لدی العرش یدخت بشره بهذا الفضل المبین وهذه العنایة التی احاطت السموات والارضین یا ورقا علیک بهاء الله مولی الوری بشر الورقة التی سمیت بطوبی وبنتها انا سمعنا ندائها وذکرنا ها جا لاتقاد ول به ذکر الامم واعمالهم یا امتی یا ورقی اسمعی ندائی من شطر سجنی قد جعله الله سلسبیل البیان لاهل الامکان و کوثر العرفان لاصحاب الایقان ابشری یا امتی بذکری وعنایتی وفضلی الحمد لمن ایدک ووفقک علی الاقبال الی ما لا یعادله شیئ من الاشیاء. البهاء من الله علیک وعلی بنتک وعلی کل امة آمنت بالله الفرد الخبیر فضل حق اندنی شهود وعنایتش تورا راه نمود در آنیکه اکثر رجال عالم معرض شدند مع انکه کل از برای اقبال خلق شده اند واز برای عرفان از



عدم بوجود آمده اند اگر در این عنایت مبسوطه مسبوقه تفکر فرمائی صیحه زنی ونوحه کنی الحمد یا مقصود العالمین ناظر شوی ونذکر در نقطه اخری التی ذکرت فی کتابک فی الحقیقة اشراق انوار بارد رین امر سبباً عظیم است چه که قبول نموده اند آنچه را که علماء وکاملین وبالغین علی قولهم از درک وعرفان آن عاجزند بشرا بما بشرتک به ذکرنا یاتی لعمری لو تجده حلاوة تهاالمتفصن فی الحین وتذکر من تعلق فی هذا الافق المبین یا علی ارض میطلبیم آستانرا ونور از مالک آن منع ننماید برما سوی الله قدم گذارد وتمسک سر بر افراز طوبی از برای کسیکه بانجیل متمسک مزین گشت واز برای دلیائش فاضح شد ان ترتک هذا الفضل المشتق العزیز الکریم انک انت المفضل والمعطی وله المجود والمعز والمعطی چه که جمیع شیاها بمشیتی از نیستی که بمقام اراده محشور شد مزین فرموده طوبی از برای بحری که بر نسبت آیاتش مفتخر است وامطاری که بر محتش منوب وآفتابی که بتجلیاتش مذکور این فضل محیط لایتناهی که بر بحر وبحار احاطه نموده البته عباد خود را که نزد ایشان محبت اوست کنائز ذکر او وبندگان ممتاز وبخدمتش فرموده ومیفرماید سوف ترفع مقاماتهم ومراتبهم ودرجاتهم انه هو المقتدر المتعالی العزیز الودود

از قلم آن محبوب که از قبل ارسال شده بود نظر بامواج بحر رحمت که بمثابهای فوق وبمکانی قهر دونی قبل ورنانی بعد که حاکی است مقتدر بر تغییرات وتبدیلات ارادات ومشیات عالم وجود جواب آن از بعد من غیر ترتیب عرض میشود فی الحقیقه پریشانی فی عالم از این مقام اعداش میگردد اگرچه این پریشانی حسنست جمع ونظم ترتیب ونظم ولکن این مقام مخصوص است بنفوسی مضار سمع وبصر باری دستخط آن محبوب که بتاریخ دوم شهر جمادی الاخری مزین بود وجه ری بود بدیع چه که سمع وبصر هر دو را از قرب ووصال فتحی داد وچه جای سمع وبصر بگلیه قلب وروح رافرح

Provided by the Afnan Library

وسروری کامل عطا نمود بسم الله الحمد از هر گونه بیش نقطهٔ انقطاع متفرع و عرف خلوص منتشر لسلسل الکمام ربه بان یقوی عضد حضرتک بکسر اصنام الاوهام و بهیاکل المتکبرون انه هو الفرد الغالب المقتدر المهیمن القیوم و بعد از فراغت و اطلاع باحجهٔ اشتیاق قصد مقام اعلی نموده امام وجه مولی الاسماء عرض شده و بشرف اصغا فائز گشت هذا ما نطق به المقصود فی الجواب قول الله تعالی و تقدس هو الآمر الناطق المقتدر العزیز المحبوب کتاب مذا یاید و کلمهٔ بافتح بیان محکم و حروف اتم و وجوه ناطق لعمر الله سیر ظاهر در جمیع اشیاء بشارت ظهور و ایام را ندای مشنوید بسمع الله تسم غفلت در جمیع اعضاء ارکان و عروق از کرده و کل را از ادراک و شعور منع نموده حال در سکرات موت مشاهده میشوند مگر نفسیکه از دریاق اعظم اسم اعظم الشفا حقیقی فائز گشته اند ادویهٔ آن ارض را از قبل مظلوم ذکر نما تا قلوب بنور معرفت و نفوس بنار محبت منور و مشتعل گردند یا ورقا یا ایها الناظر الی الافق الاعلی اگر فی الحقیقه بقطره ئی از دریای عنایت فائز شوند خود را از ماسوی الله فارغ و آزاد مشاهده نمایند این ایام شخصی از مقبلین تازه ایقان و اطمینان طلب نموده در جواب باین کلمات عالیات نطق فرمودیم هو الآمر العلیم الحکیم یا عطار نامه ات نزد مظلوم حاضر و بمحاظ عنایت فائز بسمه الحمد عرف اقبال از آن متضوع نسئل الله ان یوفقک و یحفظک من الذین اذا سمعوا قالوا الک الحمد یا مقصود العالم جامع فقرات مشرق آیات و مصدر امرک المبرم الحکم المتین طلب اطمینان نمودی مقام این گفتار دیدن گذشته و وقت آن نیست چه که ظاهر شده امر یکه نداء آن عالم الی حین مشابه آن دیده نشده امروز نور از اعلی افق عالم مشرق و لائح و نار در سدرهٔ مبارکه باعلی الندا ناطق و از سماء مشیت الهی من غیر تعطیل کتب



و صحف ذبر نازل اقلام عالم و افحام را مم و اقتدار کتاب از حصار آن عاجز امروز در سبیل الرحمن بلک الحمد یا غیاث الناطقین ناطق و لسان ایقان بآمنت بک یا مظلوم محکم شق قمر گفته اذ شق شمس ظاهر و آن در وقتی پدید که شیخ محمد حسن نجفی که قطب علمای ایران بود از صراط الغرور بقعر خمود راجع یا ایها السائل آفتاب اطمینان از افق سماء الواح الهی لائح و ساطع امروز فصل خطاب قبلی گفته و کلیم بکلک یا الله العالمین ذاکر بکلک قلم بر حسب عالم زدیم آیا نمی شنوید ارجاع الواح اثنا عشر بک الی الله رب العالمین در آنچه واقع شده تفکر نما و در آنچه نازل شده تدبر کن شاید بمقامات انوار آفتاب بیان رحمن فائز شوی و بر کرسی ایمان جالس گردی بکلک گهار او سعادت دنیا و آخرت آنچه در آسمان و زمین موجود است حق بحیح آثارش از ناسوایش ممتاز طوبی از برای نفوسیکه بطراز عدل و انصاف مزین اند انه هو المؤید العلیم از حضرت ربانی ان تطلب فنودیم آنچه را که سبب اعظم بود از برای ظهور نیر اطمینان در آفاق ایمان باین مقام مبارک پذیرفت و عمل نمود آنچه را که تعالی گریسته و نوحه نمودند بگوایید و مستبشر شوید شاید بنار محبت رحمانی حجبات مانعهٔ حایله از میان برخیزد و حجبات موهومه که انسان را از تقرب منع مینماید و از توجه باز میدارد طوبی از برای نفسیکه عند الفتاح و ذراعی اقتدار حجبات حایله را خرق نمود و بحکمت و بیان بر نصرت امر قیام کرد بگو تعالی از انشعاب رحمه بقعهٔ معانی صلاة محبوب و مذکور بر ایام را بناسم حق جل جلاله حفظ نمایید در فراغه و جبابره عالم تفکر کنید و بچشمان در خزان و قصور آن نفوس غافله لعمر الله ایام حیات در این دنیا نزد صاحبان بصر اقل من آن بوده و هست یا اولیائی التقوا الرحمن و کونوا علی شأن لا یمنعکم شیئ من الاشیاء و لا اسم من الاسماء و لا ذکر من الاذکار عن رب مشیته با سماء از مالک آن محروم مانده اند و در یوم جزا از مشرکین بالله پشیمان برگشتند چنانچه دیده اید

وشنیده اید و حال می بینید و می شنوید که بر جمیع من بر بسیط ارض مشمولند نسئل الله تعالی ان یرزقکم بحبوحة البیان و یقربکم الیه انه هو العزیز المنان انتهی قدرت عالم نزد قدرتش عاجز و بیان عند اشراقات برهانش خامد لیست از نفحات وحی الهی و ظهورات فضل و رحمت نامتناهی ربانی این مرتبه اعظم بقدرت و قوتی ظاهر شود که شبهات عالم و وساوس امم کالیوم از هم مضمحل نشاند و بابصار حدیده و آذان واعیه و رؤس مستقیمه برام قیام نماید و باصلاح عالم و تهذیب نفوس امم پردازند انه ربنا هو المهیمن العلیم و هو المقتدر القدیر العجب کل العجب که تازه هادی دولت آبادی قافله قوم شده و اراده نموده، حزبی را که بشیعه ترتیب داده بعد مجو بنا اوست از نفوسیکه میفرماید بدلوا نعمة الله کفرا و احلوا قومهم دار البوار عجب در اینکه ابدا از اهل امر آگاه نبوده و نیست معلوم نه که بچه پرچمی پرد و بچه مشتبث و متمسک قد ضر الذین کذبوا بلقاء الله و آیاته انتهی من الاخسرین فی کتاب ربنا المقتدر القدیر ایکاش در ذکر جمیع آیات الهی که در الواح عوک نازل مرقوم داشته بعد از مراجعت و اصغاء قدس این کلمات علیا از لسان عظمت جاری قول الرب تعالی و تقدس تعز بما عمل نسئل الله ان یؤیده علی ترجمة ما نزل للملوک انه هو المؤید العلیم یا ورقا علیک بهائی و عنایتی اخوف للطالب جاهد و در اسرع زمان کامل فائز شوند بآنچه که مقصود از آفرینش است اگر بخاطر طاهر و آذان واعیه و ابصار حدیده اصغا نمایند و مشاهده کنند صلوات بیان رحمن کل را جذب نماید بشأنیکه خود را از منافی الامکان متمسک و فارغ ملاحظه نمایند سبحان الله اقوال که بقبول حایل شده و حجاب را از کوثر بیان منع نموده از حق میطلبیم جذب خود را حفظ فرماید و کل را بانوار اتحاد منور نماید اوست سامع و اوست مجیب لا اله الا هو العزیز الحمید جمیع را از کأس ان مظلوم بگیر یاد اولیا را بذکر الله و ثنا کم بالحکمة و الموعظة و تسلیم فی هذا القرن بها باید بکمال روح



و ریحان با طوائف ارض ملاقات نمایند خائفین را بایاتیکه حلاوت و لطافت شیرده او مستور است القا کنند چه که بعضی از مرضین در صدد آنند بسبابی ظاهر شوند و بآن تمسک نمایند و دوارد آورند آنچه را که سبب تزلزل و اضطراب است اگر بآنچه از قلم جاری شده عمل نمایند بمقصود بر بسیط ارض و بمنتهای آمال و امانی فائز شوند و از ریاض بیان و تجلیات نیر عرفان از هر طرفی ظاهر شود طوبی لمن سمع و عمل بما امر به فی کتاب الله رب العرش العظیم انتهی این عبد و آنچه مرقوم داشته و سایر اولیا باید احیانا تذکر دهیم و از حق جل جلاله ارزانی هر یک بطلبیم آنچه را که سبب ارتفاع کلمة الله و اعلاء امر است این ایام بعضی اخبار از ارض طا رسیده، البته بآن راضی هم نشنوده و در خصوص شخص معلوم بقتل سالک و مسافر نباشند چندی قبل از این طائر جسب الامر این فقره نوشته شد هفته قبل هم تلگرافی این عبد مرقوم و در سال دهشت و مقصود از سال الواح بیاریکه متذکر بوده بصبا حاجتش بر سد و بآن فائز گردند و این ایام آیات منزله در حضور قرائت شده و میشود انشاء الله صحیح و کامل ارسال میگردد هذه من غایة الأخری فضلا من عنده و هو المفضال الکریم اما در باره مکاتبت که مرقوم داشته بعد از فوز در ساحت اقدس ایکاش میسا نازل فوز نیابند یا ایها الناظر الی الأفق الأعلی علیک بهائی عبدک بها کأنه مولی الوری مقصود از مکاتبت در رتبه اولی و مقام اول منظر اکبر بوده و در مقام آخر عالم مثال است بین جبروت ناسوت و آنچه از آسمان فرمین است مثالی از آن در آن موجود نادر فوق بیان مستور و مکنون بحیرت نامیده میشود و این اول مقام منتهیه است و چون بظهور آید بملکوت نامیده میشود کسب قدرت و قوت از مقام اول نماید و بما دونش علامی کند این عوالم و عوالم مشیت و اراده و قدره و قضا و نزل و سر مدود و هر دو زمان مکرر در بعضی از الواح از قلم اعلی نازل طوبی للفائزین و آنچه بپارسی تعبیر نموده اند پادشاهی و جهان پاینده هر دو صحیح و منسوب است و اینکه در باره متراءی اعلی و مطلع ارتفاع بقاع و مقامات عالم ذکر نموده اند حسب الامر این ایام ذکرش

عملش جایز نه لوشا آ اته یذکر من یعبده اراده ومنهوده وهو المبین العلیم انتهی فی الحقیقه اکبا ومتقربین وآنچه
موحدین در ذکر آنچه در آن مقام واقع مشده مشتمل و محرق واین مثل حزب شیعه از فرقه وجوه مخنوحا به شده
هیچ عصیانی در عالم بآن مقابل نشود مقدنک مثال مشرکین عالم ومفسدین امم مانند آنحزب با دام وفنون
مشونه کلمات قبل بمیانها مجدوشده وظاهر گشته انّا لهم ولانصافهم واعمالهم نسئل الله تبارک وتعالی
ان یطهّر الآذان وینوّر الابصار ویلهم العدل والانصاف انه هو المقتدر العزیز المختار بیان فارسی را گذاشته
تحریف شده این کلمه از قبل سبب اشتغال گردد و گرد و خلق بیجا برگشته چه که با یکدیگر حکم کتاب مرتفع میشود
هر محکمه مزوّری محال میباید و فرس کذب و بغضا را جولان میدهد حق جلّ جلاله این امورات مستوره و
مشئومات غیر مسطوره را منفصل و خاتمش در این ظهور کشف فرموده ظاهر خواهد شد روحی لعنایته الفدا، و لکشف الاسرار
یکسف خدا بدرست کرده بودند وحوض را موحد میدانستند اخاف الله وایاکم من مغفرته هوذا آن
ربّنا هو الغفور الفضّال وهو المشفق الکریم لا اله الا هو المبین العلیم الحکیم دستخط دیگر جناب آقا نسیم سبحانی از آن مشهود
بسته الحمد تازه بود به که از فطرت پاک ظاهر و تازه موجود به که بذکر و ثنای محبوب مزیّن و بعد از قرائت سیاحت قدس
فائز آن الخادم یجد نفسه عاجزة عما تطق بلسان العظمة فی ذاک الحین الاعلی قد صار معلوم قول الرب تعالی
وتقدّس هو السامع البصیر بدء حضر العبد الحاضر وعرض آنام وبه المظلوم ما نطق لسان سترک وقلم هویک
فی ثنآء الله رب العالمین نشهد انک تمسکت بمیثاق الله وعهده وما تحرکت عواصف الفراعنه ولا
قواصف الجبابرة وما منعتک سبحات العلمآء ولا حجبات الفقهآء قد سرح جواد الهمة فی مضمار الله
مالک ملکوت السموات والارضین ذکر آبائک وبشرهم بما بشرتک قل یا ولیای هذا یوم الذی فیه
وبهذا یوم ما بشرت عین الابداع بشبهه انصر المظلوم بجنود الاعمال والاخلاق هذا ما امرتم به فی



الواح مشتی بشده بذکک مولی الوری فی سجنه العظیم قل ایاکم ان یمنعکم حبّ الاسماء عن التوجه الی افئدة الله وسویدآء
الاذعیة السریة صنوا ما خلقه القوم تمسکتن بما عنده لیبلغکم المقعد المقدر انه آتی فی ثیاب راکبا علی السحاب
لیعلمکم ما یقربکم الیه انه هو الفضّال ذو العنایة الکبری وذو الرحمة التی سبقت الارض والسمآء لا اله الا هو الغفور
الواحد القهار الکریم انّا ازنا فی اللیالی والایام ما انجذب بالملأ الاعلی والقوم اکثرهم من الخاسرین
قل لعمر الله لا ینفعکم ما عندکم سوف ترون جزآء اعمالکم اتقوا الله یا قوم ولا تکونوا من التارکین
هذا ما انزله الله فی فتحت ابواب الله ربنا اما وعدتم به فی کتاب الله العزیز الحمید کذلک ینطق المظلوم فضلا
من لدنه انه هو الرحیم الرحمن اسمعوا نصح الله انه ینفعکم فی کل عالم من عوالمه شبهه به تمسک من یتلو ویعمل
انه لا اله الا انا الفرد الخبیر الفجر الاشرق من افق سمآء رحمتی علیک وعلی الذین سمعوا ندآء الله آء وقالوا لبیک
یا مالک الاسمآء وعلی الذین یسمعون فوالذی فی هذا الامر احکم المتین انفق فضل امیسشود
نعمة الله موجود رحمة الله مسبوق مائدة الله نازل آیات محیط بینات ظاهر ولکن آنا ای
بیفائده که از اوهام صادر شده عباد را از نصرت آل و رحمت حضرت ذی الجلال محروم نموده
سبحان الله یک قطره از قلمش قبل که از انهر بحر هو مرتفا بر شده بشابه دریا نزد شان بزرگ و کبیر
و یک دریا بیان که با امواج عرفان در کمال اوج ظاهر شده نزد شان محسوب نه آیا
سبب این غفلت چیست که از شابه انوار آفتاب حقیقت در وسط زوال محروم شده بل یا محجوبی
لعمر ربی در یکم این امور از اعمال وغرور احداث شده سبحان ربنا رب العرش العرش
انه آمرنا فی کل الاحوال ووصانا فی الزبر والالواح بالمعروف والعنایة التی جعلها من سجیة الانسان
لذا نسئله تعالی بان یکشف لهم ما کشف لنا لان رحمته تقتضی العفو الفضل انه هو المشفق الکریم

Provided by the Afnan Library

ایرسد تا بیم علی الاقبال ایکه انک انت المقتدر القدیر ایکه دربارهٔ وصولی مرقوم داشتند حسب الامر نزد
انجوب بانده اولی واجب است ایکه دربارهٔ آن ارض نگاشتند مرقوم داشتند فی الحقیقه منع تجلیات
نوریان ازافق آمرینه سبب وعلت درمقام اول وربنا اولی همان است که انجوب مرقوم داشته اند
ولکن نظر بعجز ومسکنت واستدعای انجوب فؤاد داد ولیای آن ارض بعد ازعرض درساحت امنع
اقدس اشراقات انوار تبرعفوا الهی ازافق فضل مشرق وظاهر انه الفضل والبهاء ولد الجود والعطاء
وله العظمة والکبریاء وله الکرم والآلاء لعمر مقصودنا ومقصودکم بعد ازعرض اینفقره امواج بحر عنایت
مهیج بحر محبت بثنائی ظاهر کرا اینبنده بیچاره قادر برضبط آن نشد ولکن درانحین قلب لسکر وذهن مشغول
که آن محبوب فؤاد سبب این فیض اعظم وعنایت کبری شدند این است مقام صدهزار اینبنده
ومربنا امید هست که ازبعد آثار تنبه وشعور وعرفان ازجهات آمرینه ظاهر شود این بشارت را
البته بأولیای آن ارض میرسانند واین است فوز اعظم وفضل محیط حضرت اسم امین القبیحین
وجناب شکرین قلم علیهما بهاء الله الابهی نظر بذکر انجوب فؤاد مذکور گشتند وتکبیر وتحیت ازقبل
آن محبوب القلوب والجنان وطائفین طرا تکبیر وسلام میرسانند هرهنگام ذکر انجوب بمیان
میآید حضار حضور طلب عنایت درحق وشفقت مینمایند ان ربنا هو السامع المجیب ایکه در
بارهٔ صدوق آثار ووجوه مرقوم داشتند بعد ازعرض این فقره درساحت امنع اقدس فرض نمودند
ازبرای خود ودر قاعلیه بهائی وعنایتی ورحمتی لازم وبعد ازمقدار چند دقیقه این کلمهٔ علیا ظاهر قوله
تبارک وتعالی جناب امین بآن ارض توجه مشورت نمایند وبآن عمل کنند مقصود اگاهی انجناب ملاحظه شود واین چندی قبل درانجناب چیزی نوشته بودند انتهی درهرحال



انجوب بغایت وفضل ورحمت مقصود عالمیان فرمایند فدا ولیای آن ارض نگبیر وسلام میرسانم
انشاء الله بهمت کامل وقیام ثابت وشطق فصیح بذکر وثنا ومدحت امر مشغول باشند بقسمی که آثار آن
در اقطار ظاهر وهویدا گردد انه هو القادر وانه هو المقتدر البسیط والبحر السامع المجیب
قرعیون ونهالهای حدیقهٔ عرفان الهی را بابدع ازهار ذکر مینمایم ودرحق جل جلاله ازبرای هریک
نعمت باقیهٔ ابدیه میطلبم انه هو العزیز الفضال البذال البهاء والله کرة الله علی حضرتکم وعلی من
معکم وبجکم وبسبب فوکم فی مرهر ربنا وربکم ورب العرش العظیم والکرسی الرفیع خادم فی ۱۲
شهر شعبان المعظم سنه ۱۳۰۵

عرض دیگر یک لوح اقدس ودو مسئله قبل محضرین کی نزد ولیای ممتحان نازل الی حین ارسال
نشد حال نزد انجوب ارسال گشت مسئله شد

ت محبوب روحانی حضرت ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

شهد الخادم بما شهد الله وهو اشرف بما اعترف به القلم الاعلی قبل خلق الاشیاء انه لا اله الا هو
قد ظهر واظهر ما کان مکنونا فی علمه ومسطورا فی کتابه ومرموزا فی لوحه وخزونا فی خزینة عصمة علی شان
ما منعته شئونات البشر وحجزات التی حکمروا بما لک القدر قد قام لنصرة امره جنود مشارق
الامر ومطالع البیان العلی الاکبر وناداهم الملأ الاعلی الندآء بین الارض والسماء انه لا اله الا هو العلیم الذی بشارة
من اصبعه ملأ بحر العلم فی الامکان ومرت نسمة الرحمن علی البلدان طوبی لمن سمع وسرع ویل
لکل قاعد مرتاب ونعیقا لمن سمع واجاب ویل لکل مشرک کفار والتحیة والاکرام علی اولیائه

واصفیائه الذین ما منعتهم سیوف الاعداء عن مالک الوری وما خوفتهم جنود التظلم فی ایام تجبر مولی الاسماء
اولئک عباد نطق کتابه بذکرهم وکل صحیفة تعبق بثنائهم وکل لوح یتضلع وسمهم سبحانک یا من بأسمائک تنور
وعلومهم العالم وبذکرک فاح عرف البیان بین الامم اسئلک بأسمائک الذی جعلته قاصم شوکة المعتدین وملجأ المؤمنین
وبأمن الخائفین بأن تحفظ اولیائک من اشقیاء عبادک وتقدرهم بصفرة ترتفع فی کل بقعة رایات
اسمک واعلام ذکرک ایرب تری وتعلم ما ورد علی الذین ما اخذتهم الغفلة فی سبیلک وما راتهم
عین الرحمن مستریحاً علی الفراش فی حبک دار وا البلاد لاعلاء کلمتک وزاروا العباد لالقاء امرک
الی ان طردوا واخذوا وحبسوا لامسک الذی بجری فرات الحیوان وسرت نسمات الوصل علی من فی الامکان
ایرب انت الذی ستشهد بتطهرک الممکنات وبقدرک السن الکائنات نزلت اولیائک یا الهی الاسماء
وفاطر السماء بما یقر بهم الیک فی کل الاحوال وبزرقهم کاس رضائک فی کل الاحیان انک انت مالک
الامکان والمهیمن علی الاکوان یا محبوب فؤادی لعمر الله قد سترنی ذکرکم وثناکم وما جری من
قلمکم وما تفوه به ثنائکم مرة بعد مرة کم من یوم قام الخادم وکان محاطاً بالاحزان بما ورد علی
حضرتک واولیاء الرحمن وبلغ الیه ما ارسلتموه الذی وجد منه آل فی شیم عرف خلوصکم واستقامتکم
وعرف نصرتکم وفائکم فی ایام فیها تبتلی العباد الوفاء وراءکم وتقتضیها میثاق الله بما اتبعوا اهواءهم
فلما قرئت وعرفت اخذنی سکر کاس حکم علی شأن فرت به الاحزان اذا قصدت المقام الاعلی
وسماء التسلیمات العالیات الی ان حضرت وعرضت تلقاء الوجه فلما تم توجه الی الخادم وبلغه القدم
وقال جلت عظمته وعزّ بیانه انا اتخذناه لنسلیم هذا یوم فیه ینادی ملکوت البیان فی قطب
الامکان طوبی لمن نصر امر الله وقام علی خدمته امره وشرب کاس النصرة فی سبیله وقدح البأساء



فی حبه وبحمن بما دعا الناس الیه ویسبح من امواج بحر العطاء فی ثنائه لمن تضوع منه عرف الوفاء فی ثبوت الاستقامة
وفاز بالاستقامة الکبری علی امره بر رفعت اولئک من ملکوت الاسماء الا من شاء ربک رب العالمین یا وفا
علیک بهائی وثنائی قد حضر العبد الحاضر کتابک ومارسلته الیه من قبل ومن بعد اتانا وبعد ما من کل
کتاب ومن کل لغة ومن کل حرف عرف محبتک واستقامتک وخدمتک ووفائک وجهدک
فی امر الله العلیم الحکیم نشهد انک شمرت الذیل لخدمة الله وانطقت بثنائه وبلغت امره وخرقت باسمه
حجبات الذین منعوا عن مالک القدر بالحجاب الاکبر الذی ستر العالم نسئل الله بأن ینصرک ویعینک
ویحفظک انه علی کل شیء قدیر انا ذکرناک فی کل یوم وفی کل لیل وذکرنا ما ورد علیک فی هذا الامر الذی
اذ ظهر ناموت الاشیاء الملک لله العلیم الخبیر طوبی لمن فاز الیک واجابک وسمع ذکرک فی هذا الامر البدیع
قل یا قلم البیان وبا اصل الامکان انا کم ان تنکروا ما جعله قوته فی القرون والاعصار وفی التالی والایام
ان انصفوا یا قوم ثم انظروا هذا النبأ العظیم واستمعوا ما یذکرکم به هذا النبأ العظیم قل انه هو الذی بشر به آباؤکم
واخبر به الروح ونزل ذکره فی الفرقان من لدن منزل قدیم اتقوا الله ولا تکفروا بآیات ربکم الرحمن
ولا تعرضوا علیه اتقوه لکم الی الافق الاعلی لیشهد بذکرکم کل عارف بصیر انا ذکرنا فی هذا اللیل اولیائی
هناک وبشرناهم بعنایتی ورحمتی وفضلی الذی سبق من فی السموات والارضین وذکرنا الیمین والیسار
الذی یشهد الله بأقبالهم وتوجههم وذکرناه وثنائه وانفاقه فی هذا السبیل المستقیم ذکره وبشره البهی
انه فاز بذکر لا تعادله الاذکار وبکلمة لا یستفتح عرفه بدوام اسماء یک الاسم الحبیب انا سمعنا ما ذکرته
فی حقه وذکره الامین من قبل وما حل فی سبیل الله العلی العظیم کبر من قبل علیه وعلی وجوه اولیائی
وبشرناهم بعنایتی وذکرناهم بما از زنه مالک فی هذا الفتح المبین لعمری اخذهم جذب بیان الرحمن علی شأن

Provided by the Afnan Library

لاتضعفهم قوة الاقویاء ولا تحزنهم خوف الظالمین سوف یأخذهم الله کما اخذ قوما قبلهم انه هو المقتدر القدیر
البهاء المشرق من افق سمآء رحمتی علیک وعلی کل ثابت مستقیم الخ این ثنای بحر بیانرا ذیلی
اوسع از ارض وسما باید تا حمل نماید الله اکبر من یقدر ان یحصیها ومن یستطیع ان یسبح فی غمرات هذا البحر الاعظم
بحر یست لئالی اوهیچ این الفاظی است که خادم تصور نموده ومیفاید فی الحقیقه بایه موازم ملک وملکوت
باستقبال پرورد زرا از آنچه گفته ومیگوید لکن همه مقصود عالم ومالک امم را که اشراقات انوار آفتاب
عنایتش نسبت بآنجوب روحانی واضح ولائح ومشهود است اید چنانکه افئده وقلوب باسم مالک
وجود تمسک وبیان مشتعل نمایند آشنا کیکه من علی الارض جز درا از اطفآء آن عاجز شاهد کمنند آیا به شده
وپرسکری عالم را اخذ نموده بلی سکر نفس هوی آذان را از استماع منع نموده وابصارا از مشاهده
منع ذلک یخادم بجبل کرمل متمسک وذیل عنایت متشبث وسلسله بنماید عباد خود را از امواج بحر
معانی محروم ننماید انه علی کل شئ قدیر چندی قبل نامه های محمد وم مکرم جناب امین حاجی میرزا
ابوالحسن علیه بهاء الله رسید ودر نامه ذکر تحضرت وجناب حبیب روحانی ع ب علیه
بهاء الله رانموده بودند وبسیار مسرور دراینی بودند ازحق جل جلاله سائل وآمل که ایشانرا مؤید
فرماید بر آنچه سزاوار است وعطا فرماید آنچه را که لایق کرم ورحمت اوست وانچه مرقوم داشته
بودند درباره اسبابیکه سبب ترویج امر ونشر آیات واحکام الهی شود اینفقره تلقاء وجه عرض شد
هذا ما نطق به لسان العظمة قوله تبارک وتعالی امروز بر هر نفسی خدمت امر مهم لازم امورات
ارض را حق جل جلاله باسباب متعلق فرموده حقوق الهی را هر نفسی باید ادا نماید وثلث حقوق
ارض طرا واطراف آن باید بمصالح تبلیغ وانتشار امر واثبات آن صرف شود وباید جمیع بکمال اتحاد



درنصرت امر مشغول باشند وبقدر مقدور در راعلاء کلمة الله جهد نمایند حق جدال ونزاع را منع فرموده این است فضل
اعظم وعنایت کبری الخ درجمیع اعصار نفوس مطمئنه مستقیمه حسب الامر بجان ومال نصرت امر مبعوث در حال
حال وحده مشغول است ازحق خادم سائل آمال است کل را موفق دارد بر آنچه رضای اوست انه هو المؤید
الکریم اشیائیکه ارسال شده بود رسید ولکن سنجاقیکه تحسین بحضور رسد بارک فائز ملاحظه فرمودند بعد
هفته پانزدهم که صیاما ناطق باعجه حاضر دراین بین بشرف حضور فائزند واجرا لفاز قیام اراده شد شده
هنیئا لها ومریا لها الخ گرزم رسید وبحضور فائز وبنفسی این بدی حاضر چه در کنین وچه بعد
باو عنایت شد تحفه هیکل ذلک وقتی از اوقات اینعبد باغرایضه حبیب روحانی جناب ع ب
علیه بهاء الله رسید وعنایته بحضور فائز وبعد از ادای عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة فی الجواب قوله
جل جلاله هو القریب المجیب قد سمع المظلوم مذا لک واجابک باحت به راحة خاتمة ترتیک
المشفق الکریم هنیئا لوم فیه بادی ام الکتاب وبقول طوبی لنفس فازت بما کان مکتوبا فی العلم ومذکورا فی
کتاب الله رب العالمین وام البیان بادی وبقول یا ملأ الارض نامه مدتی فرصت از جواب
وانی المقصود ومنطلق ملأ هرا ام العالم مذا فی الوصه وهذا هو هو الذی منطق انه لا الله الا انا المقتدر
الخبیر وام الالواح المسیح وبقول قد فتح باب التقاء علی من فی الارض والسمآء طوبی لمن تقرب فاز
انه من المقربین فی کتاب سبین والتسجیة الحمرآء این ملأ الانام وبقول طوبی لمن فاز بایام الله
وعمل بما کان مذکورا فی کتاب العزیز یا ایها المتوجه الی الوجه ان افرح بذکری انا کنا معک انا قبلنا ما عملته
فی سبیلی وانزلنا لک من قبل وفی هذا الحین بالاتا وله الاشیاء ان ربک لهو الله الکریم
نشهد انک سمعت ندآء الرحمن واقبلت الیه وتمسکت بحبله المتین کم من جدیع وسریع اعرض عن الله

Provided by the Afnan Library

وکم من عبد فاز بالاستقامة الکبری علی شأن یقیاس ارتقت فراشه المشرکین ان اقرء ما انزل ربک
بروحات ابل ملکوتی که ملک بأس من عنده کتاب مبین انا نوصیک بالحکمة لئلا یرتفع ضوضاء
کل فاجر بعید ان احمد الله جاز بملکه بالقبول فی ملک بالاصفا و کتاب بالحضور فی سبیل العلیم
الهیا کبر المشرق من افق سماء فضل علیک و علی من ملک من ملک و علی آلین من شهد و اجاب شهد
انه لا اله الا انا الفرد الواحد العلیم الحکیم انتهی لسان عظمت درباره ایشان نطق فرمود باید کل فانی
او را فانه نماید و در هر یوم ثمرات تازه ظاهر و هویدا شود این سنه کل را بشارت فرمودند لئلا یرتفع النوضاء
بین الوری اینبنده فانی خدمت ایشان تکبیر و سلام میرساند و عرض مینماید انشاءالله که عنایات محبوبه
حق جل جلاله فائز شوند آنچه نازل شده بود بر آنچه عرض شد و یک لوح امنع اقدس هم علیحده ارسال
گشت انشاءالله بآن فائز شوند و از بحر عنایتش قسمت برند سبحان الله این خادم حقیر است این ناس
غافل بچه دل بسته اند و بچه مشغولند آیا فنای عالم را انکار کنند و بازغیر و اختلاف بی خبر بجای یقین
ظنون اخذ نموده اند و بمقام ایقان او هام عنقریب کل بعدم راجع و بمبتلی للمقربین انزله الله فی
الکتاب حسب الامر باید بحکمت ناظر باشند و بآن عامل چه که از قلم اعلی در الواح عدیده منیفقره
نازل علی بآن برکل فرض است انه یحفظ من یشاء و ینصر من یرید و هو العزیز الحمید این بسی
واضح و مبرهن است که حافظ حق جل جلاله است ولکن علی بآنچه امر فرموده لازم و واجب چه که
ناس کل در یک مقام مشاهده نمیشوند لذا باید اولیای امر جات نمایند و بآیات الله تکلم دارند
ایکاش مرقوم داشتند چند نفسی از ارض س وی بحضرت زراعت بمصلحت حبیب مکرم جناب
امین علیه بهاء الله بارض متوجهند منیفقره را جناب امین عرض نمودند فرمودند امر مرجوع



معلوم نیست چه که از قبل و بعد اضطراب سرتاسر آن ذکر شده لذا در همان ارض ساکن بمانند اقرب
بتقوی است انتهی امروز زراعت و آیه کلیه الحکمة القاء کلمه مبارکه بوده و هست از حق میطلبیم ایشان
و سایرین را مؤید فرماید بروحه مشاهد ایکاش ذکر محبوبی جناب حاجی میرزا حیدرعلی و محبوبی جناب این
اصدق و محبوبی جناب آقا میرزا اسدالله علیهم بهاء الله را فرمودند این ایام نامه های ایشان باسم
اینخادم فانی رسید قد احمد هر حرفی از آن ناطق بود بثنای حق و گواهی میداد باقبال و توجه
و خضوع و خشوع ایشان بسه ربنا و رب من فی السموات و الارضین از حضرت اسم الله جمال علیه
من کل بهاء ابهاه هم دستخط رسید و ذکر آنجناب فوائد را فرموده بودند مقصود ایشان اگر آنجناب
باتحاب توجه نمایند بعد از عرض در ساحت اقدس فرمودند بسیار خوب است ولکن باید
مقتضیات حکمت ملاحظه شود چه که بعد از مقدسه ارض طاء در هر ارضی فی الجمله حرکتی ظاهر شود
از حق میطلبیم اسم جمال را مؤید فرماید بر حکمت انتهی درباره جیب فؤاد جناب الف و علیه
بهاء الله الابهی و بستگان و دوستان آن ارض علیهم بهاء الله مرقوم داشتند مرتب در ساحت
امنع اقدس اعلی عرض شد هذا ما نزل لهم من لدی الله رب العالمین قوله جل جلاله و عز بیانه
هو الله تعالی شأنه العزة و العظمة و البیان یا اصل الیم یذکرکم مولیکم القدیم بما انزلنا
الیه انه لهو الفرد الواحد العلیم الخبیر فی اللیالی ذکرکم القلم الاعلی و فی الایام تحرک علی اسمائکم
ان ربکم الرحمن لهو المشفق الکریم قد جری فی کل الاحیان من قلم الرحمن فرات الحکمة و البیان
طوبی للشاربین یا اولیائی بناکث ان یستمسوا بآثار المظلوم اذا خافت الاحزاب من
الذین کفروا بیوم الدین لعمر الله اگر باصغا جستی فائز شوید یعنی ندای حق را بسمع حقیقت بشنوید

Provided by the Afnan Library

مشتعل گردید بشأنیکه اهل عالم قادر بر اطفاء آن نباشند امروز آفتاب ندا نماید و امواج بحر ناس را بأفق اعلی دعوت نکند خیف سدره از حق مرتفع و کوثر بیان رحمن از جهت اخری محبتش نفوس کل را بحر آگاهی نیاشامیدند و از هیاکل ندای الهی محروم شدند بشأنیکه تمام بر امر مالک انام قیام ننمایند و بشأنیکه متقین و ملحدین و خادمین شمارا از افق اعلی منع ننمایند امروز سموات ظهور بأنجم بیان مزین و اوتاد عالم بأشراقات انوار دیده منور جمه نمایند مأثر شوید بآنچه که سزاوار ایام الله است حضرت کلیم اول را باین یوم بشارت داده و حضرت روح وعده فرموده خاتم انبیا روح ماسواه فداه در حسین متین فرقان بشارت یوم عظیم الناس لرب العالمین مأمور قدر وقت را بدانید لعمر بهتر از اکسیر احمر و خوبتر و محبوبتر است چه که اکسیر انوار نه کور لونی را بلونی و باجسامی را بجسد دیگر تبدیل نماید ولکن این وقت و این حین که ذرات بساعت تبدیل شده و بقیامت مذکور عالم را جان تازه بخشد و روح حیوان عطا نماید باعتر بالله باحسنی قیام نمائید و آنچه لایق است عامل شوید از سطوت امرا و قوه اغنیا و مکر علما محزون نباشید قسم بآفتاب افق بیان که در این حین ناطق است غیر ترتیب کل نیست و حسرت تمام بمثابیکه از نتیجه اعمالشان مبین شده راجع گردند قسم الله که شما فائز شدید بآنچه که کل از او محجوبند و نوشیدید آنچه را که جمیع از آن محروم مشاهده مینمودند الا من شاء الله بعضی بچشم کتاب بین راه نیافتند بذا ما ینفعکم فی یوم تقلب عالم من عوالم ربکم العلیم الحکیم آثار قلم را ذکر من اجتنی و فاز بالوانی محکمتین عندنا و مستر من لدنا و انا الآثار الحکیم یا اهل التین و الیا نه کرم المظلوم من مخطوط آنچه در بشیر کرم انبیاء الله رب العالمین قد حضر لدی المظلوم کتاب من الذی قام علی خدمة امری و طاف حولی و طار فی هوائی و کان فیه ذکرکم ذکرناکم بهذا الذکر البدیع انا کنا ان نکتم شیئا من الاشیاء عن الله مالک الاسماء ان احمدوا الله بما خلقکم و رزقکم و ایدکم علی اصغاء ندائه الاعلی اذا رزقتم بین الارض و السماء ان ربکم لهو



لهو الغفور الرحیم لاتحزنوا من شبهات اهل البیان و اشارات علماء الارض الذین نقضوا میثاق الله رب العرش العظیم طوبی از برای نفوسیکه الیوم بحکم مکروه شاقیام ننمایند و لکن بحجبات باید رفتار نمود چه که ناس خائف بل بعضا هر ظنون و اوهام متمسکند از حین مختوم الی حین ذکر و ذکور بیان الهی بر ایشان وارد میشود او لیای آن را زنوم نمایند بالکل اتحاد و اتفاق بذکر و ثنای حق مشغول گردند و بجز اخلاق خلاق را بنصرت ننمایند لعمر الله اگر آگاه شوید بآنچه از قلم اعلی مقدر گشته جمیع بگریه و ندبه مشغول گردید و از آنچه در اشده و یا شود محزون نشوید الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المقتدر القدیر لهیا علیکم و علی من معکم و علی الذین آمنوا بآیات العزیز الحمید الحق یکفره فی الحقیقة سبب و علت اسف کبیر شده و آن اینکه در هر محل که یکنفر از اصحاب گرفته شد اول کتب الواح بدست آمد و بعد اصحاب بیت سبحان الله آیا الواح و کتب محل امام بیوت اجانب و یا برمحلهائی که مقابل وجوه و عیون واقع است در مقدمه ارض طا کتب و الواح بسیار بدست ظالمین افتاد صد هزار افسوس چه که آنها حفظ نمایند و شاید بعضی را محو میکنند حزب الله باید در حفظ آیات الهی کمال جهد را مبذول دارند تا از عیون خائنه و ایادی سارقه محفوظ ماند اینمقدار بعضی از دستان اظهار نمود که آیات الله مؤید میشوند از جمله نور شبهات محو بعلی جناب علی قبل اکبر جمیع در دست احداث باری اگر شی را مع توشیحات بباب حکومت ببرند از علیه بهاء الله الابهی حق جل جلاله سائل و آمل که آنچه در دست ظالمین افتاده و خواهد فرمایند انه هو الحافظ الحکیم ذکر جناب حاجی محمد طاهر علیه بهاء الله را مرقوم داشتند انشاء الله در راحت مع امنیت عرض شده بذا ما نزل له مرة اخری من لدی الله مالک الوری قوله عز بیانه و جل برهانه هو المؤنس الحکیم یا محمد قبل طاهر بذکر ک المظلوم از احاطه الاحزان من مطالع الظنون و الاوهام الذین یتحیرون

الامم من دون بيّنة و برهان ثم الذين كانوا ان يرتفعوا على المنابر لذكر الله مالك الايجاد
فلمّا انحطت الاذكار بذكر الحجّة قاموا و قالوا اجعل الله قربه و ملأ خرق الاحجاب و اشتق الانام قاموا
على لاءعراض الى ان افتوا عليه بالاشجار في الجبال قد افتوا على الذي ذكروه
في الليالي و الايام تالله لطلعهم كيف عيون الفردوس الاعلى و الجنّة العليا ليشهد بذلك
من عنده ام الكتاب طوبى لك بما نبذتهم و راءك و اقبلت الى الله بالروح و الريحان
قد سمعنا نداءك و ما انشأته في ذكر هذا المظلوم الذي طرد و نفي الى البلاد البعيدة اسئل الله بان يعو
من على الارض كما دعوناهم من قبل و نذكرهم بذكرياتنا اياما لوجوه لا تمنعها قوة الاقوياء و لا تكبرها
العلماء و لا زاجيرا لرجال لا تصنعنّ جنود العالم يشهد بذلك مالك القدم الذي ينطق انه
لا اله الا انا العزيز الوهاب انا نسئل الله بان يؤيدك على حفظ ما قدر لك انه هو المؤيد المتوكل
طوبى للسان نطق بذكري و لوجه توجّه الى وجهي و لاذن فازت باصغاء ندائي و لقلب تمسّك بحبل الله ربّ
الارباب الهما اللائح من افق اللوح عليك و على الذين نبذوا ما عند الناس مقبلين الى الله العزيز
الوهاب انتي لله ثمّ الحمد و المنّة فائز شدند بآنچه كه مثل بشيه ندا نشنيده و ندارد عنايت حق جلّ جلاله
از لفحات آيات اش واضح و مبرهن است نشأه الله موفق شوند بر ذكر و ثناء و استقامت كبرى در
جميع احوال انتخاب دم قدمت ايشان اخبار رضا و تسليم ذكر و تكبير نخواهد و ميرساند اينكه درباره حجاب
مرقوم داشتيد اگر بيّنه يعني از احكام از قلم اعلى جاري و لكن امر بتر شده و از حكل مسطور است و لكن نسئل
بحكمت آنچه مشاهده شد در اكثر امور حكم قبل جاري تا فصل اكبر واقع نشود و سبب بسط و اجتناب نباش
نگردد شايد باصغاء كلمه فائز شوند و بما اراده الله عامل گردند درباره اكسير مرقوم فرموده بودند



كه از بين كل عيسا از آسمان ملك سما مشيّده شد قوله جلّ بيانه و عزّ برهانه يا عبد حاضر آنچه درباره اكسير از سماء
مشيّت الهي نازل نفرمودي سؤال مباد بوده مكرر سؤال نموده اند تا آنكه نازل شد آنچه نازل شد و از قلم اعلى جاري
نيمنود و اقبال بذكر اين امور ننموده اند انبياء ذكر فرموده اند و همچنين حكما در وجود و عدم اين صنع
گفتگوها نموده اند تحمي بيان آمده يعني گفته اند حجاب دهر حجاب بواسطه امراض از بلوغ باين مقام محروم شدند و
قوت و اعتدال اكسير رفع ننمايد و بطون و كمينونت اصلي ظاهر نشوند و بر خواص اين فقره را محال دانسته اند
چنانچه گفته اند اين فلزات هر يك از اجزاء مختلفه تركيب شده اكسير عاجز است از تصرف در اشياء مختلفه
متناقضه بمهوري از نكما قلب ماهيت را محال دانسته اند كتب قرون مشحون است باين اذكار و اعتراضات
و اختلافات حكما از فضلاء و غيرهم و لكن اگر صاحب فؤاد و بصر در بيانا نيكه از قلم اعلى جاري شده تفكر
نمايد امر وجود و عدم بر او ظاهر و هويدا و آشكار شود انتهى كمر اين عبد عرايض و سئوالهاي را
كه از اين امر سؤال نموده اند عرض نمود و بعضي از سؤال كه اظهار امر لذا جاري شد اقلم اعلى آنچه
موجود است و في الحين كه عيسا استماع شد فرمودند يا عبد حاضر اگر جواب نازل نشود ما آن است بر علم الهي
حمل نمايند انتهى و بر نفسي جواب نازل حكم منع بر نداشته ان شاء الله بايد حكم منع برداشته شود اين عبد سؤال كرد
نازل حكمت قبل از بروز بالكلية حال مختلف شده در عناصر و در سيارات و همچنين در حركات و
ارواح و اجساد اختلافات بحسب ظاهر به در تأثيرات و به در اعداد و بسته در سنين بعد بر ظاهر شود
آنچه حال از مكنون مستور است و اين ظهور اعظم سبب و علت است از براي فتح ابواب علوم و حكم احدي
علوم و وجود حق را تا حين بتمامها احصا ننموده و بسياري از نحوس ظاهره كه ديده نشده و بسياري از
اقدار كه از ابصار مستور است اگر جميع عالم جمع شوند و بخواهند احصاي فيض يكي از انجم ثوابت و سيارات

حول و اما بعد البته جوزا عاجز مشاهده کنند و بحکمه مبارکه لا یعلم جنوده ترک الا هو اطلاع کردند بشارت انکه
یوم قبل جوا رقم از قصر مبین بقصر مرصد توجه فرمودند مع حبی و چون مصحح حضرت والده علیه من کل بهاء ابهاه رسیده
توقف فرمودند و نازل شده از برای ایشان آنچه که عرض باقی و ذکر شان باقی و لفظ و منیش باقی بینهای نخواهد و مرتبا
نخواهد بود و اباب باین فضل اعظم که چشم عالم مثل آن ندیده فائز شده این مقام فوق ادراکات است اینکه
در بارهٔ مکاشفات بوحی علیه بهاء الله الابهی مرقوم داشتند صحیح است ایشان بکمال تصریح ذکر فرموده اند چنانچه
سنه یازده بمدینه حدیه و از آسمان نازل یعنی از تسلیم بمدینه و راه و تسلیم نازل میشود چنانچه نازل شد باری اشارات
رسیده بسیار است ولکن فرصت مساعده نه آنچه بسمع مرقوم داشته صحیح و لکن المقام هم لا یفتخرون اینکه
ذکر قدر منظم و روایات مذکوره در آن با فرموده مطابق است و موافق ولکن ناس مخالف و منافق در
ایام ظهور بمعنی اشارات واضحه و براهین لائحه و احادیث بینه در کتب یافته اند که کل سر کل را بظهور اسم کردن
و سبب تضرعات و گریه و ناله بوده و میست معذلک مدعی گاه نه جرئت بر دعوی بنماید مشرف
بشیئیت الوهیه نشده بلکه نامه

معدن حکمت آلهی ظاهر فرمودند یا حضرت احمد ولکاظم آگاه بودند و از معانی کتب الهی مطلع و باخبر نظر بحکمت بقدر وقت بناس فرموده اند و مقصود تقرب ناس بوده که شاید بحکمت حق فائز شوند چنانچه فائز شدند نفوسیکه اول شریعهٔ الهی وارد گشتند آنخضرت بوده و این فقره گواه است بر آگاهی و علم و حکمت و بسبیل مستقیم که بآن متمسک بوده اند بنبیاً لهم انتهی در اواخر ظهر حضرت سیدهٔ علیه من کل بهاء ابهاه میفرمودند آیا نمیخواهید من بروم و حق ظاهر شود اصل مقصود این کلمه بوده و لکن نظر بمقتضیات حکمت ظاهر شد از آنچه ظاهر شد و از آنچه ظاهر نشد و اینکه از مطاهر امر سؤال نمودند آیات در بطن ام و ارای تمامات بوده و هستند و بمقتضیات اوقات و اسباب ظاهر شده

اینکه از آیهٔ مبارکه مُنزِّل در کتاب اقدس سؤال شده قوله تبارک و تعالی من یدّعی امراً قبل اتمام الف سنهٔ کامله الی آخر بیان الله انفقره عرض شد لهذا ملفق بلسان العظمه یا ایها الناظر الی الوجه و الآثار لا تحزن حول الامر آنچه غرض بر کل لازم بوده در این آیهٔ مبارکه نازل و بر کل عرض شده اقرار بآن و تمسک بآن اکثری از حجاب غافله و در سبل اوهام سالکند و ناس هم اکثری بحجبر لذا این آیهٔ مبارکه محض فضل نازل تا ما بین هر حقی نمایند و بسبب تضییع امر الله نشوند انتهی فی الجمله این آیهٔ مبارکه خیانتی است بزرگ از برای کل چه که آنچه بباید از هر دو از شطری بتحقق ظاهر و بچنین اعمالی که سبب و علت تضییع امر الله بوده گمانشان اکه امر الله مثل بازیچهٔ اطفال است هر یوم بلعبی مشغول و بحکمی ناطق قد خسر الذین نطقوا بما لا اذن الله لهم و عملوا ما یمکث بعین العدل و الانصاف باید آنچه بناس ما متذکر دارند و اینکه از آیهٔ مبارکه اُخری سؤال نمودند قوله تعالی لا تبدّلوا بآیات الله تلک الآیهٔ علی الاسم المخزون الخ آیات هر امر منسوخ بآیهٔ ناسخ و صدهٔ تقسیم باید دید

* قوله تبارک و تعالی قل هذا لهو العلم المکنون و الذی لمس منیر مقصود از این آیات آیهٔ مبارکه مستفاد میشود



کسور نسبه مطابق و موافق است امروز عالم غیب و شهاده طائف بآیاتی است که لعمر مقصود ناطق و مقصود کل و مستقصد من فی السموات و الارض مخزون است در این سلطان جور و ضعف یعنی ایام آنچه که اقلام عالم از ذکرش عاجز و قاصرست اینکه در بارهٔ جناب آقا علی علیه بهاء الله مرقوم داشتند در ساحت اسم اقدس عرض شد قوله تبارک و تعالی یا علی بعنایت حق فائز شوی آنچه که مقصود از خلقت بوده ایمقام را بنام دوست یکتا حفظ نما مخلصین و مستقیمین در سبیل دوست باید الاّ فی الاّ علی الاّ مر ناظر الی الاّ علی و ناطق بثنای الجمیل در امور مشورت نما و بما عباد الله متوکلاً علی الله المهیمن القیوم انه معک و یعینک و هو العزیز الودود انتهی و اینکه ذکر حبیب فدا و جناب ع ب علیه بهاء الله و عنایته را فرمودند هرگز از نظر فانی نرفته و نمیروند الحمد لله بعنایت حق فائزند آنچه این بنده مرقوم داشتند و همچنین عریضه ئی که باحت اقدس ارسال نمودند کل امام وجه عرض شد و بشرف اصغاء فائز قوله جل جلاله و عم نواله لازالوا بعنایت حق فائز بوده و هستند مطالب ایشان بسمع قبول اصغا شد آنچه در کتب الهی ذکر این ایام نازل بآن رسیده هذا فضل لا یعادله فضل از حق میطلبیم مقدر فرماید از برای ایشان آنچه که سبب فوز و سرور و سکار ی ابدی است و ایشان از محرومین نفرمایند از آنچه سزاوار است

اذن لقا دادیم و اجر لقا نوشتیم یا عین وبا شکر کن مقصود عالمیان را که تو را بر اقبال و معرفت و مودت و محبت خود مستدام دارد و مؤید فرماید له الحمد و المنه تو را امروز حزب بطراز ذکر ش از عالم محو نشود و مقدر فرمود آنچه را که از برای متقربین مقدر فرموده نسئله ان یکتب لک فوز برضائی و مشربت رحیق لعرفان من یدعطائی از احمد الله مهذا الفضل المبین انتهی فقره

مطالب ایشان عرض شده و جواب عنایت فرمودند و در هر فقره بکمال عنایت فضل از افق اراده اشراق و لائح آنچه در بارهٔ آنجناب معمول داشته اند کل لدی العرش مذکور و بطراز قبول فائز این خادم از حق سائل ایشان را در جمیع احوال موفق فرماید حسب الامر بحکمت ناظر باشند و بما یتمسک خلعت و دائریم لنفاره یمرسه ایکنه ذکر مرحوم مغفور جناب میرزا حبیب الله علیه بهاء الله و عنایته را مرقوم داشته اند آنچه آنجناب ذکر فرموده اند صحیح بوده و هست قد نزل لدی القلم الاعلی ما الایاد الوحی من الاکشیاء اینفقره هم در ساحت امنع اقدس عرض شده قوله تبارک و تعالی لسمی الذاکر العلیم ان یا قلمی الاعلی ان اذکر من جعدالی الافق الادنی و سرب بحر الوحی من کاس عطائی ربنا مالک الاسماء و قل الهی الهی المشرق من افق سمائی رحمتک ربک الکلک ایاک و عبیدک ایمن اقبلت الی الوجه اذا رات قدرت فرائض العباد اشهد انک سمعت انتدآء اذا ارتفع بین الارض والسماء، واجبت مراد ک اذا خذت الزلازل قبائل الارض و کانت القلوب مضطربة من خشیة الله رب الارباب طوبی لاذنک بما سمعت و لعینک بما رأت و لقلبک بما اقبل و لوجهک بما توجه الی فضله الآفاق انت الذی بما منعتک معترضات العلماء و لا شوکة الاقویاء عن توجهک بمحل الامر و تثبت بذیل عنایتک فی یوم فیه تتزعزع الصور و وضع المیزان و ظهر الصراط و برز ما کان فی قلوب الذین نقضوا میثاق الله و عهده و اعرضوا الی ان افتوا علیه طوبی لک یا عبد الله و للذین اقبلوا الیک و زاروا فیرک بما نطق بقلمک الاعلی فی هذا السجن الذی سمی بالاسماء الحسنی و طوبی لمن ذکرک و ذکرنا نزل لک من لدی الله موجدک و خالقک و رازقک و معینک و مؤیدک و محبیک و معینک الهی الهی علیک و النور علیک و السلام علیک من لدی الله معبودک و محبوبک و مقصودک و مقصود من فی السموات و الارضین انتهی از قبل هم مخصوص ایشان نازل شد آنچه که در حدیقه کتب الحق



بینشاء و آنچه در این حین نازل شده شاهد و گواه است قسم بحق جمال الله که حق از خلق مستور نبوده و نخواهد شد و نیست قسم بنفسی ایشان از حق جل جلاله این خادم فانی سائل آمال کل که جناب ایشان را مؤید فرماید بر آنچه سزاوار است انه هو المقتدر القدیر خدمت ایشان سلام و تکبیر برسانند انشاء الله مؤید و موفق باشند و بما یحب و یرضی عامل گردند انه هو المقتدر علی ما یشاء از حق جل جلاله سلطنه کل را از کوثر عطا فائز نماید و بشأنی مبعوث فرماید که غیر دوست نبینند و غیر دوست نجویند جناب مسجون رئیس علیه بهاء الله که بآن ارض تشریف آوردند لازال نامش مذکور و مستند مکرر ذکرشان در ساحت اقدس از سماء فضل الهی نازل و مشمول عنایت و رحمت بوده و خواهد بود و در لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل شده انشاء الله بآن فائز شوند ذکر اولیاء الله بآن ارض سبب ارتفاع ذکر و اسم ایشان است بعنایت حق تعالی شأنه فائز گردند ذکر کل مذکور و در قلم امر مسطور عنایت حق مقامی است که ذکر و وصف احدی از فاصلات مخصوص جمعی الواح نازل و مخصوص جمعی گردید در یک لوح نازل و این بمثابه اقرب بآنست باید سواد افئده شود و بصاحبش داده شود و آنچه این کره ارسال شده چیزی از آن جائز نه و نزد عباد امر مبرم بفضل بالله آرد و بحکم ما یرید السلام و البهاء و التکبیر علی حضرتکم و علی من معکم و علی الذین فازوا بما لا فاز به احد قبلهم و علی کل عباد شکور و الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی المخصوص المعهود فی ادم فی ۱۱ صفر سنه ۱۳۰۳

و مستخط دیگر آنجناب مورخه ۲۰ ذی الحجه همین سنه پسته رسید الحمد لله چشم روشن محفوظین حق باشید و مؤید علیه ۲۰۰ که مرقوم داشته بودید لوح امنع اقدس ارسال شد انشاء الله بآن فائز شوند و اینکه در بارهٔ [illegible] بعضی مرقوم داشته بودید در ساحت امنع اقدس عرض شد قال جل جلاله از امثال این امور و اعمال [illegible]

Provided by the Afnan Library

بنا شنیده زده است که کل راجع شوند و بر جسران خود آگاه گردند استقامت تا نجناب از برای ثبات بر آن نفوس کافی است سوف یعرفون بنفسه و یرجعون الیک همان نفوس که حال مرجع آن اعمال بینید بسیار تأسف افزاست خود طوبی لک و طوبی لمن فاز بلقائک انه لهو المقتدر العلیم الحکیم و بهذا اقر الناطق المشفق الکریم اما بعد عرض فانی آنچه از زبان محبوب در اظهار خلوص و خشوع خدمت حضرات مقربین مخلصین مبارکین روحی و ذاتی و کینونتی لتراب قدومهما الفداء رسیده اینبنده مسرور و دلشاد اظهار نشانت لا تحصی نموده و ذکر ایام تقارا فرموده و تکبیر دلشاد و بشارت داده فرموده لا تحزنا و کونا مستبشرین قائم باشید بر خدمت امر الهی چنانچه بوده اند هر وقت ذکر میرسد اینفانی عرض مینماید و اظهار عنایت لازال از ایشان ظاهر و بچنین مقربین طاهرین اقرین آمرین روحی لقدومهما الفداء آداب سراداق عصمت و عفت کل تکبیر میرسانند

و ذکر مینمایند البهاء علی ابهائکم علی حضرتکم و علی من معکم و یحبکم ماتله شد

جناب شیخ بابا بعید ملقب بمظهر علی شاه عفی عنه حضرت

هو الله تعالی شانه العظمة و البیان

یا ناظر علیک بهاء الله مالک القدر امروز سر مستور و منظر اکبر ظاهر و مشهود و اقرب از لمح البصر حشر و نشر امام وجوه بیشه بابهر مالک یوم حساب بر کرسی ظهور مستوی و بیک کلمه حساب اولین و آخرین بانتهار سیده بیان مقصود عالمیان میزان جنت بوده و کل باستجابه برحمی رابعدل و حزبی را بفضل معامله فرموده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و لا یسئل عما یشاء بگو یوم یوم الله است و کل بخدمت مأمور و بخدمت فائز داشت و لکن در این ظهور حکمت و بیان تا سر امر بوده و هست و کل بآن مأمور نه از خود بمطالبی که نجناب را موجه فرماید و بکلی از اعلام امر مش معین نماید او است مقتدر و توانا و عالم و دانا



قل الهی الهی فضلک احاطنی و رحمتک سبقتنی و عنایتک لا تقتضی و امرک اتانی و نور وجهک هدانی الی صراطک الاعظم استلک یا مالک الوجود و سلطان الغیب و الشهود بان توفقنی علی خدمة امرک بحیث لا تحزنی الکلمة و لا البیان انک انت المقتدر العزیز المنان و بعد باید بشناسد

حبیب قلب و فؤاد جناب ورقا علیه ۹ ع ۹ ذکر و خطاب مینماید حضرت مقصود

هو الاقدس الاعظم الابهی الابهی

الحمد لله الذی طلع بالحق و بحقنیه بالحق من فی الآفاق تعالی من ظهر هذا الاشراق الذی به اشرقت من فی السماوات و الارضین و تقدس من اظهر هذا الفاروق الذی به فرق بین الممکنات و ما یلیق بساحة قدسه و ما لا یلیق و تبارک من انزل الآیات و ارسل الرسل و الکتب لیتلوا آیاته فی کل عرق من عروق کما تلعب انوار الشمس بظلال الاشجار سبحان من اشرقها و جعلها فی قلبک و تعالی من القاها الیک بما انزله علی عرشک و جعلک مخزنا لامره و معدنا لنعمائه و مرتعا لاسمائه فوحانه و مسکرا لامائه من کوثر حبه لعرفک قدامه کل من فی قبضتی کل بآیاته و بانعمه فؤادی و اشرح صدری و طاهر حتی لا یحتقر عن عرف محبته مجبوبا و محبوبکم و محبوب العالمین یشهد الخادم بانه ما وجد من کتابک الا عرف المحبة و الود و القیام علی خدمة امر الله مالک الایجاد اسئل الله ربی بان یستقیم فی کل حین بحیث لا یمنعه عن بدایع فضله و جواهر الطافه انه لهو المقتدر المجیب

فلما اضفنی فی کاس حبک الذی کانت مستورة فی خبایا بکم اذا وضعت با کتبته و اخذت با رسلته و اتی المقر الاجل و المقصد الاقصی فلما حضرت قدام الوجه اذا نطق لسان العظمة انا مالک بعینیک عرضت هذه عریضة من قام علی خدمة امرک و نطق بثنائک بین عبادک الذی حضر ملکوت العرش بامرک و عرج الیک و هو منقطع عما سواک انا الوجه ما انفیت بالله رب العالمین و ما ناویته بمحبوب العارفین و ما جیبت بمقصود الثقلین

Provided by the Afnan Library

فلما انجلی نطق لسان العظمة مرة اخری و اشرقت من سماء الفضل شموس العنایة والشفقة و الرحمة و ان فضال
هذه صورته بالنطق به مالک القدم هو الاقدس الاعظم یا ورقاء قد حضر العبد الحاضر و عرض ما فی
کتابک انا وجدناه مرآتا حاکیة عن محبتک محبوب العالم و توجهک الیه طوبی لک بما تقربت و شربت
و فزت ان ربک لهو الواهب الامین قد شاهدنا انک راسخ فی حب مولاک و رأینا لیهیاد
سمعنا زفیرا لقائی مشتعلا و مضرما و حظرها انه لهو المقتدر الذی اقترت کینونة العدم به بعبرة عند ظهور قدرته
ان ربک لهو الذی یحیی و یمیت انه لهو الخبیر ان اقرع بابه ذکرک المظلوم کما ذکرک من قبل و فی هذا الحین انه
یشکر یقول قد وجدت عرف جبک و ثبت خلوصک و خضوعک و انقطاعک اذکرک تذکرا بذکری
و لسانک ثنیا بثنائی الجمیل کذلک یشرح بحر البیان للمتوجه فی ایام ربک العزیز البدیع ای ورقا
هدایت مستدیه شد و کتابت لدی العرش معروض گشت الحمد لله جذوات نار محبت الهی از آن مشاهده
انشاء الله ابدا لا یزال و لا یزال بذکر دوست مشفق باشی و بامش خوش و بیادش بیارامی و بخیالش مشغول
باشی که شاید نفس بعیده بحر قرب تقرب جویند و نفوس کسله بحرارت محبت محبتی که مقدس از جهات است
بشتابند بعضی از متعلقین بسبب ظهور واقعه ارض صاد محزون مشاهده میشوند بلکه خائف و حال انکه
دست قدرت حق بعنایت مخصوصه ایشان را بلند نمود و از سمار رحمت و سحاب مکرمت امطار نعمت و
برکت بر ایشان مبذول داشت و قدرت کامله ایشان را امین خلق و مظهر از عزت مزین فرمود چنانچه
از لسن مخلصین و مقربین بذکر شان ناطق و بمقامی فائز شدند که اعداء اهم شهادت میدادند بر بندی
مقامات و در آخر ایام بمقام ارفع اعلی که شهادت علمی بانه فائز گشتند و این مقامی است که لم یزل
و لا یزال لاصفیا و اولیای حق طالب و آمل بوده و هستند مع ذلک بعینی مکدر و مهموم مشاهده میشوند



انشاء الله این کدورات بسبب محبت بایشان ظاهر شده فهم به بای معانی که اگر مقام خالی
از ندهد آم ایشان که حال بخدمت مشغولند ظاهر شود جمیع اهل ارض منصعق میشوند طوبی لمن تفکر
فیما وقع لیطلع بحکمة الامر و سلطانه و انیقام که باد فائز شده نه خود را خرق جبل عزت مشاهده فرمود و
بجمال شوق و اشتیاق طالب و آمل بودند گوای دوستان در سبیل محبت محبوب جلیلیان
بسیار تحمل نمودند انچه قابل و مزین بود مشاهده نمودید و دیدید و انچه لایق شنیدن بود شنیدید
و در راه دوست اموری حمل نمودید که فی الحقیقه اثقل از جبال بود طوبی لکم طوبی لکم و حیوتکم و آذانکم بما
محبت و رأت و سمعت حال بمقام مبدا اعلی را قدر بدانید و شایع نمائید در هر صورت ستمکار
فانی و هر که در اندک زمان بتراش موت در آید و هر چه در اندک زمان تحت نقاب تغییر مستور شود از
حق جل و عز در کل حین بخواهید شما را حفظ نماید و بصراط امرش مستقیم بدارد امیدوارم بدانید که بکلمه
در سبیل او حمل نمودید و یا دیدید و شنیدید بر این از فضل و عنایت او بوده که بآن مخصوص گشته اید و
این ذکر او هم شما را در الواح از فضل و بیگرانه بوده و خواهد بود قد ذقتم کاس البلاء فی سبیله آن
اشربوا حبی الاصفی من اکواب ذکره و الطافه انشاء الله موفق شوید بر خدمتی امر و حکمت را
وصیت مینمایم باخلاق مرضیه و اعمال حسنه و افعال شایسته پسندیده الیوم بر هر یک
لازم است که بیاد تقرب به امر الله تمسک نمایند و تشبث جویند بگویم قدری میگویم دیگر بانصاف
شما واگذاریم که چه بین چنین بودی است از ضعف و ذلت و پریشانی ما هر محزون میشنید
قسم بآفتاب آسمان بی نیازی که عزت و ثروت و غناطائف حول شماست و بذکر شما ذاکر
و بجانب شما مایل اگر نظر بحکمت الهیه ظهور آن در ایامی چند مستور ماند آید ایامیکه هر یک بضیاء شمس

ظاهر و باهر گردد ارض یحیی بما یهم که ناس بحلاوت بیانات الهی فائز شوند و فی الحقیقه بیابند البهاء
من لدنا تا علیک و علی ابیک و علی امک الذی انفق روحه فی سبیلی و سکن فی جوار رحمتی آنانکه
فی خزائن الکتاب اسماء الذی توجه الی وجهی و قام لدی باب عطائی و وسع ندائی العزیز البدیع
انشاء الله بما انچه ذکر شد از نظرشان نرود بعنایت الهی مطمئن باشند و از حین ذکر در حین
بیاد شما شد بشطرش نظر باشند و انشاء الله ذکره داد و اتحاد از نظر نمیرود و ذکر فی هذا المقام
من یحی بحاظم لیفرح به ذکر الله العلی العظیم طوبی لک یا خلیل الذی استشهد فی سبیل الله رب
العالمین ان انظر ثم اذکر عبدنا الحاظم الذی استشهد فی ارض الصاد بشهادة ناحت فی مصیبته
ذرات الکائنات و عن ورائها الملأ الاعلی و اهل مدائن الاسماء یشهد بذلک ربک الشاهد
الخبیر ای الحاظم در عنایت حق تفکر کن و در رحمت او کر حالیا از اسبقت گرفته است شاید
نما و بجمیع مبارکه که در کتاب حادث نازل شده تدبر کن قال و قوله الحق من یکن الله
کان الله و چون آن نفوس مقدسه در سبیل مالک احدیه از عالم و عالمیان گذشتند
و بجائی شهادت که فی الحقیقه فتح معلق است فائز شدند این است که قلم اعلی در صباح و مساء
بذکر ایشان مشغول و متحرک مشاهده میشود قسم بشمس ملکوت بیان که اگر مرور قلم اعلی فی الحقیقه
باذن واعیه اصغا شود بسمع ما از نیت بیرون خواهند و بلبیک اللهم لبیک ناطق شوند
طوبی لسمع سمع و لقلب ادرک ما جری و لذائقه ذاقت ما ظهر من عنان عنایة ربک الغفور الکریم
یا الحاظم ان امض بما امرت و تری عنایة ربک المهیمنة علی العالمین البهاء علیک و
علی الذین فازوا بالاستقامة الکبری فی هذا الامر الذی فیه نسفت الجبال و انفطرت السماء



و انشقت الارض و اضطرب العباد الا من شاء الله المقتدر الحافظ العزیز الباقی از بیانات الهی
مرتب الطاف و عنایت ظاهره و هویدا است دیگر اینمقدمه ذکر نمایه و مرور عرض دارد اگر جمیع عالم بیان شود
نزد کلمهٔ از الوهیت معدوم است و اگر جمیع آفرینش بیان شود و نمایند نزد نمای یکی از ظهور عزش فائز
مشاهده میشود ولکن چون ذکر اولیای حق محبوب است مع افزار بعجزه و اعتراف بتقصیر بذکر بعضی ناظر
رحمت وارده و میدهیم خدمت جناب فاضل میرزا حسین نگین رجوع میدارم و همچنین جناب حاجی آقا رضا علیه
عرض نگین پرسانم و انچه در نامهٔ جناب ذکر نموده بودند در ساحت اقدس عرض شده فرمودند ان شاء الله
مامر نمائی به فی سبیل الله رب العالمین انشاء الله منقطعا عن العالم باید ذکر سلطان قدم و مالک امم را
باشند البهاء علیک و علی کل مقبل بصیر دوستان الهی هر یک ملاقات شده ذکر مجدد مینمایند خادم
فانی را اخبار دارید خدای را شاهد است که نفوس مبتله که از ذکرشان معانی شکسته اند ذکرشان در قلب
و لسان بوده و خواهد بود البهاء علیهم انشاء علیهم الکبیر علیهم عرض نگیر مکتوبیکه جناب آقا
میرزا مصطفی نوشته بودند مخصوص در ساحت اقدس مرور داشتند خود او حال نشسته که جواب مرور فائز
یعنی بمکان رفته اند اینمقدار مکتوب داده شد تا من اراد الی آخره فقط و به مرور فائز شد و مکالمات
غایت از مشرق الطاف رحمانی ظاهر و مشرق طوبی لجنابک بما اشرقت علیک شمس الفضل مرة بعد مرة
و کرة بعد کرة تا لا یحاول لجة عظیم من لسان العظمة فی ذکر اولیائه ناطق فی الغیب و الشهود
و الملک لهذا المقصود ثم البهاء لهذا المحبوب و الوامق کرخی بسته بود به اتفاق جناب آقا
محمد علی ارسال میشود ح آدم ۲۴ رمضان سنه ۹

مقابله شد

هوالله تعالی شانه العظمة والکبریاء

ستایش بیقیاس ساحت حضرت بیمثالی را سزاست که بانوار اشراق انوار شمس معانی قلوب انسانیه را بطراز معارف ربانیه فرین فرماید و بهبائل وجودات بشریه را بانجلیات حقیقیه حلیهٔ مفتخر فرماید الذی علم الانسان ما لم یعلم خالق عاجز و اقلام امم از تحریر لطائف الطافش قاصر فضلش آفاق را احاطه نموده و وجودش جمیع وجود را فراگرفته اگر شخص انسانی بدیدهٔ بصیرت در ترتیب بدایع خلقت تفکر نماید از لطائف عنایات حضرت معبود در رحم خود متعجب و متحیر گردد در حدیث قدسی میفرماید یا ابن الانسان خلقت الاشیاء کلها لاجلک فخلقتک لاجلی لم تقتر علی افسوس و دریغ که از آنچه بجهت آن خلق شده اند محروم مشاهد همیشوند و بفقرات دانام مخرد مشغول و از اقتباس انوار آفتاب حقیقت ممنوع مانده اند در این ریح روحانی که جمیع عالم از انواع معارف ربانی سرسبز و خرم اشجار وجود انسانی بحرکت نیامده و ثمر نرسته سبحان الله خلق بیخبر با آنچه در وجود و کمایش انسان در سر و شهود است فانی برده اند جمیع این نعمات و مشتهیات لاجل انسان است بیخبر باقی و آسایش دائمی و راحت بقای عباد بعوالم روحانی و موهبتشان معارف قدسی نورانی و لکن صاحبان اغراض نفسانیه آنرا ز دخول حوزهٔ قبول و ورود مدینه وصول باز داشته اند از حق جل شانه و عظم احسانه میطلبم که جمیع را هدایت کامله عنایت فرماید و جمیع را بشطر توجه و مشرق علم و حکمت دلالت نماید یا ایها المحبوب ان شمر الاشجار و الثمار بسبیل الاقتدار و الاختیار بذیل لوجه کمتوب اول و فانی آنچنین نتوانند و بهل و کمال مسرت و انبساط دست ندهد و لکن آن اوقات بجهت نوازش اشغال رسال جواب در عهدهٔ تعویق ماند این ایام در رشت تحریر بود که مکتوب ثالث وارد و مسرت بر مسرت افزود پس از مطالعهٔ تحریرات آنجناب بمقتضای وجه حاضر و ذکر آنجناب نمود



لسان مشیت مخاطب الیک یا ایها الناطق قم بین الجلاد بسمی مستحر القوی والقلم یا ورقا علیک بهاء الله مالک الاسماء و خاتمه هتر ظاهر الاسماء و علی العین والبهاء الذی فاز بحب الله الهیمن القیوم و قام علی خدمة الامر و علی استقرح به الافئدة و القلوب نسراسانا مس را از بحر معانی محروم نموده گاهی لفظ را مجاز گشته هنگامی لفظ مرآت و قتی لفظ نقیب و نجیب و عالم و امثال آن اگرچه بلاغت قلم اعلی بعضی از مجازات خرق شده و لکن بعضی باقی چه که ناس غافل و محجوبند الی حین تا حقیقت حقیقی را بیابند و شان یوم الله را ادراک کنند انه یأوم مشکنه و یأوم راجع و الی الاوهام متوجه له الحمد والمنة فائز شده ای واقف اعلی را مشاهده نمودی و بأمضای آنچه از آن ارزبای و فتق بنه مشرق شده ای جهد نما کرشاید بروح و ریحان اصل امکان را از تجلیات انوار آفتاب توحید حقیقی متوجه نمائی کمو بایمرتب الله حکمت سپری است محکم باو تمسک نمائید و بخدمت مشغول شوید انه لعمر الرحمن نصرت بحکمت و بیان است و ما دونش لدی الله مذکور نه چه که حزب الله از برای اصلاح عالمند باید قیام نمایند بآنچه که سبب علو و سمو دل و دلل است اولیای آن ارض اکبر بربان بعضی از الواح از قلم در جواب بعضی نازل والی حین ارسال نشده نسئل الله ان یؤیدهم علی الاستقامة الکبری لله تفضلهم الحسنات والاشارات عن منزل الآیات و مرسل البینات البهاء من لدنا علیک و علی من معک و علی اولیائی هناک انتی امیدواریم همیشه ایام بانجناب بفنایات بوک علام فائز باشند و بر تبلیغ امر رحمن بحکمت و بیان مؤید و موفق فی الحقیقه در این روز فیروز اگر خدمتی از ایشان ظاهر شود و حکمت هدایت دارشاد نفسی از ما بهس خود گردد ذکرش بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده ماند قل سبحانک یا سمیة العالم و الحاکم یا سمک الاعظم اسئلک بسلطان

قدرتک ومليک قوتک ان تجعلني قائماً على خدمتک وقويدني في کل آن على ارشاد بريتک
الى مصدر عظمتک ومنبع حکمتک يا الهي وسيدي ورجائي تعلم بأني لم ارد الا ذکرک وثنائک
والقيام على خدمة امرک في بلادک اسئلک ان لا تقطع عني فيوضات رحمانيتک في آياتک وايدني
على ما اردت في سبيلک وارزقني کوثر العطاء وسلسبيل البقاء بفضلک المتلألئ على من
في الأرض والسماء ايرب ترى العباد مخالفين من ظهورات رحمانيتک في آياتک ومحتجبين من اشراق
انوار التوحيد ومطلع شمس التفريد ايدهم الذين عرفوک نفسک وشرفهم بمعرفتک وزينتهم بطرازک
على ما ينبغي في ايام ظهورک وهو الانقطاع عن کل امر والاقتصار بما يبقى بدوام ملکک وملکوتک و
هو ارشاد الخلق الى جنة معرفتک لا تنظر الى فعلة العباد واحتجابهم بل الى جبروت قوتک و
ملکوت قدرتک وحفظهم احتجابهم من شر اعدائک الذين غفلوا عن امرک وانکروا ما نهوا عنه
في کتابک اذ انک انت اکرم ذو الفضل العميم لا اله الا انت العلي العظيم سبحانک يا مالک الأسماء وسلطان
الأرض والسماء اني لسان اشکرک في بدايع آلائک وبهائي بيان اثنيتک في ظهورات فضلک وسمائک
قد احاطت محبتک من في الجهات وسبقت فضلک يا مالک الأرض والسموات کيف يذکر العبد
اوصاف سلطان القدم وعزتک قد تحيرت في ذکرک وانه مشت من غلبة لطفک وتسابيح حمدک
وثنائک لو انک بدوام الملک والملکوت لا يمکن ادراک ادنى نغمة من نغمک ولا اعلى حرف من وصف
اصغر آلائک وکيف ذکرک وثنائک واوصاف قدرتک وقوتک وسرک وعلمک وجلالک
وسلطنتک . اسئلک ان تقبل مني ما ارتضى به نفسک ولا تنظر الى فقري وغناي وذلتي ومسکنتي



بل الى عزک واقتدارک وايدني على ذکرک وبثنائک وتکون سببا لوصولي في کل الأوقات الى
معارج قربک انک انت الجواد الکريم لا اله الا انت الغني الفاضل المتعطف العزيز الرحيم جناب
جيب روحاني عين قبل يا عليه بهاء الله را باذکار مليحه منيعه ذاکر و مکرر شويد و همچنين جناب ميرزا
اسئل الله بان يؤيده على ما يحب ويرضى انه هو المقتدر على ما يشاء جناب
آقا ميرزا محمود عليه بهاء الله را بتکبير اجمع منع ذاکر و مکرر و فضل و عنايت الهي را درباره ايشان
سائل و آمل درکمتر اوقات ناجيل عليه بهاء الله مرقوم شده بود کمتر من قبل و اذکره
بذکر جميل اسئل الله بان يؤيده و يحفظه و يرزقه ما هو خير له انه هو المعطوف الکريم جميع دوستان را
باذکار لطيفه ذاکر شويد و بتکبيرات ساطعه مکبر البهاء و الثناء عليک و عليهم اجمعين

چون اشغال نداشت ترجمه بخط دوستی از دوستان ارسال شد ٢٠٢ متابله شد

الواطن جناب آقا علی خان دوحة الوفا جناب ابو القاسم عليه بهاء الله الابهى يا حفيظ بالنظر الانور

١٥٢

بسم ربنا الاقدس الاعظم الاحسن الابهى

الحمد لله الذي تعزز بالکبرياء وتوحد بالعظمة والسناء الذي جعل سلطان الأسماء قميص خلقه وطراز
انشائه في ملکوت الانشاء واظهر الکلمة نقطة على هيئة الميزان واجرى على مثل هذا الحرف ما تحرفت منه لآلي
العرفان ومرآة اظهر على صورة الاستواء وطوراً على مثال الصور اذا نفخ فيه وانفتح من في السموات والأرض
الا من شاء واراد انه لهو المقتدر على العباد والقاهر في المبدء والمآب لا اله الا هو مالک الايجاد والصلوة
والسلام والکبرياء على اول من جعله الله شمس السماء عظمه وفخمه بالجبار اراده نوراً من انواره وجعله على الذين
تعرفوا اليه بقلوب نوراء ووجوه بيضاء واعظمهم جذب المنظور على شأن ما خافوا حول الهباء وتوجهوا الى

سبیله الی السماء الاولی و الاخری آه او لئک منهم عوی الظالمین و لازاجرالمشرکین و لاغاق الغافلین قد نصروا
امرالله بقلوبهم و جوارحهم و آذانهم و السنتهم و ایادیهم و ارجلهم بصدقین عظیم المنال الاعلی و اهل الفردوس
فی کل صباح و مساء و الذین سکنوا عن ذکرالله و اقترفوا الکبائر یاء تعالی موجدهم و تعالی خالقهم و تعالی مؤیدهم
و تعالی رازقهم الذی خلقهم بارادة من عنده انه لهو الفرد المقتدر العلیم الحکیم یا حبیب قلبی قد کنت انفذا
ما یقتضی رسول ربی فلما انتهیت قال ما یرک مقصود العالم و مالک الامم بالحضور اذا توجهت و قصدت
المقام الی ان حضرت تلقاء وجه مالک الانام و تکلم لسان العظمة بالاراد اذا اشرقت بشمس الاذن
بالرجوع فرجعت سراعا فرحا فلما وصلت وجدت کتابا فتحت ختمه و وجدت حرف خطکم مستبشرا و
ربکم فلما قرئت اصغی فی جذب حکیم جعل ثنائی لا قدر ان اذکره کافی من کل الجهة من لدنکم و کل حرف من
حروف کتابکم فرئت کتابا فی حکم مقتدر العالم و انقطاعکم عما دونه و قیامکم علی ذکره و ثنائه و اقتصار
امورکم فی تبیین امره طوبی لکم و لنیاکم و عزا لکم و روحا لکم لو یکبر آلخادم هذه الکلمة بدوام الملک
و الملکوت لیبقی بما وجد قبلکم او عنه محبة الله و لکم مما لک ثنائه الاعلی و اذکرکم فارغة لاصغاء ندائه الاعلی
اسئله تعالی بان یشملکم فی کل حین بشملة تزداد بها حرارة محبة الله فیا سواه انه لهو السامع القریب المجیب
ان محبة ایام خادم فانی ازذکرکم و ثنائی آن حبیب روحانی لبقائی خود را مسرور و مشاهده منهمک عرض و
ما کان ممکن نه و در شبی از شبها تمام آن ملقای حضور عرض شد اذا هاج الغانیة نطق لسان العظمة بما
ما اراد لنفسه و فی آخر البیان قال عز کبریائه یا عبدالحاضر انه اشتعل بنار محبة الله و نطق بثنائه
ان ربک لهو الحق یحق عنایته و کوثر فضله من اراد التقرب و التوجه الی الله المهیمن القیوم انا نؤیده
فی کل الاحوال علی ما یحب و یرضی بهؤلاء ان ربه الرحمن لهو المقتدر علی ما یشاء بکلمة من عنده و انه



لهو المهیمن علی الکائن و ما یکون یا ایها المتوجه الی الحق و الطائر فی هوائی ان استمع ندائی طوبی لاذن
سمعت و ورقة من بستان ربک مالک الوجود قد حضر لدی العرش و تشرف بعرف
جنة المحبوب طوبی لک و لابیک لانک سکن فی جوار ربک الفضل بحیث انه یحفظک من ورائک و امامک و عن یمینک و
لو ایاک عن شمائلک و یحفظک من شر کل ظالم مشرک کبیر من قبل علی وجه اجتبانی الذین یامنهم الله و ارتضاهم من ذکر ثنائی و المحمود قل الهاکم ان
تحجبکم الدنیا عن مالک الاسماء فانظروا ثم اذکروا القرون الاولی این الملوک و الامراء و السلاطین و این بکبارة
و الفراعنة و الاکاسره این آثارهم المرئیة و این قصورهم العالیه و این بیوتهم المزخرفه و این کتائبهم
المعروشه و این فروشهم المبسوطه و این اعراشهم المستویه و این جنودهم المجنده و این قاصراتهم المزینه
و این ابوابهم المنقوشه و این کنایسهم المشیده و این کالیسهم المرتفعه و این کنائسهم المحکمه و
معاقلهم المرفوعه و این خزائنهم المشهوده و کنوزهم المستوره و این قباطهم الباسله و جیوشهم المصفوفه
و این الاذواد و الاوتاد و الرجال و الابطال و این من کان لهم القلب فکنا و این من لو یعطی له ما فی الارض من دفائنها و خزائنها و فخارها و آثارها لیقول هل من مزید کلهم قد رجعوا الی التراب
بحسرة و ندامة ما اطلع بها الا رب العالمین قل الهاکم ان ترکت ثنائی و ذکری و ثنائی و نسکوا
بالحکمة التی نزلت فی کتابی الذی ظهر من ملکوت بیانی سوف یأخذ الفناء کل ما یری و یبقی الملک
لمالک الامر المتعالی المقتدر و ربنا الاخرة و الاولی کذلک نطق قلمی الاعلی فی هذا المقام الذی جعله الله
عرشا لمحبته آه یا حزین بانوار تجلیات اسمی الاعظم الابهی بگوای دوستان امروز راضی و نظیر نبوده
و نیست در این روز مبارک هر عمل نیکی که ظاهر شود او از سلطان اعمال محسوب است و هر ذکری که
از شفه خارج گردد ملیک اذکار بوده و خواهد بود قسم بملای بحر علم الهی که بزرگی این ایام محدود نشده نخواهد

شد جهد نمائید ای صاحب مقامی شوید که مبادا باشد دیگر صاحب قدرتی قادر بر اخذ آن نباشد آنچه از صفات و اخلاق الهی که الواح بآن مزین است و بذکر آن متشرف در آن تفکر نمائید و عمل نمائید انشاء الله بمقامی که عند الله مقرر است فائز شوید نفوسیکه از کوثر بیان رحمن فی الحقیقه آشامیده اند در حین بأسا و ضراء مشتعل تر شاهده میشوند نیکوست حال نفسیکه الیوم بما اراد الله فائز شد البته الواح منتظره عالم و اطوار امم او را از مالک قدم منع ننماید بحر سرور در قلبش موّاج و آفتاب فرح از افق فؤادش مشرق کند تمسک بحبل الله و متضحکم و بمبین لا تجادلوا بآیات الله مالکم و مولیکم المقتدر العزیز المنیع انتهی از آیات بدیعه منیعه مترشحه غایات الهی و فضلش واضح و مشهود است و این عبد بلکه همه عالم از وصف آن عاجز و قاصر له الفضل و البهاء، و له العظمة و الثناء، و له النعمة و الآلاء، یعطی ما یرید بأمر من عنده انه لهو المقتدر الواحد الباذل العلیم الحکیم ایکه مرقوم داشته بودید درباره نفوسیکه تازه بحر اعظم اقبال مؤده داده اند و از فرح باقی بأسم الهی نوشیده اند طوبی لهم و نعیما لهم ذکر جمیع در ساحت اقدس معروض و نسبت بهر یک بشئن غایت مشرق ایخادم فانی از حق سائل و آمل است که جمیع را بطراز عرفان مزین فرماید و بانجاب چون لوجه الله و فی سبیل الله و حب الله ناطق و ذاکر شوند البته مؤثر خواهد شد انشاء الله ظلمت عالم بنوریکه مالک قدم زایل شود و اعلام نصرت در هر مدینه مرتفع گردد انه لهو المقتدر القدیر و اینکه درباره اهل سیسان مرقوم داشته بودید در ساحت اقدس عرض شد و آیات بدیعه منیعه درباره ایشان نازل و حال هم چون در کتاب آن حبیب روحانی مذکور بودند در ساحت اقدس عرض شده و الیوم درآیات از مشرق اراده منزل آیات اشراق بوده قوله تعالی هنیئا لک یا من سمعت نداء ربک و اقبلت الی افق عنایته و کنت من الفائزین انا نذکرک بما ذکرک به الذین سبقوک و اقبلوا الی الله مالک الاسماء و فاطر السماء و الذین طافوا حول عرشه فی الملکوت الابهی و الذین یسبحونه بالغدو و الآصال و الذین لا تلهیهم تجارة و لا بیع عن ذکر ربهم و یخافون یوما تتقلب فیه القلوب و الابصار انا نذکرک بما ذکرک به الذین سمعوا ندائی و اقبلوا الی وجهی و طافوا حول بیتی و الذین ما منعتهم الدنیا و زخارفها عن التوجه الی الله مالک الاسماء و فاطر السماء و الذین ما منعتهم الشئون عن ذکری و ثنائی و الذین ما منعتهم التجارة و البیع عن تسبیحی و حمدی و الذین ما منعتهم الشهوات عن الاقبال الی افق عنایتی و الذین ما منعتهم الاشارات عن الوجه الی مشرق آیاتی و الذین ما منعتهم الحجبات عن الفوز بلقائی و الذین ما منعتهم الظنون و الاوهام عن الاقبال الی مقر عزهم المنیع انتهی



المبین المقتدر العزیز الحکیم ذکر من لدنا الذین بشرتهم لفحات آیاتی و ابتدیهم حرف فحصی و فزعتهم ظهورات مشیتی و ارادتی لیأخذهم الفرح علی شأن لا تحزنهم شئونات الذین کفروا بالله رب العالمین یا اجبائی فی سیسان قد ذکرناکم من قبل هذه مرة اخری فضلا من لدنا و انا الفضال الکریم کم من عالم منعته العلوم عن سلطان المعلوم و کم من عارف ذاق المعروف اعرض عنه و هم عرض علی الله العلیم الخبیر طوبی لکم بما فزتم بالحق بالکبر و کبرتم اصنام الاوهام باسم ربکم المقتدر القدیر قل معشر العلماء آتاکم الله نور بحر العلم و بامعشر العرفاء آتاکم الله فراق المعروف لسلطان مبین و هو ما عندکم من التقلبات و الاوهام ثم اسرعوا الی افق یشرق فیه سلطان العظمة الملک لله العزیز الواحد العزیز الحمید هل التقلبات تمنعکم لا و اسمی القیوم و هل الاوهام تمنعکم لا و سلطانی المبین علی من فی السموات و الارضین یا معشر العلماء ان اقبلوا الی الافق الاعلی ثم اخرقوا باسم مالک الاسماء حجباتکم و سبحاتکم الذین منعتکم عن التطلع الی الافق المنیر یا اجبائی ان احمدوا ربکم الرحمن ثم اشکروه بما ایده کم علی عرفان مشرق آیاته و مخزن اسراره و افضل علیکم اکثر العباد و کذلک ینزل علیکم ما ینبغی لکم انه لهو الغفور الکریم تمسکوا بحبل الامر متشبثین بأذیال عنایة ربکم العالم و لا تحجبکم اشارات المنقطعین الذین نبذوا ما عندهم و اخذوا ما امروا به من لدن آمر قدیم انا نکبر من هذا المقام علیکم لتفرحوا بکبریاء الله و ذکره اذ ذکره اتیه به من شطر الی صراطه المستقیم خذوا کتاب الله بقوة ثم اعملوا بما نزل فیه من لدن حاکم علیم قولوا لک الثناء یا مالک الاسماء و لک البهاء یا سلطان الآخرة و الاولی نسئلک بأسمائک التی بها سخرت من فی السموات و الارضین بأن تجعلنا من الذین استقاموا علی حبک و شربوا حمیق الایقان من ایادی عطائک علی شأن لا تمنعهم التجارة عن التوجه الیک و لا البلایا عن النظر الی افقک

ایرب سمن المقتدر المتعالی یکتا نسئلک بان تکتب لنا من قلمک الاعلی ما ینبغی لوجودک و کرمک و الطافک
انک انت المقتدر المتعالی المقتدر الکریم انتهی آنچه در مکتوب آنجوب مرقوم بود بسمع مبارک اقدس
عرض شد و جواب عنایت فرمودند روح من فی العالمین لعنایته الفداء روح من فی الملکوت
لفضله الفداء دائره هیکل که خواسته بودند عرض شد شمس افان از افق حضرت رحمانی مشرق
انشاء الله انیعد هر وقت فرصت یافت نوشته ارسال شود و دوائر اخری هم انشاء الله از بعد
ارسال میشود و دربارهٔ نفوس مذکوره مخصوص هر یک از سماء فضل مقصود عالمیان لوح امنع اقدس
نازل و ارسال شد ولکن بعضی بخلاف این خادم فانی است که از اصل تنزیل نقل نموده چه که در این ایام
حضرت غصن ٤٠ الاکبر روحی و ذاتی و کینونتی لمراقد قدومه الفداء در اینجا تشریف ندارند
در این حین که خادم مشغول تحریر بود بندرهٔ علیا وافق اعلی احضار شد فلما حضرت قال تکبر بهٔ
انا نخاطبان مذکر حرف العین علیه بهاء الله و یسرح مذکر الله رب العالمین انا ذکرنا من قبل بایات
تضوعت منها رائحة البیان فی الامکان انه لهو المقتدر العلیم الحکیم انه من خاف بحر الاعظم
و شرب الرحیق المختوم من ید المسمی المکنون الذی ینادی فی السجن الاعظم بین الامم انه لا اله الا انا
المقتدر المتسید انا کنا ناظرین من المقام الاعلی ما یفعله فی محل عالم من عوالم ربه الخبیر لعمری لو یظهر
له ما ستر عنه لیطیر بأجنحة الاشتیاق و ینادی فی الآفاق لک الحمد یا مقصود العالم و لک الشکر
یا محبوب المقربین انا نوصیه بالحکمة و نشره بالفضل و ضیائی و ذکری الجمیل البهاء علیه و علی من معه
و علی الذین اعترفوا و شهدوا بما شهد الله قبل خلق السموات و الارضین الحمد لله رب العالمین
انتهی انشاء الله بحجر عنایت آلهی را زین بکلمات عالیات بیاراید و طلعات حقیقت



معانی را که در قصور حروفات مالک اسماء و صفات مستور است ادراک نماید فی الحقیقه فضل مقامی
رسیده که قلم و لسان امم از توصیف و تکبر عش عاجز و قاصر است نسئل الله تعالی المقدر ته و سلطنته
بان یقبل مقاماً ینظر مقاماً فی آیاته انه لهو الواسع المجیب عرض انجانب آنکه از قول این فانی مذکر آن ارض
آن ارض که بأنوار ایقان منوره و بطراز عرفان مزین گردید مبلغ مبشر بیاید از حق میطلبم که بآن
نفحات ایام خود قوت عنایت فرماید و از بحر فضلش محروم ننماید انه لهو المقتدر العزیز العلیم اینکه عرض شده
الواح مرقومهٔ خصوص نفوس مذکوره ارسال شد در این مرة نامه نیز رفت چه که ارسال الواح کثیره در کرهٔ واحده
منافی حکمت است انشاء الله از بعد ارسال میشود و دیگر در ذکر سیاح آنجناب باین کلمه اکتفا نمودند
و اعراب نموده اند ولکن نظر بآنکه این اسم از اسامی قدمای ایران بوده و در لسان قدیم مشتهر معرف که
از جملهٔ آن صاحب است نموده اند از بعد بسین نوشته اگرچه آنچه در عرف ناس متداول است باید عمل نمود
چه که گفته اند الغلط المشهور خیر من الصحیح المهجور اینکه در ذکر حضرت مرقوم فرموده بودند در این باب فقرات
از مضمون امر در جواب مکتوب جناب ملا ابو الحسن علیه بهاء الله نوشته شد حسب الامر انکه همان را انجناب

نوشته ارسال دارم

بذا صورة ما کتب لجناب ابی الحسن علیه ٦٦٦

اینکه دربارهٔ موصل نوشته بودید فرمودند اولی انکه بشارت و بشر القاصرین بعد از کلمهٔ مبارکه
و المنبعثون تمم ملتفت نشدند اگرچه در این سنه قطعاً اکثر ناس را اخذ افراط گرفته ولکن انشاء الله امور
و نشر آن در هر حال باید بأذن واقع شود انه لهو العلیم الخبیر البهاء علیه و علی من معه
و هر نفسی بکمال شوق و میل اراده کند حقوق الله را ادا نماید باید بأمثال انجناب و مستعدین بدهد و قبض

Provided by the Afnan Library

اخذ نماید تا آنچه واقع میشود باذن واجازه حق واقع شود انه لهو المستعان الحکیم

مطلب دیگر مرکب نوب مخصوص تحریر الواح وکتب وجود آن کم ولزوم آن بسیار لذا اگر بسفائی که عرض میشود قدری ارسال فرمایند بسیار محبوب است انچه مرکب تعالی ازآن ارض ارسال داشته اند یا براق چسبنده بوده ویا سیاه تیره واین دو صفت بجهة نوشتن الواح ابدا محبوب نبوده ونیست وبعضی هم بال سبز شی بوده که برطاوسی مصطلح است آن هم مرغوب نیست مرکبی مرغوب ومطلوب است باجرنان ودرغایت سیاهی براق که چسب نداشته باشد وبعضی هم مثل ذهب که بر روی ورق صیقل داده میشود صاف است آنهم محبوب نیست برآمده آن محبوب است باید ابدا در لون بال به زردی وقرمزی نباشد مقابله شد منشی محمد مهدی

محبوب کرم جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم الاقدس العلی الابهی

الحمد لله الذی تحرمن فی الانشآء بنغمات قدسه الاعلی وینفخ فی الصور والصعق من فی الارض والسماء الا من شآء ربک انه لهو الآمر المقتدر العزیز المختار انه لهو الذی یفیض السر المستور والامر المرموز والکاسم المکنون الذی ظهر الفرع الاکبر من البشر وبرز الامر المقترب قرب من لج البصر طوبی لمن نبذ ما عنده الناس واخذ الامر بقدرة من لدن مالک القدر الذی به تزین المنشور الاکبر وظهر الفرع الاعظم من الام واصلی وسلم علی الذین فازوا بالاستقامة الکبری علی هذا الامر الذی به اضطربت افئدة اولی النهی اولئک جنود ما منعتهم الاهواء عن مالک الاسماء قاموا علی شان تحیرت منهم الافئدة والعقول سبحانک یا من بایمانک خضعت



الاعناق فی الآفاق اسئلک بموطئ قدمیک فی دیارک وعرف قمیصک فی بلادک وبجذوة بیانک بین خلقک بان تؤیدنی علی خدمة امرک ثم احفظنی عن شر اعدائک انک انت المقتدر القدیر الذی لا تتحرک ذرات العالم ولا تتسکن نفوس الامم الا من نزل کتابک قویا بقدرتک وعزیزا باقتدارک تفعل ما تشآء وتحکم ما ترید وانت المعطی الکریم وبعد فسح الخادم بصورت اخترقلم بیاکسک علی خاتمت دوضه طیبه واثمار خانت مضرة بنشاء انه محبوبی ومحبوبک ومقصودی ومقصودک ومقصود من فی السموات والارض فلما سمعت ووجدت وعرفت حضرت وعرضت فی مقام المقدم عنده ذکری واشارتی قد نهته بذلک نقطة البیان من قبل بقدر تعالی وقد کتبت جریرة فی ذکره وهو انه لا یستبشر باشارتی ولا یاخذ ذکری فی البیان ان انه ذکر مقتدرا من اشارة المتقدمة وما تنزل فی البیان کیف یوصف بوصفی وتنبت بنتی والعرف بمقالاتی التی تحکی من مقام وجودی ومقامی سبحانک یا مسعودی ومقصودی وغایة آمالی اسئلک بموطن المحفوظ وعلمک المستور بان تتنزل وترحمنی وتکفرنی حتی حریرانی ایربنا انا المذنب وانت الغفور وانا العاصی وانت العطوف الکریم فلما عرضت ما فی کتابک اذا توجه الی وجه القدم وتطق بما فاح عرف البیان فی العالم قال جل کبریائه یا ورقا ان افرح بما اسمعنک فی جنیب سدرة الفرقان وضریح ما البیان وصریر قلم الرحمن وصفیر طیر المعانی من هذا الهواء المقدس المنیع اتا ذکرناک من قبل وقبل التنزیل وذکرک فی هذا الحین ثم القرن وذکرت اسماءهم ان ربک لهو الحبیب العلیم انا قدرنا هذا وانا المبین انا قدرنا فاذکر انا الکریم انا فصلنا لک اذکر وانا الکریم انا نهرنا الآیات و انا العذیر انا اظهرنا البینات وانا القوی الامین لا یعجزنا زمام الرجال ولا سواد السنابر ان ربک

بنادی وینطق بما یقول قل ان الذی یعرفنی ویعرف نفسه یعرف ربه ویعرف نفسه کبر من قبل اجتنبوا الذین نبذوا اسوائی وتمسکوا علی نبذه امری وانطقه بثنائی انا لنک هنا بالعشی والاشراق علی الملأ الاعلی واسمع تحیته العلیا ومن ورائهم لسان العظمة فی هذا المقام الکریم انه قد علم ما تعجز عن ذکره الاقلام یشهد بذلک من عنده لوح حفیظ طوبی لبیت فیه اذکرک وذکری وتشرف باجتائی الذین اقبلوا الی بحر عطی ویستمعون نغمات حمائی التی تسبقت العالمین انتهی

عرض میشود آنکه مرقوم داشته بودید که در جواب جناب جانی آن محمد و جناب آقا میرزا علینقی جلیها ۱۰۰۰ چیزها از دوستان آنجا مجتمع بوده و جناب جانی آن محمد خواهش نموده که مرقومه ئی از زبان اهل مجلس ساحت منع اقدس ارفع ابهی معروض شود این فقیر در ساحت اقدس عرض نمود مناجات آنجوب هم تلقاء وجه مسموع گشت هذا ما نطق به المخصوص فی الجواب قال کبر یا کبر یا ورقا انا سمعنا ما ذکرتنا بعد مرة و عرفنا ما جئت به الی رب العرش العظیم وجهتنا کل کرة بعد کرة وذکرنا الذین کانت اسمائهم فی کتابک فضلا من عنده انه یجازی من ذکره و یریه من ارادوه ان ربک لهو العالم الخبیر وذکر اجتائی من قبلی و کبر علی وجوههم یا ملأ المنصرخ العزیز البدیع الیوم باید جمیع بطراز استقامت مزین باشند چه که شیاطین در کمین بوده و دسته و فریق مرتفع شده و خواهد شد از قبل این اخبار از قلم مختار جاری و نازل طوبی للصابرین قل یا احبائی اگر حزن ان تسمعوا ندائی انه ینادیکم و یبشرکم بالاستقامة الکبری و بما یرتفع به امر الله المحکم المتین ان ایاکم ان تحجبکم الحجبات و اوراق آلاقلام دونها عن ورائکم مستقیمین علی هذا الامر الذی به تضطرب افئدة العالم و زلت اقدام من علی الارض الا من شاء الله المقتدر القدیر انا نذکرکم فی هذا المقام بصاحب البیت الذی فیه ارتفع ذکر الله المهیمن القیوم ان یا محمد قد اقبل الیک وجه القدم من هذا الافق الاعلی المقام الذی فیه استقر عرش ربک الاکبر ویذکرک بما تجذب به العقول ان افرح بذکری ایاک و



قل لک الحمد یا مالک الاسماء ولک الثناء یا فاطر السماء بما ذکرتنی فی السجن الاعظم واظهرت لی ما احتجب عن الامم اشهد انک انت المقتدر علی ما تشاء لا الاله الا انت الحی القیوم وانه ذکرک الذی ورد بالحق وطاف حوله الاسماء واختاره الفریق بحبل الله فدیتنی محمد فی کل حال بآلائک المهیمن الودود اشهد انه نبذ ما عنده الناس وانفه ما امر به من لدی ساحة مالک الوجود وعمل فی الله ما لا اطلع به احد فی الارض کذلک یذکره الملک العلام ذخرا له دوام الملک والملکوت طوبی لک ولمقامک بما عبرت وتستقیم علی امر ربک یا نبیل لعمری الیوم الذی تزین بذکر التوراة والانجیل والزبور یا نبیل قبل ان تستقر علی العرش ان استقر الله من ورآء قلبی الکبریاء انه لا الاله الا انا العزیز الوهاب هذا یوم فیه استقر العرش علی الماء وتمزقت سماء العلم بنیر سمی العزیز العلام طوبی لقوم تمسکوا بعروة خاتمة ربه وناطق نطق بذکر الله مالک الانام کذلک نطق لسان العظمة اذ اضاء من افق الله الحمد یا منزل الآیات ولک الثناء یا من فی قبضتک ملکوت الارضین والسموات الهما من لدنا علی الذین ما خوفتهم الجنود وما منعتهم الاحجاب یا علی قبل نقی قد سمعنا ذکرک ذکرناک بهذا الذکر العظیم ان الذی یذکر کما ذکر فی التوراة والانجیل هو ذا بروح الحق وفی الفرقان یا قلب العظیم لعمری انه ما ارادوا من الکتاب الا کتاب نفسی ومن البیان الا ظهوری وذکری الحکیم طوبی لمن وجد عرف آیاته فی ایامه وطوبی لمن تشبث بذیله العزیز ان یسمع احد آیات ربه ویمنع نفسه عن تلاوة بیان ربها الناطق البصیر کذلک زین بحر العرفان بقلمک البیان وسماء الایقان بنیر الی العزیز یا محمد قبل یوسف قد توجه القلم الاعلی الیک من هذا المقام الاقدس الاعظم ان اقبل الی افق ربک المنیر قد فرت بالم بفرجه لو ینفق کنوز الارض کلها فی سبیل الله الملک العلی العظیم ان احفظ ما لدی العرفان فی ودیعة قد کتب باسمی القوی القدیر طوبی بک بما توجهت

Provided by the Afnan Library

واجلت وسمعت ندا آله ربّ العالمین کن مستبشرا علی حبّ مولاک علی شأن لا تزلزلک اشارات
المعرضین یا غلام ان اذکر اذ کنت حاضرا لدی العرش وسمعت ما تکلم به لسان العظمة فی مقام
المحمود ان اشکر الله بما یبکیک و توفقک علی هذا الأمر الذی اظهر الله به خلقت الاشیاء و الملک لله
مالک الغیب والشهود طوبی لنفس نبذت ما عندها و تحرکت بارادة الله مالک الملوک انا
ندع القلم الی الأفق الأعلی و نوصیهم بالعمل بما نزل فی لوح المحفوظ الا انهم علیک و علی الذین شربوا من
من الجواد الأعظم باسمی المحبوب یا مهدی ان استمع ندائی انه ارتفع من شطر سجنی لیبشرک بک النداء
الی مقام لا تزلزلک شبهات الذین و لا تحجبک حجبات الغافلین طوبی لک و لمن یبکیک قد شهد له القلم الأعلی
بأنک له و حضر عند اذ اعرض عن الوجه اکثر العباد کذلک ذکرناک فضلا من عندنا لتکون من الشاکرین
یا علی قبل علی قبل علی ان اشهد بما شهد الله قبل خلق الأشیاء انه لا اله الا انا المقتدر القدیر
لعمر الله سوف تفنی الدنیا و ما فیها من الملوک و الملوک و الغنی و الملوک و یبقی ما نزل من قلمی الأعلی فی هذا المقام الکریم
ان افرح بذکری ایاک ثم اشکر ربک بما نزل لک متشرح به صدور المقربین تمسک بحبل الفضل و تشبث
بأذیال رحمة ربک و نس تمسک یا سلطان العالم و الطف هر بالاسم الأعظم بان کتب لی کتبة لأمانک
الذین ما منعتهم زخارف الدنیا عن التوجه الی افقک ایر تجانبت الکریم و انا القائم لدی باب جودک
اسئلک بأن لا تخیبنی مما عندک انک انت الله ربّ العرش العظیم انک تذکرنی بهذا المقام من سمی بحیوة
الذی اقبل الی وجهی و آمن بآیاتی و فاز بعرفانی اذا عرض علی آخر خلقی کذلک یذکره الله من اراده فی یوم
فیه اعرض عنه کل جبار عنید قد ذکرناک و ذکرنا ک فی هذا اللوح الذی لا یعادله شیئی فی الأرض و السموات بک
ربک الخبیر لا تحزنک اشارات القوم و لا اعراض الذین اعرضوا عن صراط المستقیم سوف یأخذهم الله



عذاب عظیم و یرفع اسماء الذین آمنوا بهذا الذکر المبین انا نبشرک یا مستقر الکبری و بما نزل الله
فی کتابه العظیم سوف یطوی بساط الأرض و من علیها و یبقی الملک لله ربّ العالمین یا ایها
الطائر فی هوائی بلغ آیات ربک انها تقربهم الی الفرد الخبیر و تؤیدهم علی ما هو علیه و تستقیم کوثر
البیان باسمی البدیع کذلک حکم علیک لما مطر ما و ما جاء البحار ما دون ربک القدیر آنا نذکر جمالک
و اسمائنا الذین ما ذکرت اسمائهم فی کتابک و نبشرهم بفضل الله و رحمته و نکبرهم علی وجوههم من هذا
المنظر العظیم نسئل الله بان یوفقهم و یؤیدهم علی ما یحب و یرضی و یجعلهم من الراحمین ذکر مالی الناطق فی
الأمر بالحق و آیاته و بشر بن رحیق الوحی الذین بلطفه ان ربک لهو الغفور الرحیم انتهی الجزء الثانی
اجتماعی الی در آن ارض با آیات بینه مبینه الهیه فائز شدند قدر این نعمت علمی نیابند اگر کشف حجاب شود
و مقام ظاهر گردد کل ساجد شوند و جمیع من علی الأرض در ظل کلمه واحده داخل گردند یا محبوب فؤادی
اکثر اهل ارض غافلند و خبر از جائی ندارند و نفوسی هم که فی الجمله عارف شده اند از مکر عرفان نوشیده اند
آن نفوس هم بآنچه سزاوار یوم الهی است قیام ننموده اند الا من شاء الله ربک در اهل بیان علی حسب قرب
یا انکه خود را از اهل الحق می شمرند چنین در حجبات از نار بعد بپیوست ترسانا بده میشوند بعضی مستعفات
استدلال کرده اند و از مالک آن محروم شده اند بیان مالک جبت از اوار مختصر نازل بیان مرقوم
مع انکه مقطعه بیان روح ماسواه فداه در باب ناسخ شیراز واحد ثالث میفرمایند قوله تعالی هر چه گفته
عالم بلفوظیت خبر الله هر وقت شود باید کل تصدیق نمایند و ذکر آنی بجا آورند و همچنین
میفرمایند جمیع بیان بشأنی خاتم است در آنگشت مبارکند و در مقامی میفرمایند جمیع بیان
ورقه ایست از اوراق جنت او مع ذلک این قوم جاهل بوهم صرف اکتفا نموده اند و از منظر اکبر

مجتمع ساخته اند خضوع وخشوع وفنا ونیستی نقطهٔ بیان (وصحیح بیان) را (الحی وشهود است) میفرماید وفرموده است از آنکه بعرفان
مرجع یافته در بیان است معروف شود در این مقام مبارکه که از مطلع بیان نقطهٔ بیان روح من فی الامکان فداه
ناظر شده تفکر فرمائید واین همان کلمه ایست که این فانی بنسبتی در اول خطبه ذکر کرده واین کلمه مبارکه
جوهر کل بیان است بشهادت خود نقطه قوله عزوجل وتلک کتب جوهره فی ذکره وهو آیة التکبیر
باشارتی ولا باتزل فی البیان بلی وعزتهٔ تلک الکلمة عند الله اکبر عن عباده من علی الارض او جوهر
کل الصباده منتهی الی ذلک فطوبی لمن عرف الله فاعرف من یظهره الله فانه اجل واعلی من ان یکون معروفاً
بدونه او مستویة آیاتهٔ بغیره وانی انا اول عبد قد آمنت بآیاتهٔ واحدثت من ابحار حقائق جنته عرفانه ما لایق
بلی وعزتهٔ هو الحق لا اله الا هو کل له مبرة قائمون الخ وهچنین میفرمایند قوله جل وعز ثم اعلم
ان فی ذلک الیوم لم یکن معروفاً غیر الله ولا معبوداً الا ایاه ولا مرصوفاً سواه ولا تجریداً دونه ولا مقصوداً الا هو
الخ وهاینقطهٔ مبارکه مطابق است با آنچه در ذکر این مظهر اعظم در کتب قبل نازل شده مع ذلک
این هیچ رطاع که خود را ببیان نسبت میدهند اراده فرموده اند سراج الهی را بامار یاح منتنهٔ کذبه خاموش
نمایند افک الهم ولوفاهم سبحان الله این قوم غافل مستدلال مینمایند بموهومات قبل وبصدد ابطال
حیل ومکر تشبث نموده اند که شاید بنفسی از صراط مستقیم منع نمایند ایکاش در آنچه دعوی مینمایند صادق میشدند
از جمله میرزا احمد کرمانی چند عریضه نزد اهل بیان سیصد وسه که بنای هذیان گوئی گذاشت چون
مقبول نیفتاد بامراض قیام نمود وبعد از چندی عرایض متعدده که مشحون بتوبه واستغفار بود از او رسید
وبعضی هم توسط مؤمنین مع ذلک مجدداً در این ایام قیام نمود ومطلع نفاق پرست (شقاق) در مدینه کبیره بوده
از قرار مسموع نظر باحوال مختلفه از آنش هم طرد شد باری چون او وامثال او یافت نشوند لذا



این بیانات ذکر شد تا دوستان از مطلع نیایند که نباید بر چنین استعانت نمایند از شنوده واز امثال این نفوس موهومه
ممنوع نگردند انه یهدی من یشاء الی صراط مستقیم در کتاب این آیه مبارکه نازل قوله جل کبریائه یا ارض
الکاف والکاف انا نراک علی الهیکل الاقدس وفی یمینک ملکا لا اطلع به الا الله العلیم الخبیر وبخط ما یترشح
فی سرادقک عند اعلم الخلق فی الیوم بین الخلق در کتاب اقدس ذکر نازل شده که اسم احد هم
در ظاهر مذکور نبود لیسئل الخادم ربه بان یحفظ عباده المتصفا عن هواه انه لهو المقتدر القدیر
این نفس بعینه بسیار مشئوم دیده میشود گاهی تائب ومستغفر وگاهی خائن ومضر ولکن این رویه
بزرگ دیگر در آمده با منافق محقق وبا موافق اهل رویه فاق مینماید الا انه الله جل العدم الحکیم
یا حبیب فؤادی آیا امثال این نفوس بر تغییرات واختلافات وانقلابات دنیا مطلع نشده اند
دنیائی هستند چگونه خود را فنا دیده مع اکه در کل حین از کل شیء آثار فنا را مشاهده مینمایند وآثار فراق مشاهده
میکنند باز غفلت مینمایند وبامور ات نانیه مشغول میگردد وبامالیکه نقش فنا بر لوح دنیا نبشته است عامل
میشوند از برچنین قوم است چنین اشیاء مع اکه بالعیان مشاهده میشوند ولکن اهل حجب قوی
از برای اشیاء ادراک ننمایند که در هر حین انسان را نفس تغییر و تبدیل خود مشغول نموده و نمیدهد که بر صبح
ظهور طلوع واشراق است وشام را غروب وافول از جمیع جهات ندا مرتفع ولکن آذان وهمیه خیر مشهود
ودر هر محل دمکان آثار آیه موجود ولکن بصر مفقود از حق بصد هزار لسان سائلم ودعرض مینمایم
عباد خود را مؤید فرماید بر آنچه خیر ایشان در اوست قسم بر تربتهٔ اعظم که اگر فی الجمله تخلیه نمایند و
تفکر کنند البته از دریاهای علوم وادیام نجات داده بگرگاه وحدت یکتا شتابند سخن
بسیار رواید ایام گفتار ولکن فرصت کیاب نشاید داشته امید داریم که آنچنان بسته فرصت بیابند و گویند

آنچه گفتنی است خدمت جناب نبیل جلیل علیه بهاء الله الجلی عرض نمایم تا وقت باقی و فرصت باقی و بیگل باقی و لسان باقی انشاء الله بگوئید آنچه را باید بیاید و باقی هدایت نماید دستخط عالی که باسم این خادم فانی بود معنی بخش بیان الفاظ و فرح بخش عالم احزان آمد و بعد از قرائت در ساحت اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة فی الجواب قوله عز کبریائه صاد قد در آنچه ذکر نموده اند چه اگر اخبار حرکت ایشان متواتر نرسیده البته باسم ایشان نازل میشد آنچه در ملکوت مشیت الهی معلق است انشاء الله در کل احوال مؤید باشند بذکر و ثنای حق ناطق باشند بآنچه لایق و سزاوار این روز پیروز است البهاء علیه من لدن عزیز حکیم انتهی عرض دیگر اینکه دستخط دیگر انجوب رسید و مرقوم داشته بودید که در بیت جناب آقا میرزا یوسف ع ع جمعی از دوستان الهی در آنمحفل حاضر و بذکر منظر اکبر ناطق اینمراتب هم بساحت اقدس از قبل عرض شد و انظار عالمیان از سماء مشیت نازل قوله عز کبریائه شهد الله انه لا اله الا هو والذی استوی علی عرش التبیین انه لهو الذی شهدت له کتب العالم وقصدت شطره رسل الامم وانه لهو الذی ظهر به کل سر مصون وکل امر محکم انه یذکر العباد والبقاء و یبشرهم بفضل الله ورحمته لیفرح ویکون من الشاکرین انتهی یا ورقا امریکه از برای او بدوام ملک و ملکوت الهی باقی خواهد ماند اظهار رضایتی است که از قلم اعلی درباره او جاری شده و در صحیفه حمرا ثبت گشته نشأه الله بحفظ آن مؤید شود عالم را شرانت مکدره دنیا تیره نموده و از نظر اوست و صفا و لطافت منع کرده و بحبل تمسکات متمسک بسته من قبل و ذکره بما ینبغی لایام ربک العلیم الخبیر البهاء علیه و علی اهله من لدن غفور کریم انتهی

ذکر من اقبل الی الافق الاعلی

انه لا اله الا انا المهیمن القیوم انه ممن اقبل الی الافق الاعلی



واجاب مولاه اذا رفع انامله الی السماء من مقامه الکریم قد تیار ائسه الجلیل الاذیان وقلبه یطیر از الدرفان ان ربه الرحمن لهو الغفور الرحیم انتهی سبحانک یا مسئلتی انت الکبری فی هذا الامر الذی به زلت اقدام الوری الذین نبذوا میثاق الله من ورائهم واخذوا امرهم بینهم کانهم لا یعلمون ان اعلم یا الهی بانک فی الکتاب و قبل ذلک لحکمتک امین عرفتنی مطلع آیاتک و مخزن اسرارک اسئلک بان توفقنی علی ما ینبغی لیوم یمکث العزیز البدیع انتهی سبحانک یا الذین آمنوا بتقوی الله العلیم الحکیم قد حضر لدی الوجه کتابک و کان فیه ذکر احبائی انتهی ذکرک ایاهم فضل من عندنا و ارسلناه الیک بید من یحبک قبل علی اذا فرحت و زرت قل لک الحمد یا ایها المظلوم الغریب انتهی الجلیل یذکر عبده الجلیل الذی سمع و اجاب مولاه القدیم انتهی الذی قبلت الی البحر الاعظم بعد اعراض الامم و شربت رحیق المختوم باسمی القیوم الذی قل یا ایها الرحمن فی البلدان تالله الحق ان الرحیق یهوی و یدیر بکاس من معین طوبی لمن اقترب و شرب منه بذکری الجلیل یا خلیل ان افرح بهذا الفرح الذی به ناح کل مظلوم انه لا اله الا هو و کنوز العالم لیشهد بذلک مالک القدم فی هذا المقام العظیم هذا مقام فیه تمثل کل نبی و طاف حول کل رسول و مقصود کل مقصود و نزل کل مرسل امین طوبی لسمع سمع ندائی و لنفس قامت علی خدمة امری بهذا المقتدر القدیر انتهی و در مقام دیگر ذکر فرموده بودید که در محل آقا میرزا غلام علی ابن جناب فریج و آقا یوسف علیهم بهاء الله جمعی از دوستان الهی حاضر و بذکر دوست ناطق این تفصیل هم در پیشگاه حضور عرض شد ذکر جناب آقا میرزا غلام علی و جناب آقا یوسف و بعضی دیگر در تعداد نفوس مطمئنه مجتمعه در بیت جناب حاجی آقا محمد علیه و علیهم بهاء الله شده و محشور مایرین در این مقام از ملکوت مشیت نازل اگر نفسی در فضل و عنایت بر دست حق شاهد نماید فی الحقیقه متحیر میشود یا حبیبی و محبوبی بعد از ظهر که وقت نوم و راحت جمال قدم جل جلاله است

Provided by the Afnan Library

این عبد حاضر دستخطهای آنجناب را واحداً بعد واحد حسب الامر مجدداً عرض نمود وجواب از ملکوت عنایت نازل ونسبت بهریک از آنها مذکور، درکتاب آنجناب شمس فضل مشرق ولائح وروح العالم لفضله الفداء فی الحقیقة انسان متحیر میشود بمبنی ان نفرض ونقول لک الحمد یا آله الکریم ولک الفضل یا فضال القدیم ولک الرحمة یا راحم السموات والارضین وایکه مرقوم فرموده بودید که در بیت ابن مذکور جناب آقاس وسایرین علیهم بهاء الله حاضر بوده بعد از عرض این آیات مبارکه از سماء عنایت رحمانیه نازل هو المبین العلیم انا نسمع ان افتح بما یذکرک المظلوم فی هذا المقام الذی جعله الله مطلع آیاته الکبری ومصدر امره العظیم انا نوصیک بالکتة فی کل الاحوال وفی امرک بما ینبغی للانسان فی هذا الیوم البدیع قد مضی عنا انک اجتنبت و رأینا اقبالک الی الله ربنا ونشکر ربک المعطی الکریم لنستغفر الله ربنا ونشکره نهاراً وفکر فی القرون الاولی وکن من المتفکرین قل سبحانک یا مقصود العالم والظاهر بالاسم الاعظم اسئلک بالکلمة التی بها نفخ فی الصور وظهر یوم النشور بان تجعلنی ثابتاً راسخاً مستقیماً علی امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء وفی قبضتک ملکوت الاسماء لا اله الا انت العزیز المنیع ایرث قدرتی ما قدرته لاولیائک ثم انزل من سماء فضلک ما یجعلنی منقطعاً عمن دونک انک انت الفضال الرحیم انا نذکر الاسم الذی ذکر اسمه فی منظر اسمه المهیمن القیوم لیشرح وبشکر ربه الذی خلقه وایده علی عرفان هذا الامر المحتوم الذی به ظهر الفرع الاکبر من البشر و نطقت الاشیاء بالملک لله العزیز الودود ایاک ان یمنعک شیء عن اسرتمک بحبل المتین و تشبث بأذیال رحمة ربک الغفور انا ذکرناک فضلاً من عندنا اذا فزت بقول لک الحمد یا



مالک الوجود یا ورقا یا ایها الطائر فی هواء محبة مالک الاسماء بشر السمیر قبل مجده وذکره بآیات ربه البدیع بظهور عنایة مولاه الکریم قد ذکرنا کل الاسماء فضلاً من عندنا وذکرناک تذکرة من قام واقبل لبیک یا اله العالمین طوبی لمن فاز بثمار شجرة تعلی الا علی انه من اصل الطیبین فی کتاب مبین قل سبحانک یا فالق الحبة وبارئ النسمة اسئلک بالاسم الذی به انجذب البریة وناداک الروح فی البریة بان تجعلنی من الذین ما منعتهم شئون عن شئونک المکنون انک انت الذی بیدک ملکوت کل شیء وبیدک مفاتیح الکل الی استقر رتاب العالمین یا محمد قبل تعالی قد ذکرک ربک لدی المظلوم وذکرک بآیات لا یقوم معها کل من فی السموات والارض ولا یعادلها ما یشتهی عباد الله من الکاف والنون انه لهو المشفق الکریم انه فی السجن یذکرک والذین آمنوا بالله بین الیتیم ان اذکر ربک بما علمک صراطه وانزل لک ما فاح به عرف القمیص فی ممالک المنیب الشهود فاستقم استقامة تمشی بک مستقیماً علی هذا الامر قویاً بالمحکمة والقدیر البهاء والمشرق من افق البقاء علی الذین فازوا بذکره فاطر السماء وهنیئاً لمن اقبل وفاز بما نطق به لسان القدم انه لا اله الا انا العزیز الودود وذکر من کان آخر وارد وعلیکم ان تذکروا لعزیز الوهاب انه یحب عباده ویذکرهم فی العشی و الاشراق طوبی لقاصد قصده وناطق نطق بذکره وطوبی لوجه توجه الیه ولقلب فاز بنور العرفان انا نبشر من هذا المقام علی الذین آمنوا بالله بنزول الآیات انتهی الحمد لله مرة بعد مرة در شهور آتی که در آن ارض ساکنند بمبنای آیات الهیه فائز شدند امیدوارم فی مدت کمی بسیر سلام محروض میدارد و عرض مینماید این ایامی است که جمیع انبیا و رسل آتی منتظر آن بوده اند لهذا باید بهمت تمام بذکر و ثنا قیام نمود و بکتب بایه جمیع را بحکمت و موعظت خواند چه که این امر امر محکم متقن الهی است که در کتاب نازل شده از هر نفسی مطمئن نشوند و در هر چیزی الهی گرانبها

عرضه نمایند بگمان غفلت و جهالت و مدارا با نفس رفتار کنند مکرر شنیدید این کلمات از آسمان فرقان آیات
استماع شده میفرمودند امروز اعمال حسنه و اخلاق مرضیه سبب امراحت انفس و آسایش ایام است چنان است که
جمیع موقن شوند بآنچه ضرا الله مقبول است و آنکه درباره طاغی باغی عبید الله ثانی و ظلم و تعدی او
مرقوم داشتید سبب تبسم و تکلم گردید لعمر الله تا آفتاب عدل فلک فلک سحاب ظلم است اشکال این امور
در عالم واقع شده و میشود عدل بشأنی عنده لبی شبهه میشود که در شکل بوم ظلم مبتلا گشته اگر چه ظلم آن
ظالم از حد و حصر و بیان گذشته است ولکن درست که مشاهده میشود خلق این زمان مستحق و سزاوار نه چه که
اکثر آن را در بارهٔ اهل حق اجرا نموده اند انچه بوضوح شهود گواه است که در اکثری از اوراق و الواح جمیع
عباد را از فساد و نزاع و جدال و قتال نهی فرموده اند معذلک در ارض آنچه وارد شد آنچه وارد شد
اخوی جناب آقا سید حسین حرف حق عنده من کل جهاد را بهاء یازده ساله بود ندکه رئیس او را ظالم بیباک
بگلوله توپ برداشت در بعضی اماکن دررا آوردند آنچه را که قلم از ذکرش عاجز است از حزن و سکوت
میتوانم کنایس را باضاف فائز فرماید و در نار ظلمیکه در ارض صاد مشتعل شد تفکر فرماید که دو فرزند
رسول را بدون سبب و جهت محض خارف غایه و در اهم صدد و شهید نمودند الا لعنة الله علی القوم
الظالمین و اگر از آن ظلم بامثال آنچه ظاهر شده کشف شود نسبتا خوب است ولکن ملاحظه میشود
شرارت آن اعمال و شرارهٔ آن از عبد بعضی دیگر ظاهر گردد اسئله تعالی ان یوفق عباده بالتوجه الیه
چه اگر بتوجه فائز شوند جمیع امور را اصلاح میشود انه لهو الغفور الکریم انچه عرض شود از آیات منزله ادراک
نشده استغفر الله العظیم انه هو المدرک العلیم الخبیر انچه در کتاب الهی از قلم اعلی جاری شده ظاهر
شده و خواهد شد و در کتب سنه سابقه هم بعضی اشارات هست سوف ینظر ما انبرونی بکتاب الله العظیم



در این طومار اعظم اخبار بر کمال تفصیل بیان شده طوبی للعارفین زیاده از این عبارت نمیتوان نمود الامر بید الله
رب العالمین و در این حادثه جدیده انچه بر دوستان وارد شده و هر چند ریگ بایشان رسیده البته بر کسان
خواهد شد بخوا الحق واتم در هر حال ربح باد دوستان الهی است هر نفسیکه موجود است بایام الله و
عرفان او فائز و هر نفسیکه شربت شهادت نوشید در رفیق اعلی بکمال فرح و ابتهاج مشهود و اگر
اقل من ان یحصی مقام شهادت بر عالمیان تجلی نماید کل را متوجه مقر اعلی مشاهده نمایند
حال ناس پژمرده بلکه مرده انه حرکاتشان مثل حرکات صوری مشاهده میشود که بآلت محرکه گاهی بدست
مجعول بلند میشود گاهی پای مجعول بزمین میخورد و جمیع این حرکات من غیر شعور و ظاهر است اگر چه
حال جمیع غافله و قدر دوستان الهی از ابصار و عیون مستور ولکن از اوجاعیات ایشان ظاهر
ما هو المستور این فرد بسیار مناسب است که از قبل گفته اند باش تا کس بینی آنچه را که امروز نبیند
باش تا کس بینی آنچه را که امروز نداند دوستان الهی که بر بلوا مبتلا نباید از مشارق که بایشان
رسیده محزون بشوند بلکه باید بکمال فرح و سرور مشاهده شوند بیقین بدانند که ایشان از
اهل بهاء بجمیع احوال انچه بایشان رسیده بهم از شرحی که دوستان آشامیده نعمت می برد و از
خارت هم نصیبی میداشت اکثر امور بر بلا دوستند لو کشف الغطاء تری الارض غیر
الارض عرض میکنم که اگر در رسائل هرائض تغییری رود این فقره بر شما مخفی نیست
توجه دیگران نه خود المحبوب شاهد و گواهند لذا بایه عذر فانیرا نپذیرند و عفو نمایند ان ربنا الرحمن
لهو الغفور العطوف و خدمت جناب حاجی میرزا ابو الحسن علیه بهاء الله چون از قبل اینفانی
چیزی مفروض الاشت لذا مصدع نشد در هر جا بهستند در ظل رحمت و عنایت حق باشند

Provided by the Afnan Library

اذن توجه باین ارض خواسته بودند اذن عنایت شد انشاء الله موفق شوند بآنچه خواسته
عرض دیگر انکه بعد از نزول آیات بوکالت آنجناب باینصقع بزیارت وطواف فائز شدند و
لدی العرش مقبول افتاد امیدوارم بکرم علی فضله ورحمته وعنایته وجوده وکرمه وعطائه
عرض دیگر حضرت غصن الله الأعظم وحضرت غصن الله الاکبر روحی وذاتی وکینونتی لترابهما
تحت اقدامهما الفداء آنجناب را بیدایع ذکر آرا و تبکیر امم اقدس ابهی یکبر البهاء علی حضرتک
وعلی من معک وعلی احبائه الذین سمعوا واجابوا خادم فی ۱۱ صفر سنه ۱۳۰۸

صورت نسخه مبارکه که بخط مبارک نازل شده

ت محبوب حقیقی جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الأقدس العلی الابهی

بقه الحمد فرج الهی بعد از شدت رسید یا محبوب فؤادی شدت وفتنی بود که لا اله الا الله در سجن بود خدای واحد شاهد بر حال وگواه اینمقال که در جمیع لیالی وایام اینعبد بدون سلاح با عساکر هموم وغموم مجاهده مینمود تا آنکه بموجی از ایام لوحی مخصوص حضرت افنان جناب الف وحا علیه من کل بهاء الابهاء از سماء مشیت رحمانی نازل قلب وجان را بنته البقاء مسرور ومزین فرمود چه که عرف سلامتی آنمحبوب ونجات از حبس از آن لوح امنع اقدس متضوع بود بعضی از دستخطهای آنمحبوب را دوستان ارسال داشتند از هر یک اثر فرح اینفانی تبسم وجمیع تمقا عرض من لا یعزب عن علمه من شیء عرض میشد اشراقات شمس عنایت از افق فضل مشهود ومعلوم حمد یزدان را که اینفانی نه صد هزار شکر که لیالی وایام گذشته که باب لطف مسدود ولکن امید هست که از فضل حق جل جلاله از امید باب



مفتوح شود وجواب دستخطهای سابق عرض وارسال گردد سبب توقف در این ایام آنکه امر بامر
مشتبه نفوس مشرکه فی الجمله در این ارض هم مرور نموده بشارت کبری آنکه در ایامی که آنجناب جان
در سجن اصفهان تشریف داشتند یک لوح امنع اقدس که مدل ومشعر ناطق بر مشهودیت آن
محبوب است نازل حسب الأمر ارسال نشد بجه که لسان عظمت باین کلمه مبارکه ناطق یا عبد بشر
حفظ ما وعد از مقامی ارسال دارد ولکن اگر آنجناب لیلا ونهارا بوده در این حین
حسب الأمر قصد سلطان معارج نموده الی ان حضرت تلقاء الوجه ونطق لسان العظمة بهذه
الکلمة العلیا قوله جل بیانه هو الله اکرم العلیم یا ورقا غرق علی ودوحة الله ذکره الانتشار
باسم یک ملک الاسرار وبشر الناس بعنایة الله العزیز الحمید ان شعر زنه من الصبیان
اراد وان یطفئوا نور الله بهوة جنودهم ومدافعهم ویسوءفهم انا نصر الله بان نجعله ازهر بالحکمة
القوی الی البیان القدیر قل یا معشر الأسیاء انا کم ان تحشروا بشوکة الاعداء کم ان تقوموا امورکم تحشرون
الی الله الله یا ملة الظالمین کلما اخذهم من قبل ویعلم هیرة للمتقین قل انا کم ان تمنعکم عشرات الناس
عن الحق الذی فی ملکوت البیان ودعا الکل الی الله الفرد الخبیر یا نفوس خامدة بعبرت
تنکیر مذار آنچه از افق اراده طالع شد که دام ظالم از رغم خود بخبری رسید کل در خسارت بوده وهستند
مثل ملک ودنان کبره وغرور عیون را از رشحه انوار عدل محروم نموده یقولون ما لا یشعرون
ویعملون ما یتبرء منهم کل ذی عمل وکل ذی انصاف وکل ذی بصر وکل ذی حلم قسم بجمال یزدان
رحمن که غریب مظلوم ناله برخسارت خود واقف شوند وبصبر نا هر شاهده نمایند ان ربک
لهو المخبر الصادق الامین بگوای دوستان باستقیم برصراط مستقیم ثابت بگرید فخار بر تمام

باین فضل متشبث شود هراسی بنشاند و از برای تمامی ظاهر و در ظهور ختام انبیا روح ماسواه فداه تفکر ننماید
چه مقدار از نفوس که بشهادت ورود لعن ناطق بوده و از برای آن جمیع اصحابه بتواند ستد جمع نموده و بلعد آن
ضیق و تنگی و ذلت و سختی بوسعت کامله و رفاه عظیم تبدیل شد و در اینمظلوم اعظم حق جل جلاله طالبین را مهلت
نداده و نمیدهد آنچه بوایس سزاوار است باید در حسبیح احوال بتکبت و تبریه بتبلیغ امر الهی مشغول باشد دنیا
قابل ملاحظه و مشاهده نبوده و نیست تا چه رسد بتوجه و تمسک باو و در هر صورت موت میرسد لعمر الله باسم
حق و حب حق در مضمار رضا صد هزار بار بر شهادت از سایر اقسام موت ترجیح دارد و این بحکم ظاهر است
که گفته میشود ولکن در باطن بحر زنده گانی فی سبیله تعالی مشاهده نموده و فهمیده چه که شهادت منتهای
دارای مقام باقیه و حیوة دائمه و زنده گانی سرمدیه بوده و هست این مقام را شرح نمی یابد الامر بیده
مالک الاولین نفوس مربی لازم دارند و مهتم و مذکر باید انجناب در لیالی و ایام اشجار رحمه ربکم را
از ماء حیوان سقایه نمایند و ترتیب کمنند تا باثاره بریه منیعه حسنیه فائز شوند بسی سزاوار است که جمیع ناس با
ارفاق و نزاع و جدال و اعمال مردوده منع نمودیم ظلم ظالمین و اعتساف غافلین را حمل فرمودیم
معذلک این خلق بی شعور دست بزنه گشتند و غفلت بمقامی رسیده اگر مقتدر قدیر نفوس بیک
مرتبه را اخذ نماید و بیک نظر را اصلاح فرماید باقی گزارد و آن بیک نظر هم مخالفت قیام نماید نظر بجزای
اعمال گشته و بسی این دیار قریب یک کرور نفوس از میان رفت معذلک احدی متنبه نشد و بما فاق
اعلی توجه ننمود قل یا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا سبل المفسدین قوموا عن رقدة الغفلة و الهوی
ثم اذکروا ما ورد علی الاعداء و لا تکونوا من الغافلین قل لیس الرقی و التصاوب و الحمام
عن کم بصیر قد اخذهم الله بقهر من عنده و جعلهم عبرة لمن فی السموات و الارضین انتهی آنچه بقوت حکمت و آنچه بقوت



ایادی قویه باطنیه نفوس غافله را باقرب طریقه راه نمایند و هدایت کنند انه لهو المشرق من افق
سمائه فضل علیک و علی من معک و علی الذین ما منعتهم حجبات القوم عن الله رب العالمین انتهی
یا محبوب فؤادی گمان نمیکنم اگر در عالم غربت نفوسی یافت نشده و نیابند که فی الجمله ادراک مینمایند
آنچه را که در اینظهور اعظم مقصود است حال معلوم شد که اگر صد هزار عالم بانتها درجه نفوس را بتربیت قائمه
گویا هیچ نفرمایند و هیچ ننشنیده اند از قرار دستخط محبوب کریم معظم جناب حاجی امین علیه بهاء الله
مالک القدر چند مجلد از کتب و نوشتجات بدست اعداء افتاده معذلک عرفی از آن بمشام نرسیده و ادراک نفرموده
پس اگر ادراک میشد چنین بین مردم نبودند که از اینظهور اعظم از برای رحمت است نه از برای نقمت و از
برای حیوة دائمه است نه از برای ممات آن مع آنچه گفته اند و شنیده اند هنوز ثابت نشده که مقصود اعظم و
فساد و نزاع و جدال نبوده و نیست حق شهود طلب فرماید و دوستان را بما یحب و یرضی مؤید نماید از برای عمل
بآنچه در کتاب نازل شده بلایای این کره را سبب اسباب مختلفه بوده و نسب آن بخارج و
داخل راجع چه که بعضی از نفوس ضرائر نظر بتغلب و نادانی گفته اند آنچه را که سبب اضطراب نفوس
شده و حال که خود آن نفوس بشهادت رسیده اند بر حال و راستی اینمظلوم اعظم آن اخادم
بین الله باین موفق گشت علی الصدق الخالص لله علی کل شیء قدیر جناب ملا محمد علی و حاجی علیه بهاء الله
چند فقره باین شطر توجه نموده و عرایض کثیره از هم و از آنجهات و جهات اخری همراه داشتند
جواب نازل ولکن نظر بتکبت و اوهامات ارض طایا بشان عنایت نشد چه که گمان میرفت
بر مراصد اشرار بر بیه تعرض نمایند حال ارسال شد انجناب ملاحظه فرمایند و ارسال دارند
و اگر خود آنجناب هم با آنجهات توجه فرمایند عند الله محبوبست چه که بنفس سبیل مستقیم توجه

جهات حق مؤید فرماید بکل بما یرتضیام راضی و مسعوش فرماید نفوسی را که تمام همت بر خدمت قیام نمایند
و اگر الواح مرقومه بعضی جهات بخود جناب ملا محمد علی داده شود که برسانند بسیار محبوب است بر که از
ارض مقصود بکمال حزن و مرارت مفارقت نمود نه لیلة الفرج بعد الکرب و الرخاء بعد الشدة عرض میشود
دستخط عالی که بعد از خروج از حبس بنام ابن فانی مرقوم و تاریخ آن میم شهر ذی الحجه الحرام بود در آن
اطمینان و جان را فرح بی پایان عطا نمود و بعد از اطلاع بمقصد مقام مالک ابداع نموده تمام در
پیشگاه حضور عرض شد هذا ما نطق به لسان البیان اذ کان بکل الاحدیه مستویا علی عرش العظمة
قال جل کبریائه و عظم بیانه یا ورقا یا ایها الناظر الی الافق الاعلی قد ورد علیک
فی سبیلی ما ورد علی نفسی من طغاة عبادی و عصاة بریتی الذین نقضوا میثاقی و کسروا
عهدی و بتذوا کتابی و جادلوا بآیاتی و علوا ماناح به سکان ملکوتی و صاح اهل خبائی
انک لا تحزن ان تر بک و ممالک فیحق الاحوال و نصرک بالحق اذا خر بک من الحزن و جعلک
قائما علی خدمته و ناطقا بثنائه طوبی لک و نعیما لک انت الذی شهدت و رأیت
مرة الاحزاب بآکمدت بافئدة الابرار و سمعت ما ناح به الاخیار الخ الحمد لله اشراقات
ثمر نابت فی الحقیقة بآنیت که اهل ملا اعلی متحیر مند چه رسد باین عبد و امثال او
وقتی از قلت لسان عظمت باین کلمه ناطق یا عبد حاضر بعد از توجه در قاشقر اذ بشطر آذربایجان
سریعا ادر رسید مقصود از ذکر این کلمه آنکه ذکر محبوب در ساحت منیع اقدس بوده
و هست ا در باره جناب س ی علیه بهاء الله مرقوم داشتید خود ایشان هم آنچه
واقعه بود احتمالا برای ارسال داشتند فی الحقیقه بسیار تحت کشیده و میکشند بسیار ایام آنکه



ربه بآن بخطه و لکن از کرشان در مراسلات شاید سبب توقع شود باین معنی که حضرات
دوستان بعضی هستند آنچه نوشته ذکر مینمایند بقسمیکه خبر بما عدا میرسد و شاید سبب تفرقوس
مقدسه گردد باری آنچه دشمن اراده نمود الحمد لله اراده حق ضرر آن بود و ثمرها ظاهر
و ایکه ذکر
محبوب مظلوم جناب آقا میرزا اسد الله و ورقه علیها بهاء الله الاهی و الهی میت علیهم بآب رحمته
و عنایته فرمودند که حسب کمال محبت را نسبت بآنجناب اظهار داشتند معلوم است آنچه عمل
نموده از فی الحقیقه سزاوار بود لیس الخادم بان یقدم الا ارادة الله بسبیل الله ربنا و رب من
فی السموات و الارض اینکه از متاع بمن مرقوم داشتند لله الحمد برای ورثه شود در سر
فرقی برادر یا و اردبهان تبدیل شده نمیشود جمیع در سبیلش علت حریت و نجات گشته
چنانچه بسبب همین آنجناب آن نفوس مسدوده حیات یافته و برستگاری فائز گشتند این است
که گفته اند تو کر و بردی اگر جنت و اگر طاق آید این مخصوص است باین امر چه که هر چه وارد
شده سبب اعلاء کلمة الله گشته انشاء الله آن اشجار منفوسه جمیعه به ثمرات بدیعه منیعه
فائز شوند اینکه در باره محمل و دستور العمل ذکر فرموده بودند عرض شد حسب الامر آنکه آنجناب در تا
و اطراف گردش نمایند و در هر محل وارد شوند مجامع بروند و در صدد تبلیغ برآیند و اگر توقف
در هر محلی زیاد شود بهتر و مقبول تر است اسباب هم انشاء الله فراهم میآید از حق مسئلیم
جمیع آن اطراف را بنور عرفان خود منور فرماید و از بیانات آنجناب نهالهای لائقی غرس
شود و بقوله که طیبه فائز گردد دستخطی از قبل آنجناب ارسال داشتند ذکر اسامی کثیره
در آن مذکور و از برای کل الواح بدیعه منیعه مسطور عنایت فرمودند حال اگر باید ارسال شود آنجناب

Provided by the Afnan Library

اخبار فرمایند چه که مدتی گذشت و در ارسال تعویق افتاد و این نظر بحسب آن محبوب بوده
و اینکه این عبد را در زیارت وکیل فرمودند در شب ۱۲ جمادی الاولی یکساعت از شب گذشته
بوکالت آن محبوب بساحت اقدس متصدقه اقصی نموده بزیارت فائز و لله الحمد بطراز قبول هم
مزین هیئتاً محترماً ولی چند لوح امانت جهت جناب آقا میرزا عنایت علیه ۶۰۶
بوده رأس پاکت بسم ایشان نوشته شده بحسب مصلحت دانند بایشان برسانند
بسیار لازم است که بایشان برسد و همچنین یک پاکت باسم جناب ملا محمد علی علیه ما که بایشان
برسد حضرت مقصود الاعظم روحی و ذاتی و کینونتی لتراب قدومه الفدا، و نفسی لآخرین
روحی الفدا و مهما العدا، اکبیر میرسانند و عنایتش شما را بعنایات خود حفظ فرماید شب و روز از حق
جل جلاله خلاص مطلبیم و از فضلش ما را بجا مقرون گشت و همچنین اهل خبا همه و مجد
تکبیر میرسانند و منتظرانند ایام بحزن متأسف بودیم و از حق جلت عنایته نجات میطلبیدیم
الحمد لله الذی وفی بوعده و نجاکم بالحق و هو المقتدر القدیر و دیگر طائفین طرا سلام و تکبیر
میرسانند فی الحقیقه جمیع از سلامتی آن محبوب مسرور گشتند و بکمال ابتهاج و انبساط بحمد و
ثنای محبوب عالمیان ناطق تحریر اینقدر که باین مقام رسید باب دیگر مفتوح و ذکر تازه مسموع
و آن اینکه پاکتی از آن شطر باسم مخدوم مکرم جناب نادر علیه بهاء الله رسید و چون ایشان
تشریف نداشتند و این بنده را وکیل نموده بودند باذن و اجازه سر پاکت گشوده شد
یک نامه از جناب م ح این مرقوم حضرت م ب علیها بهاء الله ملاحظه شد الحمد لله ذکر محبت
محبوب امکان از آن متصوع از حق تعالی شانه سائل و آمل که ایشان را مؤید فرماید بخدا به آباء علی



الاستقامة علی هذا الامر العظیم ذکر کبیر بایشان منوط بعنایات محبوب است اگرچه نامه ایشان
باسم جناب نادر علیه بود ولکن تمام آن بذکر و ثنای حق جل جلاله مزین لیس الخادم ربه بان یظهر
منه ما ینبغی لامره المتعالی العزیز المنیع محبوب باید جمیع را متذکر دارند و من لدی الحق تحکمت
و صیت فرمایند این حکمت که گفته بنود شی جمال قدم است در ایام توقف در زوراء
در اول ورود عراق علما و معارف آن ارض نزد یک شمرده نمیشدند چه که حرفهائی یعنی از انجام
آن ارض اصغا نموده بودند باری اوهاماتی سبب سد و منع شده بود که خرق دکر آن بنظر
بسیار مشکل مینمود ولکن مشیت حق جل جلاله بقسمی بود که در مدت قلیله جمیع اعیان از علما و امرا
و سائرین توجه نمودند امریستعالی رسید که ابتاع ملوک هم در آن ارض بکمال خلوص را اظهار نمودند
دکر تکبیرین علیها السلام مخصوص زیارت تشریف میبردند بجامع هم گاهی و در ایام مصیبت سیدة
الشهداء روح من سواه فداه بشانی ظاهر که گویا آثار آن مصیبت کبری در یوم الله مستور شده
انشاء الله کل مؤید شوند براینکه کسب ذکر دا قبال و توجه عباد است و همچنین در باب
ذکر عریضه دنا مهای متعدد بود از جناب م ح قبل م و علیه بهاء الله عریضه در ساحت مع
اقدس اعلی عرض شد کمال عنایت اظهار فرمودند فی الحقیقه عریضه ایشان بنفسها ناطق و از گرد کاشف
احوال جناب مرسل بود هر حرفی از آن بذکر محبوب عالمیان فائز و بستایش مشغول الحمد لله
در هر حین مشغول ترا مشاهده شوند از حق میطلبیم نار محبتش را حفظ فرماید و بر نور استقامت و
معرفتشان بیفزاید نفوس مشتعله فی الحقیقه سبب اشتعال مخصوص اگر بسیر و سکون ظاهر شوند
این بنده فانی خدمت ایشان تکبیر و سلام میرسانند و عرض مینماید حیثما کنتم و مرئیاً کنتم قد وجدتم

صلاوة الیوم وفرتم جامع عنه اکثر من علی الارض انشاء الله موفق باشند بتوفیقات الهی و مؤید باشند بر آنچه سبب اعلاء کلمة الله است و نفوس مذکوره در نامه های ایشان هر یک بذکر حق جل جلاله فائز گشتند این انسان آن نعمتیکه کسب قبل آن مژده داده و انشاء الله نامه ها نزد جناب ظریف علیه بهاء الله ارسال میشود از حق جل جلاله در جمیع احوال توفیق میطلبم جناب محبوبی مشارالیه در مسئله العلی در بارهٔ اصل خود مرقوم داشته بودند آن دستور العمل بعد از اجازه و اذن بوده لذا آنچه محبوب بایشان مرقوم نمایند بر عمل بآنچه مقرر شده واگر چیزی لازم باشد هر نفسی هر جا و میرسد چه که کفیل و دستان حق جل جلاله بوده و هست و خواهد بود باید بفضل الله الهی الغفور الباذل الکریم و اما محبوب فؤاد جناب ع ب علیه بهاء الله الابهی فی الحقیقه بسبب اقبال و اشتعال آن منظر نسبة تعالی بآن بنظر منه ما انزل فی کتابه المبین انشاء الله بحکمت و بیان مشی نمایند انچه سبب توفیق و بقاء است و مستقیم و ثابت و راسخ بوده و هستند و فقهم الله علی ما یحب و یرضی ان ملک من فضل الله لا یعادل فضله ما فی السموات و الارض بیشهد بذلک کل منصف بصیر لدی العرش انشاء الله بتمام خدمات ایشان تکبیر و سلام عرض مینماید و از حق جل جلاله برای ایشان مطلبید آنچه را که سزاوار جود و عطای الهی است و همچنین خدمت آقایان و دوستان آن ارض تکبیر میرسانم و عرض مینمایم که قدر این ایام را بدانند و در جمیع احیان در صدد آن باشند که تشنگان وادی غفلت را بجوی دانائی هدایت نمایند و اسیران نفس و هوی را بجبوحهٔ ذکر نجات بخشند و خلاص نمایند. که ایام روز بروز بانقلاب آخذ نمود و کدام ابتدا را انتها نرسید کل در حرکتند و نفس حرکت گواهی است بر سکون و کل بفنا شتابند و نفس نطق شاهد بر صمت و سکوت یعنی عنقریب کل بیت ترابی راجع آنا لله



و انا الیه راجعون لذا باید از سطوت ظالمان ممنوع نشوند نیت پاک و عمل طاهر مخصوص است الیوم بر اعمال و افعال خالصاً لوجه الله و ابتغاء مرضاته و بیان مضامین حقیقت و بیان و در اینصورت اگر ضری بر ایشان در سبیل دوست وارد شود او در کام جان مشارٌ الیه گوارا و نیز همان است مقصد خالصانه دون آن باید پاک نشاء الله بحکمت متمسک باشند و آنچه در کتاب الهی نازل مشتهی انه مهیمن قیوم کیف یشاء و انه لهو المقتدر القوی الامین عرض دیگر مکتوبی اینجانب بجناب ملا محمد علی علیه بهاء الله نوشته بایشان برسانند در بارهٔ الواح هم باید ذکر شده که هر قسم المحبوب مصلحت و انسب عمل فرمایند یا محبوب فؤادی عالم مستعد مشاهده میشود در حینیکه یأس کلی حاصل است سبحان الله از این نفی و از این اثبات انشاء الله خلق بدیع رفعاً للمشرکین باین دو ظاهر و باهر و هویدا خواهد شد ولکن باید از دست خود ننالیم سعدی بیچاره نگفته سعدی از دست خویشتن فریاد بارها مختصراً گفته سبب ضوضاء را رفض طالبان محبت بوده اند خارج آنچه دیده و شنیده گفته و لکن ایشان گفته اند آنچه را که خود باور نمازند و سبب خوف شده اند خطا از ماست نه از دوست ولکن از حق جل جلاله سائل و آمل که اولیای دولت را الهام فرماید آنچه اراده مبارکش بوده و هست انه لهو الآمر اگر آگاه شوند بشطر دوست یکتا توجه نمایند در هر حال ایمه است که از شمال ضنون یمین یقین توجه کنند و عارف شوند آنچه که مقصود است و سبب و علت امن و امان است آنه بهو المستعان لا اله الا هو العزیز المنان البهاء المشرق من افق البقاء علی حضرتک و علی من تمسک بالعروة الوثقی و آمن بالله مولی الاخرة و الاولی خ ادم ٢٢ ج ١ سنه ١٣٠١

حبیب روحانی جناب آقا میرزا احمد علیه بهاء الله و حفیدزینه

Provided by the Afnan Library

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد ساحت منیع اقدس حضرت محبوبی را لایق و سزاست که اولیای جانباز محتش مشتعل و بنور عرفانش منور و افئدت بثنا بگیرد اعراض عباد و اغماض من فی البلاد آن اضاء عرفانش نفرمود و این بانع نشد جل جلاله و عم نواله و عظم شانه ولا اله غیره سبحانک یا اله الاسماء و فاطر السماء ترمی و تعلم بانی ما اردت فی ذکرک الا ذکرک و ثنائک و ما ارید لهم الا ما قدرت لهم بجودک و عطائک و علم بعلم الیقین بانک کنت لهم الآ یفهمون عبادک بانک و یعلمون علامات امرک و ایاتک نشهد بانک ایدت بآیتم بجودک و کرمک علیا یقرون بانک انت الله لا اله الا انت ما تجذب به افئدة من فی ملکک انک انت المقتدر القدیر لا تمنعک شئونات العباد و لا تحزنک فحوشات من فی البلاد ایدت بقوتهم لیتبین بانک انت الله لا اله الا انت و بانک انت المقتدر العزیز المنان و بعد نامه‌های آنجنب که کرم سحاب آنچه باین ارض ارسال نموده و بهمین آنچه بیم و سداد فرستاده بید الحق هریک کتابی بوده مبین در ذکر و ثنای حق جل جلاله و عرف ثبوت و استقامت از آن متضوع در حین ایکه استقامت بمثابه کبریت احمر کمیاب بید الحق بآن فائز شده چه مقدار از عباد که ادعای محبت نموده و عرایض سابقه قبل ارسال داشته و در جواب هریک برهانی کامل و محتج بالغ ارسال شده مع ذلک بطین ذباب از رب الارباب محروم مانده و بوساوس نفس و هوی ابدا از زبان امر آگاه نبوده و نیستند از بحر اعظم ممنوع گشته در یکی از الواح که از قلم فائق الاصباح نازل این آیه مبارکه بوده قوله تبارک و تعالی لا تری الخلق الا کخرابین الارض دوّر بها جرهم الا کطین الحباب امثال این نفوس قبل از این ظهور عظمه که غیر الله را معدوم و مفقود مشاهده مینمایند خرب کثیره هزار و سیصد و سی سنه بلکه زیاده از صد هزار نفس چه بالسنهای مختلفه و کره نهای متنوعه



و فرقات و اصفات ظاهره بجان مردم بیچاره افتاده و در هر برهه که مبرهنه طلب مقام خلوت مینموده لاظهار سر دفعه سنسر و بعده ذکر ناجیه و جابلقا و جابلسا و دوسه روایات کاذبه مجعوله میزده و می سپرده و ان بیچاره غافل از این تزویرات تا بالاخره بقای رسیه که سبب ننگ و عار آخرشه هیچوقت بهیئت بسیف و سنان ظاهر و بر حضرت مقصود وارد نشده اگر کسان قادر بر ذکر و فهم قادر بر تحریر آن نیز حال هم امثال آن نفوس ظاهر و بأفضال الهی مشغول و در سیر مشغول از اول ظهور الی حین در هر حینی از آیات الهی فقره که کرش و شبهه محاسبه نمانده معذلک عباد غافل و محجوب باری بعد از همه آدعاهای خرب قبل در یوم ظهور واضح و مبرهن شده که اخسر اهل عالم و اظلم و اجهل اهل امم بوده اند معترضین بیان هم بانحاء مختلفه اقدام کرده اند سبحان الله غفلت بقای رسیه که اگر آنچه بچشم خود در ظاهر مشاهده مینماید و مخالف ولی ثمر و اثر دیده مجدد بآن تمسک نکند باری این خادم از حق میطلبد انصاف عطا فرماید بصیرت بخشد شاید عباد مثل خرب قبل محجوب نشوند و به بهر کذب و اوهام ممتنع نگردند ان ربنا لهو المقتدر العزیز العلام نامه آن جنب که کرم تمثال آورد و جوه در شبی از شبها عرض شده و این کلمات طالبات از سماء مشیت مقصود طالبان نازل قوله تبارک و تعالی هو الناصر و هو المعین یا مهدی نامه‌ات نزد مظلوم حاضر هدایت را شنیدیم و ذکرت بصفائی که از حق مطلبی آنچه لایق بوده و هست انشاء الله مقبل دارد گاهی عباد را رفتگان نفوس ولیات اگر شبها در ارض محبت الهی بعدل الله مشغول و در آنچه فرشته نگهبان نمایند کل را حافظ حقیقی حافظ است آیات بشأنیکه مهطل نازل و جاری و پیشمار از آفاق زبر و الواح مشاهده آفتاب لائح و مشرق معذلک بعضی از اهل بیان از آن معرض و غافل و از حق مستور بوده و همچنین صحار و جبال و بحر جمیل و بحر هیکل امر فرموده اگر بارض

ها و میم وار دشدی او یا را ز آن ارض تکبیر بر سان بگو یا حزب الله در اعمال و اقوال حزب
قبل نگذر نمایند و در ثمرهٔ اعمال آن حزب غافل نمانند که شاید از ضرع و جعل ناعقین محفوظ مانند
از قبل و بعد این کلمهٔ مبارکهٔ علیا از قلم اعلی جاری و نازل لا تقصد فوا کل قائل و اتظلموا من کل وارد
من ارادوا ان یعرفنی لدان منظر الی یعنی و من منظر فی یعین غیری لن یعرفنی ابدا و این مقصود من است
باین ظهور سبحان الله یعنی از معرضین بیان در ذکر او بهتر اظهار نموده اند و مقصودشان از این
کلمات آن شبهه بوده و در قلوب ضعفا معلوم میشود اهل فرقان با آن انجماد و اتحاد احرف از مشرکین
بیانند چه که آن حزب مع خسران و ضلالت کلما انثنا الله را از سدره پذیرفته اند و از حق جل جلاله
که فرد و احد آزاد آن امر امام وجوه علما و امرا و فقرا ظاهر و قائم و ناطق از او این کلمه را نمی پذیرند
یا مهدی علیک بهائی بگو ای ملاء فلهای عالم حضرت اعلی در اول بیان ذکر نمیطر المعین
فرموده اند منیر بایتین هو الله ای سلیمان خیل خان انثنا الله لا اله الا انا الی آخر آیه یعنی اگر ذکر نخست
نبود این مظلوم باین کلمه ناطق نمی شود الا نزد عارفین بالیقین خود آنحضرت عنده ذکر این کلمه منیره را
انثنا اول العابدین بگو ای اهل بیان با انصاف نظر نمائید و بیان فارسی را قرائت کنید شاید
بقطرهٔ از بحر علم الهی فائز گردید و خود را از ظنون و اوهام حزب قبل محفوظ دارید از اراده آل مرا لی
حین بر این مظلوم وارد شده آنچه که شبه و مثل نداشته و لکن از مدعیان محبت ظاهر شبهه
آنچه که سبب حنین قلب و اشتعال وجود است یا مهدی دوستان هر بدی را از قبل
مظلوم ذکر نما بیته الحمد بلقا فائز شدی و مدار اشتنیدی زمام جیر اهل ضلال تو را از مشرق آیات
الهی و مطلع بینات صمدانی منع ننمود باید بیقین خرق حجبات نمودی و بشاهده و صهباء حضور



فائز گشتی در اوائل ورود ایتا خلیل و ورقات علیم را از قبل مظلوم ذکر نما بگو بوطن خود مراجعت کنید و بنیاد کم مقام هر یک
مشهود و ذکر هر یک مسموع از حق جل جلاله مؤیدشان فرماید بر آنچه که سبب علو امر و ارتفاع
اقدام کم و نام کم بوده و هست و از تفوه بما نزل من عند الله مانعتان قوه و جبابرهٔ ارض و ذکر اعتنا
و لقائم ا الله به شبهات المعرضین و اشارات المریبین حق نصرت فرموده و میفرماید من کان یبتغی
کان الله له اخرجوا ما نزل لکم من قبل الاعلی من قبل و فی هذا الحین و قولوا یا اله الاسماء و فاطر السماء اشهد بک
الا ستقامة علی امرک و از سوخ و الثبوت فی تبلیغک العظیم اقدی یا رب قدرت فراغت الامم و ضلالت ارکان
العالم الا من انقذته یدعنایتک و ورای قدرتک لا اله الا انت المهیمن القیوم العلیم الحکیم
انثنی از حق جل جلاله میطلبم او لیای خود را حفظ فرماید و تائید نماید تا بسمع و بصر خود ببینند و بشنوند
بمثل حزب قبل فریب نخورند و بوساوس نفسهای عالم که در سر سر شبهات القا مینمایند و بگمانشان
آنکه خود عالمند و لغو ذبا نه حق غافل محجوب نمانند ایاکش از اصل امر مطلع میشند لا والله انتهم
فی جهل مبین نسئله تعالی ان یؤیده عباده علی ما ینبغی لآیاته انه علی کل شیئ قدیر اینکه ذکر
نمودند در قریه بلاغ دو نفر موسوم بحاجی یوسف و جناب طاهر علیهما بهاء الله از قرع عرفان
آشامیده اند و در محبة الله ثابت و بنار عرفان مشتعل ایخر تب یا مهدی به مقصود روح
من فی الغیب و الشهود فداه عرض شد و بشرف الصفا فائز گشت و دو لوح منیع اقدس اعلی مخصوص
ایشان از سماء عنایت منزل آیات نازل و ارسال شد بیته الحمد هر یک فائز شدند بآنچه که
سبب ارتفاع مقام و بروز آثار ایشان است ایروز آفتاب عنایت از افق سماء فضل مشرق و لائح
آنچه بر حق جل جلاله اظهار و اجرا شد و آنچه بر ما جاری است تسلیم در رضا و حفظ ما یا خادم

Provided by the Aman Library

درکل حین عنایتش بر استقامت جناب مقصد مطلب تا کل از وسوسه های مفسدین محفوظ مانند و بجمل بیان مقصود عالمیان تمسک جویند ان ربنا الرحمن هو السامع المجیب و انه هو بالاجابة جدیر البهاء و الثناء علیکم و علی الذین آمنوا بالله ربنا و ربکم رب العرش العظیم و مولی الآخرة و الاولی حق جل جلاله شاهد و گواه که اینعبد لازال ذکر او لیارا دوست داشته و دارد و از او تعالی میطلبد و خواهد انچه سبب کرم بر کثرت تحریر اینعبد مطلع و آگاهند از هر جهت میرسد و اکثر اوقات هم در حضور تحریر مشغول لذا فرصت نیابد مقصود انکه اگر در امری تاخیر و یا تعویق رود این از عدم فرصت و وقت بوده و الا نور محبت و نار مودت از جمیع ارکان ظاهر و مشتعل له الحمد و الثناء و له الغایة و الابقاء لا اله الا هو العزیز الواهب الفرید الحمید خادم فی ۲۴ شهر رجب سنه ۱۳۰۱

سرور مکرم جناب آقا میرزا حبیب الله علیه بهاء الله و عنایته فرید

نقل محفوظ است

بسم الله الاقدس الاعظم

المعروض من الخادم انی فی الی حضرتکم الحالی و لو انی ما اشرف بخدمتکم فی الظاهر و لکن فی الباطن هرگز نمی عرف بکم و هرگز نمی نفطه و دمکم الی ان فتحت علی انهاء خصوصی لحضرتکم و لو ان ذکری لا یلیق لشأن من استضاء بانوار الملا هوت و توجه الی الله مالک الجبروت نسئل الله بان یمیکم بامره لاعلاء کلمته و فداء بثنائه بین خلقه و نسئله بان یوفقکم لیظهر منکم ما یرتفع به امر الله فیا سواه و ینظر به الآفاق انه ولی الذین و فوا بالمیثاق و توجهوا الی الله فی یوم التلاق عرض انخادم فانی انکه در این ایام مجرد فی جناب ان علیه بهاء الله بر حسب قدرتش فائز و چون از اوصاف حمیده و شیم مرضیه آنجناب ذکر فرمود



حرارت محبت الهی ظاهر شد که این عبد را بجسارت بر عرض این عریضه داشت از حق جل و عز سائل و آمل که مؤید فرماید این عبد فانی را بر ذکر احبای خود بشأنیکه سزاوار و لایق ایشان است و همچنین رجا از کرم حق جل جلاله که انجناب را موفق فرماید بامور ایکه سبب ذکر و بقاء ثناء بعد در عرض چه که انچه امروز بآن مشغولند و افتخار مینمایند کل فانی و معدوم خواهد شد و انچه باقی و ثابت خواهد ماند امور ایست که الیوم از نفوس مستقیمه بنیه راسخه ظاهر مشهود و آن امور مطلع از کار عالم و مبدء بیان خلق خواهد شد سالها بود که ذکر انحضرت استماع شده بود و لکن بسمع بدیعه نیاید که اینعبد جسارت بر عریضه نماید الحمد لله این کره از ذکر جناب اسرائیل و میسیا بیست آمد اگرچه بسبب زحمت انحضرت شد لذا امید عفو بوده و هست امیدوارم که انشاء الله همیشه نفحات مسکیه از رضوان محبت انحضرت بر این عبد مرور نماید و هرگز منقطع نگردد انما البهاء

علی حضرتک و من معکم من احبا الله خادم ۱۰ ت

جناب حاجی ملا مهدی علیه بهاء الله نقل محفوظ است

بنام خداوند قادر توانا

قد اذن مؤذن الله من مهبط العرش ان الذین فازوا الیوم بما ارادوا المحبوب اولئک هم الفائزون و الذین توجهوا الی الافق الاعلی و تمسکوا بالعروة الوثقی اولئک هم المخصوصون انشاء الله در کل احوال بعنایات الهیه مسرور و فائز باشید پرسش انجناب لازم که کما ینبغی بجهد را بر الفت و اتحاد احبای الهی مبذول دارید و بسراج حکمت و بیان من فی الامکان را بسبیل مستقیم واقف نمائید بحرکت حیوان موجود و مشهود ولکن بنفس فعل

بیا منتبه متوجه ومشغول قد غرتهم الاوهام علی شان ارتابوا فی ظهور الله و لقائه بعد الذی ظهر بالحق فی هذا المقام المنیر فانظر فی قلوبهم یرون الاسماء فی الصباح والمساء ویکفرون الله الذی خلقها بالحق الا انهم من الخاسرین طوبی لمن نبذ ما عنده وجعل مراده ما اراد الله رب العالمین ذکرا لمن تمسک بهذا الاسم الاعظم لیتنبهن ویتوجهن الی الله الفرد الخبیر انا ذکرناک فی سنین متوالیات وارسلنا الیک عرف القمیص من هذا الافق المنیر ایکفر وصیتی جدیدة ذکرنا فیها امورا لازال لدی العرش محبوبة انه یبارک علیکم فیما اراد وقدره فی رضائه انه ولی من والاه لا الاله الا هو العزیز الکریم لاتحزن من شیئ ان افرح بالفرح الاعظم وتوکل علی العزیز الحمید توجها الی المنظر الاکبر سلام الله المقتدر المتعالی العلیم الحمید کذلک انبأناک مرة من قبل ان ترکب لهیاکل العز العظیم الهیا علیک

وعلی الذین آمنوا بالله وتوجهوا الی وجهه العزیز البدیع تابیشه نقش مظفر

جناب ع هیئة نهایا الله

الا قد سرا لافظم الاعلی

ذکر من لدنا من فاز بانوار الوجه وکان فی ام الالواح من قلم الوحی مسطورا لیفرح بذکر المسجون الذی

وسبق ثناءه بالحکمة کذلک کان الامر مقضیا طوبی لک بما استقمت علی امر ربک واستضئت

من انوار التی کانت من افق الفجر مشهودا هذا یوم تحرک فیه کل شئ من نسمة الله وطار المومنون

فی هوآء کان بطراز الامر منیرا ثم طوبی لک بما اخذت کاس الفلاح من ید عنایة فاتق الاصباح

وشربت منها باسم کان من افق السجن مریئا هذا یوم ینبئ کل نفس اذا سمع نداء الله ربه ما سواه

ویقول لبیک لبیک یا مالک الاسماء اشهد انک قد کنت علی کل شئ قدیرا ان الذین



توقفوا الیوم اولئک اشتروا الاوهام وکانوا من شطر القرب بعیدا طوبی لمن خرق الحجاب و

ترک ما عنده ان تمسک مقبلا الی افق کان بانوار العرش مضیئا یا ایها الناظر الی الوجه نری

العلماء اشتغلوا بما حرم بعد الذی ارتفع صریر القلم الاعلی بین الارض والسماء ویکتمون

بالهوی هوی اذ اشرقت شمس القیوم من مطلع اسم کان بالحق حیا سوف یمحی الله آثارهم و

یثبت ما اراد انه کان علی کل شئ حکیما ان الذین وفوا بعهد الله وما ثاقه سوف یرفعهم الله

بسلطان من عنده انه کان علی کل شئ محیطا انا نذرنا انفسنا فی سبیل الله ونمنع الخلق

من افق البیان الی الله مالک الاسماء طوبی لنفس اقبلت ولوجه توجه انه من اهل البهاء فی

لوح کان بخاتم العز مختوما نسئل الله بان یؤیدک فی کل الاحوال ویقدر لک خیر الدنیا والاخرة

انه کان بعباده بصیرا انا نبارک علیک وعلی من معک من الذین هم اقبلوا الی الوجه وکانوا باسم

مهروفا تابیشه نقش مظفر

این مجموعه ناب که را بنده درگاه حضرت ولی امر الله روح العالمین له الفداء اهدا نموده بود در تاریخ ۱۳۱۴ شمسی

۴ بدون عنوان خطاب با حمد ورقا بقا باین نغمه جان افزا ترنم
قرة عین کرده (بهره ورقه السفر دوس تقن ۹ فنان صدرة المنتها بالحان قدس ۹ ....

" ۴ بدون عنوان مناجات تسلیم ۹ طلب تأیید در حق ۹ از احبا

" ۴ باشتعال هست جیره ظهور فضلی از بحر جوده مالک بعطف در حق مشار الیها

" ۵ بدون عنوان مناجات طلب تأیید در بارهٔ قاصدین لقاء جمال قدمیت

" ۵ بعنوان ن ی جناب آقا حمد نصیحت بصبر امین در تمسک باثاره و قصه آنچه در جسیم عوالم آنحضرت بانسان رسیده بخشه

" ۶ بدون عنوان خطاب به (ورقه حمد) مالک ملکت سرور از ظهور گیتی بر سفرایه قدیه عظم سلطانه لا کملت بترک ابتهاج بتجلیات نوشته درست و رخشه کرن تا از نور صبح کلشن بر تاج نفوس سطع شوند ...

۷ بدون عنوان (ذکر اول مجلس از نظیره و ثانیه) همگی قدس خرم بنغمه ابهی ترنم قرة العین شاه ۱۱ ... سبحان الله چه مجلس قدسی برگشته و چه لب ها بنوشی گشته جمیع کروبین ملاء مقامات قدس قرب رفرف ابهی رسیده و شهی سلسبیل از قلب سرچشمه محمودیه ...

۸ بدون عنوان بیان نشئه سبحان در خسران محرومین از لقا

۸ بعنوان ن ی جناب میرزا حمد ظهور فضلی از بحر جوده مالک قدم در حق مشار الیه
تحفه انفس معروف و وحی از مشرق

فهرست

صفحه ۹ یا بیزر من امت باشی . جناب میرزا احمد کاتب ظهور باهر خطبه علیا بخط خود نوشته
" . . . قد حضر الذین منعوا عن کوثر الجیوان فی ایام الرحمن و فاز الذین اقبلوا الی الحق
و شربوا من حق الوصال . . . .
بدون عنوان شهادت قسم ع در حق یکی از احبا از خود باز آمده و قبال نامه .
" " نفس آله المهیمنه ع لا اشتهی و بیان ایمان ع ناطق قوله تبارک
( . . . ربه لیعمری لم یجد الا من بنده ما عند الشیعه کتب الا الذکرین . . .
بدون عنوان . بیان مظهر سبحان در ثمرات اعمال مومنین در محضر حضرت قیوم
" " جمال کبریا و بیان مولی الوری ع مناجاتی قوله تبارک اسمه ( . . . ان الذی
که در حقیقت صور از قلم ع ثبت شده است برادر بوده . . . قسم بآفتاب
سمائی که این بیت آن کوثر حقیقی که از اصبع عنایت رحمانی جاری گردیده . . .
بدون عنوان مناجات لب حمت کبریا و شکرانه در عنوان مظهر امر الهی
" " ذکر قسم ع بکتب قدیم در حق یکی از احبا .
" " سلطان احبا و بیان رب ارنی عظمتی تجلی قوله الکریم ( . . . طوبی
لمن رضی و تمسک بحبل و تشبث بذیل الغنی . . .
بدون عنوان مناجات قدیم را بتوجه بافق ع و عزت منیعه .
ای باقی جناب ورقا علیه بهاء الله ع ذکر مولی الوری ع
اقتدروه ( . . . فاعلموا بالیقین انکم ان لا ترجعوا عما عملتم بانفسکم لبئس ما
فهرست

صفحه
من علی الجهات و تروون اعظم شما را بیتوجه منع نموده . . . .
بانضمار ع محمد ظهور کوثر کبری در حق شاربین و عطای آنچه در کتب مستطاب نازل
بدون عنوان خطاب حضرت معبود الهی در حق یکی از احبا .
" " جناب ورقا علیه بهاء الله ع از شطر خمین قدم ع از شعاع ساطع و مشرق لائح
بانضمار جناب ورقا علیه بهاء الله ع از شطر خمین قدم ع از شعاع ساطع و مشرق لائح
بدون عنوان . بیان مالک قدر از ظهور مظهر کبری در عنایت مخاطب لوح
" " استفاده منظهر کبری و از سماء مشیت ربوبیه نازل آیه
" " امر کبری و اطلاق بقیام بامر پروردگار
" " نفخ صور شق بین در امانت و عدم ثبات نفوس غافله
" " نصیحت قلم قدم باجتناب از هوی و حفظ نفس از امانت
" " ظهور فضل الهی در ایام الله در حق یکی از احبا .
" " قسم قدم بایمان امم ناطق قوله عظم بیانه ( . . . در حق قوم
لا تحزنوا عن الدنیا و ما کان و ما هی علیها و لا تفرحوا بما اقبلت الیکم بل کونوا
الاحزان فی الآفاق . . .
بدون عنوان ظهور عنایت مولی الوری در حق یکی از احبا .
" " ظهور عنایت حضرت رب اعلی در حق یکی از احبا .
لقمان ( جناب ورقا علیه بهاء الله ) ظهور عنایت مالک ملوک در حق احبا .

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه


اظهار رضا از آزمان

۲۳ با اظهار جناب آقای رضای نیریزی مضمون مظلوم عالم از اهلا و دراما دی نسیتن

۲۷ بدون عنوان نشکر قلم ع از ظلم اجتناب و هدا و

۲۷ سیر جانان با اظهار جناب ح ظهر نصفی و عطا در حق مشارالیه و سین بزبان

۲۸ بیان ام انبیان در ذکر ظهور شمس تقا از افق بدا و کیفیت ظهورات بیه و دلالات ایران

۳۱ بدون عنوان اشراق شمس جمال از شرق غیب ربانی

۳۱ " اشتعال سراج الله جهة تنویر شعلهای مطلوب

۳۱ " عرس شجرهٔ انقطاع در ارض شهر برای ورود مستطلین در ظل آن

۳۱ " لسان الله از سدرهٔ سینا بلسان بانی انا الله

۳۱ " سایه فکنان همای قدس بر کائنات

۳۱ بعنوان (ورقی) از انقطاع ع از عالم ع جهة طیران بملا اعلی

۳۲ " (ورقی) اگر بگذشتن از جنس جهان جهة مطهر شدن بصفح بیان

۳۲ بدون عنوان طلوع جمال ذوالجلال از شرق غیب لایزال

۳۲ " بذل ع ع آهی خضر ربانی از خم رحمانی

۳۲ بعنوان (ورقی) اگر بگذشتن از جان فانی برای صعود بملا قرب

۳۲ بدون عنوان اگر بگذشتن از جهان و طیران بسما قدس

۳۲ " اشتعال نار قدس بر سدرهٔ سینا و تکلم بانی انا الله





۳۳ بدون عنوان تفسیر ورقا و ربقا بوجه اجمال آنچه

۳۳ " اگر بگذشتن بصر حقیقی جهة مشاهدهٔ جمال قدمی نمیر

۳۳ " تفسیر جبرئیل در حسن الحان

۳۳ بعنوان (ورقی) اگر بگذشتن از تفکر امکان جهة صعود بافق رحمان

۳۳ بدون عنوان ظهور شاهباز عشق از افق قدس آلهی

۳۳ " گذشتن طاووس بهاء پریدن خدمت سدرهٔ جهة تزیین گردانیدن زوزن

بزینت خوش

۳۴ بدون عنوان گذشتن مرغ از آشیان فانی بآشیان باقی

۳۴ " ترویح نسمات وارضین از روحات ورقا

۳۴ " معطر شدن الهی ملا اعلی از عطر ورقا

۳۴ " امر باجتماع کلمات منیعه جهش

۳۴ " معطر شدن آوباد فردوس بما از روایح ورود عنصر

۳۴ " تجلی هیاکل ربانی از افق قدس سبحانی

۳۴ " عرس شجرهٔ قدس در سینا و روح

۳۴ با اظهار ع ب بیان محبوب جهان در آنچه کتب کتاب اعظم ختم گردیده

و آن کتاب بنفس مظهر امر الهی است و العلوم مهیمن بر جمیع آن بر ای اصحاب بیت

۳۶ لوح مبارک « از بانع آهی با سدرهٔ تماری آن تازه خلوم آ ه ای »



Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

۳۹ بدون عنوان نصح قلم ۳۴ با صحاب هدی در تسلیم جسد بنصب تعین و تعیین تقمیص حمراء

۴۲ ۳۴ بیان مظهر حق در نهیکه هر نفسی در پرده روزگار خود سالار و در ارض فکر کند خداوند ارباب را در سکوت اشرش ذکر مینماید

۴۳ بدون عنوان صریح مظلوم آفاق از مجلس شدن با هداف نفس و بیان نمیکه بعض از آنها بامور ناشایسته مشغول و بعضی در عمل رد و نقد

۴۳ با شعار جناب مهدی امر مکرر با نام با شامیان رحمن با قی از دست عطا

۴۴ بدون عنوان ترجمه طرف عنایت جمال سبحان تخاطب لوح و بیان انکه بواسطه عمیکه در سبیل آنحضرت جاری گردیده اجر خیر برای او مقدر گردیده

۴۵ با شعار جناب ملا مهدی بیان ۳۴ باین مضامین انکه چون سراج حق سراجی لبید سراج از آن مستضیر میشود همچنین از سراج قلب یکی از عباد بحب الهی مستضیی گردد فائده تعلق از آن مستفید میشود

۴۶ بدون عنوان نصح قلم ۳۴ اهل بها را بمستقامت بامر الهی تحریص و ترغیب ضطراب افسرده منکرین نخوانده و آیات ارسال گردد

۴۶ ی با شعار جناب مهدی شکوه مظلوم آفاق از مصائب وارده و امر بصبر ترجمه بقمیص اول و دیگر شمائم

۴۸ ی با شعار جناب مهدی مصدر بحرف ها باین بیان ضع ناطق و قلم بسطان ۱۱ خلقنا بعضا و لحدهم بعض انهم کفروا بمن اذن لهم الوجه نحوه بین ...

فهرست

صفحه

انهم ضعف ما بلغواه بمن لا یرفون ما یفهمهم ان ربک لهو الغفور الرحیم ان ...

ان وحدت نقطه نقطات عت ربک دارسه و ذکر شه قضا قدیه بحق ...

۴۸ ت با شعار جناب حاجی ملا مهدی از آثار حقیقی بنزل حمد در الفت و اتحاد احباء و اجازه عیش صدر

۴۹ نزول زیارت از سماء مشیت در حق من فاز بر فیق ۳۴ جناب مهدی و ذکر حضرت و مقام او جنه ش

۵۲ ی با شعار بحث نصح جناب مهدی ترجمه صدر قدیم شمارها و ظهور عنایت

۵۲ ی ۳۴ ایه ایها الناظر بملکوت بیان بشارتها و ذکر بشارت

۵۴ با شعار نصح ملا مهدی ظهور عنایت حضرت مقصود در حق شمارها و ذکر جنود و شیاطین ناقضین عهد و میثاق بیان

۵۴ ظهور فضل و عطا در حق اهل مستقبلات و امر بمستقامت در حق بمراد

۵۴ ی با شعار فضل جناب مهدی بحرف نون از مصر منع و در تقدیر شمارها از اقبال مظهر امر الهی

۵۵ با شعار نصح صدر و ام من حضر و فاز نزول زیارت در حق امر مقاصد ایشان

۵۶ یا با شعار بحث ام من آمن بالانبیاء ع صدر بنبا العظیم شهادت قلم ۳۴ بحب و ترجمه شمارها

۵۷ با شعار بحث نصح اسم ایه ظهر فیضر زیارت از مطلع غیب صدر شمارها در حق

Provided by the Aman Library

فهرست

صفحه


۵۷ باشخار آم سیه اشرف ظهور عنایت کبری در حق شارئیها از عرفان مظهر نفس الهی

۵۸ طراز باشخار جناب ابوالهدای شهادت لسان عظمه تمسک شارئیه بذیل فضل و عنایات ایشان تحمل بلا در سبیل الهی

۵۹ طراز باشخار آقا سیه ابوالهدای توجه طرف عنایت بشارئیه و امر بتسلیم بحکمت امر الهی

۶۰ باشخار جناب سید مهدی در مقابل باین خطاب جانفزا ناطق قوله تعالی « بکلمات مسطوره از جمال اقدس محجوب ممانید چه که آنچه از مصادف الهیه ظاهر بآنیه که الیوم با مس بآن مفتخرند جمیع از نقطه ظاهر و باو راجع ...

۶۱ باشخار جناب صفر بیان مظهر سبحان در محرومیت مبرهن از کلمات یقین و خوشحالی موقنین

۶۱ باشخار جناب محمد حسین ذکر قلم کلک قدم در خصوص آیام شداد و فتنه عظیمه

۶۱ باشخار جناب سید جبار بیان مظهر امر الهی از بلایای وارده و شکر او بآن

۶۲ باشخار جناب سید هاشم لسان مظهر نفس بیان ناطق قوله عظم برهانه « لازال لحاظ الله لعباد مبذول مبوده و اگر امری فی آن نظر عنایت از ارض ر من علیها بر دارد بلکه کمی بسیم راجع شوند ... بر شیان محبت سلطان بر بان لازم هر چه بر بنی آید بقبول ساحت رحمن بیخته الیوم حصن متقدم بر قبول است ....


صفحه

فهرست


۶۳ بدون عنوان ظهور عنایت کبری در حق صاحب لوح از عترف بمقام امر آلهی

۶۲ " " ذکر قلم ۴ در خصوص آیام ۴ و امر بصبر و توجه بفضل خدا و عطا

۶۴ " " سلطان بقا باین کلمه علیا ناطق قوله تعالی « ... قدرتی یوم الله در وضع المیزان و نصب المیزان و تکلم بالکلمة الباقیة و لکن بالحکمة و البیان ...

۶۴ بدون عنوان بیان اعز اسمه در تحمید عرفان نفس مظهر امر و بیان واحدیت کز بیچیت از اعداد با آن مقابله نماید و از لیست که احصی بر ای آن نیست ...

۶۵ بدون عنوان خطاب مستطاب باشخار عالم در خصوص بلایای آلهی و امر بر صبر و تحمل در مصیبت مستشهدین ارض صاد

۶۵ بدون عنوان باین قدم است از دلهائی که در سبیل محبت آلهی در ارض با عنایت اجتباء از شر اعداء

۶۵ بدون عنوان اختر از قلم قدم از ذکر مصائب وارده بر نفس مظهر رحمن لاتحصی عدم تحزن اجتباء

۶۶ بدون عنوان نصیحت ناصح مشفق امین در استقامت باشخار آلهی بر عنایت

۶۷ " " آم لسان باین بیان اصلی ناطق قوله تعالی « قدرتی یوم الله در وضع المیزان و نصب المیزان نادی انا التمیز العلیم الیقین و اظهر امام وجه العالم اعمال الامم و اثارهم من الخیر ... »

۶۷ باشخار جناب درة اگر سلطان وجود بشارئیه در تذکر اجتباء آلهی تمسک


Provided by the Afnan Library

باغی که ثابت است (ایام الله باشد)
۶۱ تا جناب ورقا مالک ملکوت آسمان را بیان چه بخش قوله تعالی شأنه
۶۲ الیوم جمیع ما در بیان امر میدیم که در این ظهور اعظم بچشم خود ببینید و بگوش خود بشنوید ولکن چون افق عالم بنور ظهور روشن شد آنچه سزاوار آن وقت بود ذکر شد الیوم آنچه سزاوار است ذکر نمائیم و بآنچه امر شده عمل نمائیم
۶۳ باشتهار جناب ورقا ترجمه رقیه قدم بشارتیه و امر بقیام بخدمت امر بشارتیه
۶۹ " " " مطول فضل از سماء فیض حضرت قیوم در حق بشارتیه
۷۰ " " " امر حضرت مقصود بمشارالیه بهمت بعض احباء الهی
۷۰ بغزان (یا ورقا) امر حضرت مولی الانام بمشارالیه بقیام بخدمت امر
۷۱ بغزان اشراق انوار رحمت از شرق شمس احدیت در حق مشارالیه
۷۲ " ظهور عطف حضرت حق الطاف در باره مخاطب لوح و عدم جواز تشرف لأحد جز بعض نفس از اهل بیت بحضور
۷۳ بغزان بیان حضرت قیوم ذوالجلال در حق محترم و اشتعال بنار محبت الله و اصحاب آن
۷۵ بغزان ذکر مالک ملکوت در دستگیری عالم بامر ظهور
۷۶ باشتهار جناب ورقا ظهور جود از سماء فضل حضرت رب المجیب در حق بشارتیه و عزیز روح
۷۷ بغزان ظهور عنایت سلطان حقیقی در حق محمد و جناب میرزا عطاء الله و جناب حکیم و سه دختر محمد
۷۹ بغزان (یا محمد) ذکر سلطان جلال و ملکوت جمال در اوراق مسجد و حقیقت قصه سه بغزان شیخ ارض سها و تغییر این باقر داعی شیخ از مسکر و اتصال بمشرق
۸۱ طا باشتهار جناب ورقا بیان ظهور رحمن در خصوص نصرت امر آنچه تره بسطه احصیناه و ذکر شهدا و ذکر شهدا و ارض با و مبرا بودن دین حضرت سلطان از ارتکابات اهل عدوان
۸۲ بغزان باشتهار مراتب و حقیت قسم بمشارالیه بحقیت در امر آنچه
۸۴ باشتهار جناب حاجی ترجمه طرف عنایت مطلع آیات رب الجنود بمشارالیه
۸۵ " تلاحق مناجات قسم بها در جواب نامه در حق مشارالیه
۸۵ " ورقا بیان امر الهیان از مشیت قیوم ذوالجلال ظهور عنایت در حق مشارالیه و عزیز روح الله
۸۷ باشتهار جناب ورقا امر مالک ظهور در تذکر نامی بغزان قیوم الاسماء
۸۷ بغزان نزول مناجات از قصر قاضی الحاجات در حق مخاطب لوح
۸۸ " اشراق انوار عنایت از افق شمس حقیقت در جواب نامه در حق احبا و صاحب لوح
۸۹ بغزان نزول مناجات از قلم مالک قدم در جواب سؤال جناب آقا

Provided by the Afnan Library

صفحه

شرح شرکین


۹۰ بدون عنوان بیان مالک ظهور در خراسان حضرت شیعه و جنبش حیه باطل معاصر
بهمی نفوس چند از ناعقین اولین کاف و را تا نان در ترتیب اشال این
۹۱ بدون عنوان امر شاه حق بتقسیم بخدمت امر الله و اقدامات در خراسان و مشهد
۹۲ " بیان حضرت سلطان در ظهور حق از اتفاق قهقرا و صدوث زلزله
رعب و هراس در عالم بسبب علمای عصر
۹۲ بدون عنوان بیان مجرب امکان در مراتب ذکر و تبتل و محبت الله بطریق اجمال
در ظهور کلمه عیسا بصورة انه لا اله الا انا فاعبدونی
۹۴ بدون عنوان بیان حضرت مقصود در ظهور بیستی و ابتلا و آزار از قبل ایشان
بشارت داده و امر بتعدیم حمیت از علما و اجتناب
۹۴ بدون عنوان بیان حضرت ذوالمنن در مالک رحیق مختوم باجتماع اراذل و آنی
و نزول مناجات طلب تائید در حق صاحب لوح
۹۵ باشعار عزیزانه ظهور عنایت از سماء قضای حضرت قیوم در حق مشارالیها
۹۶ " روح انه نزول مناجات قلم اعلی در اداء شکرانه درگاه حق تعالی
از اینکه ادرا از کلمه عیسا ضق و در آتش سطا برگردانید
۹۶ باشعار ولی انه نزول مناجات قضاء الحاجات در تائید سفرت امر و اعلاء کلمة انه
۹۷ بدون عنوان ذکر قلم قدم در ظهور کنز مخزون و محجب باکان و ما یکون و




صفحه


منقبت نفوسی که بدرک ایام او و خدمت امرش فائز گردیده اند
۹۷ بدون عنوان بیان مالک امکان در نزول آیات ظهور یوحی در حضرت کلیم و
حضرت روح و حضرت رسول بآن بشارت داده اند
۹۸ ت باشعار عزیزانه نزول مناجات قلم اعلی در حق مشارالیه طبیب آورنده
۹۸ ت " روح انه ظهور عنایت مظهر امر الهی در حق مشارالیه از نهیب و منکرین
بکبریاء و عظمته ضاد انه معترف گردیده است
۹۹ بدون عنوان بیان مجرب امکان در ظهور ترکمن بخصوص و اقوال از تصحیف و تحریف
۹۹ بعنوان (یا روح انه) ترقیم رقیمه قلم اعلی بافتخار مشارالیه و ظهور عنایت
۹۹ " (یا روح) اشراق نور عنایت از افق سماء ظهور در حق مشارالیه
۱۰۰ " (یا بدیع) ذکر جمله از زیارتنامه مالک و بخط در حق مشارالیه
۱۰۰ " (یا عزیز انه) ذکر عنایت از افق شمس حقیقت در حق مشارالیه
۱۰۰ ت باشعار فضل جناب بدیع ظهور عنایت از سماء قضای مالک قدم در
حق مشارالیها
۱۰۱ باشعار نسیم جناب ورقا ظهور عنایت از قلم مالک قدم در حق مشارالیها
۱۰۱ " " " ذکر حکمت بالغه در سنت اولین و اخرین و ظهور عنایت در حق مشارالیها
۱۰۲ بعنوان (انه انه) ذکر قلم اعلی انه غفور رحیم و ظهور فضل در حق مشارالیها


Provided by the Afnan Library

فهرست


صفحه

۱۰۲ باقتخار آنحضرت جناب ورقا ظهور فیض حضرت فاطر در حق مشارالیها

۱۰۳ " نسخ جناب ع قلم ع باین بیان احلی ناطق قوله تعالی ...

امروز عشق رندان و فقر رعنا و حسب و نسب و ضعف و قوت شاهد نیستند هر نفسی محجوب گیتی را شناخت اورا حجاب ثروت حقیقی و مقام معنوی ...

۱۰۴ بدون عنوان بیان نزل آیات در ظهور بینات و ارسال نامه عنوان

۱۰۴ " نزول مناجات از قلم ع و طلعت تأیید در حق جناب لوح

۱۰۵ " " اشراق انوار شمس حقیقت و عطا در حق جناب لوح

۱۰۵ " جناب ورقا امر مالک قدم در حق عباد بمعاملات کریمه

۱۰۶ بدون عنوان لسان قدم باین بیان اتم ناطق قوله تعالی شأنه « هذا لوح فیه غرقت البحور فی البحر الاعظم ... قد اتبعتم کل ظهور فیهذا الظهور التی بشرت اعلام الله و دار بشفعت رایات التوحید امرا فی ملکه ابدا لا یجوز

۱۰۷ بدون عنوان بشارت مظهر حضرت بهجت در آمدن وعده و ظهور موعود بسبب یکه جنود عالم و سطوت امم مقاومت امرش نتوانند نمود.

۱۰۷ " باقتخار ورقا اشراق شمس برهان از افق سماء بیان در عظمت امر وعدم امتناع ارصد برهان

۱۰۸ " باقتخار جناب ورقا ذکر قلم ع در اقبال و قیام مشارالیه بخدمت امر

۱۰۹ باقتخار جناب ورقا اشراق شمس اسرار از افق سماء بیان در عظمت امر وعدم امتناع ارصد برهان


فهرست


صفحه

۱۰۹ ظهور احزان از برای مطلع سبحان و امر بتسلیم بنصرت امر

۱۰۹ باقتخار جناب میرزا حسین نزول مناجات از افق اراده رب العزت و طلب تأیید در حق مشارالیه و اجتناب از

۱۱۰ باقتخار حسین ابن ذهبی امر حضرت مختار باذن مشکور و بشارت بیاری پروردگار بدرمان نفس آتشی و اجتناب از ظهور شیطان بکبر عظیم

۱۱۱ باقتخار جناب میرزا حسین مظهر امر مقتدر قهار انباء و بشارت باین ظهور مخیف انذار میفرماید قوله عظم سلطانه « ... آنچه واقع و رخ داده بزنان بیچاره گریه شدیده بوده و از زنان نفس ذئب و درنده باشد زود است لعمر الله این گریه مشتعل گردد و بنیران مبدله شود و بخار هم نماند الا آنکه جمیع اهل عالم بیا رحمن و یا رحیم نداکنند و بتوبه و انابه تکلم نمایند ...

۱۱۲ باقتخار جناب حسین اشراق شمس ظهور و نفس از برای اعلاء امر حق و اعلاء کلمة الله

۱۱۲ " جناب میرزا حسین ظهور عنایت از سماء رحمت مظهر رحمن در حق مشارالیه و تبشیح کاظم و عبده الیه و بنده ع و بشارت بخیر دنیا و آخرت حسین قبل از حسین

۱۱۳ باقتخار جناب حسین بیان اتم لبیان در کلمه از کل شأن الله و اشاره بسر شدن روح تازه معنوی در بیکاس الفاظ بواسطه اهرمانیس حقیقی

۱۱۵ بیان باقتخار جناب میرزا حسین ذکر مالک قدم در اجتناب جناب ... بحجبات اوهام و ظهور ما لا نهایة له فی الابداع

۱۱۶ باقتخار جناب حسین ی بیان محبوب امکان در افنا نه عالم بظهور امر عظیم و تسلیم و


Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

امرات و نزول آیات و امر بتوجه بمشرق الاذکار

۱۱۶ با افتخار جمالیه ذکر قلم ع از شهادت غیب مکنون بنظر حق و خبر از صعود منظر اکبر

۱۱۷ " جناب میرزا حسن وصیت قلم مرقم عالم امتحان آهی با اتباع اخلاق حسنه و اجتناب از اعمال پسندیده و ذکر اشتغال بعض از نفوس بهوا های نفسانی

۱۱۷ با افتخار جناب حسن اخ من فاز و ابن من صعد ظهور عنایت مالک عطا در حق من صعد الی الله و ذکر انقطاع و فوز بلقاء و وصال

۱۱۱ ی با افتخار هته الله بنت من صعد الی الله ذکر قلم محیی عالم در خصوص او و بشیر پیمودن بر تجرد بتوفیق تعالی و تقدیس روح در قدوم مالک ورود بین ارض و سماء

۱۱۹ با افتخار میرزا محسن طب بیانات عالیان در شهادت آهی باین ظهور اعظم و زینت شدن صحف آدم و ضمیمه و محمد رسول الله و ختم قبض بنبی باین نبأ عظیم

۱۲۰ ی با افتخار تمی مقصود جناب امین ح ح ح ع باین بیان صبح هادی قوله تعالی و علا . . . امید چنان جهد نمائید و بمبارکی اسم اعظم در این یوم آنچه مقامی مالک شود ح ح ح تمام با شمس از افق بقا طالع و مشرق باشد باینچه نزد او این روز مبارک است عامل شود از قلیلی کثیر مقرر فائز و در این فاتحه چشم بر دارید . . .

۱۲۰ با افتخار جناب سید صادق شهادت مالک امکان بظهور آهی و ذکر کفران زنب و فنوای بر عظیم

۱۲۱ با افتخار آقا سید یحیی ذکر قلم ع در خصوص زنب و ذکر یوم رسل بنبأ اعظم

فهرست

صفحه

۱۲۱ با افتخار جناب ع ب نزول مناجات از قلم ع و طلب تأیید در حق مشار الیه

۱۲۲ با افتخار جناب ع ب نزول مناجات از سماء مشیت و طلب تأیید در حق مشار الیه

۱۲۳ با افتخار جناب ع ب شهادت قلم ع با اقبال مشار الیه

۱۲۳ با افتخار جناب میرزا عبدالله ن ظهور عنایت از سماء فضل حضرت رب العزة در حق مشار الیه

۱۲۴ با افتخار جناب میرزا عبدالله ن و ظهور فضل از سماء عزت مخصوص در حق مشار الیه

۱۲۴ با افتخار جناب ع ب ن و بیان عظمت این کلمه علیا و ذکر قدر عباد

" . . . طوبی از برای نفسی که تفکر در آنچه از سماء مشیت نازل شده نماید و بر آنچه از قلم الهی جاری گشته مطلع گردد العرش و آنچه فی لوح حفیظ . . .

۱۲۴ با افتخار جناب میرزا عبدالله بیانات محبوب امکان در تنبیه مقصود از بعثت مبین آنچه بوده و هست و اشاره بحفظ مقامات حق

۱۲۵ با افتخار جناب میرزا ح ب ظهور عنایت کبری از قلم مرقم الهی در حق مشار الیه

۱۲۶ با افتخار جناب ع ب ن و ظهور فضل عظیم از سماء اراده مالک اسماء در حق مشار الیه

۱۲۶ با افتخار جناب ع ب علیه بهاء الله ن و نزول لئالی و درر از قلم ابهائی و طلب تأیید در حق مشار الیه


Provided by the Afnan Library

۱۴۷ با فخار جناب ع ب بیان حضرت سلطان در نسبه جمیع از برای ایام الهی خلق شده اند و هر نفسی در سبیل او فائز از عباد مکرمین است

۱۴۸ بدون عنوان نزول مناجات از قلم اعلی و طلب تائید در حق صاحب لوح

۱۴۹ با فخار جناب ع ب ایلخانی از ما در شکر نه بدرگاه الهی از نوزده بیان

۱۴۹ ط " " " اشراق انوار تکرم از افق آراد ثابت قدم در حق مشار الیه

۱۵۰ " " " ظهور فضل و جود از یمین سلطان وجود در حق مشار الیه

۱۵۱ بدون عنوان اخبار قلم اعلی از دهس ترتیب ناظر و امر خروج از بلده و توقف چندی در ارض طا و رعایت حکمت و عدم اعتراف

۱۵۲ بدون عنوان مناجات جمال بعثه و طلب تائید در حق صاحب لوح

۱۵۳ " " نزول مناجات و اطوار نقیر حضرت قیاض در حق صاحب لوح

۱۵۴ بعنوان (یا عبده) بشارت بتسلیم ع ع بقبول عبدی مشار الیه و اجازه تشرف نبیل قبل یا را بتسلیم و صعود بجناب ناظر و اذن حضور و طواف بر کلات از جناب شیخ نبیل و ذکر عنایت در حق قاسم و همچنین اعتنا فی الباب و الدال

۱۵۵ بعنوان (قد نزل لاولیائه فی الاطراف) ظهور عنایت از مصدع آیات در حق احمد و محمد قبل ع و محمد قبل صادق و ع و ع قبل محمد و سلیمان قبل ع و همچنین دستخط ربانی آخر و نیز اقبال بهری و عنایت جناب ناظر بر حضرت ظهور فضل در حق قبل سلیمان و محمد و آداب مفاتیح الجنه

فهرست
صفحه

مشار الیه و نصیری و نیز اصالح در حق ع و اولیا آقا و اولیا آقا رسول و اولیا آقا رسیان و اولیا با تسامح و اولیا رسایان و اصحاب جناب و اولیا آقا مرتضی و این و نصیری و اولیا آقا خضر و اولیا آقا قاف و اولیا آقا نصراللهی و اولیا آقا ارض با قبل الالف و ذکر ایام و ایام با قبل یاء الی و ارض طا و امر بعدم اشتهار عطا با آقا جان و آقا ابراهیم

۱۴۸ تا با فخار جناب میرزا عبدالله بیان حضرت سلطان در ظهور رب و ترجیح بحر اعظم و غفلت امم و اعراض شان با فخه مقدمه قرار

۱۴۹ تا با فخار الله بیان حضرت سبحان در فدا نمودن یک از غفلت و سبب حضرت رحمن

۱۵۰ با فخار جناب ظهور عنایت مطلع احدیت در حق مشار الیه و مقدمه فرمودن نصیر طاهر و بیان در باره آله

۱۵۱ تا با فخار جناب ع ب توجه طرف عنایت بحرب و همچنین منشی باشی و طائرین در هوا و ایقان و مستقیمین از فرق ارض سکان

۱۵۲ تا با فخار جناب میرزا ع ب بیان نیر آفاق در استقرار اسم عظیم آلهی بر عرش عظیم و عدم اشتهار ناس

۱۵۳ با فخار جناب ع بیان سلطان الهدی در ارتفاع نیر قیوم ع ع و استقلال عطا و با قدام خود و محو شدن آثار ادنیا و تثبیت اراده الله


Provided by the Afnan Library

صفحه
۱۵۳ تتمه باقی اشعار ع ب مناجات قسمهای بدرگاه حضرت کبریا و ذکر رنجی
وارد ده در سجن اعظم بمنظر امر آمی
۱۵۴ بدون عنوان در قرار دادن بین نغمه ملکوتی مترنم قوله عز کبریائه
لا ... ای حبیب در هر آن طلعت غیب منیع متنوع لایدرک که در لطیف
الف الف حجاب لطیف نور نیر منیری خود مختفی و مستور بوده که از خلف
نقاب ظاهر آمده ...
۱۵۵ تتمه باقی اشعار جناب ع ب نزول مناجات قلم ابهی و طلب بیده در
حق شان راجیه
۱۵۵ باقی اشعار جناب محمد جعفر فی تأیین نصیحت قلم ع بانقطاع از دنیا و انصراف
از اشارات و دلالات و شئونات در امر آمی
۱۵۶ باقی اشعار جناب یعقوب بیان منظر رحمن در تحقق وعده آمی و آمدن مسیحی و
کون جعفر جامی در حقیقت آن وعده بیکی طور
۱۵۷ بیان در آب باقی اشعار کبری قوله طوبی عنایت منزل آیات بشارات آمده و
بیان همه ذرات کائنات از علامات ندا در وجد و سرورند و لکن عباد غافلی
۱۵۸ بیان در آب باقی اشعار امیرخ ا کمیر رکم باین بیان اتم ناطق قوله عز بیانه
ای ... اگر نفسی فی الجمله در ما جری از سبحه و تتبع سنه تفکر نماید یقین
نماید بر انیکه امروز سلاسلی و بطیری منعقد چه مرغ غیب کنون بر عرش سدره



صفحه
و مستهدیات ...
۱۵۸ بیان در آب باقی اشعار جناب آقا محمد رحیم شهادت بمظلومیت آفاق در ظهور
اسم اعظم برای جزء عالم
۱۵۹ باقی اشعار ع اصغر بیان بحجب امکان در نکته خداوند عالمیان سجن اعظم را
منظر اکبر فرموده
۱۵۹ ی باقی اشعار جناب محمد باقر بیان منظر رحمن در خصوص سجن ادرنه و در ارض
ی برحلة ظاهرین بامین عباد و جهد
۱۶۰ بدون عنوان بیان بحجب امکان و عدم جواز تفسیر آیات برحلة و پیشوایان دین
۱۶۰ تتمه باقی اشعار جناب محمد صادق کفش دوز تبریزی قلم ع از صفت و
تفسیر در ما لقان ضعف و انصاف بین عباد ممتاز باشند
۱۶۰ باقی اشعار جناب شیخ محمد مهدی نصیحت منظر رب الارباب در تمسک بحبل محکم الهی
و هدایت آوارگان بوادی حقیقی
۱۶۱ باقی اشعار جناب مشهدی ابراهیم قلم ع باین بیان اصغ ذاکر قوله تعالی ذکره
" ... الیوم یوم عمل خالص است نیکوست حال نفسیکه اعمال و اخلاق او
سبب و علت هدایت نفوس غافله شود ...
۱۶۱ بیان در آب باقی اشعار جناب محمد حسین افشار امر قلم ع بمرجع هیچ سبیلی
و عدم جواز امتحان حق

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه


۱۶۴ باب فتحار جناب میرزا افخار بیان مجرب عالیان در زیارت افق عالم بسم الله اعظم و مجربست کمی از آن

۱۶۴ باب فتحار جناب زینی بیان مالک عصی در خروج از سجن و استرا با چرش در حبس

۱۶۳ باب کبیر هم ع باین بیان هل ناطق قوله تعالی کبریاء « ... در آیام در رفع تشکر ما مضایر و قیافا ح از علی عصر بودند بر شکنک دم طهرش قوی دادند و لکن بعضی از عشاریین بشرف ایمان فائز گشته

۱۶۵ باب فتحار جناب قرابطه بیان مالک لام در اینکه مجده اعظم قدرت و عظمت آن فخر آدم است و بیشه با او خواهد بود

۱۶۶ باب فتحار جناب بخیر تسلم مالک قدم باین بیان تم تذکر قوله بشر جانه لا الم هر نفس باقی علی قدر صه خمسه و آفتاب حقیقت بیاکه از آفاق شرق است و بحضه اکرد و از اهل بصره در منظر اکبر نذکر است ...

۱۶۵ باب فتحار جناب حرف حی بیان مختصه عالیان در ظهور جمال آهی و امر بخروج از خلف صمت و اطلاق لسان در ذکر پروردگار

۱۶۹ باب فتحار حرف حی بیان برای اولین بنکه بواسطه تصدیق بجمال مبین آیم حرف حی در بارهٔ او صادق آمد و باین جهة حضرت ع او را باسم باب نامیدند

۱۶۱ ت باب فتحار کربلا محمد لضح حضرت بچنین نصرت از کهی باب اعمال حسنه و عدم ترصیه بشهوات دنیا

صفحه

فهرست

۱۶۹ ت باب فتحار آقا حسین بیان برای بیان بنکه اعراض نمود و قدیم ممکن آیاتی برای تفسیر سین بعهده دکر حرف جمع مرة ظهری

۱۶۹ م بدون عنوان رصده اراب تفوق بجزای تو حسین بوصه آتی

۱۶۹ م ح س ا ن بیان علم غیب و آنچه در بنیه بهای هر شیئی است و زمانیکه میقات رسد قضاء آنی تحقق میابد

۱۷۰ ت باب فتحار کربلا محمد حسین شهادت نمود و اینه قیام بنیه رتبه بوصه تقدیم ترصیه تفسیر آیت

۱۷۰ ت باب فتحار کربلا محمد ظهور عنایت از سما و کوثر نمود در حق شاه آباد

۱۷۰ باب فتحار عبد الوهاب محمد بیان مطلع خطیبه در خروج از ارض سر و در حق بیت عظم و مکرم شدن شاه آباد از شرف ...

۱۷۱ باب فتحار عبد الوهاب محمد بیان باین بیان اطلق قوله تعالی کبریاء « ای بحر اگرچه از نظر عرش دور و لکن ترا قرب ابدیه حاصل و در نظر محفوظ و در قضای غیب محفوظ و لکن قدر معرفت تا حال عشر مثقال نجنبید ...

۱۷۱ بدون عنوان بیان مطلع رضیت در ذکر حساب حدیه آیات باهی ارض در حساب انه جنات و حوض و ...

۱۷۲ بدون عنوان مناجات تسلیم بدرگاه حضرت کبریا و در استقامت اختیار بصراط اراهی و مرزوق شدن بخیر دنیا و آخرت


Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

۱۷۲ ت باشعار صبیح جناب ع ب توجه طرف عنایت محرب بهمان درحق شاعر

۱۷۴ ت باشعار محمد ابن جناب ع ب بیان منظر امرزی الجبال در ترفیق باقبال کعبه حقیقی درصغر سن

۱۷۶ ت باشعار همه شه درحق سلطان آن امر حقیقی محفوظ داشتن رکاب توجه درصدف قلب و قطع بیسار تعین و تعیین از آن

۱۷۶ ت باشعار ابن عبد شه بیان مالک ظهور در توصیف نفوسیکه سزاوار بهمه آنان را از توجه بمستقصف منع نمایند

۱۷۵ بیان (از نبیذ ما) قلم حضرت کبریا سفیر ایمان قوله تعالی لا تنظر حق باو بلهه چه که تا از ناظر بنشسته اصغی ناظر باو تکلم ادبی . . .

۱۷۵ مناجات قسم ع در اظهار اجمال لصدیقیت بین هیاکل آثار و اشتیاق طلب در عروج عباد و مقام شاهده غیب کنون بر عرش جلال

۱۷۵ باشعار جناب ملا آقاس د شکره منظر بسمه در خصوص هیکل مبارکه بتوسط کسیکه برده از کتاب از آم الکتاب محروم نمانند

۱۷۶ باشعار جناب میرزا مهدی از حضرت شعار باستشاه بدرگاه حضرت فی بیاز اسف ست باشعار

۱۷۷ باشعار جناب کاظم از رتبه بیان مالک ایام در اختلاف مراتب مظاهر حق و اطلاع بر اسرار قدس بعد و دوری از خارج از حکم الله ظاهر شود.

فهرست

صفحه

۱۸۰ ز باشعار جناب سبزع ع بیان مظلوم آفاق در نزول فیوضات آسمانیه در یوم ظهور و اقبال بعضی و اعراض دیگران بیش دیگر

۱۸۰ بیان (یا ابراهیم) ذکر قلم مالک قدم در رسائل قبل و بعد از پس قرن از عالم باقی و عدم تاثیر آن در نفوس غافله بواسطه ناداناه علمای شیعه

۱۸۲ ت باشعار جناب میرزا محمد ابن ز صدعه الله بیان منظر رحمن در وصف زنان و دستور امر بواسطه عباد و تشویق بتحصیل علوم و صنایع مفیده

۱۸۲ تا باشعار جناب محمد ابن ز فاز و صدعه ظهره فضلی و عطا از برای عباد الله در حق شاگرد بیه رحمت در حق مقاصده الی الله

۱۸۴ باشعار جناب ابوالقاسم ضیعت قسم ع در مقام غروب بانچه سزاوار مقام ان زن و در شان امر الله است از نظر بدان باشعار

۱۸۴ باشعار فرج آه آن ان خطه بان بیان رحمن خالق قوله تبارک و تعالی . . .

جمیع احزان مجموع است مگر خزنی که از برای نفوس مستقصف و اراده نکند . . .

۱۸۴ بیان (یا ع) آیم الهیان باین کلمه علیا نادی قوله تعالی . . .

سبحان الله کلمه قول در رضا تصرفات عجیب و غریب در عالم ظاهر نمود کلمه قول بیت تراب مطاف عالم و اکثر در حجر سباء منتهی الیم

۱۸۵ بیان (فارسی) امر مالک ملکوت جل بشارت در قیام قیامت الیم

۱۸۵ ع (یا محمد قبل ع) بیان محبی عالم در قبول بلایا و رزیه در کلمه

صفحه فهرست

۱۸۵ بعنوان (یا محمد تقی ع) حضرت قیوم باین مزامیر ابتدا نمود ...
قوله تعالی ... میزان الکبری ... لا الله الا انا بالتسلیم تکلیم و باین میزان کل
سنجیده ... در تهی آن مشاهده نمائی که غیر از آنچه بانزال در جوهم
و انچه در ان بسیاهم ...

۱۸۶ بعنوان (یا آقا خ ا) بیان مظلوم آفاق در تهی اغنام آهی بن ریاب

۱۸۶ " (یا جعفر قبل ع خ ا) بیان آلم البیان در غطه یوم مبارک ظهور
مرتب مستوره در بیان

۱۸۷ بعنوان (یا محمد تقی) ظهور عنایت مولی البدیعین در حق شارلیه

۱۸۷ " (یا رضا) مظهر رحمن باین بیان اصغا ذکر قوله تبارک و تعالی (مالک
قضا ... از برای خود حبس کنیم سالها از قلم تقدیر بقضا رسد.

۱۱۱ بعنوان (یا عبد بقیه خ ا) ظهور قضای وعطا از بحر جود مالک عطا در
حق شارلیه

۱۸۸ بعنوان (یا ع خ ا) مشکوه مجوف بهی از تجلیات اعظم در ذکر اسم اعظم در بیان
شارلیه

۱۸۸ " (یا محمد قبل صادق) بیان سلطان ظهور در مقدرات قوم

۱۸۸ " (یا جبه نبیل) فتح اسم فهیم ظهور در صور و بیان اینکه ظهور ایمان
علم علیات

۱۸۹ بعنوان (یا فتح قبله) باب رت تعلم ع در اشراق عالم از نفحات وحی رحمان

صفحه فهرست

مالک ظهور در ظهور بیان

۱۸۹ بعنوان (یا جبار) امر حضرت مختار با خذ کتاب بقوت تمام

۱۸۹ " (یا قهر) امر مظهر امر با ذکر شکرانه از خضوع آمی

۱۸۹ " (یا ابراهیم) صادق امین باین کلمه مبین تکلم قوله عظم
شانه " خبیر آمد در آتشش انداختند محمد نمرود که آب گشته نگشته تکلیم را استحار در رحم
کفار این خلق به اضعاف لازال از حق مسرض بوده اند ...

۱۹۰ بعنوان (یا مصطفی) ظهور فضل از یم مولی الانام در حق شارلیه

۱۹۰ " (یا نعمة الله) ظهور عطا از یم مالک اسماء در حق شارلیه

۱۹۰ " (یا شیرزاد) بعنوان فرات رحمة مظهر رحمن در حق شارلیه

۱۹۱ " (یا محمد مهدی) باب بیت الملکوت در حق ارض. جهت
ذکر مظهر آهی و خدمت با مبراد

۱۹۱ با شخار جناب فردوس بزرگان نجات از ملکوت بیان باب بیت ملکوت و
در حق شارلیه

۱۹۲ بدون عنوان بیان قلم ع در اینکه فارزین باستقامت از ابهی محرمند

۱۹۲ ت با شخار جناب آقا میرزا علی ب ع ع ن و بیان مظهر امر در تحت
آهی بر استقامت با سم خط ع ع ن ع ظهور عظمت

۱۹۴ ت با شخار جناب میرزا علی ب ظهور فیض حضرت خاتم در حق شارلیه


Provided by the Afnan Library

و جناب ؟ میرزا آقی و در ترجمه، و ذکر مصحف جناب در دیوانی صدقه و دیانت
نزول الماج بعنوان اسی مذکور، در عریضه ؟ اضافی و عریضه جناب ابن و حسین
۲۰۳ م ش با شعار حضرت ؟ میرزا عبده الله خ ! تکلیف قضیی از شما، و جوب سلطان
وجود در حق مشارالیه و احسن آقا و دیت با جناب، و در حفظ مقام خدمت و دیانت و
رفع و در آمریکی
۲۰۸ با شعار حضرت در قا ظهور عنایت مالک آیام در حق مشارالیه و جناب میرزا
ح ح تبریز و در نصیحه لوح نبیل مبارک دیگر صاحب از نامها و حزن از کتاب شرف
یکی از نه مبین
۲۱۱ بدون عنوان ظهور عنایت از سماء مشیت مکلم طور در حق در قا و نصرت در
حق برادر و مشاریالیه و بر در مکرمت در حق محمد صادق و عبدالکریم و سید در
ابراهیم و سید ع رضا و محمد قبر ع و غلام قبر رضا و غلام قبر حسین و محمد
قبر حسین و محمد قبر حسین و محمد قبر رضیع و ع قبر عسکر و حسن و غلام
حسین و محمد ع و عبدالرحیم و محمد اسمعیل و محمد کریم و محمد هاشم و مشارالیه
و استاد ع قبر کبر و محمد ع و قاسم و محمد قبر رضا و محمد رضا و برادر
و پدر مشارالیه و حسین و غلام قبل رضا و ع قبر رضا و جناب ؟ و سی و ابراهیم
و ع قبر کبر و محمد قبر حسن و سد الله و محمد قبر با قر و میرزا ع قبر کبر و حسن
مشارالیه و ع قبر قبر و حسین و محمد قبر ع و جناب ع سید محمد صادق
و ع قبر قبر و حسین و غلام قبل رضا و ع قبر رضا و جناب ؟ و سی و ابراهیم
و ع قبر کبر و محمد قبر حسن و سد الله و محمد قبر با قر و میرزا ع قبر کبر و حسن
مشارالیه و ع قبر قبر و حسین و محمد ع و عبدالرحیم و محمد اسمعیل و محمد کریم و محمد هاشم و مشارالیه
و استاد ع قبر کبر و محمد ع و قاسم و محمد قبر رضا و محمد رضا و برادر
و پدر مشارالیه

صفحه
جناب آقا میرزا سلیمان و جناب آقا میرزا لطف الله ضیائی و عنایت در حق جناب آقا
و جناب آقا میرزا شاهان و جناب آقا محمد کریم ع ط و حضرت حمیده ع ق ه
و جناب آقا حسین قبل از راه رسیدن و جناب سید محمد و اولیای سبحان و جناب
ابن اصیل و جناب آقا حسین و طلعت بدیعه و ذکر پرستش اخت بصیر و ظهور
عنایت در حق و حرمی میرزا فتح الله
۲۵۸ با افتخار جناب ورقا بیان حضرت ذوالنون در اتفاق جان حسن آشتیانی
و حسین دیار یزدی و ظهور مرحمت در حق جناب ورقا و نصیحت سر ی به
انصراف از خیالات واهیه و ذکر میرزا یحیی قبل از ع و امر میرزا مجید به عنایت
اعتدال در تبلیغ امر الله و ظهور عنایت در حق ابن و خبیر رتبی مقصود و حرمت
و دوائر طرق و نبت شاگردیها و ورقه فخری ع و خسران آنهای دولت آبادی
و بیان مبارک در معنی مکرمت و مرحمت با جناب ابن و در خصوص و وجوه و امر
بتسلیم لوح بیگ از ابدا جناب یزدان
۲۷۷ با افتخار حضرت ورقا از شماع سماء عنایت بیان محبوب امکان
و ظهور فضل در حق شاگرد و جناب ص ح ب و جناب آقا میرزا حمید ع ق و جناب
ابن اصیل و جناب آقا میرزا احمد الله و اسم الله جمال و جناب آقا محمد و اهل ایران
و راه رسیدن و ایما و تذکر اولیا بمحافظه آثار و الواح الهیه و عنایت در حق جناب
حاجی محمد طاهر و امر بمحبت از حکم قبل در خصوص جناب برادر صدم و وقوع فضل و ذکر



صفحه
مقام حضرت شیخ و حضرت سید و ورقا و اتفاق آنان بعضی از امر و ذکر و قوت
و ضعف شریعت محمدی با انشعاب شعب جدیده و سرطغیان و ظهور فضل
در حق آقا ع و سرایان نم غفران در حق مرحوم مرفوع جناب میرزا یحیی
و ذکر جناب ابن شاگرد جناب آقا میرزا محمد و جناب سبحان ریش و جناب
عزیز الله و روح الله و ورقا و نزول لوح مبارک گویی خطاب بورقا و بشارت
بصبر و رضا با افتخار جناب آقا میرزا محمد
۲۹۴ با افتخار جناب شیخ با سعید الملت بمظهر شاه بیان با مبارک قدم و ظهور
ستر مستور و کشف و شدن حجاب از آن و آخرین کلمه آهی
۲۹۵ با افتخار جناب ورقا اشراق شمس فضل از افق بقا در حق شاگرد و جناب
کاظم و جناب آقا میرزا حسین و ذکر حزن بعضی از ورقا نین بسبب ظهور و فتنه
ارض صاد
۳۰۰ بدون عنوان خطاب (یا ورقا) ظهور عنایت با مبارک اسماء در حق
شاگرد و بیان صدم صرف حق بر حمید حسین و امر حضرت امر آنی حکمت و بیان
و ذکر ع ق قبل با جناب م ح و جناب آقا میرزا محمود و جناب آقا حسین
۳۰۲ با افتخار جناب ورقا ظهور جود مبارک بحال در حق شاگرد و اجتماع حسین
و حرف الحسین و نزول الواح مبارکه مخصوص نفوس مذکوره و ابطال صورت نوح
منزله بجناب ابوالحسن راجع بحقوق الله.

Provided by the Afnan Library

فهرست

صفحه

۳۱۰ تا ۳۱۲ شجره جناب میرزا آقا خان صدر اعظم و حضرت سلطان ظهور در خش و
محمد و نبیه قبیه تا ربیع قبیه تقی و محمد قبیه نبیل و غلام رباب قبیه سکر
ایشان و دکتر فتاح اصحه کرمانی و عنایت در خش جناب نبیل و امین را بیاد و
ضمیمه براق سن دسته و بیر محمد و محمد قبیه تقی و دکتر ضیاء سه رشته قبیه
عشق بیگانه هست تا که باهای خش و اردو آورده امر بیشتر بر استه شدن رشته های مادر
یا زده مسائل جناب سید حسین موقف حضرت رسالت خانم پاک و اجازه نشر نفحات بجناب
ذبیح میرزا ابوالحسن .

۳۲۴ تا ۳۲۵ شجره جناب در قفا ظهور عنایت و امر برادر تا تشف نکات ابداع از
منتخبات مشکوة امر بیشتر در اصفهان و امر تسلیم الواح هم در بغداد محمد ع و نیز امر بورقا بمنزلت
با خش تا در رسائل بیت محمدی الواح بنا که بجناب امیرزا عنایت در بیان شیخ اصل قدیم
در زیارت ذکر امر عنایت در خش جناب هم ح قبیه م و جناب ع ب

۳۲۴ تا ۳۲۵ شجره جناب میرزا ذهبی ذکر بالک مکرمت سبب در انتخاب ابهی بیان
کلمه الله ثانی آیه اقتدا در صورت دو ابهی فرقان با همه الله انجاک آنچه نزد پرده شهر

۳۲۸ تا ۳۲۹ شجره جناب میرزا ع ب ظهور عنایت بالک جبروت در خش مشکوة امر

۳۲۹ تا ۳۳۰ شجره جناب ابهی ظهور عنایت سلطان ظهور در خش مشکوة امر

۳۳۰ تا ۳۳۱ شجره جناب ع ظهور عنایت حضرت ذوالجلال صباح بشارة در دو
عشق با قوم خمسه در بین ارتفاع نغمه تسلیم ش .

Provided by the Afnan Library

Provided by the Aman Library